

இருமாத இதழ்

ரூ.15

காலச்சூடு

மே-ஜூன் 2002

இதழ் 41

ஒரு கொலைகாரனைக்
கொல்வது எப்படி?

குஜராத்: மிருக வெளி

**குருதியே நூச்சாய், மினைங்களே
அஸ்திவாரமாய் ஒரு ராமர் கோயில்:
இந்த நாற்றாண்டின் புதிய ராமாயணம்**

சிகண்டி மது கிஷ்வர் இம்தியாஸ் அகமது
ரவிக்குமார் எப்னேசர்

அ. முத்துலிங்கம் ரோஸே அவுஸ்லாண்டர்
யுவன் சந்திரசேகர் உமா மகேஸ்வரி

Rmkv

மரசு

மயந்தி

ராஜா ரவிவர்மாவின் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஒவியத்தைப் புகழ் தொழில்நுட்பத்தான் நெய்ததற்காக தேசிய விருது பெற்ற ஒப்பற்ற பாடுபுனை

படிப்பகம்

குஜராத்: மிருக வெளி

குருதியே பூச்சாய், பிணங்களே அஸ்திவாரமாய் ஒரு ராமர் கோயில்: இந்த நூற்றாண்டின் புதிய ராமாயணம் சிகண்டி	5
கிரிமினல்மயமாகும் அரசியல்: பாபா லால் தாஸ் கொலை மதுகிஷ்வர்	11
வகுப்புவாதம் உருமாறிவிட்டதா? இம்தியாஸ் அகமது	21
குஜராத்: இந்துப் பெரும்பான்மை ஆட்சிக்கான ஒத்திகை ரவிக்குமார்	25

கட்டுரை

இருளின் சுடரொளி கண்ணன்	43
அண்மையில் இரு யதார்த்த நாவல்கள் ந. முருகேச பாண்டியன்	47
ஒரு கொலைகாரனை எப்படிக் கொல்வது? அ. முத்துலிங்கம்	50
நான் எதற்காக எழுதுகிறேன்? எம். முகுந்தன்	61

பிற

 விவாதம்	40
பாடினி	41
அஞ்சலி	56, 64
வரப்பெற்றோம்	57
கண்டதும் கேட்டதும்	60
கடிதங்கள்	62

சிறுகதை

 விருந்தாளி யுவன் சந்திரசேகர்	34
கண்டெடுத்த பிரதியிலிருந்து...	
 ஒரு புதிய ஜஹான் ஹன்னா கிராப்ட்ஸ்	45
கவிதை	
 அலி சர்தார் ஜாப்ரி	10
ஆஷா பிரபாத்	21
ராபின் எஸ்.காங்கோம்	21
ரோஸே அவுஸ்லாண்டர்	32
உமா மகேஸ்வரி	59
நூல் அரங்கம்	
 காலச்சுவடு வெளியீட்டு விழா புதிவுகள்	54
பெரியார் அணை: சில உண்மைகள்	58

 <p>இதழ் 41 மே-ஜூன் 2002 காலச்சுவடு 669 கே.பி. சாலை நாகர்கோவில் 629 001 மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@vsnl.com காலச்சுவடு தொடர்பு எண்கள் தொலைபேசி : 04652 - 222525 தொலைநகல் : 04652 - 231160</p>	<p>ஆசிரியர் குழு கண்ணன் மனுஷ்ய புத்திரன்</p> <p>வடிவமைப்பு தி. முரளி</p> <p>தயாரிப்பில் உதவி எம். எஸ். செல்வி</p>	<p>காலச்சுவடு இருமாத இதழ் சந்தா விவரம்</p> <table border="0"> <tr> <td>ந.</td> <td>ரூ.</td> </tr> <tr> <td>தனி இதழ்</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>ஆண்டுச் சந்தா</td> <td>90</td> </tr> <tr> <td>இரண்டாண்டுச் சந்தா</td> <td>140</td> </tr> <tr> <td>வெளிநாட்டுச் சந்தா</td> <td>400</td> </tr> <tr> <td>இரண்டாண்டுச் சந்தா</td> <td>700</td> </tr> </table> <p>வெளிநாட்டு நிறுவனங்களுக்கு US \$ 20 கல்லூரி / ஆய்வு மாணவர்களுக்குச் சிறப்புச் சலுகை ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 50 (சான்று அனுப்பவேண்டும்.)</p>	ந.	ரூ.	தனி இதழ்	15	ஆண்டுச் சந்தா	90	இரண்டாண்டுச் சந்தா	140	வெளிநாட்டுச் சந்தா	400	இரண்டாண்டுச் சந்தா	700	<p>சந்தா தொகையை Kalachuvadu என்ற பெயரில் பணவிடையாகவோ வரைவோலையாகவோ அனுப்புக. காசோலையாக அனுப்புகிறவர்கள் ரூ.15 சேர்த்து அனுப்புக</p> <p>முன் அட்டை ஓவியம் எபனேசர்</p>
ந.	ரூ.														
தனி இதழ்	15														
ஆண்டுச் சந்தா	90														
இரண்டாண்டுச் சந்தா	140														
வெளிநாட்டுச் சந்தா	400														
இரண்டாண்டுச் சந்தா	700														

உலகத்தமிழ்

WWW.ulagathamizh.com

உலகத் தமிழர்களுக்காக ஸ்ரீராம் நிதி நிறுவனம் வழங்கும்
ஒரு புதிய இணைய இதழ்

இலக்கியம்	ஆன்மீகம்	சமூகம்	இசை	சுபமங்களா	கலை-பண்பாடு
நாட்டு நடப்பு	தமிழும் அயலும்	சினிமா	மொழி	புத்தகப்பகுதி	பொது

ஸ்ரீராம் நிதி நிறுவனம் தமிழ்ப்பாண்பாட்டிற்கும் கலைகளுக்கும் வளமுட்டத் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டுவரும் பணிகளில் சுபமங்களா இதழிற்குப் பிறகு, நவீன கலை இலக்கியத்திற்காக பரந்தொரு தளத்தினை உருவாக்கும் ஒரு முயற்சியாக உலகத்தமிழ் இணைய இதழ் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

பல்வேறு அரசியல் சமூக நெருக்கடிகளாலும் பொருளாதாரக்காரணங்களாலும் புலப்பெயர்வுகளுக்கும் இடப்பெயர்வுகளுக்கும் ஆளாகியிருக்கும் தமிழ் மக்களிடையே பொதுவான களம் ஒன்றை உருவாக்குவதே இந்த இணைய இதழின் முதன்மையான நோக்கம்.

உலகத் தமிழ்.காம் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு சார்ந்த பல்வேறு பக்கங்களுடனும் முக்கியமான பல படைப்பாளிகளின் பங்கேற்புடனும் மலர்கிறது. இந்த முயற்சியில் படைப்பாளிகள் வாசகர்களின் முழுமையான பங்கேற்பையும் ஒத்துழைப்பையும் வேண்டுகிறோம். நுண்கலைகள், இலக்கியம், சமூகம் சார்ந்த ஆக்கங்களுக்கும் அவைசார்ந்த ஆரோக்கியமான விவாதங்களுக்கும் உலகத்தமிழ் இணைய இதழ் இடமளக்கும்.

உலகத்தமிழ் இணைய இதழிற்கான உள்ளடக்கத்தினைத் தொகுக்கும் பணியினை Media Message Inc. நிறுவனம் மேற்கொண்டுள்ளது.

உங்களிடமிருந்து படைப்புகளையும் ஆலோசனைகளையும் விமர்சனங்களையும் உலகத்தமிழ்.காம் எதிர்நோக்குகிறது. தமிழில் மின்னஞ்சல் மூலம் படைப்புகளை அனுப்புகிறவர்கள் TSC, TAM, TAB அடிப்படையில் அமைந்த எழுத்துருக்களில் (Fonts) அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

மின்னஞ்சல் முகவரி: ulagathamizh@yahoo.co.in, ulagathamizh@hclinfinet.com

தொடர்புகளுக்கு

ULAGATHAMIZH.COM

270-274 R K MUTT ROAD, LUZ CORNER,
MYLAPORE CHENNAI 600 004

PHONE:(044) 499 7653

எடனேசர்

முதலில் அவர்கள் இஸ்லாமியர்களைத் தாக்க
வந்தார்கள்
நான் குரல் கொடுக்கவில்லை
ஏனெனில் நான் இஸ்லாமியன் அல்ல
பிறகு அவர்கள் சீக்கியர்களைத் தாக்க வந்தார்கள்
நான் குரல் கொடுக்கவில்லை
ஏனெனில் நான் சீக்கியன் அல்ல
பிறகு அவர்கள் கிறிஸ்துவர்களைத் தாக்க வந்தார்கள்
நான் குரல் கொடுக்கவில்லை
ஏனெனில் நான் கிறிஸ்துவன் அல்ல
பிறகு அவர்கள் தலித்துகளைத் தாக்க வந்தார்கள்
நான் குரல் கொடுக்கவில்லை
ஏனெனில் நான் தலித் அல்ல
பிறகு அவர்கள் என்னைத் தாக்க வந்தார்கள்
அப்போது எனக்காக குரல் கொடுக்க
யாருமே எஞ்சியிருக்கவில்லை.

(Paster Martin Niemoller எழுதிய கவிதையின் தழுவுல்,
நன்றி: TLM Volume III, Issue 1,2002)

பார்வை இழக்கும் நேரம்

இந்தத் தலையங்கம் எழுதப்படும் நேரம்வரை குஜராதில் நடைபெறும் கருணையற்ற பலிகளின் திருவிழா ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. பாபர் மசூதியின் அழிப்பு வகுப்புவாத வன்முறைக்கு ஒரு புதிய சக்தியை அளித்தது என்றால் கோத்ரா ரயில் எரிப்புச் சம்பவம் இந்திய சமூகம் எவ்வளவு சுலபமாக ஒரு பாசிச அமைப்பாக மாற முடியும் என்பதற்கான ஒரு துவக்க அத்தியாயத்தை எழுதியது. நமக்கு அரசு பயங்கரவாதத்தின் வன்முறை ஒரு புதிய அனுபவம் அல்ல. நெருக்கடி நிலையின் போது வெளிப்படையாகவும் எல்லா சந்தர்ப்பங்களில் மறைமுகமாகவும் அந்த அனுபவத்தை பல்வேறு ரூபங்களில் இந்திய மக்கள் அடைந்தே வந்திருக்கின்றனர். ஆனால், வி.எச்.பி., ஆர்.எஸ்.எஸ். மற்றும் பஜ்ரங் தள் முதலான அமைப்புகளால் திட்டமிட்டு அரங்கேற்றப்பட்ட படுகொலைகளுக்கும் சூறையாடல்களுக்கும் பாலியல் வன்முறைகளுக்கும் நரேந்திர மோடியும் அவரது அரசு நரேந்திரமும் அளித்த ஆதரவு இன அழித்தொழிப்பு என்ற புதிய சரித்திரத்தை நவீன இந்திய அரசியல், சமூக வரலாற்றில் எழுதியுள்ளது. இந்துத்துவா அரசியலில் வாஜ்பாய் என்ற ஜனநாயக மிதவாத முகமுடியும் அத்வானி என்ற தீவிர மதவாத முகமுடியும் கழன்று இப்போது மிஞ்சியிருப்பதெல்லாம் நரேந்திர மோடியின் இரத்த வெறி கொண்ட குரூர முகம் மட்டுமே. நடந்தேறி வரும் அனைத்து சம்பவங்களும் இதை மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. எதிர்காலத்தை நோக்கி இந்த அபாயம் பெரும் இருளாக படர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. சிறுபான்மை சமூகத்தினர், குறிப்பாக இஸ்லாமியர்கள் இந்துத்துவ அரசு பயங்கரவாதத்தாலும் திட்டமிட்ட இனப்படுகொலைகளின் வரைபடத்தை உருவாக்கி செயல்படுத்திவரும் காவிரிப்படைவிராலும் கரும் அச்சுறுத்தலுக்கும் பாதுகாப்பின்மைக்கும் ஆளாகியுள்ளனர். தமக்கான நிலம், அரசு, சட்டம், நீதி என்பவற்றை இனி அவர்களுக்கு எது திரும்பக் கொடுக்கப்போகிறது? அவர்களது உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கப்போவது ஒரு ஜனநாயக அமைப்பின் நீதி உணர்வா அல்லது இஸ்லாமிய பயங்கரவாதமா என்ற கேள்வியின் முன் நாம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறோம்.

இனி ஒரு தேசத்து மக்களுக்கு தலைமை தாங்குவதற்கான எந்த தார்மிக அருகதையும் வாஜ்பாயின் அரசுக்கு இல்லை. இந்த அரசை தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் கூட்டணிக் கட்சிகள் பல்வேறு நாக்குகளால் பேசியும் மௌனம்கொண்டும் அதிகாரப்பிசியினையே ஒரே இலட்சியமாகக் கொண்டு நாடகமாடுகின்றன. பாசிச கொலைகாரனென உலகம் முழுவதும் குற்றஞ்சாட்டப்படும் நரேந்திர மோடி குற்றவாளி என அறிவிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்படுவது இக்கொடுமைகளுக்கு ஆளானவர்களுக்குச் செய்யும் உண்மையான அஞ்சலியாகும். அதேபோல கோத்ரா ரயில் எரிப்புச் சம்பவத்தில் ஈடுபட்ட, பின்னர் நூற்றுக்கணக்கானோரை இனப்படுகொலை செய்த, குழந்தைகளை நெருப்பில் விட்டெறிந்த, கர்ப்பினிகளின் வயிற்றைக் கிழித்த கொலைகாரர்கள் தப்பிச் செல்லக்கூடாது. இந்திரா காந்தியின் மரணத்தை ஒட்டி டில்லியில் நடந்த கலவரத்தில் இரண்டாயிரம் சீக்கியர்கள் கொல்லப்பட காரணமாக இருந்த காங்கிரஸ் குண்டர்களில் ஒருவர் கூட தண்டிக்கப்படாதது போன்ற ஒரு வரலாற்று அவமானம் மீண்டும் நிகழக்கூடாது.

இந்த இதழை வகுப்புவாதத்திற்குப் பலியான அனைத்து குஜராத் மக்களுக்கும் அர்ப்பணிக்கிறோம். மதவாத பாசிச சக்திகளுக்கு எதிரான இடையறாத கடும்போராட்டமே நம்முடைய மனசாட்சிக்கு நாம் அளிக்கும் பதிலாக இருக்க முடியும்.

குஜராத் வன்முறை பற்றிய இச்சிறப்பிதழில் தன்னுடைய ஓவியங்கள் மூலம் இந்தக் குரூரத்தின் சாரத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கும் எபனேசருக்கும் மிகுந்த நெருக்கடிகளுக்கிடையே கட்டுரைகளையும் மொழி பெயர்ப்புகளையும் ஆக்கித் தந்த நண்பர்களுக்கும் காலச்சுவடு திரட்டிவரும் குஜராத் நிவாரண நிதிக்கு ஆதரவளித்துவரும் கொடையாளிகளுக்கும் இந்த வேண்டுகோளை வெளியிட்ட தினமணி, இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ், இந்தியா டூடே, திண்ணை, தலித் ஆகிய இதழ்களுக்கும் எங்கள் நன்றி.

மனுஷ்ய புத்திரன்

குஜராத் நிவாரண நிதி

இந்திய சரித்திரத்தில் மனித நற்கு எதிரான மாபெரும் குற்றச் செயல்களில் ஒன்றாக சமீபத்தில் குஜராத் படுகொலைகள் அரங்கேறியுள்ளன. கடந்த பிப்ரவரி 27ஆம் தேதி கோத்ரா ரயில் எரிப்புச் சம்பவத்தில் பெண்களும் குழந்தைகளும் நெஞ்சில் ஈரமற்ற வகையில் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து சுமார் ஆயிரம் பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். ஏராளமானோர் படுகாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். கோடிக்கணக்கிலான சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டன. சுமார் ஒரு லட்சம் பேர் நிவாரண முகாம்களில் அடிப்படை வசதிகளை எதிர்நோக்கி வாடுகின்றனர். இது ஜனநாயகத்திலும் சட்டபூர்வ ஆட்சியிலும் நம்பிக்கை கொண்ட ஒவ்வொரு இந்தியரும் எதிர்கொள்ள வேண்டி பெரும் சவாலாகும்.

நாடு முழுவதும் துயரற்ற தங்கள் சகோதர சகோதரிகளின் ஈடு செய்ய முடியாத இழப்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் அவர்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை உதவிகளைச் செய்வதற்கும் பல்வேறு குழுக்கள் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவ்வியக் கத்திற்கு ஆதரவாகத் தமிழகத்திலிருந்து குஜராத் நிவாரண நிதி திரட்டும் முயற்சியில் காலச்சுவடு இதழ் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்த நிதி மூலம் திரட்டப்படும் தொகை கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணமும் மறுவாழ்வும் அளிப்பதற்கும், ஒய்வ்பெற்ற நீதிபதிகள் குழு அமைத்து இச்சம்பவங்களின் உண்மைகளை வெளிக்கொணர்வ தற்கும், குஜராத் உயர்நீதிமன்றத்திலும் உச்ச நீதிமன்றத்திலும் பொதுநல வழக்குகளைத் தொடர்வதற்கும், கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சார்பில் வாதாடும் வழக்கறிஞர்களுக்கு உதவ்வதற்கும், அமைதிக்கும் சமாதானத்திற்குமான பொதுமக்கள் கருத்தை உருவாக்கும் செயல்பாடுகளுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படும்.

ஜஸ்டிஸ் வி.ஆர்.கிருஷ்ணய்யர், ஜஸ்டிஸ் சுரேஷ், அனில் தாபார், விஜய் தெண்டில்கர், அலெக் பதமஸ், ஜாவித் ஆனந்த் போன்றவர்களை உள்ளடக்கிய "Citizens for Justice and Peace" (மும்கை) என்ற அமைப்பு இம்முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளது. காலச்சுவடு திரட்டும் தொகை இந்த அமைப்புக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். இதற்கான ஒப்புதல் முறைப்படி பெறப்பட்டுள்ளது. கார்பில் போரின் போதும் குஜராத் பூகம்ப நிவாரணத்திற்காகவும் தமிழகத்தில் எண்ணற்ற அமைப்புகள் பெரும் தொகையைத் திரட்டின. ஆனால் குஜராத் கலவரத்திற்காக இத்தகைய முயற்சி எதுவும் இங்கு எடுக்கப்படவில்லை என்பதால் இப்பணியைக் காலச்சுவடு மேற்கொள்கிறது.

மனிதாபிமானம் மற்றும் மனித நீதியின் பொருட்டு நீங்கள் அளிக்க விரும்பும் எந்த ஒரு சிறு உதவியினையும் Kalachuvadu Gujarat Carnage Victims Relief Fund (A/cNo. 01100056031, State Bank of India, Nagercoil) என்ற பெயரில் காசோலையாகவோ வரைவோலையாகவோ Kalachuvadu, 669 K.P. Road, Nagercoil 629 001 என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி உதவங்கள்.

2002 ஏப்ரல் 15லிருந்து மே 30 வரை நன்கொடை திரட்டப்படும். ஜூன் முதல் வாரத்தில் வங்கிக் கணக்கு முடிக்கப்பட்டு செலவுகள் நீங்கலான தொகை 'Citizens for Justice and Peace' அமைப்புக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். நன்கொடைகள் பற்றிய முழு விவரமும் கணக்கு விவரங்களும் காலச்சுவடில் பிரசுரிக்கப்படும்.

மேல் விபரங்களுக்குக் கீழ்க்கண்ட முகவரியில் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

கண்ணன், காலச்சுவடு, 669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோயில் 629 001. செல்: 98421-23159 தொலைபேசி: 04652-222525

email: kalachuvadu@vsnl.com

சென்னை தொடர்பு எண்கள்: 4614674, 4937946

காலச்சுவடு - குஜராத் நிவாரண நிதிக்கு 30.04.2002 வரை வரப்பெற்ற நிதி விவரம்:

பெயர்	ரூ.
1. காலச்சுவடு	5000
2. வே. வசந்திதேவி, சென்னை	5000
3. அஜந்தா, COREALL, UNIVERSITY, AMERICA	5000
4. டி.என். கோபாலன், சென்னை	2000
5. ஆர். செந்தில் குமார், திருச்சி	1000
6. இஞ்சினியர் ஷேக் முகமது, திருச்சி	1000
7. என்.அப்துல் ரஹ்மான், ஹாங்காங்	1000
8. பிரஸன்னா ராமஸ்வாமி, சென்னை	1000
9. டி. திலிப் குமார், சென்னை	501
10. க. லல்லி, சென்னை	500
11. அமர்தீன், துவரங்குறிச்சி	500
12. ஆர். சிவகுமார், தருமபுரி	500
13. ஏ. ஜமால் முகமது, துவரங்குறிச்சி	500
14. பிரம்மராஜன், தருமபுரி	500
15. ரவிக்குமார், பாண்டிச்சேரி	500
16. அர்விந்தன், சென்னை	250
17. சுரேஷ்குமார் இந்திரஜித், மதுரை	250
18. டாக்டர். ராஜ் முகமது, துவரங்குறிச்சி	200
19. டாக்டர் பகருதீன், துவரங்குறிச்சி	200
20. ஜஹாங்கீர்.எஸ், துவரங்குறிச்சி	200
21. அருட்தந்தை ஜோசப் ஜஸ்டஸ், சங்கான்கடை	200
22. ராசி ஸ்டீல், துவரங்குறிச்சி	200
23. ஜி.ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், மதுரை	200
24. எஸ்.செந்தில்குமார், சென்னை	200
25. எஸ்.டி. சாந்தி, நெய்வேலி	200
26. ADMK ரஷீத், துவரங்குறிச்சி	150
27. ஜான் பாபு, நெய்வேலி	150
29. மணிவாசன், திருச்சி	101
30. ஜா. மன்தூரா பேகம், துவரங்குறிச்சி	101
31. எஸ். ஜாபர் அலி, துவரங்குறிச்சி	101
32. வி.ஜி. ஹ்யூபாட் சதீஷ், நாகர்கோயில்	100
33. கிருஷ்ணன், கோட்டூர்	100
34. திருஞானசம்பந்தம், துவரங்குறிச்சி	100
35. எம். சிராஜுதீன் சேட், துவரங்குறிச்சி	100
36. எம். அபிபுல்லா, துவரங்குறிச்சி	100
37. எஸ்.எம். சாபுதீன், துவரங்குறிச்சி	100
38. ஆ.சி.அ. மனிகை, துவரங்குறிச்சி	100
39. ரபீடா பேன்ஸி சென்டா, துவரங்குறிச்சி	100
40. பி. ராஜா முகமது, துவரங்குறிச்சி	100
41. கிருஷ்ணன், துவரங்குறிச்சி	100
42. அபிபுல்லா.எம். துவரங்குறிச்சி	100
43. அப்துல்கலாம், துவரங்குறிச்சி	100
44. உ.மு. அப்துல்கனி, துவரங்குறிச்சி	100
45. முத்துப்பிள்ளை அப்யனார், மேலூர்	100
46. பெ. அப்யனார், சென்னை	100
47. சிபிச்செல்வன், சென்னை	100
48. தி. முரளி, திருவண்ணாமலை	100
49. சுதா தேன்மொழி, சென்னை	100
50. டாக்டர் உஷா நாயர்	100
51. பேரா. நாச்சிமுத்து	100
52. விஸ்வநாதன், துவரங்குறிச்சி	100
53. ரமேஷ் பாபு, நெய்வேலி	100
54. கு.மு. ஜவகர், நெய்வேலி	100
55. மதிவாணன், நெய்வேலி	100
56. தாமஸ் மதியாஸ், சங்கான்கடை	50
57. ஜெய சிங், நல்லிவிளை	50
58. ரகஸின், வெட்டுர்ணிமடம்	50
59. எட்வின், கந்தனவிளை	50
60. டாக்டர் சேவியர் பிரகாசம், ராமன்புதூர்	50
61. எஸ்.வி. மணக்குடி, நெய்வேலி	50
62. வின்சென்ட் ஜெயசீலன், சங்கான்கடை	50
63. அருட்தந்தை சி.அமிர்தராஜ், சங்கான்கடை	50
64. தாமஸ்	50
65. ஆர். சுப்பிரமணியன், பாண்டிச்சேரி	50
66. கே. பூர்ணிமா, கோட்டூர்	50
67. சுப்பிரமணியன், நெய்வேலி	50
68. ஈஸ்வரி, நெய்வேலி	50
69. காஸ்பர்	50

மொத்தம்:

30304

குருதியே பூச்சாய், பிணங்களே அஸ்திவாரமாய் ஒரு ராமர் கோயில்: இந்த நூற்றாண்டின் புதிய ராமாயணம்

:சிகண்டி:

எந்தக் கோவிலின் மண் ரத்தத்தால்
பிசையப்படுகிறதோ
எதன் செங்கல், குடியிருப்புகளை எரித்த
நெருப்பில் சுடப்படுகிறதோ
எதன் மணியோசையில்
விம்மல்களும், பெருமூச்சுகளும்,
ஓலங்களும் கலந்துள்ளதோ
எதன் அஸ்திவாரம்
நாட்டின் எல்லா மரங்களின்
வேர்களையும் கெல்லி எடுத்து
பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளதோ
எதன் பூச்சுக்கு ஆயிரக்கணக்கான
பெண்களின் குங்குமம் தேவையோ
எதன் கற்கள் மேல்
வரைபடம் உருப்பெறும்போது
குழந்தைகளின் கெஞ்சல்
நலிந்தவர்களின் பெருமூச்சு
முதுமையின் நம்பிக்கைகள்
இளமையின் கடைசி மூச்சு
இவை எழும்பி வருமோ
அதை
“நெறி பிறழாத உத்தம புருஷன்”
எனப்படும் ராமனின் கோவில்
எனப் பெயரிடுவது பாவமாகும்
நீங்கள் செய்யுங்கள்
அந்தப் பாவத்தை
தொடர்ந்து பாவம்
செய்பவர்கள் நீங்கள்
ஆனால்
என்னால் இதைச் செய்ய முடியாது
நிச்சயமாக
என்னால் அதை
ராமனின் கோவில் என்று
கூற இயலாது
நிச்சயமாக
நிச்சயமாக
என்னால் கூற இயலாது
என்னால் கூற இயலாது

- கௌஹர் ராஸா
01.03.02
அகமதாபாத்

“முஸ்லிம்கள் ராமனைத் தங்கள் உதாரண புருஷனாய்
ஏற்றுக் கொள்ளட்டும். மதச்சண்டைகள் முடிந்து போய்
வீடும்.” -ஆர்கனைஸர் (ஆர்.எஸ்.எஸ். பத்திரிகை) 20
ஜூன், 1971.

பல்வேறு குரல்களாய், குரல்களை எதிர்க்கும் எதிர்ப்புக்
குரல்களையும் உள்ளடக்கியதாய், பல வடிவங்களாய்,
கோட்பாடுகளாய், நம்பிக்கைகளாய், பிணைக்கப்படாததாய்
இருந்த ஒரு கோட்பாட்டை, ஒற்றைக் கடவுளின் கீழ்
கொண்டு வந்து, நிறுவனமாக்கும் முயற்சிதான் ராம

மயமாக்கும் முயற்சி. சங்கிலிக் கருப்பன் துணையுடன்
காதவழி கடப்பவரும், உக்கிரமான பல அம்மன்களைக்
கும்பிடுபவர்களும், காளி பக்தர்களும், கிருஷ்ண தாசர்
களும், பாண்டூரங்களை பஜனை செய்பவர்களும்
சிவனைத் துதிப்பவர்களும், விஷ்ணு உபாசகர்களும்,
நாத்திகர்களும் அவரவர் வழியில் வாழ முயலும்
நாட்டில், எல்லோரையும் ஒரு விளக்கத்துக்கு உட்படுத்தி,
ஒரு பெருங் கடவுளை நம்புபவர்களாகக்
கட்டாயப்படுத்தும் முயற்சி, ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சி
இல்லை. அது பேதங்களை நல்லிணக்கப்படுத்தும்
முயற்சி இல்லை. அது பேதங் களையே மறுக்கும்
முயற்சி. பல்வேறு வாழ்க்கை முறைகளிலிருந்து எழும்
சிந்தனைகள், எண்ணங்கள், தத்துவங்கள்
இவற்றிலிருந்து எழும் வித்தியாசமான குரல் களை
நசுக்கும் முயற்சி. முஸ்லிம்கள் ராமனைப்
புகழுக்குரியவனாய் ஏற்பது இருக்கட்டும்; முதலில்
அனைத்து இந்துக்களும் ராமனை வழிபாட்டுக்
குரியவனாய் ஏற்பார்களா என்ற கேள்வியைப் பல
ஆண்டு களுக்கு முன்பே கேட்காததன் விளைவை 1992-
93இல் அனுபவித்தாகிவிட்டது. அதன் நீட்சிதான்
இன்றைய குஜராத் படுகொலை. ராமனை ஏற்காதவர்கள்,
ராமனை விமர்சிப்பவர்கள், ராமனை மறுப்பவர்கள்
எல்லாம் இந்துக் களே இல்லை என்று இந்து என்பதை

லாத தேசத் துரோகிகள் என்று ராமனையும் நாட்டையும் ஒன்றாக்கும் அரசியலை, அதன் பயங்கர விளைவுகளைத் தெரிந்து கொள்ளாததன் பலன் தான் இன்று குஜராத்தில் எழும் ஓலங்கள்.

இந்த வன்முறைச் சூழல் உருவானது இன்று நேற்று நடந்தது அல்ல. தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாய்த் திட்டமிடப்பட்டு, இறுக்கமான, பீதி கலந்த சூழலை உருவாக்கும் செயல் நடைபெற்று வருகிறது. அகமதாபாதின் 1969 கலவரங்கள் பற்றி நீதிபதி ஜகன்மோகன் ரெட்டி விசாரணைக் கமிஷன் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் ஆர்.எஸ்.எஸ். மற்றும் ஜனசங் தலைவர்கள் கலவரங்களில் முழுமையாகப் பங்கெடுத்தது ஆணையத்திடமிருந்து மறைக்கப்பட்டது என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. 1970இல் பிவண்டி, ஜல்காவ் மற்றும் மஹாடில் நடந்த மதக் கலவரங்கள் பற்றி நீதிபதி டி.பி. மதன் விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கை தயார் செய்த போது, மற்ற மதத்தினரைத் தாண்டி விடும், சீண்டும் வேலைகள் எவ்வாறு நடந்தன என்று விவரித்துள்ளது:

“பிவண்டி, ஜல்காவ் மற்றும் மஹாடில் நடந்த சிவ(ராஜி) ஜயந்தி ஊர்வலத்துடன் இணைந்த நிகழ்வுகளை நாம் கூர்ந்து நோக்கினால், ஊர்வலத்தை முஸ்லிம்கள் சிலர் தாக்கியதன் எதிர்வினையாக மட்டுமே கலவரம் தொடங்கியது என்று கூற முடியாது. இறுக்கமான சூழ்நிலை அந்த ஆண்டில் நடந்த சிவ(ராஜி) ஜயந்தி ஊர்வலத்தில் துவங்கவில்லை. 1964இல் முதன் முதலாக இந்தக் கொண்டாட்டம் ஒரு பொது நிகழ்ச்சியாக ஆரம்பித்ததிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் பதற்ற நிலையின் அழுத்தம் கூடிக் கொண்டே போயிற்று.

முஸ்லிம்களை எதிர்க்கும் வாசகங்களும், சீண்டும் அலங்கார வண்டிகளும் முதல் ஆண்டிலிருந்தே தொடங்கிவிட்டன. இனவெறி எனும் விஷத்தை அறிமுகப்படுத்தியதோடு நிற்காமல், தங்கள் உண்மையான நோக்கத்தை மறைக்கும் முயற்சியைக் கூட இக் கொண்டாட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தவர்கள் செய்யவில்லை. போலீஸார் மறுத்தும் கூட, ஊர்வலம் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதிகளில் கொண்டு செல்லப்பட்டது. மதுகிகள் மேல் வண்ணப் பொடிகள் தூவப்பட்டு, “எங்களை எதிர்ப்பவர்களை மிதித்து மண்ணாக்குவோம்” போன்ற தீ முட்டும் வாசகங்கள் கூவப்பட்டன.

தானே பகுதியைச் சார்ந்த எஸ்.பி.

ஒருவர் தன் மேலதிகாரிகளுக்குத் தந்த அறிக்கையில், “இந்துக்களில் சிலர், குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், ஆர்.எஸ்.எஸ். மற்றும் வி.எச்.பி. ஆட்கள், தகராறு செய்வதில் குறியாக இருந்தார்கள். அவர்கள் சிவராஜிக்குத் தங்கள் வணக்கத்தைச் செலுத்த ஊர்வலத்துடன் வரவில்லை. மாறாக, தங்கள் உரிமையை நிலை நாட்ட, கூடவே முஸ்லிம்களைச் சீண்டவும், அவமானப்படுத்தவும் வந்தார்கள்” என்று கூறியுள்ளார்கள்.

டி.பி. மதன் அறிக்கையில் 1970 இல் நடந்த பிரசார முயற்சிகள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. 1970இல்தான் கிராமந்தோறும் பிரசாரம் நடந்தது. சிவ(ராஜி) ஜயந்தி ஊர்வலத்தில் கலந்து கொள்ளும்படி அவர்கள்

கண்ணாடியில் தன் முகத்தை இந்த நாட்டின் பிரதம மந்திரி பார்த்துக் கொள்ள முடியுமா? எந்தக் குற்ற உணர்வும் இல்லாமல் கண்ணாடியில் தன் முகத்தைப் பார்த்துக் கொள்ளும் மாயவித்தை யைப் பிரதம மந்திரி நாட்டு மக்களுக்குக் கற்றுத் தரவேண்டும்

வலியுறுத்தப்பட்டனர். ராஷ்டிரிய உத்ஸவ் மண்டல் என்ற சிவசேனா மற்றும் ஜனசங் கட்சியின் கிளை ஒன்று துவங்கப்பட்டது. கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்களைப் பங்குபெற அழைத்ததன் காரணம், முஸ்லிம்களை “பயமுறுத்தத்” தான். ஊர்வலத்தில் இருந்தவர்கள் கையில் காவிக்கொடிகள் கட்டப்பட்ட தடிகள் இருந்தன. ஜனசங்க், ராஷ்டிரிய உத்ஸவ் மண்டல், சிவசேனா இந்த மூன்று அமைப்புகளின் பெயர்கள் கொண்ட கொடிகளையும் பிடித்தபடி வந்தனர். போலீஸார் பார்த்தபடி இருக்க, பங்கட்கல்லியில் இருந்த மோதி மஸ்ஜித் மீதும், தர்கா தெருவில் இருந்த ஹைதரி மதுதி மேலும் வண்ணப்பொடிகள் வீசப்பட்டன.

நீதிபதி ஜோஸப் வித்யாதிஸ் விசாரணைக் கமிஷன் 1971இல் தெல்லிசேரியில் நடைபெற்ற கலவரங்களைப் பற்றி எழுதிய அறிக்கையில், ஆர்.எஸ்.எஸ். முஸ்லிம்களை எதிர்த்துச் செய்த பிரசாரங்கள் துவங்கும்வரை, இரு இனத்தினரும் நட்புடனேயே பழகினர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. “ராமனை முஸ்லிம்கள் உதாரண புருஷனாய் ஏற்றுக் கொள்ளட்டும்” என்று குருஜி

கோல்வல்கர் கூறியது இந்தச் சமயத்தில் தான். குன்றம்மத்தின் வீட்டைத் தாக்கிய கலக்காரர்கள், “நீ உன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஆசைப்பட்டால், ‘ராம ராம’ என்று கூறியபடி உன் வீட்டை மூன்று முறைவலம் வரவேண்டும்” என்று கூறினார். குன்றம்மத் அதைச் செய்தார். ஆனால் இந்தியாவில் வாழும் கோடிக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் மத நல்லிணக்கத்துக்காக இதைச் செய்ய முடியாது. ஆர்.எஸ்.எஸ்.எஸின் இந்தப் போக்கு அவர்களை, அவர்களின் இனவாத அமைப்புகளிடம் ஆதரவு தேடிப் போகக் கட்டாயப் படுத்தும்.

ஜம்ஷெட்பூரில் நடந்த கலவரங்களை மீதான 1979 அறிக்கையில் ராம நவமி ஊர்வலங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 1964 இல் நடந்த இனக்கலவரங்களுக்குப் பிறகு, ராம நவமி ஊர்வலங்கள் சட்ட ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பவர்கள் கவனத்துடன் நடந்து கொள்ளக் கூடிய நிகழ்ச்சிகளாயின. ராம நவமி ஊர்வலங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டே போய், 1979 இல் 79 ஊர்வலங்கள் நடைபெற்றன. சமயுத்த பஜரன்பலி அகார சமிதி என்ற அமைப்பு துண்டுப் பிரசுரங்களை விநியோகித்தபடி சென்றது. குறிப்பிட்ட ஒரு வழியில் செல்ல அனுமதி மறுக்கப்பட்டபோது, அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களை எதிர்ப்பதற்கான அழைப்புவிடப்பட்டது; கூட்டம் வன்முறையில் இறங்கி முஸ்லிம்களை எதிர்க்கும் குரல்களை எழுப்பத் துவங்கியது. இந்துக்களை உசுப்பி விடும் துண்டுப் பிரசுரம் ஒன்று, ஜம்ஷெட்பூரைச் சுற்றி வந்தது. ராம நவமி கேந்திரிய அகார சமிதியின் சார்பில் வெளியிடப்பட்டது அது.

அப்போது நடந்த கணக்கெடுப்பின் படி போலீஸார், ஹோம்கார்டு அமைப்பினர் எல்லோரும் இனவாத இந்துக்குழுக்களை ஆதரிக்க மனதானவில் நிச்சயித்திருந்தனர் என்று தெரிகிறது. எவ்வளவு கவனமாக இது திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்பது மட்டுமல்ல, எப்படி மக்கள் போலீஸ் தங்களை ஒன்றும் செய்யாது என்று உணர்ந்து கொண்டார்கள் என்பதும் தெரிகிறது.

நீதிபதி வேணுகோபால் விசாரணைக் கமிஷனின் கன்யாகுமரிக் கலவரங்கள் (1982) பற்றிய அறிக்கையிலும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.எஸின் திட்டமிடப்பட்ட பிரசாரங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

தொடர்ந்து, விடாமல் செய்யப்பட்டு வந்த இந்தத் திட்டங்களின் பின்னணியில்தான் 1992-93இல் நடந்த கலவரங்களையும், தற்சமயம் குஜராத்தில் நடந்துள்ள நிகழ்ச்சிகளையும் பார்க்க வேண்டும்.

கட்டடத் தொழிலாளிகள், தச்சர்கள் என்று அன்றாடங்காட்சிகள் கொண்ட கரசேவைக் குழுவுக்கு ராமன் கோவில் கட்டப்படுவதில் என்ன ஆதாயம் இருக்க முடியும்? வழியெல்லாம் “ராமன் கோவிலைக் கட்டுவோம். பாபரின் வாரிசுகளை நாட்டைவிட்டு விரட்டுவோம்” என்று ஒவ்வொரு ரயிலடியிலும் இறங்கி முழக்கமிட்டபடி பயணித்த இவர்கள் உள்ளங்களில் கனன்று கொண்டிருந்தது பக்திக் கனல் மட்டுமில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. ஒரு வெறி, ஜ்வாலையாக அவர்களிடம் பரவி இருந்தது. அது பக்தியால் பிறக்கும் வெறி இல்லை. ரயில் வண்டியின் ஒரு முழு பெட்டியும் எரிக்கப்பட்ட கோத்ரா பயங்கரத்தில் அது முடிந்தது. தேதி 27 பிப்ரவரி 2002. அதைத் தொடர்ந்து குஜராத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் கோத்ரா பயங்கரத்தின் இயல்பான, திட்டமிடப்படாத எதிர்வினையாக நியாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த நிகழ்வுகள் நடந்த விதமும், சுற்றி நின்று உசுப்பிவிட்டவர்களின் நடத்தையும் “இயல்பான எதிர்வினை” என்ற வாதத்தை அர்த்தமற்றதாகக் கூறுகிறது.

விஷ்வ ஹிந்து பரிஷத்தின் குஜராத்தினைத் தலைவரான 96 வயதான கேஷவ் ராம் காஷிராம் சாஸ்திரி rediff.com-க்கு அளித்தப் பேட்டியில் 28 பிப்ரவரி காலையிலேயே முஸ்லிம் கடைகளின் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டு விட்டது என்று கூறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. 28 பிப்ரவரி ஸந்தேஷ் செய்தித்தாளின் தலைப்புச் செய்தி “70 இந்துக்கள் கோத்ராவில் எரிக்கப்பட்டனர்” என்று முழங்கியது. முதல் பக்கத்திலேயே வி.எச்.பி. தலைவரின் சொற்களின் ஒரு பகுதி தலைப்புச் செய்தியாய் வந்தது. “ரத்தத்துக்கு ரத்தம்” என்று வெறியூட்டியது தலைப்பு. 27 பிப்ரவரிக்குப்பின் குஜராத்தில் நடந்தது இனக்கலவரம் இல்லை; இனப்படுகொலை.

அகமதாபாத்தின் பால்டி பகுதி ஐந்தாயிரத்திலிருந்து ஆறாயிரம் வரை உயர் நடுத்தர வர்க்க மக்கள் வாழும் பகுதி. மார்ச் ஒன்றாம் தேதி, மூவாயிரத்திலிருந்து ஐந்தாயிரம் பேர் வரை இருந்த ஒரு கூட்டம் இப்பகுதியைச் சூழ்ந்துகொண்டபோது அந்தப் பகுதியினர் பயத்தில் உறைந்து போயினர். அனைத்துக் குடியிருப்புகளும் முற்றிலும் எரிக்கப்பட்டன, வயதானவர்கள் வாள்களால் தாக்கப்பட்டனர். ஏழு மணி நேரம் அங்கு வன்முறை தொடர்ந்தது. குறைந்தது நூறு முறையாவது போலீஸ் கமிஷனர் தொலை பேசியில் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டார்.

இருப்பினும் போலீஸோ, தீயணைப்புப் படையினரோ வரவில்லை. 1990இல் எல்.கே. அத்வானியின் ரத யாத்திரை போன போதே இங்கு இனப்பேதம் துவங்கிவிட்டது. பிப்ரவரி 2000த்தில் இங்குள்ள ஒரு வீட்டில், வெடிகுண்டு ஒன்று வைக்கப்பட்டது. அது சொன்ன சேதி- பால்டியில் முஸ்லிம்கள் இனி குடியேற வேண்டாம்! நரோடா பழமண்டியில், மேமோன் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சொந்தமான 17 பழக்கிடங்குகள் எரிக்கப்பட்டன. கிட்டத்தட்ட மூன்று கோடி ரூபாய் நஷ்டமாகியது. இது அநாயாசச் செயல் இல்லை. ராணுவச் செயல்

இருந்த இடத்தில் அது மட்டுமே இருந்தது. அங்குள்ளவர்கள் முகாமுக்குப் போய்விட்டிருந்தனர். அகமதாபாத்தில் நடந்த வன்முறை திட்டமிடப்பட்டு, குறிப்பிட்ட இனத்தவரை மட்டுமே தாக்கிய வன்முறை.

ஸந்தேஷ் போன்ற செய்தித்தாள்கள் விஷத்தைக் கக்கியபடியே இருந்தன. 6 மார்ச் அன்று “இந்துக்களே ஜாக்கிரதை! ஹஜ் யாத்திரையினர் சதித் திட்டத்துடன் திரும்புகின்றனர்” என்று முழங்கியது தலைப்புச்

பாடு போல திட்டத்துடன், ஒழுங்காக, எந்தக் குழப்பமும் இல்லாமல் இந்த எரிப்பு நடந்தது. விவசாயப் பொருட்களின் வியாபாரக் கமிட்டிக்குச் செய்யப்பட்ட தொலைபேசி அழைப்புகளுக்கு எந்தப் பலனும் இருக்கவில்லை. ஐந்தாயிரம் பேர் கொண்ட வெறிக்கூட்டத்தில் அன்றாடத் தொழிலாளர்கள் போன்றவர்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. பழமண்டியின் பின்னாலிருந்த பாபென் ஷா மஸ்ஜித் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. அங்கு சென்ற அமைதிக்குழுவினர் குரானின் கிழிந்த பக்கங்கள், ஹனுமானின் படங்கள், அகல் விளக்குகள் இவற்றைப் பார்க்க முடிந்தது. உடைந்த சுவர்களின் மேல் ‘ஜெய் ஸ்ரீராம்’ என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அகமதாபாத்தின் நகரத்தின் பல மதங்களுக்கும் இந்தக் கதிதான்.

நரோடா பட்டியாவை அடைந்த அமைதிக்குழுவினரை வரவேற்றது கருகிய உடமைகளும், சிதிலங்களும் தான். மதுதியில் ஒரு எரிவாயு சிலிண்டர் தென்பட்டது. மதுதி

செய்தி. உண்மையில், பயந்து நடுங்கியபடி நூற்றுக்கணக்கான ஹஜ் யாத்திரிகள் வந்து சேர்ந்தனர். கீழ்த்தட்டு மக்கள் வாழும் பகுதிகள் கற்கள், வெடிகுண்டுகள், ஆளிப் பல்புகள், பெட்ரோல் இவற்றால் முற்றிலும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. யுத்தகளம் போல் இப்பகுதிகள் காணப்பட்டன. இதில் தப்பியவர்கள் கூறும் கதைகள் உள்ளத்தை உலுக்குபவை. வெட்டி எறியப்பட்ட குழந்தைகள், பலாத்காரம் செய்யப்பட்டு, பின்னர் நெருப்பில் இடப்பட்ட தாயும் மகளும், கர்ப்பவதியின் வயிறு கிழிக்கப்பட்டு, சிசுவெளியே எடுக்கப்பட்டு நெருப்பில் வீசப்பட்ட கோரம், முஸ்லிம் இளைஞனைக் காதலித்த இந்துப் பெண்ணை அவள் வசித்த பகுதியினர் உயிருடன் எரித்தது போன்ற குருதியை உறையவைக்கும் செய்திகள்.

வன்முறையில் 8000 மறுத்த பலர் எள்ளி நகையாடப்பட்டனர். ஆனந்த் நகர்ப்புற கிராமத்தினர் வன்முறையை ஆதரிக்காமல், கிராமம்

கனில் உள்ள முஸ்லிம் களைப் பாதுகாக்க முற்பட்டபோது, வி.எச்.பி யினர் அந்தக் கிராமங்களுக்கு ஒவ்வொரு தினமும் வளையல்களை அனுப்பியபடி இருந்தனர். குஜராத் தில் பயிற்சி

அளிக்கப்பட்ட ஒரு காவி வண்ணப் படை இந்த வேலையில் ஈடுபட்டது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. நிமிடத்தில் கூடி, வீடுகளையும் கடைகளையும் எரித்து, அழித்தலில் ஈடுபட்ட இந்த வெறிக்கூட்டம் யதேச்சையாகக் கூடிய கூட்டம் இல்லை. இவ்வளவு பெரிய கலகமூட்டும் கூட்டத்தை மும்பை போன்ற பெரிய நகரங்களில் கூட கூட்டுவது கடினம். வெறியூட்டப்பட்ட இப்படை வன்முறையில் ஈடுமல்ல, அதைவிட குரூரமானச் செயல்களில் ஈடுபவதற்கான கொள்கைகளால் கட்டப்பட்ட படை. தாக்குதல், குதறுதல், துண்டாக்குதல், எதிரில் உள்ள நபரை ஜந்து போல் பாவித்தல், கொலை, எரிப்பு என்று செய்து பின்னர், பறித்த பொருட்களை அனுபவிக்க ஆண்களையும், சில இடங்களில் பெண்களையும் கூட தயார் செய்வது யதேச்சையாக நடைபெறக் கூடியது அல்ல.

அகமதாபாத்தில் நடந்தது வன்முறைப் படுகொலை என்றால் பரோடாவில் நடந்தது படுகொலையிலும் அவலமான படுகொலை. பிப்ரவரி 28 அன்று அரசு அனுமதியுடன் நடந்த குஜராத் புந்த் அன்றும், மார்ச் முதல் தேதி நடந்த அனைத்திந்திய புந்த் அன்றும், வன்முறை தொடர்ந்த வண்ணமே இருந்தது. எரிவாயு சிலிண்டர்கள், மண்ணெண்ணெய், பெட்ரோல் குண்டுகள் இவை மத்திகளையும் வீட்டையும் எரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன. முதலில் வீடுகள் கொள்ளையிடப்பட்டன. பின்பு எரிக்கப்பட்டன. முஸ்லிம்களிடம் இருந்த ஆடுகள் கூட ஆஸிட் ஊற்றப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டன. தாக்கிய இடத்தையே மீண்டும் மீண்டும் சென்று தாக்கி மனிதவாதையே இல்லாமல் பூண்டோடு அழிக்கும் முறையில் வன்முறைச் செயல்கள் நடைபெற்றன. சுவர்கள் துளையிடப்பட்டு தீ மூட்டக் கூடிய திரவங்கள் ஊற்றப்பட்டு கடைகள் எரிக்கப்பட்டன. அஜ்வா தெருவில் இருந்த இஸ்லாமியக் கல்வி நிலையம் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டது. பரோடாவில் டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா அலுவலகத்தைத் தாக்கிய கூட்டம், இந்துக்களை ஆதரிக்கும் செய்திகள் வேண்டும் என்று கூறியது. பேராசிரியர் பந்துக்வாலாவின் வீட்டுவாசலில் போலீஸ் இருந்தபோதும், பின் வழியாகச் சென்று தாக்கியது கூட்டம். பந்துக்வாலா நண்பர்கள் வீட்டுக்குப்

போயிருந்தார். இந்து இளைஞன் ஒருவனைக் காதலிக்கும் அவர் மகள் அதிருஷ்டவசமாகக் கூட்டத்தின் கையில் விழாமல் தப்பினார். அவருடைய புத்தகங்கள் எல்லாம் எரிக்கப்பட்டன. உடமைகள் தகர்க்கப்பட்டன; துறையாடப்பட்டன.

வன்முறைக் கூட்டத்தினரிடம் வாக்காளர் பட்டியல்கள் இருந்தன. முஸ்லிம் வீடுகளும், அவர்கள் சொத்துக்களும் மட்டுமே வெகுகவனத்துடன் அழிக்கப்பட்டன. மார்ச் 15இல் அயோத்யாவில் பூமி பூஜை மற்றும் சிலாதானம் நடந்தபிறகு, வன்முறையின் இரண்டாவது சுற்று

ஆரம்பமாகியது.

பரோடாவில் நடந்த வன்முறையில், கிராமப்புறங்களும், ஆதிவாசிகள் வாழும் பகுதிகளும் கூடத் தாக்கப்பட்டன. 1969 மற்றும் 1992இல் பாதிக்கப்பட்டது, இரு இனத்தவரும் கூடி வாழும் இடங்கள் என்று கருதப்பட்டவை கூட இம்முறை வன்முறைக்குப் பலியாயின. அழிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் பகுதிகளில் இந்துக் கடவுள்களின் சிலையோ, படமோ உடனே வைக்கப்பட்டது. ஜெய் ஸ்ரீ ராம் ஓலங்கள் விண்ணை எட்டின. அரசைச் சார்ந்த மக்கள் பிரதிநிதிகள் அமைதியான இடங்களில் வன்முறையைக் கொண்டு செல்லும் பணியில் முக்கிய பங்கேற்றனர். இப்படிச் செய்யாத மற்ற பிரதிநிதிகள், ஆண்மையற்றவர்கள் என்று கேலி செய்யப்பட்டனர். வளையல்களை அனுப்பும் பரிசாச முறை பல இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டது. முஸ்லிம்கள் உள்ள இடங்கள் பாதுகாப்பான இடங்கள் இல்லை என்று அனைத்து இந்துக்களையும் எச்சரிக்கவே இப்படிப்பட்ட முறைகள் கையாளப்பட்டன. முஸ்லிம்கள் ராம நாமம் கூற வற்புறுத்தப்பட்டனர். வெறி வேகத்தில் மந்திரங்களை ஓதுவது,

பஜனைக் கூட்டங்கள், அனுமான் சாலிஸா ஓலி என்று அழிக்கும் கூட்டமே இந்துக் கடவுள்களை ஆவேசமாகத் தங்கள் கூட்டாளியாக்கியது. கோத்ராவில் இறந்த நபர்களைத் தியாகிகளாக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. முஸ்லிம் பெண்கள் பலாத்காரம் செய்யப்பட வேண்டும், சிசுக்கள் கொல்லப்பட வேண்டும், முஸ்லிம்களுக்கு வேலை தரக் கூடாது. அவர்களிடம் விற்கவோ வாங்கவோ கூடாது போன்ற நோட்டீஸ்கள் ஊரெங்கும் பரவின.

விநியோகிக்கப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரங்கள் தொகுக்கப்பட்டால் அவற்றில் ஜந்து வகைப்பட்ட செய்திகள் இருந்தன என்று தெரிந்து கொள்ளலாம்:

1. கோத்ராவில் மரித்த ஒருவருக்கான சடங்கு அறிவிப்பு. இது இறந்தவர்களில் ஒருவரைத் தியாகியாக்க வேண்டும் என்கிறது.

2. முஸ்லிம்களைத் தவிர்ப்பது பற்றிய துண்டுப்பிரசுரம் - "ஒரு உண்மையான தேசப்பற்றுடைய இந்து" என்று கையெழுத்திடப்பட்டிருக்கும் இது, இந்துக்களை நோக்கி, முஸ்லிம்களை எல்லா வகையிலும் தவிர்க்கும் படிக்கூறுகிறது. அவர்களுக்கு வேலை தரக் கூடாது; அவர்களிடம் வேலை செய்யக்கூடாது; அவர்களுக்கு எதையும் விற்கக்கூடாது; அவர்களிடமிருந்து எதையும் வாங்கக் கூடாது; அவர்கள் நடிக்கும் படங்களைப் பார்க்கக் கூடாது என்பவை அவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை. செய்ய மறுப்பவர்கள் ஹனுமான் மற்றும் ராமனின் பெயரில் எச்சரிக்கை செய்யப்படுகிறார்கள்.

3. விழித்தெழுச் சொல்பவை - "ஹிந்துஸ்தான் ஜிந்தாபாத்" மற்றும் "ஜெய் ஸ்ரீ ராம்" போன்ற வாசகங்களைத் தாங்கியபடி உள்ள இந்தப் பிரசுரம் இந்துக்களை முஸ்லிம்களை எதிர்த்து எழுச்சொல்கிறது. "முஸ்லீம் கொடுமை" களைப் பொறுக்க வேண்டாம் என்கிறது.

4. ஒரு ஆர்.எஸ்.எஸ். ரகசியக் கடிதம் - இதில் சிறுபான்மையினரைத் தாக்க, அழிக்க, தவிர்க்க 34 வழிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சில: இந்து டாக்டர்கள் மூலம் முஸ்லிம் குழந்தைகளுக்கு மெல்லக் கொல்லும் விஷ ஊசி ஏற்றுவது, ஆயுதங்களைச் சேகரித்தல், மதச் சார்பின்மை உணர்வுடன் நடத்தும் நிகழ்ச்சிகளைத் தவிர்த்தல், சிறுபான்மையினர் வசிக் கும் பகுதிகளில் மது, போதை மருந்து உபயோகத்தை வளர்ப்பது போன்றவை. மேலும் விவரத்துக்கு நாக்பூர் அலுவலகத்தை அணுகலாம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

5. காந்தி, அரவிந்தர், விவேகானந்தர் கூறியவை மற்றும் குரான் இவற்றி

விருந்து வாசகங்களைப் பிய்த்துப் பிரித்து, கோணலாக்கி வெளியிட்ட பிரசுரம். சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக உபயோகிக்க இவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

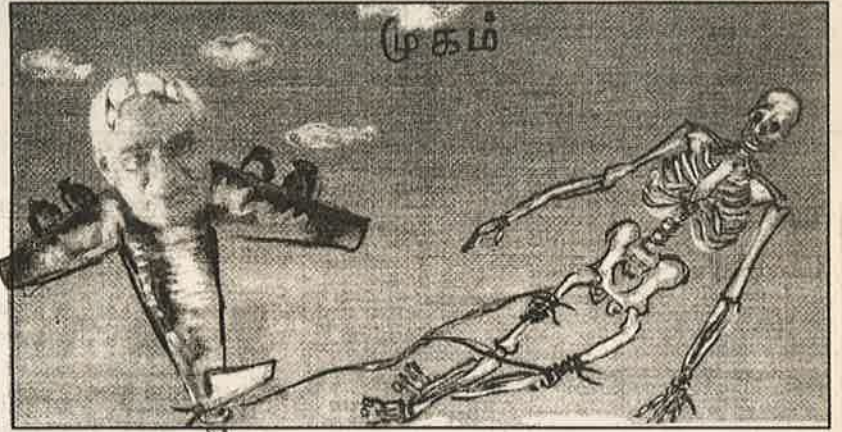
முஸ்லிம்களைப் பைத்தியங்களாக்கும் மனோதத்துவக் கொடூரங்கள் செய்யப்பட்டன. ஒரு முஸ்லிம் கிழவர் முன் ஒரு தட்டில் அவர் மகனின் கொய்யப்பட்ட தலை வைக்கப்பட்டுக் காட்டப்பட்டது. அதன் பின்னர், அவரையும் வெறியுடன் தாக்குவது நடந்தது. மரத்தில் ஏறி ஒளிந்த பையன் அவன் தாயின் முன்னால் கீழே இறக்கப்பட்டான். அவன் விரல்கள் வெட்டப்பட்டன. ஒவ்வொரு அங்கமும் துண்டாடப்பட்டது. அவன் தாய் அதன் பின்னர் கொல்லப்பட்டாள்.

போலீஸ் வாளாவிருந்தது. அவர்கள் கண் முன்னாலேயே கடைகளும் வீடுகளும் எரிக்கப்பட்டுச் சூறையாடப்பட்டன. சில இடங்களில் போலீசும் வன்முறைக் கூட்டத்தில் சேர்ந்து கொண்டது. முஸ்லிம் பெண்களைப் போலீஸார் நடத்திய முறை, இந்த வன்முறை நாடகத்தில் போலீஸார் பங்கு என்ன என்பதைத் தெளிவாக்கியது. ஆபாச வார்த்தைகளால் பெண்கள் ஏசப்பட்டனர். உதவி கேட்ட பெண்கள் தாக்கப்பட்டனர். நெஞ்சிலும் தலையிலும் உதை, அடி என்று விழுந்தது. முலைகளைப் பற்றி அவர்கள் இழுக்கப்பட்டனர். இத்தகைய வன்முறையில் இருவகைப் பெண்களைக் காண முடிந்தது. தாக்கப்பட்ட இனத்திலிருந்து தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று எதிர்க்கத் துணிந்த பெண்கள், வன்முறையை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கும் நேரம் வந்துவிட்டது என்று செயலில் இறங்கிய பெண்கள் ஒரு பக்கமிருக்க, சிலாதானத்தைத் தொடர்ந்து 42 கோவில்களில் செய்யப்பட்ட கோவில் விழாக்களில், பல பெண்கள் பக்திப் பரவசத்தில் கூத்தாடியது, வன்முறைக்குப் பல பெண்களின் ஆதரவு இன்னொரு பக்கமிருக்கிறது என்பதைக் காட்டியது.

குஜராதில் அமைதிக்கும் மத நல்லிணக்கத்துக்கும் முயற்சி செய்யும் ஸ்தாபனங்கள் தொடர்ந்து தாக்கப் பட்டு வருகின்றன. அமைதி வேண்டி நிறுவப்பட்ட விளம்பர போர்டுகள் மேல் கறுப்பு வண்ணம் தீட்டப்பட்டது. சபர்மதி ஆஸ்ரமத்தினுள்ளேயே புகுந்து, மேதா பட்கர், மல்லிகா சாரா பாய் போன்றோர் கூடியிருந்த கூட்டம் தாக்கப்பட்டது.

முஸ்லிம்கள் பல முகாம்களில் சரணடைந்தனர். இந்த ஜனநாயக மற்றும் மனிதப் படுகொலைக்கான பொறுப்பை இந்துக்கள் அதனால் இந்தியர் என்று கூறிக் கொள்ளும் பலர் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு

அதைக் கொண்டாடவும் செய்தனர். ஆனால் அதன் தார்மீகப் பொறுப்பை ஏற்கப் பிரதம மந்திரிகூடத் தயாராக இல்லை. ஷா ஆலம் ரோலா முகாமில் பேசிய அவர், அங்கு முகாம்களில் இருந்தவர்களைப் போலவே அவரும் இந்தக் கொடூரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பார்வையாளர்தான் என்றார். பிரதம மந்திரியே பார்வையாளர் என்றால், நாட்டில் பேய்கள் தலை விரித்து ஆடுவதை யார் தடுப்பது? மதம் என்ற பெயரில் மதம் பிடித்து அலைவோரை யார் தண்டிப்பது? “எந்த முகத்தை வைத்துக் கொண்டு நான் வெளிநாடு போவேன், இதெல்லாம் நடந்த பிறகு?” என்றார் பிரதம மந்திரி. இனக்கலவரங்கள் நடந்த 36

நாட்களுக்குப் பின் அகமதாபாத் முகாமுக்குக் கொண்டு சென்ற முகம், இத்தனை கொடூரங்களுக்குப் பின்பும் நம்மை ஏறிட்டு நோக்கும் அதே முகம்-அதை வெளி நாட்டுக்குக் கொண்டு போவதில் மட்டும் என்ன தயக்கம்?

முஸ்லிம்கள் பாகிஸ்தான் போக வேண்டும் என்கிறது இந்துத்வா இயக்கம். இவர்கள் கொள்கைகளை, நோக்கங்களை, செயல்களை ஏற்றுக் கொள்ளாத பெரும்பான்மை இந்துக்களை-கடவுள் வீட்டிலும்-மனதிலும் இருக்கட்டும்; கடவுளைவிட முக்கியம் மனித நேயம் என்று கூறுபவர்களை-எந்த நாட்டுக்கு அனுப்புவதாக உத்தேசம்? மேலும் சிறுபான்மையினர், இந்த நாட்டுக்கு எதிரிகள் என்று நினைக்கும் இந்தச் சிறுபான்மையினரை அல்லவா நாடு கடத்த வேண்டும்? எந்த பூமி இவர்களை ஏற்கும்? வயிற்றுப் பிள்ளையைக் கொன்றவர்களை, பெண்களின் உடலைத் தண்டனைக் களமாக்கியவர்களை, பெற்றோர்கள் முன் பிள்ளைகளைக் கொன்றவர்களை, பிணங்கள் மேல் அமர்ந்து கொக்கரித்தவர்களை, காவி வண்ணத்தை வன்முறையின் வண்ண மாக்கியவர்களை எந்தப் பூமி தாங்கும்?

பிரதம மந்திரிக்கு இருக்கும் ஒரே முகம் இவர்கள் அவருக்குத் தந்திருப்பதுதான். அதைத் தான் அவர் எங்கும் கொண்டு செல்ல முடியும். வெளிநாட்டுக்கு இம்முகத்தோடு போவது இருக்கட்டும்; கண்ணாடியில் தன் முகத்தை இந்த நாட்டின் பிரதம மந்திரி பார்த்துக் கொள்ள முடியுமா? எந்தக் குற்ற உணர்வும் இல்லாமல் கண்ணாடியில் தன் முகத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளும் மாயவிதையைப் பிரதம மந்திரி நாட்டு மக்களுக்குக் கற்றுத்தர வேண்டும். அகிம்சை வளர்க்கும் நாடு

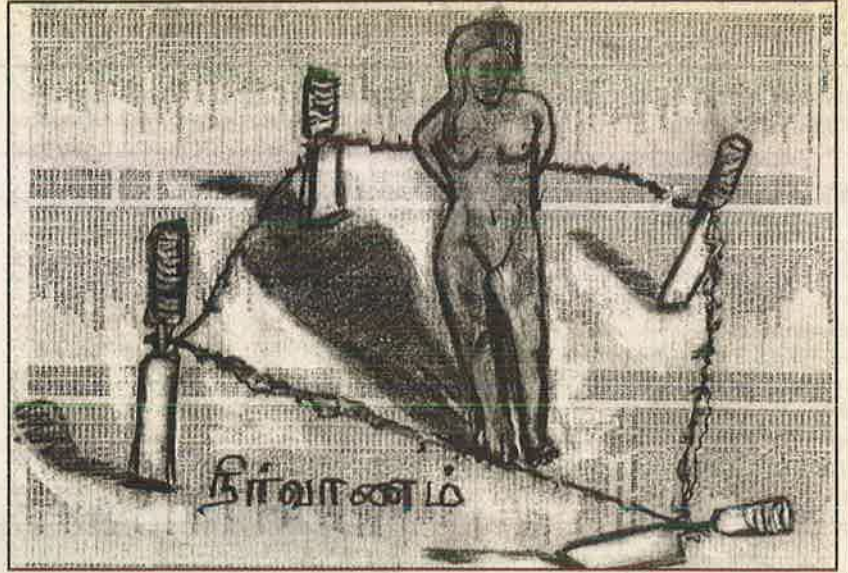
என்று கூறிக்கொள்ளும் நாட்டில் நேர்ந்த இனப் படுகொலை குறித்து ஏற்படும் அவமான உணர்வால் குன்றிப்போன முகங்களை, குமுறல்களையும், சாபங்களையும் அடிவயிற்றில் அடக்கிக் கொண்டுள்ள பேடிக்கோபம் கொண்ட முகங்களை, பொறுத்தது போதும்; இனி பொங்கியெழும் தருணம் வந்து விட்டது என்று தெரிந்தும், திகைத்து நிற்கும் பரிதாப முகங்களைக் கண்ணாடியில் பார்த்து, கண்ணாடியில் பிரதிபலிக்கும் குருதி பூசிய முகங்களை எதிர்கொள்ளும் தைரியம் உண்டா யாருக்காவது?

(பத்திரிகைச் செய்திகள், PUCI வடோதரா சாந்தி அபியான் அறிக்கை, PUCI குஜராத் தலைவரான கிரீட் பட், தேசிய மனித உரிமைக் கழகத்துக்கு எழுதிய இடைக்கால அறிக்கை, தீஸ்தா ஸெதல்வாத் (கம்யூனலிஸம் காம்பாட்) ஸ்ஷோபா பர்வே (Centre for Dialogue and Reconciliation) ஃபாதர் ஸெட்ரிக் ப்ரகாஷ் (PUHR) இவர்கள் தயாரித்த பல அறிக்கைகள், அஷ்கர் அலி இஞ்சினியர் ஆற்றிய சமீபத்திய உரை இவற்றின் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் எழுதியது.)

ஓவியங்கள்: எபனேசர்

எட்டுரைகள்

ரத்தம்

இந்த ரத்தத்தைக் கொண்டு
என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்

இந்த ரத்தம்

ஒரு முத்தத்தைப் போல
வெம்மையானது

ஒரு ரோஜாவைப் போல
சிவப்பானது

அது பிறந்த குழந்தைகளின்
புன்னகை

வெகுகாலம் பேசி ஓய்ந்த

உதடுகளின் ஆசீர்வாதங்கள்

பாதி திறந்த கண்களில்

தீட்டிய மை

மென்மையான கைகளில்

வரைந்த மருதாணி

ருபாப் பாடகனின் பாடல்

கவிஞனின் அறைகூவல்

மாறாக் காதலின்

உறுதிமொழி

இந்த ரத்தம் ஒரு மதமறுப்பாளன் இல்லை

மத துவேஷியும் இல்லை

இஸ்லாமியனும் அல்ல

அது வேதங்களின்

கீதையின் இசை

புனித நூலின் லயம்

வாழ்க்கைப் புத்தகத்தின் முதலெழுத்து அது

ஆசையின் முதல் பாடல் அது

அது வேதாகமத்தின் மூலம்

தோராவினுடையதும்

தோத்திரப் பாடல்களுடையதுமான

ஆன்மா அது

நீறுபூத்த இந்த நெருப்பு

வாளின் தாகத்தைத் தணிக்காது

இந்த ரத்தத்தைக் கொண்டு

என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்

இந்த ரத்தம்

சிவந்த வெம்மையான

இளமை ததும்பும் இந்த ரத்தம்

நிலத்தில் சொட்டும்போது

அது பூமியின் கருவறையை

எரித்துவிடும்

பின் ஒருபோதும் வானத்தினின்று

ஆசீர்வாதங்கள்

நம்மை வந்து அடையாமல் போகும்

எந்த விதையும்

இந்த மண்ணில் முளைக்காமல் போகும்

எந்த மொட்டும் புன்னகைக்காது

எந்தப் பூவும் மணம் வீசாது

இந்த ரத்தம் உதடுகளின் நறுமணம்

கண்களின் ஒளி

நாணத்தால் சிவந்த கன்னம்

இதயத்தின் பூரிப்பு

இது ஃபரான் மலையின் தூரியன்

சினாய் மற்றும் தூர் மலைகளின் கம்பீரம்

சத்தியத்தின் தீப்பொறி

எரிந்து கொண்டிருக்கும் இதயத்தின்

தேற்றமுடியாத வலி

உண்மையின் ஒளிவீச்சு

ஒளியின் வெளிப்பாடு

இந்த ரத்தம்

என்னுடையது

உங்களுடையது

நம் எல்லாருடையதும்.

- அலி சர்தார் ஜாப்ரி (உருது)

ஆங்கிலத்தில்: என்.எஸ். தஸ்னீம்

ஆங்கில வழி தமிழில்: அசதா

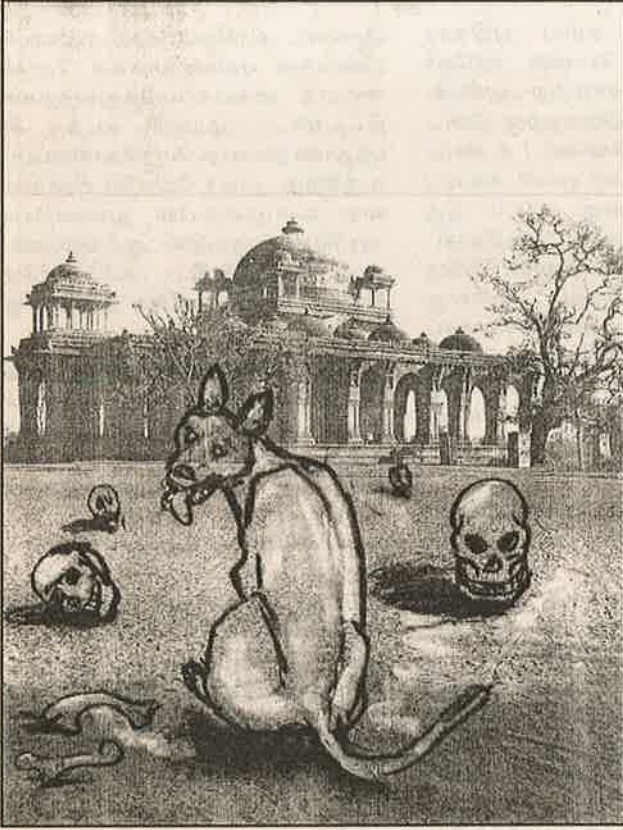
நன்றி: Indian Literature (197)

கிரீமினல்மயமாகும் அரசியல்: பாபா லால் தாஸ் கொலை

•மதுகிஷ்வர்•

இந்திய அரசியல் கலாச்சாரத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் பெரும் அச்சுறுத்தலாக சங்க பரிவார் இருக்கிறது. சங்க பரிவார், மதத்தையும் அரசியலையும் கலப்பதைவிட கிரிமினல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதுதான் இந்த அச்சுறுத்தலுக்குக் காரணம். உதாரணமாக பா.ஜ.க. - ஆர்.எஸ்.எஸ்., வி.இ.ப., பஜ்ரங்க தள் வகையறாக்கள் அயோத்தியில் பாபர் மததியை இடித்த பிறகு, தங்கள் வெற்றியை பஜனைப் பாடல்கள், சிறப்புப் பூஜைகள் ஆகிய வற்றின் மூலம் கொண்டாடியிருந்தார்கள் என்றால் தாங்கள் சமய உணர்வால் உந்தப்பட்டவர்கள் என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொள்வதைப் பலர் நம்பியிருக்கக்கூடும்.

வி.இ.ப. தலைவர்கள் யாரும் ராமர் கோவிலில் வழிபாடு செய்ததும் இல்லை; காணிக்கை செலுத்தியதும் இல்லை என்று ராமஜென்ம பூமி கோவிலின் பூசாரியாக இருந்த பாபா லால் தாஸ் பல்வேறு பேட்டிகளில் வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருக்கிறார். பதவியிலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்ட இவர் சமீபத்தில் கொல்லப்பட்டார். பாபர் மததியை இடித்த பிறகு வி.இ.ப. தொண்டர்கள் ராம் லாலா கோவிலுக்குள் புகுந்து அந்த உண்டியலையும் (ஒரு மாத கால காணிக்கை அதில் இருந்தது) பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள புராதனமான விக்கிரங்களையும் திருடிச் சென்றதாக லால் தாஸ் குற்றம் சாட்டினார். புராதனமான ராம் லாலா விக்கிரத்தைத் திருடி எடுத்துக்கொண்டு போலி விக்கிரகம் ஒன்றை அவர்கள் வைத்ததாகவும் தாஸ் கூறியிருந்தார்.

சிலர் ராமர் கோவிலில் திருட்டு வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தபோது மற்றவர்கள் கொலைவெறியோடு திரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். டிசம்பர் 6 நள்ளிரவிலிருந்து அடுத்த நாள் மதியத்திற்குள் முஸ்லிம் ஆண்களும் குழந்தைகளுமாக 13 பேரை எரித்துக் கொன்றார்கள். அயோத்தியிலிருந்த முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையினர் டிசம்பர் 6க்கு முன்பாகவே ஊரைவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். பாபர் மததி இடித்துத்தள்ளப்பட்ட செய்தி கேள்விப்பட்டவுடன் மீதமிருந்தவர்களும் வெளியேறிவிட்டார்கள். எனவே கரசேவர்களின் வெறிக்கு அதிகம் காவுகொள்ள முடியவில்லை. டிசம்பர் 7 அதிகாலையில் அயோத்தியில் கலவரம் ஆரம்பித்தது. சங்க பரிவாரின் குண்டர்கள் தெருத் தெருவாகச் சுற்றியலைந்து 134 முஸ்லிம் வீடுகளையும் முஸ்லிம்களின் வியாபார நிலையங்களையும் துறையாடி எரித்தார்கள். முதலில் விலை உயர்ந்த பொருள்களையும் ரொக்கத்தையும் சுருட்டிக்கொண்டார்கள். பிறகு வீட்டில் இருந்த பொருள்களையெல்லாம் அடித்து நொறுக்கினார்கள். உடைக்க முடியாத பொருள்களையெல்லாம் - மோட்டர் சைக்கிள்கள், துணி மணிகள், புத்தகங்கள் - தீயிட்டுக் கொளுத்தினார்கள். இதன் பிறகு முஸ்லிம்களின் வீடுகள் எல்லாம் எரிக்கப்பட்டன. இரண்டு மதுதிகள் நீங்கலாக அயோத்தியில் இருந்த அனைத்து மதுதிகளும் ஈத்காக்களும் நாசமாக்கப்பட்டன; அல்லது சேதப்படுத்தப்பட்டன.

இவையெல்லாம் பாபர் மததியைத் தரைமட்டமாக்கிய வெற்றிக் களிப்பில் தொண்டர்கள் செய்த காரியமல்ல. முன்கூட்டியே கச்சிதமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டத்தின் ஒரு பகுதி. முஸ்லிம் வீடுகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்ற தகவல்களையெல்லாம் சங்க பரிவார் முன்கூட்டியே திரட்டிப் பட்டியலிட்டு வைத்திருந்தது. எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகத் திட்டமிட்டிருந்தார்கள் என்றால், ஒரு இந்து வீட்டிற்கு மிக அருகில் இருக்கும் ஒரு முஸ்லிம் வீட்டைத் துறையாடுவதோடு நிறுத்திக்கொண்டார்கள். தீவைத்தால் இந்துக்களின் வீடுகளும் பற்றிக்கொள்ளும் என்பதால் கொளுத்தவில்லை. இவை எல்லாமே பட்டப் பகலில் பகிரங்கமாக நடந்தன. காவல் துறையும் மாநில ஆயுத போலீசும் வெளிப்படையாக இந்தக் கலவரத்துக்கு உதவின.

காவல்துறை மற்றும் துணை ராணுவப்படையினர் உதவியோடு முஸ்லிம்களைக் குறி வைத்துத் தீர்த்துக்கட்டும் போக்கு சமீபத்தில் நடந்த எல்லாக் கலவரங்களிலும் காணப்பட்டது. சில சமயம் அரசின் ஒத்துழைப்பும் இதற்குக் கிடைத்துள்ளது. 1987இல் மீரட், பிவாண்டி, பாகல்பூர், அகமதாபாத் மற்றும் சமீபத்தில் தூரத், பம்பாய் ஆகிய இடங்களில் நடந்த கலவரங்கள் இதற்கு உதாரணங்கள். இந்தக் கலவரங்களில் பெரும்பாலானவற்றில் கூட்டாக வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாக்கப்பட்டுக் கொடுரமாகக் கொலையும் செய்யப்பட்ட பெண்கள், அதற்கு முன்னர் துகிலுரித்து நிர்வாணமாக்கப்பட்டு தெருத்தெருவாக ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள்.

மதத்தை அரசியலோடு கலப்பதற்கும் இது போன்ற செயல்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. இவை அப்பட்டமான

குற்றச் செயல்கள் மூலம் அரசியல் யுத்தங்களை வெல்லும் முயற்சியின் விளைவுகள். எனவே, மதச்சார்பின்மையைக் காப்பாற்றுவது அல்ல இப்போதுள்ள பிரச்சனை. அரசியல் வாழ்வில்

கிரிமினல் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்து வருவதும் கிரிமினல்களுக்கு அரசியல் கட்சிகள் பாதுகாப்பு அளிப்பதும் தான் பிரச்சனை. இந்தத் தொடர்பு துண்டிக் கப்பட வேண்டும்.

சங்க பரிவாரின் இந்துத்துவத்தைப் போலவே காங்கிரஸ் கட்சியின் 'மதச்சார்பற்ற தேசியவாதமும்' கொலை, கொள்ளை, பாலியல் பலாத்காரம், தீவைப்பு ஆகியவற்றைச் சார்ந்திருக்கிறது. சமீபத்திய ஆண்டுகளில் இந்தக் கட்சி வாக்கு வங்கிகளைக் கவர கலவரங்களையும் பயன்படுத்தி வருவது அதிகரித்திருக்கிறது. 1984 நவம்பரில் சிக்கியர்களுக்கு எதிராக நடைபெற்ற படுகொலைகள் இந்து வாக்கு வங்கியை வலுப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. காங்கிரஸ் ஆளும் மாநிலங்களில் முஸ்லீம்களுக்கெதிரான வன்முறை என்பது வழக்கமான ஒரு அம்சம். சிவசேனா குண்டர்களின் சமூக விரோத அரசியலைக் காங்கிரஸ் கட்சி பகிரங்கமாக ஆதரித்திருக்கிறது. வெறுப்பு மற்றும் ரத்தக் களரியின் அடிப்படையிலான சங்க பரிவாரின் அரசியலுக்கு அங்கீகாரம் வழங்குவதில் சங்க பரிவாரோடு இணைந்து செயல்படுகிறது காங்கிரஸ். அரசியலிலும் சமூக அமைப்பிலும் குற்றவியல் நடவடிக்கைகளைக் கலக்கும் இது போன்ற செயல்கள்தான் முக்கியமான அச்சுறுத்தல். சமயத்தையும் அரசியலையும் கலப்பதல்ல.

மதச்சார்பின்மையைக் காப்பாற்றுவது அல்ல இப்போதுள்ள பிரச்சனை. அரசியல் வாழ்வில் கிரிமினல் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்து வருவதும் கிரிமினல்களுக்கு அரசியல் கட்சிகள் பாதுகாப்பு அளிப்பதும் தான் பிரச்சனை.

ஐரோப்பாவில் சமய அதிகாரபீடம், குறிப்பாக ரோமன் கத்தோலிக்கச் சபை, மதச்சார்பற்ற அரசியல் அமைப்பில் தலையிடுவதற்கு நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணி உண்டு. இந்தியாவில் அதோடு ஒப்பிடக்கூடிய மரபு இல்லை. இங்கு சமயம் ஒரு போதும் அரசியலுக்கு உத்திரவிட முனைந்ததில்லை. காரணம், இங்கு ஒட்டுமொத்த இந்து அல்லது முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் சார்பாகப் பேசுவதற்கான அங்கீகாரம் பெற்ற மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகார பீடம் எதுவும் இல்லை. ஐரோப்பாவில் மதத்தின் குறுக்கீட்டிலிருந்து அரசியலை விடுவிப்பதற்காகப் போராட்டம் நடைபெற்றது. இதற்கு நேரெதிரான போராட்டம் நவீன இந்தியாவில் நடந்து வருகிறது.

அரசியல் எங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டதுதான் என்று மதத் தலைவர்கள் வலியுறுத்திய சம்பவங்கள் நம் நாட்டில் இல்லை. மாறாக, அரசியல்வாதிகள் மத அமைப்புகளைக் கையகப்படுத்திக்கொண்டு அவற்றின் புனிதத்தன்மையைக் குலைக்கும் சம்பவங்கள் அண்மைக் கால வரலாற்றில் நடந்து வருகின்றன. பஞ்சாபில் குருத்வாராக்களை அரசியல் தளங்களாகப் பயன்படுத்துவதற்காக அவற்றைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர காங்கிரசும் அகாலி தளமும் போட்டியிட்டன. இதன் விளைவாகப் பெரும் கொந்தளிப்பும் ரத்தக்களரியும் ஏற்பட்டன. இது ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் துவங்கியது. ஆங்கிலேயர்கள் குருத்வாராக்களில் ஊழல் மிகுந்த மஹந்துகளை (பூசாரிகள்) ஊக்கப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். இதன் விளைவாக அகாலிகள் ஆங்கிலேயரின் செல்வாக்கிலிருந்து குருத்வாராக்களை விடுவிக்கும் போராட்டத்தில் இறங்கினார்கள். காங்கிரஸ் அரசும் இதுபோலவே வக்ஃப் வாரியங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் மதிகளின் விவகாரங்களில் தலையிட்டது.

இந்துக் கோவில்களில் மையப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பு இல்லாததால் தலைமையை மாற்றுவதன் மூலம் அரசியல்வாதிகளால் கோவில்களைக் கையகப்படுத்த முடியவில்லை.

ஆனால், அரசியல் தொடர்புள்ள கிரிமினல்கள் பலவந்தமாகக் கோவில்களைக் கையகப்படுத்துவதற்கான திட்டமிட்ட முயற்சி கடந்த சில பத்தாண்டுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ராமர் கோயில் பிரச்சனையை வன்முறையின் துணையோடு அரசியலாக்குவதில் ஆர்.எஸ்.எஸ். - பா.ஜ.க. - வி.இ.ப. கூட்டணிக்குக் கிடைக்கும் வெற்றிக்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.

இந்தியாவில் அரசியலை மதத்திடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உண்மையில் மதத்தைத் தான் அரசியலிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டியுள்ளது. கோவில்கள், குருத்வாராக்கள், வக்ஃப் வாரியங்கள் ஆகியவை கிரிமினல்களுக்கு ஏராளமான பண பலத்தையும் அரசியல் தளத்தையும் அளிக்கின்றன. கிரிமினல்கள் இந்த வழிபாட்டுத் தலங்களை கோஷ்டி மோதல்களுக்கான போர்க்களமாக மாற்றிவிட்டார்கள்.

இந்தக் கட்சிகள் அரசியல் லாபங்களுக்காகக் குற்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாமல் இருந்தால் மதத்தை அரசியல் மயமாக்குவது கூட அவ்வளவு அபாயகரமானதாக இருக்காது. இந்தப் போக்குதான் ஜின்னாவை அபாயகரமானவராகியது. மத உணர்வின் வலிமையை வைத்து தேசப்பிரிவினையை சாதித்துக் கொள்ள அவரால் முடியவில்லை. இந்துக்களையும் முஸ்லிம்களையும் பிளவுபடுத்தும் நோக்கத்துடன் மக்கள் நடவடிக்கை என்ற பெயரால் கலவரத்தையும் இரத்தக் களரியையும் ஏற்படுத்தி அதை சாதித்துக் கொண்டார். இதன் விளைவாக முஸ்லீம்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்த பகுதியிலிருந்து இந்துக்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்படும் போக்கு துவங்கியது. இந்துக்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருந்த பகுதிகளில் அவர்கள் பதிலடி நடவடிக்கைகளில் இறங்கினார்கள். இப்படியாக பாகிஸ்தானிற்கான அஸ்திவாரம் மதம் அரசியலை ஆதிக்கம் செலுத்தியதால் அல்லாமல் அரசியல்வாதிகளின் கிரிமினல் செயல்களாலும் இரத்தக் களரியாலும் போடப்பட்டது.

சங்க பரிவாரைச் சேர்ந்த அத்வானி,

பால்தாக்கரே, அசோக் சிங்கல் போன்றவர்களும் காங்கிரசைச் சேர்ந்த பலரும் ஜின்னா தேர்ந்தெடுத்த பாதையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்கள். அரசியல் காரணங்களுக்காகத் தூண்டிவிடப்பட்ட இந்தி-முஸ்லிம் கலவரங்களுக்காளான நகரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், இந்த இரு சமூகங்களுக்கும் இடையிலான பிளவு அதிகரித்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். துணைக் கண்டத்து முஸ்லிம்கள் - குறிப்பாக பாகிஸ்தானின் முஜாஹிர்களும் இந்திய முஸ்லிம்களும் - உறுதியுடனும் தீவிரமாகவும் ஜின்னாயிஸத்தை எதிர்க்கத் தவறியதன் பலனை இன்று அனுபவித்து வருகிறார்கள். இந்துக்களாகிய நாம் நம்மிடையே இருக்கும் ஜின்னாக்களை வளர்த்துவிடுவது நம்மையும் சுய அழிவுப் பாதைக்குத்தான் இட்டுச் செல்லும்.

சங்க பரிவாரின் அரசியலை வகுப்புவாதம் என்று சொல்வது அவர்களுக்குத் தேவையில்லாத மரியாதையை அளிப்பதாகிவிடும். ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்தின் மீது அல்லாமல் தனது இனக்குழுவின் மீது மட்டும் அசைக்க முடியாத பற்று வைத்திருப்பதைத்தான் வகுப்புவாதப் போக்கு என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் சங்க பரிவாரின் அரசியலோ இந்து சமூகத்தைப் பெருமளவில் கிரிமினல் மயமாக்கும் முயற்சியாகத்தான் இருக்கிறது.

காங்கிரசும் சங்க பரிவாரும் முஸ்லிம் பகுதிகள் மீது தாக்குதல் நடத்த ஏழை தலித் மக்களைப் பல ஆண்டுகளாகப் பயன்படுத்தி வந்தன. நடுத்தர, மற்றும் மேல் தட்டு மக்களுக்கு தங்கள் நகரத்தில் என்ன நடக்கிறது என்றே தெரியாது என்ற பாவனையைக் காட்ட முடிந்தது. ஆனால் சமீப காலமாக, 'கண்ணியத்துக்குரியவை' யாகக் கருதப்படும் இந்த நடுத்தர மற்றும் மேல் தட்டுக்குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும் கொள்ளை, கொலைப் படைகளுக்குத் தலைமையேற்கும்படி ஊக்கப்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். முஸ்லிம் பெண்களை வன்புனர்ச்சிக்கு உட்படுத்தும் செயலுக்கு இந்துப் பெண்களே உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள். 1993 ஜனவரி - மார்ச் மாதங்களில் பம்பாய், துரத் கலவரங்களில் இது போன்ற சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன. பெண்களையும் கலவரத்தில் ஈடுபடுத்தும் இந்தப் போக்குக்குக் கிடைத்துவரும் வெற்றி மிகவும் அபாயகரமான ஒரு எச்சரிக்கை.

இந்துக்களைக் கிரிமினல் மயமாக்கிவரும் சங்க பரிவாரின் போக்கு அவர்கள் இந்து சமூகத்தின் நலனை விரும்புவார்கள் அல்ல என்பதைக் காட்டுகிறது. காலிஸ் தான் பயங்கரவாதிகளைப்போல இவர்களும் இந்து சமுதாயத்திற்குள்ளிருந்து எழும் அதிருப்திக் குரல்களை அமுக்குவதற்காகக் கொலை செய்யவும் துணிவார்கள். பாபா லால் தானின் படுகொலை இதை நிரூபிக்கிறது.

ஒலிநாடாவில் பதிவு செய்யப்பட்ட தானின் பேட்டியிலிருந்து சில பகுதிகளை இங்கே தருகிறேன். இது 1993இல் தில்லியில் அயோத்தி தொடர்பான குடிமக்கள் தீர்ப்பாயத்தின் முன் அளித்த வாக்குமூலம்.

முஸ்லிம் பெண்களை வன்புனர்ச்சிக்கு உட்படுத்தும் செயலுக்கு இந்துப் பெண்களே உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள். பெண்களையும் கலவரத்தில் ஈடுபடுத்தும் இந்தப் போக்குக்குக் கிடைத்துவரும் வெற்றி மிகவும் அபாயகரமான ஒரு எச்சரிக்கை.

பாபா லால் தாஸ் நேர்காணல்

என் பெயர் லால் தாஸ். நான் ராமஜென்ம பூமி கோவிலின் தலைமைப் பூசாரியாக 1983 இல் நீதிமன்றத்தால் நியமிக்கப்பட்டேன். 1992 மார்ச் 1 வரை அப்பதவியில் இருந்தேன். அதற்கு முன்பு ராமஜென்ம பூமி சேவா சமிதியின் வேலைகளை மேற்பார்வை செய்து வந்தேன். தலைமை பூசாரியாக நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, 1969 முதல் 1983 வரை, நீதிமன்ற வழக்கில் (சர்ச்சைக்குரிய இடம் குறித்த வழக்கு) ஆஜராகி வந்தேன். ஆவணங்களில் பூசாரியாக இன்னமும் என் பெயர்தான் உள்ளது. அரசாங்க ரிசீவர் என்னை இப்பணிக்கு நியமித்திருந்தார். முன்பெல்லாம் ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் அல்லது நீதிபதிதான் ரிசீவராக இருந்துவந்தார். 1982 இல் பா.ஜ.க. அரசு என்னை நீக்கிவிட்டு அவர்களது ஆதரவாளர்களைப் பூசாரிகளாக நியமித்தது.

அவர்கள் ஏன் இப்படி செய்தார்கள்? அவர்கள் என்ன நலனுக்கேற்ப நீங்கள் செயல்படமாட்டீர்கள் என்ற எண்ணம் எப்படி வந்தது?

யாரோ ஒருவரது நலனுக்கேற்ப செயல்படுவது என்ற கேள்வியே எழவில்லை. நான் அவர்களுக்குக் கீழே வேலை செய்யவில்லை. நீதிமன்றத்தால் நியமிக்கப்பட்டேன். நீதிமன்றங்கள் பாரபட்சமற்றவர்களை நியமிக்கின்றன. சங்க பரிவார எதிர்பார்த்தபடி நடந்து கொள்வது சாத்தியமற்றதாக இருந்தது.

உங்களிடமிருந்து அவர்கள் என்ன எதிர்பார்த்தார்கள்? அவர்களுக்காக நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள்?

அவர்கள் என்னிடம் இரண்டு விஷயங்களை எதிர்பார்த்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஆதரவாகப் பத்திரிகைகளில் அறிக்கைகள் வெளியிட வேண்டும்

என்பது ஒன்று; இரண்டாவதாக, ராம ஜென்ம பூமி பூசாரி மூலமாகப் பெறப்படும் எல்லா வருமானமும் வி.இ.ப.விற்கு உரியது என்று எல்லோரிடமும் சொல்ல வேண்டும் என்பது.

வருடந்தோறும் பக்தர்களின் காணிக்கை எந்த அளவுக்கு இருந்தது?

ஆரம்பத்தில் அதிகம் இல்லை. பூட்டைத் திறந்தபிறகு ரூ.5 முதல் பத்து லட்சம் வரை அதிகரித்தது.

பூட்டு திறப்பதற்கு முன்பு எவ்வளவு இருந்தது?

அதற்கு முன்பு சப்தரா அல்லது அகராவிட்தான் மக்கள் காணிக்கை செலுத்தினார்கள். பக்தர்கள் கோவிலுக்குள் செல்வதில்லை. ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை உண்டிபலைத் திறந்து பார்போம். அதில் பத்தாயிரம் முதல் பன்னிரண்டாயிரம் வரை இருக்கும். ஆண்டுக்கு சராசரியாக, முப்பது முதல் முப்பத்தைந்தாயிரம் வரை இருக்கும். அதை எங்கள் செலவுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்வோம்.

காணிக்கைப் பணம் மொத்த மும் தங்களிடம் வந்து சேரவேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினார்களா?

இல்லை. அவர்களது ஆர்வமெல்லாம் பிரச்சாரத்தின்மீது தான் இருந்தது. கோவிலுக்கு வருபவரிடமெல்லாம் இந்தக் கோயில் வி.இ.ப.வுக்கு சொந்தமானது என்று நாங்கள் சொல்லவேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். ஏனென்றால் கோயில்மீது தங்களுக்கு உரிமை இருப்பதாக அவர்கள் ஏற்கெனவே நாடு முழுவதும் அறிவித்து விட்டார்கள்.

எப்போதிலிருந்து வி.இ.ப.வினர் கோயிலுக்கு வர ஆரம்பித்தார்கள்?

1984இலிருந்து.

அதற்கு முன்பு அயோத்தியில் அவர்களது தலையீடு இல்லையா?

கலவரம், வன்முறையெல்லாம் 1984இல்தான் தொடங்கியது. அது வரை தகராறோ பிரச்சனையோ இல்லை. 1949இல் சிறிய தகராறு எழுந்தது. இருதரப்பினரும் நீதிமன்றத்துக்குச் சென்றார்கள். சண்டையோ தெருவில் கோஷம்போடுவதோ வன்முறையோ நடந்ததில்லை.

திடீரென்று அவர்களுக்கு இந்த இடம் நினைவுக்கு வருமளவுக்கு 1984இல் என்ன நடந்தது?

பிஹாரில் சீதா மார்ஷியிலிருந்து தான் எல்லாம் தொடங்கியது. ராம ஜென்ம பூமி பூட்டுக்களைத் திறப்பதற்கான பிரச்சாரத்தைத் துவக்குவதற்காக அவர்கள் ஒரு ரத யாத்திரை நடத்தினார்கள். அதற்குப் பெருமளவில் பணமும் மக்கள் ஆதரவும் கிடைத்தது. இதன் மூலம் நிறைய பணமும் விளம்பரமும் கிடைக்கும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள். ஆக, பணம் குவிய ஆரம்பித்ததும் அவர்கள் திட்டங்களும் அதிகரிக்கலாயின.

உங்களை எப்படி நீக்கினார்கள்?

நான் பலவந்தமாக நீக்கப்பட்டேன். திடீரென்று வீட்டுக்குள் கொள்ளைக் காரர்கள் புகுந்து எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு போவதுபோலத்தான் அது.

போலீஸ் என்ன செய்தது?

போலீஸ் அவர்கள் பக்கம். மாநில அரசு அவர்கள் கையில்.

அயோத்தியிலிருந்து மற்ற பூசாரிகள் இதை எதிர்க்கவில்லையா?

பூசாரிகளால் என்ன செய்ய முடியும்? எங்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தவர்களால் தெருவுக்கு வந்து போராட முடியவில்லை. ஆனால் தார்மீக ரீதியாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள்.

எப்படித் தெரிவித்தார்கள்? அவர்களிடமிருந்து அறிக்கை எதுவும் வரவில்லையே?

அயோத்தியில் சின்னதும் பெரியதுமாக சுமார் 8,500 கோயில்கள் இருக்கின்றன. பத்திரிகைகாரர்கள் இங்கே வந்து சிலரைச் சந்தித்தார்கள். பெரும்பாலும் ஓரளவு பிரபலமானவர்களையே பார்த்துப் பேசினார்கள். சாது சமாஜம் எங்களுக்கு தார்மீக ஆதரவு அளித்து வி.இ.ப.வின் செயலை எதிர்த்தது. பொதுமக்களில் சிலரும் மற்றும் அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த சிலரும் எங்களை ஆதரித்தார்கள்.

எந்தந்தக் கட்சிகள் ஆதரித்தன?

சமாஜ்வாதி ஜனதா, ஜனதா தன், ஜனதா(எஸ்), பகுஜன் சமாஜ் கட்சி ஆகியவை ஆதரித்தன. காங்கிரசும் பா.ஜ.கவும் மௌனம் சாதித்தன.

உங்களை நியமித்ததே காங்கிரஸ் அரசுதான். அப்படியிருக்க அக்கட்சி ஏன் உங்களை ஆதரிக்கவில்லை?

காங்கிரசுக்கும் பா.ஜ.க.வுக்கும் ஒரே கொள்கைதான். ஒரு கட்சி செய்வதை இன்னொரு கட்சி ஆதரிக்கும். இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம்

இந்தியாவில் எல்லா முஸ்லீம்களையும் ஒன்றிணைத்தது சங்கபரிவார்தான். அதன் பிறகு முஸ்லீம்கள் எதிர்வினை எதிர்பார்த்தபடியே இருந்தது.

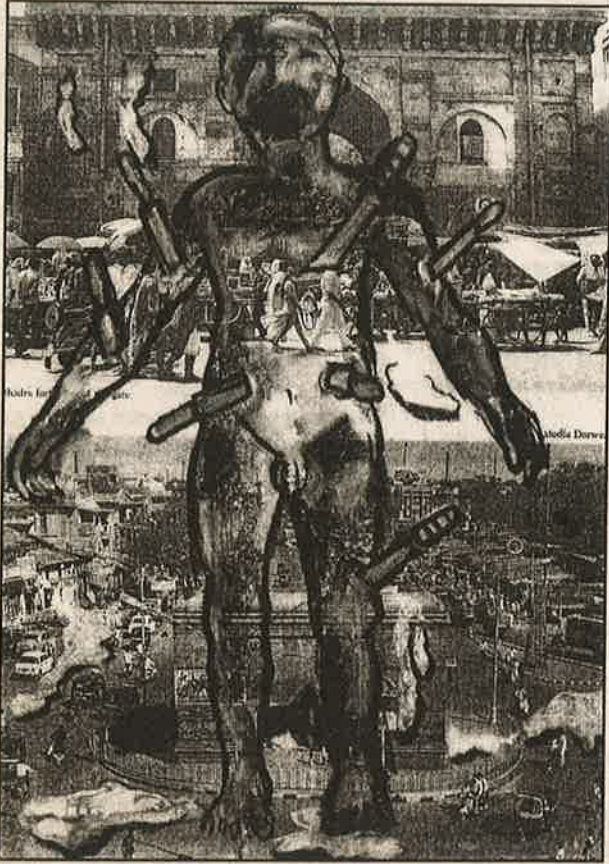
உருவாக்கியதே காங்கிரஸ்தான். ஆரம்பத்திலிருந்து மதுதி இடிப்பது வரை காங்கிரஸ் பா.ஜ.க.வை ஆதரித்தது. இன்றைக்குக் கூட பா.ஜ.க.வுக்குக் காங்கிரசின் முழு ஆதரவு கிடைத்து வருகிறது. அவர்களுக்குள் ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. பா.ஜ.க. செய்வதையெல்லாம் காங்கிரஸ் ஆதரிக்கிறது. ஆனால், பா.ஜ.க.வை ஆதரிக்கவில்லை என்று வெளியுலகத்திற்குக் காட்டிக் கொள்வதற்காக ராமலீலா போல நாடகமாடுகிறார்கள். ராமலீலாவின்போது, நாடகத்திற்காக மேடையில் இந்திரஜித், ராவணன், சீதை எல்லோரும் வருவார்கள். ஆனால், திரைக்குப்பின்னால், இந்த நடிகர்களில் யாரும் ராவணனையில்லை; சீதையுமில்லை. அது போலத்தான், இவர்களில் நாடகமெல்லாம் பொது மேடையில்தான். திரைமற்றவில் பா.ஜ.க.வும் காங்கிரசும் ஒன்றுக்குள் ஒன்று.

இந்தத் தகராறைத் தீர்க்கும் பொறுப்பு உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தால் என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருப்பீர்கள்?

முஸ்லிம்கள் இந்த இடத்திற்கு சண்டையிட்டதே இல்லை என்பதால் பிரச்சனை தானாகவே தீர்ந்துவிடும். 1949 இலிருந்து முஸ்லிம்கள் பாபர் மதுதியைப் பயன்படுத்தவில்லை. ஃபைசாபாதிலிருக்கும் முஸ்லிம்களுக்கு பாபர் மதுதி எங்கே இருக்கிறது என்றே தெரியாது. இந்தியாவின் பிறகுதிகளில் இருக்கும் முஸ்லிம்களைப் பற்றி சொல்லவே வேண்டாம். ஃபைசாபாதின மூத்த தலைமுறையினருக்கு வேண்டுமானால் பாபர் மதுதி பற்றித் தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால் இளைய தலைமுறைக்கு அதைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. பாபரின் வழி வந்தவர்களைப் பழி வாங்குவதற்காகவும் அவர்களைப் பாகிஸ்தானுக்குத் துரத்துவதற்காகவும்

சங்க பரிவார் பிரச்சாரத்தைத் துவக்கியது. அவர்களது பிரச்சாரத்தால் அயோத்தியில் பாபர் மததி இருந்த உண்மை வெளிச்சத்துக்கு வந்தது. இந்தியாவில் எல்லா முஸ்லிம்களையும் ஒன்றிணைத்தது சங்க பரிவார்தான். அதன் பிறகு முஸ்லிம்கள் எதிர்வினை எதிர்பார்த்தபடியே இருந்தது. அது முக்கியமான மததி என்றும் நீதி மன்றத்தில் வழக்கு நடப்பதால் அதன்மீது யாரும் கைவைக்க கூடாது என்றும் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். முஸ்லிம்கள் பகிரங்கமாகத் தாக்கப்படும் வரை அவர்கள் வெளியே வந்து போராடவில்லை.

1986 பிப்ரவரி 1 அன்று மாவட்ட நீதிமன்றம் பூட்டைத் திறக்கும்படி உத்தரவிட்டது. பா.ஜ.க. ரத யாத்திரைகள் ரத்து செய்யப்படவேண்டியதாயிற்று. பிப்ரவரி 7 வரை அவர்கள் மௌனமாக இருந்தார்கள். அடுத்து என்ன செய்வ தென்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு வருமானம் வந்து கொண்டிருந்த வழிகள் அடைபட்டு

விட்டன. ரத யாத்திரைகள் மூலம் எக்கச்சக்கமாகப் பணம் திரட்டி வந்தார்கள். கோவிலைத் திறப்பதற்காக கிராமத்து மக்கள் பணம் தந்தார்கள். கோவிலைத் திறந்த பிறகு என்ன செய்வது என்று அவர்களுக்குக் குழப்பமாகிவிட்டது.

இந்தச் சமயத்திலெல்லாம் முஸ்லிம்கள் பிரச் சினை எதையும் உருவாக்கவில்லையா ?

இல்லை. அவர்கள் பொருமிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் தெருவுக்கு வரவில்லை. நீதிமன்றத்தில் சட்ட ரீதியாகப் போராடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

1986, பிப்ரவரி 6 அன்று லக்னோவில் ஒரு கூட்டம் நடந்தது. சர்ச்சைக்குரிய இடத்தில் கோவிலைக் கட்டுவது தான் தங்களது இயக்கத்தின் நோக்கமாக இருக்க

வேண்டும் என்று வி.இ.ப. இந்தக் கூட்டத்தில் தான் தீர்மானித்தது. ஏற்கனவே அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை வைத்து நிறைய பணமும் அரசியல் லாபமும் பெற்றுவிட்டார்கள். இப்போது கோவில் கட்டப்படவேண்டுமென்று அழைப்பு விடுத்தார்கள். கோவில் கட்டப்படும்வரை தங்கள் போராட்டம் ஓயாது என்று அறிவித்தார்கள். கோவில் கட்டும்வரை ஓய மாட்டோம் என்று இந்நாடு முழுவதும் ஊர்வலங்கள் நடத்தி அறிவித்தார்கள். 'அயோத்தி வெறும் ஆரம்பம் தான். அடுத்தது காசியும் மதுராவையும் மீட்போம்' என்ற கோஷத்தையும் எழுப்பினார்கள். பிறகு முஸ்லிம்கள் அதிக முள்ள இடங்களில் ஊர்வலங்களை நடத்தி அவர்களைத் தாக்க ஆரம்பித்தார்கள். குமைந்துகொண்டிருந்த முஸ்லிம்கள் வெறுப்படைந்தார்கள். பிப்ரவரி 7 இலிருந்து கலவரங்கள் துவங்கின.

இந்தக் கலவரங்களின் விளைவாக காஷ்மீரில் இந்துக்கள் பலர் தாக்கப்பட்டார்கள். காஷ்மீர் மாநில அரசு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டது. அதன் பிறகு காஷ்மீரில் தேர்தலை நடக்கவில்லை.

ஏழாம் தேதி ஆரம்பித்த கலவரம் 20-22 தேதி வரை நீடித்தது. அப்போதைய முதல்வர் வீர் பஹதார் சிங் (காங்கிரஸ்) ரத யாத்திரைகளை நிறுத்தினார். மத்திய அரசு உத்தரவின்பேரில் பூட்டு திறக்கப்பட்டது. வீர் பஹதார் சிங்கோ ஊர்வலங்களைத் தடுத்து நிறுத்தினார். இல்லாவிட்டால் வன்முறை அதிகரித்திருக்கும். பூட்டு திறந்த பிறகு சர்ச்சைக்குரிய இடத்தில் கோவில் கட்டுவதற்காக அடிக்கல் நாட்டுவதற்கான இயக்கத்தை வி.இ.ப. துவக்கியது.

தங்களது உண்மையான நோக்கத்தை அவர்கள் என்றுமே வெளிப்படுத்தியதில்லை. மூன்றடி நிலத்தில் மட்டுமே அடிக்கல் நாட்டுவோம் என்று அவர்கள் அரசுக்கு அளித்த வாக்குமூலத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். வேறு எந்த தொந்தரவும் செய்யமாட்டோம். சர்ச்சைக்குரிய கட்டடத் திற்கு எந்த சேதமும் விளைவிக்க மாட்டோம். எந்த விதத்திலும் வன்முறை இருக்காது என்றெல்லாம் சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களது நோக்கம் வேறு. அடிக்கல் நாட்டிய பிறகு வன்முறை அதிகரிக்கும் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அதன் பிறகு கட்டுமானம் தடைபடும், கட்டுமானம் தடைப்பட்டால் இந்துக்கள் கோபம் கொண்டு தங்களது தரப்பில் சேர்ந்துகொள்வார்கள் என்பதுதான் அவர்கள் கணக்கு.

அடிக்கல் நாட்டிய பிறகு, கட்டுமானப்பணியைத் துவக்கினார்கள். வீர் பஹதார் சிங் அதைத் தடுத்தார். கோவில் கட்டவிடாமல் தடுக்கிறார்கள் என்று வி.இ.ப. கூறியது. பிறகு ராஜீவ் காந்தி கொல்லப்பட்டார். தேர்தல் நடந்தது. மத்தியில் காங்கிரஸ் அரசும் உத்தரப் பிரதேசத்தில் பா.ஜ.க. அரசும் வந்தன. காங்கிரசுக்கும் பா.ஜ.க.வுக்கும் பொதுவான திட்டம் இருப்பது சாமானிய மனிதனுக்குத் தெரியாது.

யாருடைய உத்தரவின் பேரிலும் கோவில் பூட்டப் படவில்லை. பூட்டப் பட்டது 1949இல் அல்ல; 1971இல். சட்டப்படி அந்த இடம் 'ரிசேவரின்' கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. உணவு ராம் சப்த்ராவில் இருந்த சமையலறையில் தயாரிக்கப்பட்டது. தெய்வங்களுக்கு நைவேத்தியம் செய்வதற்காக காவலர் கதவைத் திறப்பார். 1971இல் ரிசேவராக இருந்த பிரியா தத் ராம் இறந்துபோனார். புதிய ரிசேவருக்கும் நிரியோகி அகாராவுக்கும் இடையே சர்ச்சை எழுந்தது. போலீஸ் இதில் தலையிட்டு அவர்களது பூட்டைப் போட்டு சாவியைத் தங்கள் வசம் வைத்துக் கொண்டது. காவலர் மாற்றப்பட்டார். அவர் தன்னிட

மிருந்த சாவியைப் புதிய காவலரிடம் கொடுத்தார். ஒரு கதவு நைவேத்தியத் திற்காகவும் பிரார்த்தனைக்காகவும் திறந்திருக்கும். பா.ஐ.க.வும் வி.இ.பவும் இதை வைத்துக்கொண்டு தங்கள்

பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டார்கள். அதன் பிறகு இன்னொரு பூட்டும் திறக்கப்பட்டது. ஆக, அந்த இடம் முற்றிலுமாகப் பூட்டப்பட்டிருந்த தில்லை. பாதுகாப்புக்காகத்தான் சில சமயம் பூட்டப்பட்டிருந்தது.

இத்தனை ஆர்ப்பாட்டமோ டிவியிலெல்லாம் விளம்பரமோ இல்லாமல் அது திறக்கப்பட்டிருக்க முடியும் அல்லவா?

எல்லாமே அரசியல் லாபத்திற்காக நடந்தன. இந்த ஆர்.எஸ். எஸ்., பஜ்ரங் தள், வித்யார்த்தி பரிஷத், சிவ சேனா போன்றோருக்கு ராமர் மீது அன்பு எதுவும் கிடையாது. இவர்கள் ஆரிய சமাজ்யத்தினரைப் போன்றவர்கள். உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள். பணமும் அரசியல் லாபமும் அதிகமாகக் கிடைப்பதால் இவர்கள் இதில் ஈடுபட்டார்கள். ஆர்.எஸ்.எஸ். இதுவரை இந்தியாவில் ஒரு கோயிலைக்கூடக் கட்டிய தில்லை. தேவி கோவில்களில் இருக்கும் கொடி எண்கோண வடிவம் கொண்டது. ராமர் அல்லது கிருஷ்ணர் கோவில்களின் கொடிகளில் அனுமார் உருவம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். அவர்களுடைய காவிக் கொடி வைஷ்ணவர்களின் சின்னமல்ல; ஆரிய சாமாஜிகளின் சின்னம். ஓம் நமது மந்திரங்களின் ஒரு பகுதிதான். ஆனால் அவர்கள் எல்லா மந்திரங்களையும் ஒதுக்கிவிட்டு ஓம் ஒன்றையே எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக்கிவிட்டார்கள். ஆகவே, நாம் வழிபடும் முறைக்கும் அவர்கள் வழிபடும் முறைக்கும் ஒற்றுமையும் இல்லை. அவர்கள் ராமரை மனிதராகக் கருதுகிறார்கள். நாம் கடவுளாகக் கருதுகிறோம். கிருஷ்ணரை நாம் கடவுளாக நினைக்கிறோம். அவர்கள் மனிதனாக நினைக்கிறார்கள். இராமரையும் கிருஷ்ணரையும் கடவுள்களாகக் கருதியதுதான்

இந்துக்கள் செய்த மிகப்பெரிய தவறு என்று கோல்வல்கர் (ஆர்.எஸ்.எஸ். என்) இரண்டாவது தலைவர்) தனது புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறார். அவர்கள் ராமரையும் கிருஷ்ணரையும் மனிதர்களாகத்தான் நினைக்கிறார்கள் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது.

ஆனால் அவர்கள் இராமரை பகவான் ராம் என்றுதானே குறிப்பிடுகிறார்கள்?

எல்லாம் நடிப்பு.

ராமர் கடவுள் என்றால் அவருக்கு எப்படிப் பிறந்த இடம் ஒன்று இருக்கும்?

இது ராமர் பிறந்த இடமா இல்லையா என்பதெல்லாம் அறிஞர்கள் விவாதிக்க வேண்டிய விஷயம். அதில் ஈடுபட நான் விரும்பவில்லை. இது நம்பிக்கை சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். நாங்கள் அவரைக் கடவுளாகக் கருதுகிறோம். அவர்கள் மனிதனாகக் கருதுகிறார்கள்.

கோவில் விஷயத்தில் சர்ச்சை எதுவும் இல்லையென்று சொன்னீர்கள். இந்தப் பிரச்சனையை எப்படி தீர்ப்பீர்கள் என்று நான் கேட்டபோது இந்தப் பிரச்சனையே செயற்கையானது என்றீர்கள். இராமர் கோவிலைக் கட்ட வேண்டும் என்ற பிரச்சாரத்தை ஆதரிக்கிறீர்களா?

ஒரு மகத்தான ராமர் கோவில் அங்கே கட்டப்பட வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அயோத்தி கோவில்களின் நகரம். அயோத்தி முழுவதும் ராமர் கோவில்கள் உள்ளன.

எட்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கோவில்கள் உள்ள இடத்தில் இன்னொரு கோவில் தேவையா?

ராம ஜென்ம பூமி கோவில் தேவையா என்பதுதான் கேள்வி. அயோத்தி நகரத்தில் 8,500 கோவில்கள் உள்ளன. ஒரு புதிய ராமர் கோவில் கட்டுவதை முஸ்லிம்கள் என்றுமே ஆட்சேபித்ததில்லை. இத்தனைக்கும் சர்ச்சைக்குரிய இடத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள நாற்பத்திரண்டு ஏக்கர் நிலம் முஸ்லிம்களின் இடுகாடு (கப்ரிஸ்தான்) என்று வருவாய்த்துறை ஆவணங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்

கிறது.

ஆனால் சர்ச்சைக்குரிய இடத்தில் பாபர் மசூதியும் இருக்கிறதே?

இது சர்ச்சையின் ஒரு பகுதி. மொத்த இடமும் இடுகாடு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1949க்குப் பிறகு எட்டுக் கோவில்கள் இந்த இடுகாட்டில் கட்டப்பட்டன. தாங்கள் ஏதோ செய்கிறோம் என்று காட்டிக்கொள்வதற்காக இந்த கோவில்களை பா.ஐ.க. இடித்தது.

கோவில்கள் இடிப்பது நல்ல விஷயமாகக் கருதப்படுவதில்லையே?

அது ராமர் மீது நம்பிக்கை இருப்பவர்களுக்குத்தான். அவர்களுக்குத்தான் ராமர் மீது நம்பிக்கை இல்லையே...

அயோத்தியில் இதற்கு எதிர்ப்பு எழவில்லையா?

நிறைய எழுந்தது. புராதனமான சாக்ஷி கோபால் மந்திரர், அனுமான் மந்திரர், கேசவ தாஸ் மந்திரர் ஆகியவை உள்பட எட்டுக் கோவில்களை அவர்கள் இடித்தார்கள். வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற சீதா கி ரசோய் என்ற கோவிலை டிசம்பர் 6 கரசேவையின்போது நாசமாக்கினார்கள். தங்கள் இடுகாட்டில் கோவில்கள் கட்டுவதற்கு முஸ்லிம்கள் எப்போதும் ஆட்சேபம் தெரிவித்ததில்லை. சொல்லப்போனால், கோவில் கட்டுவதற்கான நிலத்தை மனமுவந்து அயோத்தியின் மடங்களிடம் ஒப்படைத்தார்கள். ராமஜென்ம பூமிக்குப் பின்னால் இருக்கும் நிலத்தில் சாந்தி பவன் இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் ஒரு கோவில் இருக்கிறது. இந்த நிலம் முஸ்லிம்களால் இந்துக்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு ஈடாக ஏதோ பெற்றுக் கொண்டார்கள். என்றாலும், நிலத்தை மனமுவந்து கொடுத்தார்கள் என்பதுதான் உண்மை. இடுகாட்டில் இந்தக் கோவில்கள் கட்டுவது குறித்து எந்தச் சர்ச்சையும் எழுந்ததில்லை. இருந்த சர்ச்சைகளும் நீதிமன்றத்தில் தீர்க்கப்பட்டன. சர்ச்சைக்குரிய இடத்தில் வழிபாடு நடத்துவதை அவர்கள் ஆட்சேபித்ததில்லை.

இந்தப் பகுதியில் முஸ்லிம்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்?

ஃபைசாபாத், அயோத்தியில் மொத்த மக்கள் தொகை 1.25 இலிருந்து 1.3 லட்சம் வரை இருக்கும். ஃபைசாபாத்தில் 20-25 சதவீதம் பேர் முஸ்லிம்கள். அயோத்தியில் சுமார் 5000 முஸ்லிம்கள் இருப்பார்கள்.

ஓவ்வொரு வாரமும் கொலைகள் நடக்கின்றன. சில வாரங்கள் கொலை நடக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் மாதந்தோறும் கட்டாயமாக கொலை நடக்கிறது. என்னைப் போன்ற ஒருவன் உயிரோடு இருப்பது எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

இதுவரை முஸ்லிம்களோடு தகராறோ சண்டையோ வந்ததில்லை. சொல்லப்போனால் கோவில் பராமரிப்பிற்கு முஸ்லிம்கள் பெருமளவிற்கு ஒத்துழைத்தார்கள். அவர்களுக்குச் சொந்தமாகப் பூந்தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. கோவிலுக்கு அவர்கள் பூக்களை விற்றுவந்தார்கள். பூஜைக்குத் தேவையான இதர பொருட்களையும் வழங்கினார்கள். எல்லாம் சீராகப் போய்க்கொண்டிருந்தது. பாரபட்சம் எதுவுமில்லை. மங்கள் பவன் என்ற ஒரு கோவிலில் நிர்வாகியாக ஒரு முஸ்லிம் 40 ஆண்டுகளும் பணிபுரிந்திருக்கிறார். அயோத்தியில் இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் அமைதியாக வாழ்ந்துவந்தார்கள். வெளியில் இருந்து வந்தவர்கள்தான் பிரச்சினையை உருவாக்கினார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை இது இந்து வாக்குகளைத் திரட்டுவதற்கான வாய்ப்பு. நாட்டையே அழிக்கும் அளவுக்குக் கொந்தளிப்பு உருவானாலும் தாங்கள் ஆட்சியில் அமரவேண்டும் என்பதே அவர்கள் விருப்பம்.

ராமஜென்ம பூமி கோவிலின் பெயரால் அவர்கள் திரட்டிய தொகை ரூ. 800 கோடி இருக்கும் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். இதற்குக் கணக்கு ஏதாவது இருக்கிறதா?

என்னிடம் எல்லா ஆதாரங்களும் இருக்கின்றன. பாரத சாது சமாஜுக்குப் பக்கத்தில் அலுவலகம் இருந்தது. மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்து இரண்டு கோடி ரூபாய் வந்தது. இது தவிர தங்கத்திலும் வெள்ளியிலும் கட்டிகள் வந்தன. இந்தியா முழுவதிலிருந்து அவர்களுக்கு நன்கொடை அளித்தார்கள். கோடிக்கணக்கான ரூபாயை அவர்கள் திரட்டினார்கள். இந்தப் பணமெல்லாம் 1991 தேர்தலுக்கு முன்பு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன....

மொத்தத் தொகை எவ்வளவு இருக்கும்?

ஜெர்மனியிலிருந்து வந்த பணத்தைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். அதிலிருந்து 30 லட்சம் ரூபாயை ராமசந்திர பரமஹம்சர் கமிஷனாக எடுத்துக் கொண்டதும் எனக்குத் தெரியும். அதன் பிறகுதான் அவர் தேர்தலுக்கு முன்பு பா.ஜ.க. பணத்தை எடுத்துக்கொள்ள அதிகாரம் வழங்கும் ஆவணத்தில் கையெழுத்திட்டார். இங்கிருந்த பணத்தை எடுத்ததில் வியலுள்ள வங்கிகளில் போட்டுக்கொண்டார்கள். இந்தப் பணம் தேர்தலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இப்போது அவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கிறது?

ராமஜென்ம பூமி அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு இப்போது எந்த வருமானமும் இல்லை.

ஆனால் ராமஜென்ம பூமியின் பெயரால் அவர்கள் இப்போதும் பணம் திரட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் இல்லையா?

டாட்டா, பிரீலா, டால்மியா போன்ற முதலாளிகள் இவர்களுக்கு எக்கச்சக்கமான பணம் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பிரச்சினை தொடர வேண்டும் என்பதுதான் அவர்கள் விருப்பம். அப்போதுதான் முக்கிய பிரச்சினைகளிலிருந்து மக்களின் கவனத்தைத் திசைதிருப்பி, தொடர்ந்து தங்கள் இஷ்டம் போல பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

ராமகே நாம் என்ற திரைப் படத்தில் உங்கள் பேட்டி இடம் பெற்றுள்ளது. நீங்கள் கம்யூனிஸ்ட் போல பேசுவதாக அதில் சொல்லப்படுகிறதே?

உண்மை பேசினால் கம்யூனிஸ்ட் என்று சொல்வதா? என்ன நடக்கிறதோ அதைச்சொல்கிறேன்.

உங்களை பலவந்தமாக நீக்கி விட்டு வி.இ.ப. கோவிலைக் கைப்பற்றிக்கொண்டது. அதுபோலவே அயோத்தியில் பல பூசாரிகளை நீக்கிவிட்டு தங்கள் ஆட்களை நியமித்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மையா?

உண்மைதான். அயோத்தியில் மட்டுமல்ல. நாடு முழுவதிலும் எங்கெல்லாம் பெரிய கோவில் அல்லது மடம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தங்கள் ஆட்களை அனுப்பி அவற்றைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளச் செய்வதே அவர்கள் நோக்கம். இதன் மூலம் எல்லா இடங்களிலும் அவர்கள் வைத்ததே சட்டம் என்றாகிவிடும்.

எப்படி அவர்கள் கோவில்களைக் கைப்பற்றுகிறார்கள்?

வி.இ.ப., ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்கள் முதலில் தங்க இடம் கேட்டார்கள். இந்து சமுதாயத்துக்காகப் பணி புரிகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இங்குள்ள மக்கள் ரொம்ப புத்திசாலிகள் ஒன்றும் இல்லை. எனவே தங்க இடம் கொடுத்தார்கள். பிறகு ஒருவர் பின் ஒருவராக தங்கள் ஊழியர்களைக் கோவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் வரவழைத்தார்கள். மடங்களிலும் கோவில்களிலும் குடும்ப வாரிசரிமை தொடரும் வழக்கம் கிடையாது. குரு சிஷ்ய பாரம்பரியம் தான் உண்டு. எனவே சிஷ்யர்களில் ஒருவர் பூசாரியாக நியமிக்கப்படுவார். இவர் அசல் பூசாரியைத் தூக்கி எறிந்துவிடுவார்.

ஆனால் இதற்கு குருவின் அனுமதி வேண்டுமல்லவா?

குருவின் அனுமதி கோரப்படுவதில்லை. எல்லாமே பலவந்தமாக நடக்கிறது. குருக்கள் தெருவில் தூக்கி எறியப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு குருவியில்லை. கடவுளமில்லை. குருவால் என்ன செய்ய முடியும். போலீசும் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்பதில்லை.

8,500 கோவில்களில் எத்தனை கோவில்களைக் கைப்பற்றி இருக்கிறார்கள்?

ஜென்மபூமியைக் கைப்பற்றியது போலவே எட்டு கோவில்களை அவர்கள் கைப்பற்றியது எனக்குத் தெரியும்.

இதற்கு உள்ளே இருந்து எதிர்ப்பு எழவில்லையா?

யார் எதிர்ப்பார்கள்? காலிஸ்தானி களைக்கூட லட்சக்கணக்கான மக்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் என்ன நடந்தது. இவர்களும் காலிஸ்தானி களின் இன்னொரு அவதாரம்தான்.

காலிஸ்தானிகளுக்கு இவர்களுக்கும் இடையில் என்ன ஒற்றுமையைக் காண்கிறீர்கள்?

இவர்களுக்கும் காலிஸ்தானிக்கும் இடையே எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. காலிஸ்தானிகள் பஞ்சாப்பின் மீது தங்களுக்கு முழு கட்டுப்பாடும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். ஆர்.எஸ்.எஸ். இந்து சமுதாயம் முழுவதும் தங்களது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வரவேண்டும் என்று விரும்புகிறது.

உங்களைப் பொறுத்தவரையில் இதற்குத் தீர்வு என்ன?

காங்கிரசும் பா.ஜ.கவும் வாயை மூடிக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையிலிருந்து ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். அயோத்தியிலும் ஃபைசாபாதினும் உள்ள மக்கள் இதைத் தீர்த்துக் கொள்வோம். கோவில் கட்டப்படும். முஸ்லீம்கள் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள்.

பாபர் மதுதியை இடிப்பதை நீங்கள் ஆதரித்தீர்களா?

இல்லைவே இல்லை.

பாபர் மதுதியை இடிக்காமலேயே கோவிலைக் கட்டியிருக்க முடியும் என்று கருதினீர்களா?

கோவில் ஏற்கனவே இருந்தது. நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே அங்கு வழிபாடு நடந்துவந்தது. அரசு வழக்கை இழுத்தடித்தது. பிரச்சனையைத் தீர்க்காமல் வைத்திருந்தால் எப்போது வேண்டுமானாலும் அதைக் கிளப்பி கலவரம் உண்டாக்கலாம் என்பது அவர்கள் எண்ணம்.

அயோத்தியில் கொலைகள் நடப்பது சகஜம் என்பது உண்மையா?

எல்லாம் அவர்கள் கைங்கர்யம். அவர்களிடம் கொலைகாரர்களும் குண்டர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லைக் கேட்காத பூசாரிகள் கொல்லப்படுவார்கள்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் எத்தனை பூசாரிகள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

குறைந்தது 50, 60 பூசாரிகள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஜானகி கட்டஜ்ச் சேர்ந்த ராம் பிரதாப் தாஸ், மைதிலி சரண் போன்ற புகழ் பெற்ற பூசாரிகளும் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஹனுமான் காஹியில் பஜ்ரங் தாஸ் சிறிது நாட்களுக்கு முன்பு கொல்லப்பட்டார். பலர் சமீபத்தில்

எப்படியும் ஒரு பட்டியல் இருக்க வேண்டுமல்லவா?

பட்டியல் என்னிடம் இருக்கிறது. பெயர்கள் எனக்கு நினைவில் இல்லை. ஒவ்வொரு வாரமும் கொலைகள் நடக்கின்றன. சில வாரங்கள் கொலை நடக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் மாதந்தோறும் கட்டாயமாக கொலை நடக்கிறது. என்னைப் போன்ற ஒருவன் உயிரோடு இருப்பது எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

ஆமாம். உண்மைதான். அவர்களைப்பற்றி நீங்கள் பேசியும் உங்களை உயிரோடு விட்டுவைத்திருப்பது அதிசயம்தான்.

கடவுளின் கருணையால் நான் உயிரோடு இருக்கிறேன். என்னைக் கொல்ல அவர்கள் எல்லா முயற்சிகளையும் செய்துவிட்டார்கள். என் வீட்டைத் தாக்கினார்கள். என் நிலத்தை அகபரித்துக் கொண்டார்கள். வீட்டிற்குள் குண்டுகளை எறிந்தார்கள். வீட்டைக் கொளுத்தவும் முயன்றார்கள். வி.இ.பவின் வினய் கட்டியார் என்னைக் கொல்ல யாகத்தைக்கூட ஏற்பாடு செய்தார்.

உங்கள் நிலம் விவசாய நிலமா?

இல்லை. வீடு கட்டுவதற்கான நிலம். இப்போது நான் வேறொருவர் வீட்டில் வசிக்கிறேன்.

சரியா?

கலை இலக்கிய ஆய்வு மையத்தின் புத்தக விற்பனை

நல்ல புத்தகங்களுக்காக நீங்கள் தேடிப்பிடித்துத்தான் வர வேண்டும். கடை அல்ல வீட்டிற்கு. வாங்க சந்திபோம். சிதம்பரம் சாலையில், மாதா கோவில் பின்புறம், கதவு எண்:25, ஞானம் இல்லம், வடலூர் - 607 303.

இப்போது என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

ரியாசத் கோவிலைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அரசாங்கத்தின் கோவிலா?

இல்லை. முன்னாள் மன்னருடையது.

உங்களுக்கு அரசியல் கட்சி சார்பு ஏதேனும் உண்டா?

இல்லை. அரசியல் கட்சிகளை நான் வெறுக்கிறேன். நமது பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் அவைதான் காரணம்.

பதற்றங்களைக் குறைக்கக் கூடிய கட்சி ஏதேனும் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்களா?

அப்படி எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூடவா?

கம்யூனிஸ்ட்டுகளும் ஊழல் மயமாகிவிட்டார்கள்.

ஃபைசாபாத்தைச் சேர்ந்த கம்யூனிஸ்ட் எம்.பி. ஒருவர் அயோத்தியில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் படித்திருக்கிறேன்.

அவர் ஒரு பாவி. நெருக்கடியான நேரத்தில் நடந்ததையெல்லாம் கண்டித்து ஒரு அறிக்கைகூட வெளியிடவில்லை. முஸ்லிம்களைப் போய்ப்பார்க்கக்கூட இல்லை. இந்துக்களையும் போய்ப்பார்க்கவில்லை. அவர் ஆஹிர்களுக்கு மயாதவர்களுக்கும் தான் எம்.பி.

கொளுத்தப்பட்ட முஸ்லிம் வீடுகளின் சொந்தக்காரர்கள் அயோத்தியிலும் விட்டார்களா?

பெரும்பாலானவர்கள் திரும்பி விட்டார்கள்.

இப்போது நிலவரம் எப்படி இருக்கிறது?

இன்னும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் பாதுகாப்பில்லாமல் தான் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி இருக்கும் வரை அவர்கள் அப்படித்தான் இருப்பார்கள்.

பா.ஜ.க.வின் ஆட்சியிலும் அவர்கள் பாதுகாப்பில்லாமல் தான் இருப்பார்களா?

ஆமாம்.

இதற்கு என்ன செய்யலாம். காங்கிரசையும் பா.ஜ.க.வையும் நூறு

ஆண்டுகளுக்குத் தடை செய்யலாமா?

காங்கிரசும் பாஜகவும் இந்த நாட்டிலிருந்து வேரோடு பிடுங்கி எறியப்படாவிட்டால், இங்குள்ள அமைப்பு முழுவதும் மாறாவிட்டால் ஐ.ஏ.எஸ்.எம் நிர்வாகமும் பிராந்திய போலீசும் இங்கு நீடித்திருந்தால், ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் பேசிய முழுமைப் புரட்சி இங்கு சாத்தியமாகாது. இதெல்லாம் நடக்காமல் இந்தியா மாறாது.

ஐ.ஏ.எஸ்., பிராந்திய போலீசை விலக்க வேண்டும் என்று ஏன் சொல்கிறீர்கள்?

ஏனென்றால் இந்த இரு அமைப்புகளும் தாங்கள்தான் இந்த நாட்டை

ஆள்வதாக நினைக்கின்றன. 'நாம் பணியில் இருக்கும்போது நாம்தான் நாட்டை ஆள்கிறோம். ஓய்வு பெற்ற பிறகு காங்கிரஸ் அல்லது பா.ஜ.க. வில் ஒரு டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு தேர்தலில் ஜெயித்துவிடவேண்டும். அப்போதுதான் நாம் தொடர்ந்து ஆளமுடியும்' இதுதான் இந்த அமைப்புகளில் இருப்பவர்களின் சிந்தனை. இவர்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் பணமும் அதிகாரமும் தான். இந்த இரு கட்சிகளிடமும் இந்த இரண்டும் இருக்கின்றன. முதலாளிகள் இந்தக் கட்சிகளுக்கு பணம் கொடுக்கிறார்கள். தனக்கு ஏன் இன்னமும் வாக்குரிமை இருக்கிறது என்று சாமானிய மனிதனுக்கு, உழைப்பாளிக்கு, விவசாயிக்குப் புரியவேயில்லை. என்னைப் போன்ற முட்டாள்களுக்குத் தான் புகிறது.

முலாயம் சிங் அரசு நன்மை செய்தது என்று நினைக்கிறீர்களா?

முலாயம் சிங் அரசு தன் கடமையை நன்றாகச் செய்தது. நான் அவருடைய இடத்திலிருந்திருந்தால் அதிகம் செய்திருப்பேன். அதிகம் என்றால் இன்னும் நிறைய குண்டுகளைப் பொழிந்திருப்பேன், அவர்களைத் தலை தூக்க விடாமல் செய்திருப்பேன். அவர் ஒரு முட்டாளர். பயந்து விட்டார். நானாக இருந்திருந்தால் ஆயிரக்கணக்கானவர்களைக் கொன்று இருப்பேன். ஜென்மத்

துக்கும் அயோத்தி பக்கம் தலை வைத்துக்கூட படுக்க நினைக்காதபடி செய்திருப்பேன்.

முலாயம் சிங் மறுபடியும் பதவிக்கு வர வாய்ப்பிருக்கிறதா?

இருக்கிறது.

இந்துக்களுக்கு அவர்மீது வெறுப்பு இருக்கிறதே?

இந்துக்களுக்கு அவர்மீது வெறுப்பு எங்கே இருக்கிறது? எல்லாம் வெறும் பிரச்சாரம். இன்று கூட உத்தரப் பிரதேசத்து மக்கள் முலாயம் சிங் ஒரு நல்ல மனிதர் என்பதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர் ஏழைகள் மற்றும் விவசாயிகளின் நலன்களுக்கு

காகப் பாடுபட்டார். அவர் நிறைய செய்தார். உதாரணமாக, ரூ.11,000 வரையிலான விவசாயக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்தார். ஆக்டர்ராய் வரியை நீக்கினார். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பொருள்களை மலிவு விலையில் கிடைக்கச் செய்தார்.

அவர் பதவிக்கு வந்தால் இந்தப் பிரச்சனை தீருமா?

மத்தியில் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்படும் வரை இந்தப் பிரச்சினை எப்படித் தீரும். கோவில்கள் யார் கையில் இருக்கின்றனவோ அவர்களைப் பொறுத்துத்தான் கோவில்களின் நிலையும் இருக்கும். அவர்கள் ஊழல் வாதுகளாக இருந்தால் கோவில்கள் அழியும். அவர்கள் நேர்மையாக இருந்தால் கோவில்கள் மேம்படும்.

கடந்த ஐம்பதாண்டுகளில் கோவில்களை அரசியல்மயமாக்கி வருவது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

முன்பெல்லாம் தீர்க்கமான சிந்தனை கொண்டவர்கள் சாது சமாஜத்திற்கு வருவார்கள். லௌகீக உலகத்தின்மீது சலிப்புற்று வழிபாட்டில் தங்கள் கவனத்தை செலுத்த விரும்பும் நல்லவர்கள் வருவார்கள். அவர்கள் பொறாமையும் வெறுப்பும் இல்லாதவர்கள். இன்றைக்கு ஒரு பக்கம் ரத்தக்களரியின் மூலம் இராமராஜ்யத்தைக் கொண்டுவர விரும்பும் பா.ஜ.க. ஆதரவாளர்கள்; இன்னொருபுறம் கிரிமினல்களின் கூடாரமாகிவரும் சாது சமாஜ்யம். இதுதான் இன்றைய சமுதாயத்தின் நிலை. நல்லவர்கள் அமைப்புகளுக்கு வரும்வரை கட்சிகளையோ கோவில்களையோ மேம்படுத்த முடியாது.

மக்களை எப்படி மேம்படுத்துவது?

சமுதாயத்தில் மாற்றம் வரும் போது, முழுமையான புரட்சி ஏற்படும் போது, அமைப்பு மாறும் போது மக்களும் மாறுவார்கள்.

ஆங்கில மூலம்: CRIMINALIZATION OF PLOLITICS: THE MURDER OF BABA LAL DAS Baba Lal Das on Criminal takeover of Temples: An Interview

நன்றி: Religion at the Service of Nationalism and other Essays- Madhu Kishwar

தமிழில்: அரவிந்தன் ஓவியங்கள்: எபனேசர்

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டு

ஒரு நாள் அவன்
கூரை மீதிருந்து இறங்கி
மெல்லிய திரைச் சீலைகளையும்
ஜன்னல் திரைகளையும்
சாம்பலாக்குவான்
என் பவித்திரமான
கண்களில் தங்கியிருக்கும்
கனவுகளைக் குலைப்பான்

பிறகு நகரத்தின் இப்பகுதியில்
உயர்ந்த கட்டடங்களின்
இருண்ட மூலைகளில்
கழுக்குகளின் இரைச்சல்
எதிரொலிக்கும்

அவிந்த நெருப்பினருகே
கையில் கோப்பைகளுடன்
பாத்திரங்களில்
பவித்திரமான கண்கள்
தானியங்களை தேடித்
கொண்டிருக்கும்

இவற்றுக்கிடையே
பாவத்தின் தேய்ந்த சவடுகளைப்
போலவே
தாயன்பின் கடலும்
வற்றிப் போயிருக்கும்.

உருதுமூலம் - ஆஷா பிரபாத்
ஆங்கிலத்தில்: என்.எஸ். தஸ்னீம்
ஆங்கிலம் வழி தமிழில் - அசுதா
நன்றி: இந்தியன் லிட்டரேச்சர் (197)

பிறந்த மண்

முதலில்
கெட்ட கனவொன்றில்
மரண ஓலம் கேட்டது
பிறகு வானொலிச் செய்தி
பிறகு ஒரு செய்தித்தாள்:
ஆறு பேர்
சட்டுக் கொல்லப்பட்டிருந்தனர்
இருபத்தைந்து வீடுகள்
தரைமட்டமாக்கப்பட்டிருந்தன
ஒரு தேவாலயத்தில்
கைகள் பின்புறம்
கட்டப்பட்ட நிலையில்
பதினாறு பேர்
தலைவெட்டப்பட்டிருந்தனர்
நாட்கள் நொறுங்கி நகர்ந்தன
வென்றவர்களது தொகையும்
வீழ்ந்தவர்களது தொகையும்
கூடிக்கொண்டே வர
தடித்த என் தோலுக்குள்
நான் இறுகிக்கொண்டிருந்தேன்
நைந்துபோன என்
மனித நேயத்தை இழக்கும் வரை
இன்னமும் தம் பெற்றோரது
வருகைக்காக
எரியும் குடிசைகளுள் காத்திருக்கும்
குழந்தைகளைப் பற்றி
யோசிப்பதைக் கைவிட்டேன்.

கடந்து சென்ற குளிர்காலங்களில்
கண்புகள் அருகே இருந்தபடி
தம் பாட்டியிடம் கேட்ட கதைகளை
மரணத்தின்போது
அவர்கள் நினைவுசுர்ந்தார்களா,
எழுத்துக்களின் மாயத்தை

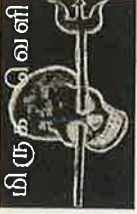
கற்றிருந்தார்களா அவர்கள்,
நான் தெரிந்துகொள்ள
விரும்பவில்லை
கர்ப்பத்தின் சுமை கூடிய
பெண்களின்,
மெல்லிய உடல்கள்
அறுவடையின்போது
கதிர்களைப் போல
வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்டபோது,
தம் கணவர்களுக்காக
காத்திருந்த அவ்வேளையில்
அவர்கள் கூந்தலில்
காட்டு மலர்களைச்
சூடியிருந்தார்களா,
நான் தெரிந்துகொள்ள
விரும்பவில்லை.

அவர்களோடு சேர்த்து என்
உண்மையை எரித்தேன்
சங்கடம் தரும்
என் மானுடத் தன்மையையும்
அவர்களோடு புதைத்தேன்
நெடுநாள் கழித்து
முணுமுணுக்கத்தான் செய்தேன்
“எதற்கும் எல்லை உண்டு”
பிறகு வந்த நாட்கள்
கொலையாளிகளை
மன்னித்து விடுவித்தபோதும்
எதுவுமே நடவாதது போலத்தான்
இருக்கிறேன்.

ஆங்கிலமூலம்:
ராபின் எஸ். காங்கோம்
தமிழில் - அசுதா
நன்றி: Indian Literature (205)

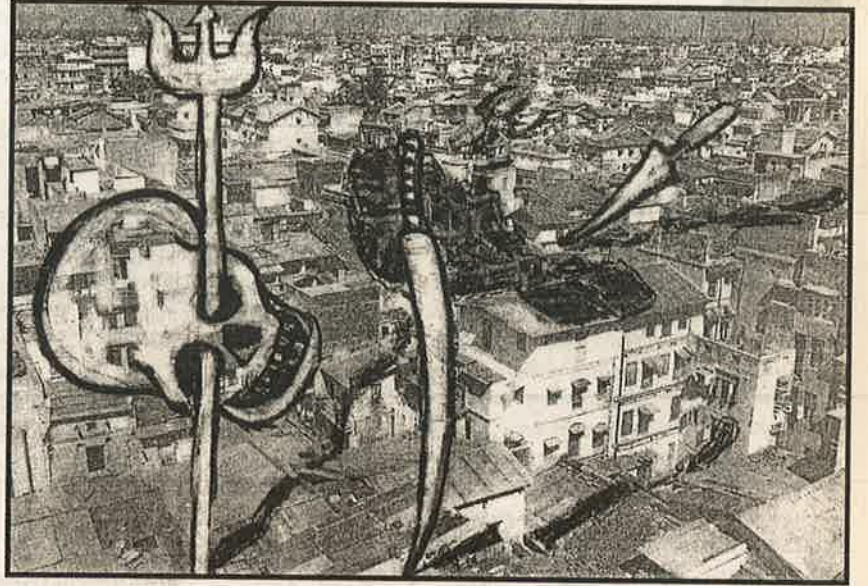
எபனேசர்

வகுப்புவாதம் உருமாறிவிட்டதா?

•இம்தியாஸ் அகமது•

குஜராத்தில் சமீபத்தில் நடந்ததை, நடந்து கொண்டிருப்பதை வகுப்பு வாதம் என்று வருணிக்க முடியுமா? இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையே வழமையாக நடந்துவரும் வன்முறைகள் நமக்குப் பரிச்சயமானவை. இதைக் குறிப்பிட்டதான் வகுப்பு வாதம் என்ற சொல் முதன் முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அந்தச் சொல் குஜராத்தில் தற்போது நடந்து வரும் சம்பவங்களுக்குப் பொருந்தாது. குஜராத் படுகொலை வரலாற்று ரீதியாக நாம் புரிந்துகொண்டிருக்கும் வகுப்புவாதம் என்பதிலிருந்து வேறுபட்டது என்ற வாதத்திற்கு அடிப்படை என்ன? மாநில அரசின் வித்தியாசமான பங்குதான் அந்த அடிப்படை. காலனி ஆதிக்கத்தின்போது இரண்டு சமூகத்தினர் அடித்துக் கொள்ளும் போது ஆட்சியாளர் பாரபட்சமின்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட காலகட்டத்தில் நடந்த மதக்கலவரங்களைக் குறிப்பிடுவதற்காக வகுப்புவாதம் என்ற சொல் அறிமுகமானது. அது போன்ற சூழலில் மதக்கலவரம் சிவில் சமூகத்தைச் சார்ந்ததாகவும் அரசு அதைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலையிலும் இருக்கிறது. ஆனால் நெடுங்காலமாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டுவரும் இந்தக் கோட்பாட்டிலிருந்து அரசு தடம் புரண்டு ஒரு சமூகத்தின் பக்கம் சேர்ந்துகொண்டதுதான் குஜராத் நிகழ்விலுள்ள வித்தியாசம்.

இந்த வித்தியாசத்தின் முக்கியத்துவத்தை முழுமையாக உணர், பெரும்பான்மை வகுப்புவாதத்தையும் சிறுபான்மை வகுப்புவாதத்தையும் பிரித்துக் காட்டும் நமக்கு பரிச்சயமான அளவு கோலைப் பார்க்கவேண்டும். பெரும்பான்மை வகுப்புவாதத்தால்தான் சிறுபான்மை வகுப்புவாதம் தலையெடுக்கிறது; பெரும்பான்மை மதத்தவர் வகுப்புவாதத்தைக் கைவிட்டால் சிறுபான்மை வகுப்பு வாதம் நீடிப்பதற்கான காரணம் எதுவும் இல்லாமல் மறைந்து போய்விடும் என்பது பல

இந்துக்கள் முஸ்லிம்களைக் கொல்கிறார்கள்; முஸ்லிம்கள் இந்துக்களைக் கொல்கிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். நான் ஒரு இந்து. ஆனால் நானே முஸ்லிமாகவும் கிருஸ்துவனாகவும் சீக்கியனாகவும் இருக்கிறேன். நீங்களும் அப்படித்தான் இருக்கிறீர்கள்.”

-காந்தி

காலமாக முன்வைக்கப்படும் வாதம். ஆனால் சிறுபான்மை - பெரும்பான்மை வகுப்புவாத வித்தியாசத்தை வரையறுப்பதற்கு இந்தக் காரணம் போதாது என்பதை உணர் பலர் தவறிவிட்டார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட மனநிலையின் உருவாக்கத்தையும் சிவில் சமூகத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டையும் சார்ந்துதான் வகுப்புவாதம் செயல்படுகிறது.

அந்த வகையில் பார்த்தால் பெரும்பான்மை வகுப்புவாதத்திற்கும் சிறுபான்மை வகுப்புவாதத்திற்கும் இடையில் எந்த வகையிலும் அழுத்தமான வேறுபாடு எதையும் குறிப்பிட முடியாது. பெரும்பான்மையின் வகுப்புவாதம் 'தேசியவாத சக்தி' என்ற முகமுடியை அணிந்து கொள்ளும்; அரசு நிர்வாகத்தை தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளும். சிறுபான்மை வகுப்புவாதத்திற்கு இந்த வாய்ப்பு இல்லை. இரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாடு இதுதான். சமூக அடையாளத்திற்கான அச்சுறுத்தல் இருப்பதான உணர்வுதான் சிறுபான்மை வகுப்புவாதத்தை வளர்க்கிறது. சிறுபான்மை

யினரிடையே ஜனநாயக உணர்வை உருவாக்குவது லிபரல் சக்திகளுக்கும் கடினமான காரியமாக இருப்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.

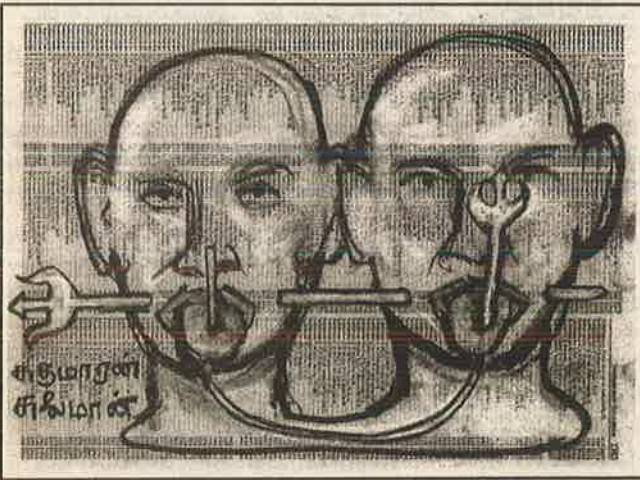
அரசு அதிகாரத்தைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவர முயலும் இயல்பு பெரும்பான்மை வகுப்புவாதத்தின் பிறவிக்குணம். காலனியாதிக்க காலத்திலும் அதன் பிறகு வந்த பல ஆண்டுகளிலும் இந்தப் போக்கு கட்டுக்குள் வைக்கப்பட்டு வந்ததென்றால் அதற்குக் காரணம், அரசின் பாரபட்சமற்ற அணுகுமுறை. வகுப்புவாதம் என்பதை - அது சிறுபான்மை வகுப்புவாதமோ பெரும்பான்மை வகுப்புவாதமோ - தனது பொறுப்பில் இருக்கும் சிவில் சமூகத்தின் ஒரு நிகழ்வாக அரசு கருதியது. சட்டம்-ஒழுங்கு, சட்டத்தின் ஆட்சி, அனைவருக்கும் சமநீதி ஆகிய கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே வகுப்புவாதத்தை அது அணுகியது. அரசுக்கும் சிவில் சமூகத்துக்கும் பாதிப்பு ஏற்படுத்தாத வரையிலும் வகுப்புவாதத்தை அது சகித்துக்கொண்டது.

எனினும் எல்லா சமயங்களிலுமே அரசு நடுநிலையைக் கடைபிடிக்க முடியவில்லை. தற்போது நடக்கும் பிறழ்வுகளுக்கும், வக்கிரங்களுக்கும் முதல் 50 ஆண்டுகளிலும் அதற்குப் பின்னரும் இப்போதும் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நடைபெற்று வரும் பிறழ்வுகளுக்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை என்று பல ஆய்வாளர்கள் கூறத் தலைப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு முக்கியமான வித்தியாசம் இருக்கிறது. சிவில் சமூகத்திற்குள் இயல்பாக இருந்துவரும் வகுப்புவாதப் போக்குகளுக்கு முந்தைய அரசுகளும் இரையாகியிருக்கின்றன. ஆனால் அதிகார அமைப்பின் எல்லைக்குள் - வகுப்புவாத சக்திகள் சிறுபான்மை/பெரும்பான்மை என்ற எந்த சக்தியாக இருந்தாலும் சரி - ஊடுருவ முடியாதபடி ஓரங்கட்டி வந்தன. இப்போதோ, அரசு பெரும்பான்மை வகுப்பு வாத சக்தியின் (சரியாகச் சொல்வதானால் பெரும்பான்மையினரின் பெயரால் குரல் எழுப்புவர்கள். ஆனால் உண்மையில் சிறிய பிரிவினர்) கட்டுப்பாட்டிற்குள் சென்று விட்டது. வகுப்புவாத சக்திகள் தன்னை வழிநடத்த அரசு விருப்பத்துடன் அனுமதிக்கிறது. அன்னியர்கள் என்று தாங்கள் கருதுபவர்களுக்கு எதிராக செயல்படுத்தும் படுகொலைத் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பை அளிக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியின் கீழ் நடந்த மீரட் கலவரம், சீக்கியர்களுக்கு எதிரான வன்முறை (1984) ஆகிய சமயங்களில் நடந்த பிறழ்வுகளையும் வக்கிரங்களையும் தற்போதைய நிலையோடு ஒப்பிடுபவர்கள் முக்கியமான இந்த வித்தியாசத்தைப் பூசி மெழுகிவிடுகிறார்கள்.

வகுப்புவாத சக்திகள் அரசு அதிகாரத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொள்வதன் மிகுந்ததனமான வெளிப்பாடுதான் குஜராத் சம்பவம். திட்டமிட்ட ரீதியில் செயல்படும் கும்பல்கள் சட்டம்-ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அமைப்பின் கண்முன்னால் வன்முறையை அரங்கேற்ற

அரசு அனுமதித்தது. அரசு கலவரத்தை நியாயப்படுத்திப் பேசுவதைப் பார்த்தால், எந்தக் கலவரம் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும்; எந்தக் கலவரம் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கூறுவதுதான் அரசின் வேலையோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. வகுப்புவாத வன்முறையைக் கட்டுப்படுத்துவதில் நடுநிலை வகிக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடு பகிரங்கமாகக் காற்றில் பறக்க விடப்பட்டது.

குஜராத் வன்முறையை விளக்க, சமீபத்தில் தொடர்ச்சியாக நடந்த சில அரசியல் காரணங்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சமீபத்திய மாநிலத் தேர்தல்களில் பெரும்பான்மை வகுப்புவாத சக்திகளுக்குக் கிடைத்த பேரிடி முதல் காரணம். தங்கள் ஆதரவு மேலும் சரியாமல்

தடுக்கத் தங்களது வழக்கமான ஆயுதத்தை - மதரீதியான பிளவை ஏற்படுத்துதல் - பிரயோகித்தார்கள். உத்தரப் பிரதேச படுதோல்வியை அடுத்து மத்தியில் அரசியல் சக்திகள் இடம் மாறும், ஆட்சி கவிழும் என்று பெரும்பான்மை வகுப்புவாத சக்திகள் கணித்தன. அரசு கவிழ்ந்து தான் தீரும் என்றால் எந்தக் கொள்கை அவர்களைப் பதவியில் அமர்த்தியதோ அதே கொள்கைக்காக அரசு விழ வேண்டும் என்பது அவர்கள் கணக்கு. ராமர் கோவில் விஷயத்தில் மத்திய அரசின் மிதவாத அணுகுமுறைதான் சட்டமன்றத் தோல்விகளுக்குக் காரணம் என்றும் கருதின. அயோத்தியில் ராமருக்குக் கோவில் எழுப்புவது ஆட்சியைத் தக்கவைப்பதை உறுதி செய்யும் என்றும் சமுதாயத்தை மதரீதியில் கூறுபோட உதவும் என்றும் அவை நம்பின. அவர்களது தர்க்கரீதியான கணக்கு இதுதான்: சமுதாயத்தைக் கூறுபோட வேண்டும்; அதன் மூலம் தேர்தலில் ஆதாயம் பெற வேண்டும். ஆட்சி மீதான கட்டுப்பாட்டை வசப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். பெரும்பான்மையினரின் நோக்கில் தேசத்தையும் சமுதாயத்தையும் வடிவமைக்க வேண்டும்.

ஆனால் இதையெல்லாம் சிறுபான்மை மதத்தினர்கையைக் கட்டிக்கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. இன்றோ நாளையோ அவர்களிடமிருந்தும் வெறித்தனமான குழுக்கள் உருவாகி வரும். அரசை கட்டுப்படுத்தும் பெரும்பான்மை மதவாதத்தின் மேலாண்மையை அவை தகர்க்க இயலும். இது போன்ற சம்பவங்கள் பெருகப் பெருக இந்த தேசமே மதக் காழ்ப்புணர்ச்சியிலும் வன்முறையிலும் பற்றி எரியும். வகுப்புவாதத் தெருச் சண்டைகளை அரசு ஒதுங்கியிருந்து வேடிக்கை பார்க்கும் என்பதால் வன்முறைத் தீ இன்னும் கொழுந்து விட்டெரியும். இந்தப் போக்கு அதிகரித்த பிறகு அரசு இப்போது காட்டிவரும் சிறிதளவு நடுநிலையின் பாவனைகூட காணாமல் போய்விடும். அரசு பெரும்பான்மை வகுப்புவாத வன்முறைக்கும் சிறுபான்மை வகுப்பு வாத வன்முறைக்கும் இடையே பாரபட்சம் காட்ட ஆரம்பிக்கும். அரசின் பாரபட்சமான போக்கு, அடக்குமுறையை எதிர்க்க வன்முறைதான் ஒரே வழி என்று சிறுபான்மை வகுப்புவாத சக்திகள் தங்கள் வன்முறைக்கு நியாயம்

அரசு கலவரத்தை நியாயப்படுத்திப் பேசுவதைப் பார்த்தால், எந்தக் கலவரம் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும்; எந்தக் கலவரம் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கூறுவதுதான் அரசின் வேலையோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

கற்பித்துக்கொள்ள உதவும். அரசின் இந்தப் போக்கு பெரும்பான்மை வகுப்புவாதத்தை வலுவான தேசிய உணர்வின் நியாயமான வெளிப்பாடு என்று ஏற்றுக் கொள்ளும். சிறுபான்மை வகுப்புவாதத்தை அரசுக்கு எதிரான பயங்கரவாதம் என்றும் சொல்லி தண்டிக்கும். இதன் மூலம் சிறுபான்மையினர் மீதான அடக்குமுறை அதிகரிக்கும். பெரிய அளவில் இனப்படுகொலைகள் நடக்கும். அரசு பகிரங்கமாகவே பெரும்பான்மை வன்முறையை அங்கீகரிக்கும்.

உதாரணமாக, அயோத்தி பிரச்சனையை இந்து-முஸ்லிம் மோதலாக முன்னிறுத்துவதன் மூலம் அதன் அரசியல் நோக்கங்கள் மறைக்கப்படுவதுடன் பெரும்பான்மை வகுப்புவாதம் தன்னை வலுப்படுத்திக் கொள்ளவும் தனது

சமூக ஆதரவு தளத்தை விரிவுபடுத்திக்கொள்ளவும் வழி ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அயோத்திப் பிரச்சனையில் ஏற்படும் முட்டுக்கட்டைகளுக்கு முஸ்லிம்கள் மீது பெரும்பான்மை சக்திகள் பழி போடுவதற்கும் இது வழிசெய்கிறது. சுருக்கமாக சொல்வதானால், பெரும் பான்மை வகுப்புவாத சக்திகள் தேசம் மற்றும் சமூகம் பற்றிய தமது கனவை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வியூகத்தின் ஒரு பகுதியாக (குஜராத்) அரசின் செயல்கள் அமைந்துவிட்டன.

○

அரசு இயந்திரத்தைத் தனது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவர பெரும் பான்மை வகுப்புவாத சக்திகள் தீவிரமாக ஆசைப்படுகின்றன. இந்த ஆசையின் எல்லைக்குள்ள்தான் சமகால வகுப்புவாதம் செயல்படுகிறது. இது 1990களிலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது. பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டதை அடுத்து அரசு இயந்திரத்தின் அந்தஸ்து குறித்த ஆழ்ந்த நெருக்கடியின் விளைவாக இது உருவாயிற்று. ஆனால் பெரும் பான்மை வகுப்புவாத சக்திகளை ஆட்சியிலிருந்து இறக்குவதன் மூலம் மட்டும் இந்த வகை வகுப்புவாதம் ஒழிந்துவிடாது. சமுதாய, கலாச்சாரத் தளங்களில் அவற்றிற்கு இருக்கும் ஆதிக்கத்தையும் அதன் மூலம் குறைந்துவிட முடியாது. அதற்கு நவீன சிந்தனைக்கும் 'அன்றாட வாழ்க்கை' பார்வைக்குமுள்ள தொடர்பை நாம் முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் இதை நம்மால் எதிர்கொள்ள முடியும்.

சுதந்திரம் அடைந்ததிலிருந்தே இந்திய தேசிய நிர்மாணத்தின் அடிப்படையாக மதச்சார்பின்மையே இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்தியாவின் நவீனமயமாக்கல் முயற்சிகள் மதம், மொழி, மற்றும் சாதிரீதியான இடைவெளிகளைக் குறைப்பதைத் தம்மையப் புள்ளியாகக் கொண்டிருந்தன. மதச்சார்பற்ற அரசையும் ஒன்றுபட்ட தேசத்தையும் உருவாக்கி நிலைநிறுத்துவதன் மூலம் இந்த இடைவெளிகளைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகள் நடந்து வந்தன. ஆனால், வரலாற்றைச் சற்றே திரும்பிப் பார்க்கும்போது ஒரு விஷயம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. காலனி ஆட்சிதான் மேற்கத்திய பாணி நவீன மயமாக்கலை இந்தியாவிற்குக் கொண்டுவந்தது. சமூக ரீதியான வேற்றுமைகளால் தெளிவாகப் பிரிக்கப்பட்ட இந்திய சமூகம் பற்றிய தற்போது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பார்வையைக் 'கண்டுபிடித்ததும்' காலனி ஆட்சி தான்.

சிவில் சமூகம் பற்றிய நவீன மேற்கத்திய கருத்தாக்கத்தை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு மதச்சார்பற்ற தேசம், அரசு ஆகியவற்றை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகள் நடைமுறை சார்ந்த காரணங்களால் தடைபட்டு வருவதை இந்தியாவில் நிலவும் வகுப்புவாதம் காட்டுகிறது. வகுப்புவாதம் என்பது மதக்குழுக்களிடையே நடக்கும் மோதல் என்று கிளிப்பிள்ளை போல திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படுகிறது. அல்லது மதத்தின் போர்வையில் மதத்திற்கு தொடர்பற்ற சக்திகளிடையே நடக்கும் மோதல் என்று எளிமைப்படுத்தப்பட்டு விளக்கப்படுகிறது. உண்மையில் நன்கு படித்தவர்கள்தான் வகுப்புவாதத்தை ஆதரிக்கும் நவீன மனப்பான்மையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வகுப்புவாதத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் மதக் குழுக்களுக்கிடையே சுயநல நோக்கத்துடன் நடக்கும் மோதலாக அதைப் பார்க்கும் பார்வையை விடுத்து, வரலாற்றுரீதியாக மதிப்பிட வேண்டும். அப்போதுதான் காலனி யாதிக்க காலத்திலிருந்து நம்மை

ஆக்கிரமித்து வந்திருக்கும் நவீன சிந்தனையின் குறைபாடுகள் புரியும்.

நவீன சிந்தனையின் தவிர்க்க முடியாத அம்சமான 'அனுபவங் கடந்த கண்ணோட்ட'த்தின் ஆதிக்கம் 'தினசரி வாழ்க்கை கண்ணோட்ட'த்தை அழக்கிவிடுகிறது. அழக்கப்பட்ட இந்த உணர்வுதான் வகுப்புவாதம் உருவாகக் காரணமாகிறது. நவீன சமூகம் பகுத்தறிவு சார்ந்த புறவயமான பார்வைக்கு அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இது பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத அகவயமான பார்வையின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. ஜப்பானிய அறிஞர் கெனிச்சி மிஷிமா

வின் கருத்தை இங்கு நினைவு கூர்வது பொருத்தமானது: "மரபு வழிப்பட்ட வாழ்க்கை முறைக்குப் பிந்தைய சமூகம் பகுத்தறிவின் அபாயங்களை உணர்த்துகிறது. பகுத்தறிவுக்கும் அறிவு கடந்தவற்றுக்கும் இடையே முறையான சமநிலையை உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறது."

பனிப்போர் முடிவுக்கு வந்த பிறகு பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட நவீனமயமாக்கல் என்ற இலக்கும் வலுவழிந்திருக்கிறது. இதன் விளைவுதான் தற்போது நிலவும் வகுப்புவாதம். பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களின் சக்தி கட்டவிழ்த்துவிட்டதால் உருவான மாற்றம் இது. இது இந்தியாவுக்கு மட்டும் உரிய பிரச்சினை அல்ல. உலகம் முழுவதற்கும் பொதுவானது. நவீனமயமாக்கலின் தேக்க நிலை, பனிப்போரின் முடிவுக்குப் பிறகு உலகம் முழுவதிலும் தோன்றிய மத எழுச்சி ஆகியவற்றின் பின்னணியில் தான் இதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்

மதச்சார்பின்மை வாதத்தில் பகுத்தறிவு மதத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. வகுப்புவாதம் சமய எழுச்சியின் வாயிலாகப் பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களைக் கட்டவிழ்த்துவிடுகிறது. இரண்டுமே நவீன யுகம் என்ற நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் தான்.

மதச்சார்பின்மை வாதத்தில் பகுத்தறிவு மதத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. வகுப்புவாதம் சமய எழுச்சியின் வாயிலாகப் பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களைக் கட்டவிழ்த்து விடுகிறது. இரண்டுமே நவீன யுகம் என்ற நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் தான். இரண்டுமே நவீனத்துவத்திலிருந்து பிறந்து நவீனத்துவ சிந்தனையின் எல்லைக்குள் செயல்படுகின்றன.

என்றாலும் மதச்சார்பின்மைக்கும் வகுப்புவாதத்திற்கும் இடையிலான இந்தப் போராட்டத்தைப் பகுத்தறிவுக்கும் அறிவு கடந்த விஷயங்களுக்கும்

இடையே ஒரு சமநிலை காணும் முயற்சியின் ஊசலாட்டமாகக் கருத முடியும். இந்த ஊசலாட்டம் பின் நவீன சிந்தனைக்கு வித்திடக்கூடும். 1990களில் தோன்றிய வகுப்புவாதத்தின் புதிய அவதாரத்திற்குப் பொருளாதார தாராளமயமாக்கலைக் காரணமாகச் சொல்லலாம். தாராளமயமாக்கல் நுகர்வு கலாச்சாரத்தைக் கொண்டு வந்தது. புதிய ஊடகங்கள் - குறிப்பாக தொலைக்காட்சி - வளர்ந்தன. கிராமப் புறங்களிலும் குறைந்த வருமானம் உள்ள குடும்பங்களிலும் தொலைக்காட்சி மிக வேகமாகப் பரவத் தொடங்கியது. இது இந்திய சமூகத்தின் தகவல் தூழலை பெருமளவில் மாற்றிவிட்டது. தொலைக்காட்சியின் பரவலால் தகவல் பரிமாற்ற அமைப்பு நாடுதழுவிய அளவில் ஒன்றிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொலைக்காட்சிக்கு முன்பே அச்சு ஊடகம் இருக்கத்தான் செய்தது. ஆனால் தொலைக்காட்சி தரும் காட்சிப் படிமங்கள் மிக

மாயம் இரு வழிகளில் வகுப்பு வாதத்தை உருவாக்குகிறது: ஒன்று, எல்லாவற்றையும் 'வகைப்படுத்தும் மாயம்'; இரண்டு, நடுத்தர வர்க்கத்தின் தாக்கத்தால், அதிகரித்துவரும் வகுப்புவாதத்தை ஆர்வத்துடன் நுகரும் பண்பு.

நாட்டின் எந்த மூலையில் உள்ள சமூகக் குழுவை வைத்தும் இந்த 'வகைப்படுத்தும் மாய'த்தை விளக்கலாம். தொலைதூரத்தில் இருக்கும் ஒரு குக்கிராமத்து மக்களைப் பொறுத்த வரை அயோத்தி என்பது அவர்கள் அன்றாட வாழ்வோடு தொடர்பில்லாத ஒரு இடம். ஆனால் பாபர் மததி இடிக்கப்பட்ட காட்சியைத் தொலைக்காட்சியில் பார்த்த பிறகு அயோத்தி அவர்களோடு தொடர்புள்ள இடமாக மாறிவிடுகிறது. குறைந்தபட்சம் அவர்கள் மன அளவில் இந்தத் தொடர்பு சாத்தியமாகிறது. இதன் விளைவாக, இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையிலான வகுப்புவாதமாகச் சித்தரிக்கப்படும் இந்த நிகழ்வு, பொதுவான கலாச்சார தூழலில் இருக்கும்

கொள்ளும் ஒருவருக்கு, அது போலவே அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் மற்றவர்களுடன் - தொலைதூரத்தில் இருக்கும் அன்னியர்கள் உள்பட - உடனடியாக நெருக்கம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதை 'வகைப்படுத்தும் மாயம்' என்று சொல்லலாம். ஏனென்றால் 'தினசரி வாழ்க்கை கண்ணோட்ட'த்தில் ஒருவர் தனக்கு முன்பின் தெரியாத ஒருவரை அன்னியராக நினைக்கிறார். ஆனால் இந்த எண்ணம் 'அனுபவங் கடந்த கண்ணோட்ட'த்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படும் அனுதாப உணர்வால் அமுக்கப்படுகிறது. இதன் விளைவாக மற்றவர்களை நண்பர்களாகவோ எதிரிகளாகவோ வகைப்படுத்திப் பார்க்கும் போக்கு உருவாகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவுக்குள் இருக்கும் வித்தியாசங்களை பொருட்படுத்தாத அளவுக்கு இந்த வகைப்படுத்தல் இறுக்கமாகிவிடுகிறது. 'வகைப்படுத்தும் மாயம்' இப்படித்தான் வகுப்புவாதத்தை உருவாக்குகிறது. இந்தப் பொறியில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் இருப்பதுதான் வகுப்புவாதத்தைக் கட்டுப்படுத்த சிறந்த வழி. என்றாலும் பகுத்தறிவுக்கும் அறிவுகடந்த விஷயங்களுக்கும் இடையே சமநிலையை உருவாக்குவது குறித்த பிரச்சினை இன்னமும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையை சமாளிக்க நாம் பொருள்களையும் மக்களையும் வகைப்படுத்திப் பார்க்கும் கண்ணோட்டத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஒற்றைப் பரிமாணம் கொண்ட, நீக்குப்போக்கற்ற, மாறாமல் இருக்கும் தன்மையை வலியுறுத்துகிற அடையாளங்களை நாம் துறக்க வேண்டும். தேசப் பிரிவினைக்குப் பிறகு நவகாளியில் வன்முறை கோர தாண்டவம் ஆடிய போது காந்தி கூறிய வார்த்தைகள் இதைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கும் என்று தோன்றுகிறது: "இந்துக்கள் முஸ்லிம்களைக் கொல்கிறார்கள்; முஸ்லிம்கள் இந்துக்களைக் கொல்கிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். நான் ஒரு இந்து. ஆனால் நானே முஸ்லிமாகவும் கிருஸ்துவனாகவும் சீக்கியனாகவும் இருக்கிறேன். நீங்களும் அப்படித்தான் இருக்கிறீர்கள்."

[கட்டுரையாசிரியர் ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் சமூகவியல் பேராசிரியர்]

நன்றி: த ஹிந்து, ஏப்ரல், 11-12, 2002

தமிழில்: அரவிந்தன், செந்தில்

பாபர் மததி இடிக்கப்பட்ட காட்சியைத் தொலைக்காட்சியில் பார்த்த பிறகு அயோத்தி அவர்களோடு தொடர்புள்ள இடமாக மாறிவிடுகிறது. குறைந்தபட்சம் அவர்கள் மன அளவில் இந்தத் தொடர்பு சாத்தியமாகிறது.

சுலபமாக எல்லாப் பிரிவு மக்களையும் சென்று எட்டியது. எல்லாப் பிரிவு மக்களும் ஒரே தகவல்களைப் பகிர்ந்துகொண்டார்கள்.

உள்ளூர் பார்வையாளர்கள் தேசிய மற்றும் உலகளாவிய கண்ணோட்டத்தில் விஷயங்களைப் பார்க்க தொலைக்காட்சி தரும் காட்சிப் படிமங்கள் வழி செய்தன. இதன் விளைவாக மக்களுக்கு இரண்டு வகையான தகவல்கள் கிடைக்க ஆரம்பித்தன. ஒன்று, நேரடி அனுபவத்தின் மூலம் பெறுவது. இரண்டு, தொலைக்காட்சி மூலம் பெறுவது. ஒரு சம்பவம் எவ்வளவு தொலைவில் நடந்தாலும் அதன் காட்சியைத் தொலைக்காட்சியில் பார்க்கும்போது அது நேரடியாகப் பார்த்து அறிவது போன்ற பாவனையை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த 'நிஜ' பிம்பங்கள் 'தினசரி வாழ்க்கை கண்ணோட்டத்திற்கும்', 'அனுபவங் கடந்த கண்ணோட்டத்திற்கும்' இடையே இருக்கும் எல்லைக்கோட்டை மங்கலாக்கி பார்வையாளர்களைக் குழப்பிவிடுகின்றன. இந்த இரு கண்ணோட்டங்களையும் ஒன்றாக்கிவிடும். இந்த

உள்ளூர் இந்து-முஸ்லிம் சமூகத்தினரிடையே தன் தாக்கத்தைச் செலுத்த ஆரம்பிக்கிறது. இந்தியாவில் சகல பாகங்களிலும் இருக்கும் மக்களிடமும் இதே காட்சிப் படிமங்கள் போய்ச் செருகின்றன. தொலைக்காட்சியில் பரப்பப்படும் நவீன சிந்தனை, மக்களை அவர்களது அன்றாட வாழ்வை, 'அனுபவங் கடந்த கண்ணோட்ட'த்தின் அடிப்படையில் பார்க்க வைக்கிறது. இந்தக் கண்ணோட்டம் மக்களிடையே பரவலாகக் கப்படுகிறது. பெரும்பான்மை வகுப்புவாதம் வளர இது உதவுகிறது.

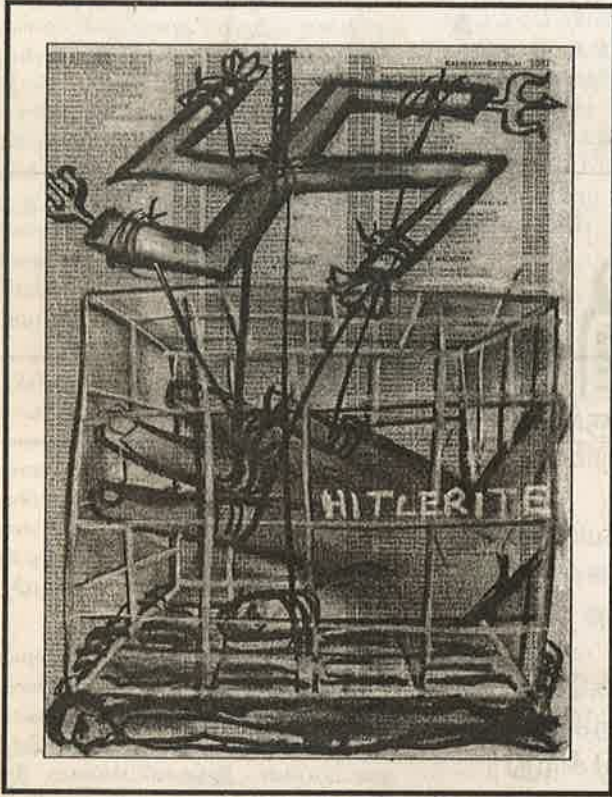
இதுதான் 'வகைப்படுத்தும் மாயம்' என்று இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறது. இது 'அனுபவங் கடந்த கண்ணோட்ட'த்தின் அடிப்படையில் மக்களை வகைப்படுத்தும் போக்கு. இந்தப் போக்கு தனி நபர்கள், தங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் பொதுவான அடையாளம் கொண்டவர்களாகவும் அனுமானித்துக்கொள்ள வழிசெய்து அவர்களிடையே நெருக்கத்தை வளர்க்கிறது. உதாரணமாக, தன்னை இந்து என்று அடையாளப்படுத்திக்

குஜராத்: இந்துப் பெரும்பான்மை ஆட்சிக்கான ஒத்திகை

— ரவிக்குமார் —

“பழைய மரபு, வெகுஜன ஆதரவு, அதிகாரம் மூன்றும் இணைந்தால் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆதிக்கம் வெல்லவே முடியாததாக நிலைத்திருக்கும்”

“இப்போது நமக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அதன் மூலம் நமது வேலைகளை முடிக்க வேண்டும்.”

(குஜராத் சட்டம் ஒழுங்கை எப்படி சீர்குலைப்பது என்பது பற்றியும் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊழியர்கள் செய்து வேண்டியது பற்றியுமரன ரகசிய அறிக்கையிலிருந்து.)

பாராளுமன்றத்தில் உள்துறை அமைச்சர் அறிவித்துள்ள புள்ளிவிவரப்படி (23.4.2002) குஜராத் கொல்லப்பட்டவர்கள் 824 பேர். எரிக்கப்பட்ட வீடுகள் 10280. சாம்பலாக்கப்பட்ட கடைகளின் எண்ணிக்கை 12000. தினந்தோறும் நடந்தேறிவரும் கொலைகளை துறையாடல் களைப் பார்த்தால் இந்த கட்டுரை அச்சில் வரும்போது மேலே கண்டுள்ள உள்துறை அமைச்சரின் புள்ளிவிவரம் மாறியிருக்குமென்றே தோன்றுகிறது.

குஜராத் குறித்து பாராளுமன்றத்திலும், மேலவையிலும் வாக்கெடுப்புடன் கூடிய விவாதத்துக்கு அனுமதி தரப்பட்டுள்ளது. இதில் அரசாங்கம் தோற்றாலும்கூட அது பதவி விலக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இல்லையென்பதால் இந்த விவாதங்களும், வாக்கெடுப்புகளும் இப்போதுள்ள நிலையில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்திவிடப் போவதில்லை. ஆனால் மதச்சார்பற்ற கட்சிகள் என வேடமிட்டுக் கொண்டு பா.ஜ.க. அரசை ஆதரித்துவரும் தி.மு.க.

திரிணமூல், தெலுங்கு தேசம் போன்றவற்றின் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் அம்பலப்படுவதற்கு இந்த வாக்கெடுப்பு ஒருவிதத்தில் பயன்படக்கூடும், அவ்வளவுதான்.

இந்தியாவில் மதக்கலவரங்கள் நடப்பது புதிதல்ல. ஆனால் இந்து அடிப்படைவாத அமைப்புகளின் அரசியல் பரிசோதனைக்கூடமெனக் கூறப்படும் குஜராத்நிலை நடந்து வருபவை வழக்கமாக நடைபெறும் வகுப்புக் கலவரங்கள் அல்ல. இப்போது குணீதியான ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளும் இந்தக் கலவரத்தின்போது முஸ்லிம்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எங்கெல்லாம் முஸ்லிம்களின் வீடுகள் உள்ளன, வியாபார ஸ்தலங்கள் உள்ளன, எந்தெந்த நிறுவனங்களில் முஸ்லிம்கள் பங்குகள் வைத்துள்ளனர் என்பவை குறித்து அரசாங்கம் கணக்கெடுத்து அதை மத வெறியர்களின் கையில் கொடுத்துள்ளது. அப்படி வழங்கப்பட்ட கணினித் தாள்களைக் (Computer sheets) கொண்டே குறிப்பான தாக்குதல்களை அவர்கள் நடத்தியுள்ளனர்.

மாநில அரசின் காவல்துறை முஸ்லிம்கள் மீது துப்பாக்கி துடு நடத்திப் படுகொலைகளைச் செய்து வருவது மட்டுமின்றி உயிருக்குப் பயந்து தங்களிடம் தஞ்சம் புகும் முஸ்லிம்களைக் குறிப்பாக முஸ்லிம் பெண்களைக் கலவரக் காரர்களிடம் ஒப்படைத்து அவர்கள் கொல்லப்படுவதற்கு உதவியாக இருந்துள்ளனர். இப்படித் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்டு வரும் இன அழித்தொழிப்பு (Genocide) மற்றும் இன சுத்திகரிப்பு (Ethnic Cleansing) நடவடிக்கைகளைப் பார்ப்பவர்கள் குஜராத்நிலை பாசிசம் வந்துவிட்டதென்ப பேசுவது இப்போது சகஜமாகிவிட்டது.

மனிதகுல வரலாற்றில் வெறுப்பின் அடிப்படையில் பேரழிவுகள் ஏற்படுத்திய அரசியல் கொள்கையான பாசிசத்துக்கும் இப்போது நடந்தேறிவரும் குஜராத் படுகொலைகளுக்குமான தொடர்பை நாம் சற்றே ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

II

இந்து அடிப்படைவாத அமைப்பான ஆர்.எஸ்.எஸ். மற்றும் அதன் துணை அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் கொள்கைகள், நடைமுறைகளுக்கும் ஹிட்லரின் நாஜிக் கொள்கை, முசோலினியின் பாசிசக் கொள்கை ஆகியவற்றுக்கும் இடையிலுள்ள ஒற்றுமைகள் பலராலும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. தாம் அல்லாத மற்றவர்களை எதிரிகளாகச் சித்திரித்து அவர்கள் மீது வெறுப்புப் பாராட்டுவதையே இந்த அமைப்புகள் செய்துவருகின்றன. இப்படி பேதம் பாராட்டுவதையே கொள்கையாகக் கொண்டுள்ள இந்து மதத்தின் தத்துவம் இந்திய வகைப்பட்ட பாசிசமே தவிர வேறெல்ல என்பதே அம்பேத்கரது ஆய்வுகளின்

முடிவாக இருந்தது.

பாசிசத்துடனான தமது உறவுகளை இந்து அடிப்படைவாத அமைப்புகள் ஒளித்து மறைத்தது மில்லை. ஐரோப்பிய நாடுகளான ஜெர்மனியிலும், இத்தாலியிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளை இந்தியாவிலிருந்து இந்து அடிப்படைவாதிகள் போற்றிப் புகழ்ந்தது மட்டுமின்றி அவற்றை மாநிரிகளாகக்கொண்டு இந்தியாவிலும் அமைப்புகளை உருவாக்க முனைந்தனர்.

1930களில் பாசிசத்தோடு இந்து அடிப்படைவாத அமைப்பினர் நேரடியான உறவையும் ஏற்படுத்தியிருந்தனர். இந்த உறவு யதேச்சையானதல்ல. பாசிசம் குறித்து சாதகமான முறையில் இங்கு நடத்தப்பட்ட விவாதங்களின் பின்னணியில் பார்த்தால் இந்து அடிப்படைவாதம் எவ்வளவு தூரம் அதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். குறிப்பாக மராத்தி பத்திரிகைகளில் இது குறித்து நிறைய எழுதப்பட்டன. 1924 முதல் 1935 வரை மராத்தியில் வந்த கேசரி பத்திரிகையில் இத்தாலி பற்றியும் முசோலினியைப் புகழ்ந்தும் கட்டுரைகளும், தலையங்கங்களும் ஏராளமாக எழுதப்பட்டன. முசோலினி இத்தாலியில் ஏற்படுத்திய அரசியல் மாற்றங்களை அந்தக் கட்டுரைகள் புகழ்ந்தன. பாராளமன்றத்துக்கு மாற்றாக உருவாக்கப்பட்ட பாசிச பேரவை, பாராளமன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்வு செய்வதற்குப் பதிலாக அவர்களை நியமனம் செய்வது என முசோலினி கொண்டு வந்த ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைகளை இவர்கள் ஆதரித்தது மட்டுமின்றி, “ஒரு நாட்டுக்கு ஜனநாயக அமைப்புகளைக் காட்டிலும் ஒரு நபரின் கட்டளையை ஏற்று நடக்கும் ஆட்சியே சிறந்தது” என்ற முசோலினியின் சர்வாதிகார அணுகு முறையையும் இவர்கள் போற்றினார்கள். “ஏக் சாலக் அனுவர்தித்வா” என்ற “ஒரு தலைவருக்குக் கீழ்ப்பணிந்து நடத்தல்” எனும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸின் கோட்பாட்டில் முசோலினியின் எதிரொலியையே நாம் கேட்கிறோம்.

கேசரியில் 1929 ஆகஸ்டு 13ஆம் தேதி வெளியான ஒரு கட்டுரை (இத்தாலியும் இளைய தலைமுறையும்) இத்தாலி எவ்வாறு எல்லா துறைகளிலும் முன்னேறியுள்ளது என்பதை எடுத்துக் கூறியது. பாசிச மாதிரியில் அந்த சமூகம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தே இந்த வெற்றிக்குக் காரணமென்றும் சொல்லப்பட்டது.

தீவிரமான மத நம்பிக்கையும், குடும்பத்தின் மீதான பிடிப்பும், பாரம்பரியமான மதிப்பீடுகள் மீதான மரியாதையும்தான் இதற்குக் காரணம். “இத்தாலியில் விவாகரத்து இல்லை, தனியே வாழ்பவருமில்லை. பெண்களுக்கு வாக்குரிமையும் இல்லை. பெண்களது கடமை வீட்டில் இருந்து சமையல் செய்வதுதான்” என கேசரி கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டது. இத்தாலியிருந்த பாசிச இளைஞர் அமைப்புகளான பல்லி (Balilla) அவங்குவார்டிஸ்டி (Avanguardisti) என்பவை பற்றியும் அக்கட்டுரையில் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 1920களில் பாசிசமும், முசோலினியும் மகாராஷ்டிராவில் பிரபலமாகப்

நமது இளைஞர்கள் வெற்றி பெறும் வெறியோடு ஏராளமான வர்களைக் கொல்லும் கலையில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்தப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது

பேசப்பட்டனர். ஜனநாயகம் என்பது பிரிட்டிஷ்காரர்களின் கொள்கையென்றும் அதற்கு மாற்றாக சமூகத்தை ராணுவ மயமாக்குவதே சரியான தீர்வு என்றும் இங்கிருந்த இந்து அடிப்படைவாதிகள் பேசினர்.

பாசிசக் கொள்கையை ஆதரித்தது மட்டுமின்றி அதனுடன் நேரடித் தொடர்பையும் இவர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள். பி.எஸ். மூஞ்சே என்ற ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்தான் முதன் முதலாக இத்தாலிக்குச் சென்று முசோலினியைச் சந்தித்தவர். அவர் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஸ்தாபகர் ஹெட்கேவாரின் குருவாகக் கருதப்படுபவர்.

இங்கிலாந்தில் நடந்த வட்டமேசை மாநாட்டில் கலந்து கொண்டுவிட்டுத் திரும்பும் வழியில் ஐரோப்பாவுக்கு மூஞ்சே பயணம் மேற்கொண்டார். அப்போது இத்தாலியில் அதிக நாட்கள் தங்கி பல்வேறு நிறுவனங்களையும் பார்வையிட்டார். பள்ளிகளையும், ராணுவப் பள்ளிகளையும் அவர் பார்வையிட்டார். அப்போதுதான்

அவர் முசோலினியைச் சந்தித்தார். மூஞ்சேயின் நாட்குறிப்பில் 13 பக்கங்கள் அதுபற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது.

1931 மார்ச் மாதம் 15 முதல் 24 வரை மூஞ்சே ரோம் நகரில் இருந்தார். மார்ச் 19ந் தேதி அவர் ராணுவக் கல்லூரி, மத்திய ராணுவ உடற்பயிற்சிப் பள்ளிக்கும், பாசிச உடற்பயிற்சிக் கல்விக்கழகத்துக்கும், பல்லி மாற்றும் அவங்குவார்டிஸ்டி அமைப்புகளுக்கும் சென்று பார்வையிட்டார். இளைஞர்களைப் பயிற்றுவிப்பதில் இந்த அமைப்புகளுக்கிருக்கும் முக்கியத்துவத்தை மூஞ்சே விரிவாக எழுதியுள்ளார். பல்லி, அங்குவார்டிஸ்டி அமைப்புகளில் ஆறு வயது முதல் 18 வயது வரையிலான இளைஞர்கள் சேர்க்கப்பட்டு அவர்களுக்கு ராணுவ மாதிரியான பயிற்சியும் அணி வகுப்பு, உடற்பயிற்சி முதலானவையும் போதிக்கப்பட்டன.

ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பும் பிற துணை அமைப்புகளும் ஹெட்கேவாரர் சுயமாக சிந்தித்து உருவாக்கியவை என இந்து அடிப்படைவாதிகள் சொல்வதுண்டு. ஆனால் இத்தாலியின் பாசிச மாதிரியில் ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பை வடிவமைக்க மூஞ்சே முக்கிய பங்காற்றினார் என்பதே உண்மை.

“பல்லி அமைப்பு என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. இத்தாலியை ராணுவரீதியில் ஒழுங்கமைப்பதற்காக முசோலினி உருவாக்கியவையே. இந்த அமைப்புகள். இத்தாலியர்களும், இந்தியர்களைப்போல அமைதியை விரும்புகிறவர்கள்தான். இங்கு நடந்தது போலவே இத்தாலியர்களும் அமைதியை வளர்த்தார்களே தவிர போர்க்கலையை வளர்க்கவில்லை. தனது நாட்டின் ஆதாரமான பலவீனம் எது வென்பதை உணர்ந்த முசோலினி பல்லி அமைப்புகளை உருவாக்கினார். பாசிசம் மக்களிடையே ஒற்றுமையைக் கொண்டுவருகிறது. இந்தியா குறிப்பாக இந்து இந்தியா இதே போன்ற நிறுவனங்களை எதிர்நோக்கியுள்ளது. பிரிட்டிஷ்காரர்கள் இந்துக்களை ராணுவ சாதிகள் மற்ற சாதிகள் என செயற்கையாக பிரித்து வைத்துள்ளதை இதன் மூலமே மறையச் செய்ய முடியும்” என மூஞ்சே தனது நாட்குறிப்பில் எழுதியுள்ளார்.

நாக்பூரில் ஹெட்கேவாரர் தலைமையின் கீழுள்ள ஆர்.எஸ்.எஸ். இத்தாலியில் கண்டவை போன்றதொரு அமைப்புதான் என மூஞ்சே எழுதியுள்ளார்.

இத்தாலியில் முசோலினியிடம் வாக்களித்ததை நிறைவேற்றும்

பொருட்டு இந்தியா வந்ததும் மூஞ்சே அதற் கான வேலைகளில் இறங்கிவிட்டார். புனேவை வந்தடைந்ததும் மராத்தா பத்திரிகைக்கு மூஞ்சே பேட்டியளித்தார். இந்திய சமூகத்தை ராணுவ ரீதியில் ஒழுங்கமைக்க இந்திய ராணுவத்தை இந்து மயமாக்க வேண்டும் எனப் பேசினார்.

“ஜெர்மனியில் உள்ள இளைஞர் அமைப்புகளையும் இத்தாலியில் உள்ள பல்லிலா மற்றும் பாசிச அமைப்புகளையும் இங்குள்ள தலைவர்கள் நகலெடுத்து அவை போன்று இந்தியாவிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தியாவுக்கு அந்த அமைப்புகள் மிகவும் பொருத்தமானவை” என்றார் மூஞ்சே.

சில காலத்திலேயே பாசிசம் பிரபல மடைந்துவிட்டது. அதற்கேற்றபடி சமூகத்தை ராணுவ மயமாக்குதல் அவசியமென ஹெட்கேவார் வற்புறுத்தினார்.

1931 மார்ச் 31ல் ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. அதில் மூஞ்சே, ஹெட்கேவார் முதலானவர்கள் பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டனர். “நாம் சுதந்திர மடையாமல் அதில் சிவாஜியைப் போல, முசோலினி போல, ஹிட்லர் போல ஒரு தலைவரைப் பார்க்க முடியாது. அப்படி உருவாகவில்லையே என்பதற்காக கருத்துத் தளத்தில் யாரேனும் நமக்கு வழிகாட்ட வருவார்களென கைகளைக் கட்டிக் கொண்டு நாம் காத்திருக்க முடியாது.” என்று அங்கு மூஞ்சே பேசினார்.

“மத்திய இந்து ராணுவ கழகமும் ராணுவப் பள்ளியும்” என்ற நூலுக்கான முன்னுரையில் மூஞ்சே “நமது இளைஞர்கள் வெற்றிபெறும் வெறியோடு ஏராளமானவர்களைக் கொல்லும் கலையில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் என்பதற்காகவே இந்த பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. எதிரிகளுக்கு மிகப்பெரும் இழப்பை ஏற்படுத்த பெருமளவிலான சாவுகளையும், ஏராளமானோரைக் காயப்படுத்துவதையும் நம் இளைஞர்கள் செய்ய வேண்டும்” என்று எழுதினார்.

1919இல் முசோலினி எழுதினார். “மேற்கிலும், வடக்கிலும் இத்தாலிக்கு (பாசிசத்துக்கு) எந்த எதிர்காலமும் இல்லை. கிழக்கிலும், தெற்கிலும் அதாவது ஆசியாவிலும், ஆப்பிரிக்காவிலும் தான் அதன் எதிர்காலம் அடங்கியுள்ளது” முசோலினி கூறியதன் எதிரொலியைத்தான் நாம் மூஞ்சேவின் முன்னுரையில் பார்க்க முடிகிறது.

மூஞ்சே போல நேரடியாக பாசிசத்தை ஆதரித்துப் பேசியவர்

களால் மட்டுமின்றி இந்தியாவில் நிலவிய வறட்டு ஆன்மீகவாதம் எவ்வாறு பாசிசத்துக்கு ஒத்தாசையாக இருந்தது என்பதை எம்.என்.ராய் விவரித்துள்ளார்: “பண்டைய இந்தியாவில் ஞானத்தை அடைவதற்கான அதிகாரத்தைப் பார்ப்பனர்கள் தங்களிடம் மட்டுமே வைத்துக் கொண்டார்கள். ஜரோப்பாவில் கிறித்தவ ஆலயங்களுக்கும் நிலப்பிரபுத்துவ அரசமரபினருக்கும் இடையே இருந்த உறவைப் போலவே இந்தியாவிலும் மத்திய காலப்பகுதியில் பார்ப்பனர்களுக்கும், சத்திரியர்களுக்கும் இடையே உறவு இருந்துள்ளது. . . ஒரு சிலர் உணர்ந்

தலைவராக சாவர்க்கர் அறிவிக்கப்பட்டார். ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்புக்கும் இந்து மகா சபாவுக்கும் வெளிப்படையாக உறவு எதுவும் இல்லை என்பதுபோல் சொல்லப்பட்டாலும் இரண்டும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தே செயல்பட்டு வந்துள்ளன. 1926 முதல் 1931 வரை ஹெட்கேவார் இந்து மகா சபாவின் செயலாளராக இருந்தார். அப்போதெல்லாம் அதற்கு முழுமையான ஆதரவினை ஆர்.எஸ்.எஸ். வழங்கி வந்தது. சாவர்க்கர் சிறை

திருப்பதைவிடவும் கருத்தியல்ரீதியில் இந்தியா பாசிசத்திற்கு மிக நெருக்கமாக உள்ளது. நவீன இந்தியாவின் ‘அறிவாளிகள்’ போதித்து வரும் வறட்டு ஆன்மீகவாதம் என்பது பாசிசத்தின் தத்துவம்தான்” என எம்.என்.ராய் குறிப்பிடுகிறார்.

பம்பாயிலும், கல்கத்தாவிலும் இருந்த இத்தாலி தூதரகங்கள் இங்கிருந்த “அறிவுஜீவிகளோடு” தொடர்புகளை ஏற்படுத்தித் தமது திட்டத்தைப் பிரச்சாரம் செய்துவந்தன. 1929 மார்ச் 10இல் எம்.ஆர். ஜெயகர் “ஸ்வஸ்திக் லீக்”. என்ற அமைப்பை நிறுவியதை இத்துடன் இணைத்துப் பார்க்கலாம். இந்து மகா சபாவின் பிரபலமான தலைவர்களில் ஒருவராயிருந்த ஜெயகரும் கூட பாசிசத்தால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்ததற்கு இது ஒரு சான்று.

1937இல் சிறையிலிருந்து விடுவிக் கப்பட்டதும் இந்து மகாசபாவின்

யிலிருந்து வெளிவந்தபோது அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பில் ஆர்.எஸ்.எஸ். தொண்டர்களே அதிகமிருந்தனர்.

சாவர்க்கர் தனது பேச்சு ஒவ்வொன்றிலும் ஹிட்லரையும், முசோலினியையும் புகழ்ந்தார். “ஜெர்மனிக்கு எதுதேவை என்பதை நேருவைக் காட்டிலும் ஹிட்லரே நன்றாக அறிவார். இத்தாலியும், ஜெர்மனியும் இப்போது கண்டுள்ள பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சியே நாஜிக் கொள்கையும், பாசிசமும் எந்த அளவுக்கு சிறந்தவை என்பதற்கு சான்றுகளாகும்” என சாவர்க்கர் பேசினார். யூதர்களை ஹிட்லர் அணுகிய விதத்தையும் அவர் புகழ்ந்தார்.

ஜெர்மனியில் யூதர்களை நடத்துவதுபோல இந்தியாவில் முஸ்லிம்களை நடத்தவேண்டுமென சாவர்க்கர் குறிப்பிட்டார். “ஒரு தேசம் என்பது அங்கு வாழும் பெரும்பான்மை சமூகத்தவரால் உருவாக்கப்படுகிறது. ஜெர்மனியில் யூதர்கள் என்ன

செய்தார்கள்? அங்கு சிறு பான்மையினராக இருந்த யூதர்கள் ஜெர்மனியிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டார்கள்.” அதுபோலவே முஸ்லிம்களை இந்தியாவிலிருந்து விரட்டவேண்டுமென்பதே சாவர்க்காரின் விருப்பமாக இருந்தது. ஜெர்மனியில் ஜெர்மானியர்கள் நடத்துவது தேசிய இயக்கம். ஆனால் யூதர்கள் நடத்துவதோ இனவாத இயக்கம் என சாவர்க்கர் கூறினார். ஜெர்மானியர்களும் யூதர்களும் ஒரே புவியியல் பரப்பில், ஒரே மொழியைப் பேசி ஒரே பண்பாட்டைப் பின்பற்றி வாழ்ந்து வந்தாலும் ஒரு தேசத்தவர் ஆகிவிட மாட்டார்கள் என்பதே சாவர்க்காரின் கூற்றாக இருந்தது. ஜெர்மனியில் இருந்த யூதர்களோடு இந்திய முஸ்லிம்களை ஒப்பிட்டு, “இந்திய முஸ்லிம்கள் அடுத்த வீட்டில் வாழும் இந்துக்களோடு தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதைக் காட்டிலும் அடுத்த நாட்டில் வாழும் முஸ்லிம்களோடுதான் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்” எனவும் அவர் விமர்சித்தார்.

முஞ்சே, கபார்டே என்பவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் “முஸ்லிம்கள் பெரும் தொந்தரவாக மாறிவிட்டனர். அவர்களை எதிர்த்துப் போராட இந்து இளைஞர்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும். இதில் ஆர்.எஸ்.எஸ். மிகவும் பயனுடையதாயிருக்கும்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். முஸ்லிம்களை உள்நாட்டு எதிரிகள் என சித்தரித்து அவர்கள் மீது தாக்குதல் தொடுப்பதற்கான கருத்தியல் பின்னணியை, நிறுவன வடிவங்களை ஹிட்லரிடம் இருந்தும் முசோலினியிடமிருந்தும் தான் இந்து அடிப்படைவாதிகள் பெற்றனர். அதைத்தான் அவர்களது தொடர்புகளும், பேச்சுகளும், நடைமுறைகளும் நிரூபிக்கின்றன.

ஹிட்லரிடமிருந்து இங்குள்ள அடிப்படைவாத அமைப்புகள் எடுத்துக்கொண்டதில் முக்கியமானது ஆதிக்கம் குறித்த கருத்தாக்கமாகும். “வெகுஜன ஆதரவு என்பது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்குத் தேவையான முதல் அம்சமாகும். ஆனால் அந்த அடித்தளத்தை மட்டுமே நம்பிக் கட்டப்படும் ஆதிக்கம் பலவீனமாக, நிலையற்றதாகவே இருக்கும். எனவே வெகுஜன ஆதரவின் மூலம் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பவர்கள் அந்த அடித்தளத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள ஒரு படையை உருவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். அந்தப் படையைப் பயன்படுத்தும் ஆற்றலையே

நாம் அதிகாரம் என்கிறோம். இந்த இரண்டாவது வகைப்பட்ட ஆதிக்கம் முன்னதைவிட உறுதியாக இருந்தாலும்கூட இதுவும் போதுமானதாக இருப்பதில்லை. வெகுஜன ஆதரவும், அதிகாரமும் இணைந்தால் அதிலிருந்து ஒரு ஆதிக்கம் பிறக்கும். அதுவே மரபின் ஆதிக்கம். பழைய மரபு, வெகுஜன ஆதரவு, அதிகாரம் மூன்றும் இணைந்தால் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆதிக்கம் வெல்லவே முடியாததாக நிலைத்திருக்கும்” என்று ஹிட்லர் எழுதினார். அதை இந்து அடிப்படைவாத அமைப்புகள் எப்படிப் பின்பற்று கின்றன என்பதை தனியே விளக்கத் தேவையில்லை.

ஹிட்லர் துவக்கிய அதிரடிப்படை (Storm Troop) குறித்த விவரங்களைப் பார்த்தால் இப்போது செயல்படும் சங்கப் பரிவாரங்களை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

முசோலினியின் இத்தாலியில் ராணுவப் பயிற்சிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக இருந்தது ஹிட்லரின் அணுகு முறை. ஜெர்மனியில் உருவாக்கப்பட்ட அதிரடிப்படை ஒரு ராணுவ அமைப்பாக இருக்கக்கூடாது என அவர் வலியுறுத்தினார். அது ஒரு ரகசிய அமைப்பாக இல்லாமல் வெளிப்படையான அமைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

ராணுவ அமைப்பாகவும் இல்லாமல் ரகசிய அமைப்பாகவும் இல்லாமல் உருவாக்கப்பட்ட அந்த அதிரடிப்படை எப்படிப்பட்டது என்பதை ஹிட்லர் விளக்கினார்:

“1. அதிரடிப்படையின் பயிற்சி கட்சியின் நலனுக்கு ஏற்ற விதத்தில் இருக்க வேண்டும். எனவே விளையாட்டுப் பயிற்சிக்கே முக்கியத்துவம்.

2. பார்த்ததும் அதன் கொள்கையையும், இலக்கையும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாய் அதன் சீருடை இருக்க வேண்டும். வெளிப்படையான சீருடை ஒன்றை அணிவது ரகசிய அமைப்பு என்ற அவப்பெயரையும் போக்கும்.

ஹிட்லரின் இந்த அதிரடிப்படை இப்போதுள்ள ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பின் நடவடிக்கைகளோடு பொருந்திப் போவதை எளிதில் உணரமுடியும்.

இப்படி இத்தாலியையும், ஜெர்மனியையும் பார்த்து இங்கிருந்த இந்துப் பரிவாரங்கள் நகல் செய்தபோதிலும் ஹிட்லரைப் போலவோ, முசோலினியைப் போலவோ “கவர்ச்சியான தலைவர்கள்” எவரும் கிடைக்காதது இந்தியர்களின் அதிர்ஷ்டம் என்று தான் கூற வேண்டும்.

III

நாஜிக் கொள்கையோடும், பாசிசத் தோடும் கொண்டிருந்த உறவு அந்தக் கொள்கைகள் உலகமெங்கும் அரசியல் ரீதியாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டபிறகு - என்ன பாதிப்பை ஏற்படுத்திவிட முடியும் என நாம் நினைக்கக்கூடும். ஆனால் இந்து அடிப்படைவாதிகள் அப்படி சும்மாயிருந்து விடவில்லை. இத்தனை காலமும் சிறுகச் சிறுக அதே கொள்கைகளைத்தான் பரப்பி வந்திருக்கிறார்கள். குஜராத்தில் ஆட்சியைப் பிடித்தது முதலே அந்த மாநிலத்தை இந்தியாவில் தாங்கள் செய்யப்போகும் காரியங்களுக்கான சோதனைக் கூடமாக மாற்றிவிட்டார்கள்.

1998இல் ரந்திக்பூர், சஞ்சேலி ஆகிய இரண்டு கிராமங்களில் முஸ்லிம்கள் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்களில் பான்மையினர் மீது தொடர்ந்து ஏவப்பட்ட வன்முறைக்குத் துவக்கமாக அமைந்து விட்டது.

1998 ஜூன் 23ந் தேதி ரந்திக்பூரிலிருந்து இரண்டு பெண்கள் தமது காதலர்களோடு ஓடிவிட்டனர். பெண்கள் இருவரும் இந்துக்களாயிருந்ததும், ஆண்கள் இருவரும் முஸ்லிம்களாய் இருந்ததும் கலவரத்துக் காரணமாகிவிட்டது. ஒரு பெண் வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைத்திருந்தவள், மற்ற பெண் கூலிவேலை செய்பவர்.

“ஓடிப்போன இந்துப் பெண்கள் அடுத்த 48 மணி நேரத்துக்குள் திரும்பிவரவில்லையென்றால் அந்த கிராமத்திலுள்ள அனைத்து முஸ்லிம்களையும் அதே விதமாக நாங்கள் கடத்திச் செல்வோம்” என வி.எச்.பி. பகிரங்கமாக அறிவித்தது. முஸ்லிம்களின் வீடுகள் கற்களால் தாக்கப்பட்டன. உயிருக்கு அஞ்சிய முஸ்லிம்கள் இறுதியில் ஊரையே காலிசெய்துவிட்டு கட்டிய துணிகளோடு வேறு ஊர்களுக்கு இரவோடு இரவாக சென்று சேர்ந்தனர். முஸ்லிம்கள் விட்டுச் சென்ற வீடுகளும், பிற நிறுவனங்களும் இந்து அடிப்படைவாத அமைப்பினரால் துறையாடப்பட்டன, எரிக்கப்பட்டன.

சஞ்சேலி பிரச்சனையோ பொருளாதாரம் தொடர்பானது. கிராமத்திலிருக்கும் பொதுக் குளத்தில் மீன் பிடிக்கும் உரிமை தொடர்பாக வந்த தகராறு பெரும் கலவரமாக மாறியது. அல்டாஃப் பேக் மிர்ஸா என்ற இஸ்லாமியருக்குத் தரப்பட்டிருந்த குத்தகையை இந்துக்கள் புதுப்பிக்கக்கூடாது எனத் தடுத்தபோது மிர்ஸா நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடை உத்தரவு

பெற்று வந்தார். இதனால் ஆத்திரமுற்ற வி.எச்.பி. காரர்கள் ஊரில் தரம் சபாவைக் கூட்டி முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான வெறியைக் கிளப்பினர். 1998 ஆகஸ்டு 15ந் தேதி ஆயிரக்கணக்கில் சங்க பரிவார் ஊழியர்கள் சஞ்சேலியில் திரட்டப்பட்டனர். பல்வேறு ஊர்களிலிலுமிருந்து வந்த அவர்கள் முஸ்லிம்களின் வீடுகள், கடைகள் ஆகியவற்றை தாக்கத் தொடங்கினர். அன்று நள்ளிரவுவரை தாக்குதல் தொடர்ந்தது.

இந்த சம்பவங்கள் வழக்கமாக நடக்கும் தாக்குதல்கள் போலத்தான் என அலட்சியமாக யாரும் கருதக்கூடும். ஆனால் முஸ்லிம்கள் இந்துப் பெண்களைக் கடத்திச் செல்கிறார்கள். இந்துக்களின் சொத்துக்களை அபகரிக்கிறார்கள் என்ற பிரச்சாரத்துக்கு இவையே பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதைத் தொடர்ந்து அரசு எடுத்த நடவடிக்கையே இங்கு முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

ரந்திக்பூர் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து குஜராத் அரசு காவல்துறையில் தனிப்பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தியது. குஜராத்நிலை நடைபெறும் வேறுபட்ட மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கிடையேயான கலப்பு மணங்களைக் கண்காணிப்பதற்காகவே அந்த தனிப்பிரிவு உருவாக்கப்பட்டது. இதற்கான அறிவிப்பை சட்டமன்றத்தில் உள்துறை

அமைச்சர் அறிவித்தபோது, “இப்படியான கலப்பு மணங்கள் இந்துப் பெண்களின் விருப்பத்துக்கு மாறாக நடக்கின்றன” என அவர் கூறினார். அரசாங்கம் இப்படி போலீஸைக் கொண்டு கண்காணிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்த அதே வேளையில் விஸ்வ இந்து பரிஷத்தின் செயலாளர் ப்ரவீன் டொகாடியா தமது அமைப்புக்குள் ஒரு தனிப்படை உருவாக்கப்படுவதாகவும் இந்துப் பெண்களின் ஒழுக்கத்தை அந்தப் படை கண்காணிக்கும் எனவும் தெரிவித்தார். தூர்கா வாகினி என்ற பெண்கள் படை கல்லூரி மாணவிகளிடம் சென்று கலப்பு மணத்துக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்வதோடு இந்து பாரம்பரியம் குறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துமெனவும் அறிவிக்கப்பட்டது. மத சகிப்புத் தன்மை குறித்து இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் கொண்டிருக்கும் கருத்துகளுக்கு நேரெதிரான விதத்தில் குஜராத் அரசின் நடவடிக்கைகள் இருப்பதை அப்போதே பலரும் சுட்டிக் காட்டியபோதிலும் அந்த அரசு அதிலிருந்து பின்வாங்கவில்லை.

IV

அரசாங்கத்தின் ஆதரவோடு சிறுபான்மை மதத்தவருக்கு எதிராக குஜராத்நிலை நடந்துவரும் தாக்குதல்கள் குறித்து அதிகம் மற்ற மாநிலங்களில் வசிப்போருக்குத் தெரிவதில்லை. பெரும் கலவரமாக வெடித்தாலன்றி அவற்றை நாம் அறிய முடியவதில்லை.

1997 நவம்பருக்கும் 1998 ஆகஸ்டுக்கும் இடையில் மட்டும் நாற்பது தாக்குதல்கள் சிறுபான்மையினர் மீது நடத்தப்பட்டுள்ளன. இதில் பெரும்பான்மையாக கிறித்தவர்களின் வழிபாட்டிடங்களே பாதிக்கப்பட்டன.

கலப்பு மணங்களைக் கண்காணிக்க போலீசில் தனிப்பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்ட அதே வேளையில் அதற்கு முன் இருந்த அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டிருந்த தனிப் பிரிவு ஒன்றை குஜராத் அரசு கலைத்துவிட்டது. பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்கான தனிப் பிரிவு அது.

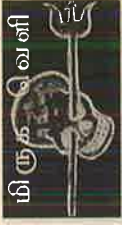
1998 கிறிஸ்துமஸ் நாளில் காத்தவி, நடகாடி, ஜம்லாபடா, பதல்காடி, தேவன் டெம்ப்ரான் ஆகிய ஊர்களில் தேவாலயங்கள் தாக்கப்பட்டன. அதனைத் தொடர்ந்து வி.எச்.பியைச் சேர்ந்த ஜானுபாய் பவார் என்பவரது தலைமையிலான கும்பல் ஏறத்தாழ இருபது ஊர்களில் தேவாலயங்களைச் சேதப்படுத்தியது.

1999 பிப்ரவரி 2 ஆம் தேதி குஜராத் மாநில உளவுத்துறை டி.ஜி.பி. ஒரு சுற்றறிக்கையை அனுப்பினார் (Ref.No.D2 Hindu-christi/89/99 dated 2.2.1999) அதன்படி 15ஆம் தேதிக்குள் கிறித்தவர்கள் குறித்த விவரங்களைச் சேகரித்து அனுப்பும்படி உத்தரவிடப்பட்டது. அதையடுத்து முஸ்லிம்கள் பற்றிய விவரங்களை சேகரிக்கக் கேட்டும் ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டது. (16.2.1999) காவல்துறை உதவி கண்காணிப்பாளர் (DSP) கமிஷனர்கள் ஆகியோருக்கு அனுப்பப்பட்ட அந்த சுற்றறிக்கைகளில் கீழ்க்கண்ட விவரங்கள் கோரப்பட்டன.

1. முஸ்லிம்/கிறித்தவர்களின் மக்கள் தொகை.
2. அவர்கள் குடியிருக்கும் இடங்கள் பற்றிய விவரம்.
3. அவர்கள் நடத்தும் சேவை அமைப்புகளின் விவரம்.
4. அந்த அமைப்புகளுக்கு உதவி செய்யும் வெளிநாட்டு அமைப்புகள் பற்றி விவரம்.
5. எந்தெந்த நாடுகளிலிருந்து அவர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் வருகிறது.
6. அவர்களது தலைவர்கள் பற்றிய விவரம், முகவரி, தொலைபேசி எண் உட்பட.
7. இந்துகளுக்கும் சிறுபான்மையினருக்கும் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக ஏதேனும் பிரச்சினை ஏற்பட்டதா? வழக்கு நடந்ததா? அதன் தீர்ப்பு விவரம்.
8. குற்றங்களில் ஈடுபட்ட முஸ்லிம்/கிறித்தவர் விவரம்
9. மாவட்டத்தில் கிறித்தவர்கள்/முஸ்லிம்கள் கையாளும் மோசடியான வழிகள் எவை? எப்படி அவர்கள் இந்து மதத்தைக் கெடுக்கிறார்கள் என்ற விவரம்
10. அவர்கள் வைத்துள்ள வாகனங்கள் மற்றும் வாகனங்களின் எண்கள்
11. ஆயுத உரிமங்கள் குறித்த விவரம்
12. சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாக்க செய்யப்பட்ட செலவு விவரம்
13. அவர்களது கிரிமினல் நடவடிக்கைகள் குறித்த விவரம்

இப்படி சேகரிக்கப்பட்ட விவரங்களைக் கொண்டே தற்போது குஜராத்நிலை வன்முறை திட்டமிட்ட முறையில் ஏவப்படுகிறது. கலவரக்காரர்களிடம் இப்படியான விவரங்களடங்கிய கம்ப்யூட்டர் தாள்கள் இருந்தன என்பதைப் பலரும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர்.

கார்கில் போர் ஏற்பட்ட நேரத்திலும் அதையே சாக்காகக் கொண்டு முஸ்லிம்கள் தாக்கப்பட்டார்கள்.

மேம்நகர் பகுதியிலிருந்து முஸ்லிம்களின் வீடுகள் எரிக்கப்பட்டன மட்டுமின்றி, பல இளைஞர்கள் கத்தியால் குத்தப்பட்டனர். அது பற்றிய புகார்கள் ஒரு பெரும் போராட்டத்துக்குப் பிறகே பதிவு செய்யப்பட்டன.

2000 ஜனவரி முதல் ஜூலைக் கிடையே மேலும் பல கிறித்தவ கல்வி நிறுவனங்கள் தாக்கப்பட்டன. 2000 ஜனவரியில்தான் ஆர்.எஸ்.எஸ். இயக்கத்தில் அரசு ஊழியர்கள் சேரலாமென்று குஜராத் அரசு அறிவித்தது. நாடெங்கும் எழுந்த கிளர்ச்சிகளால் அந்த உத்தரவு பின்னர் ரத்து செய்யப்பட்டது.

2000 ஆகஸ்ட்டில் அமர்நாத் யாத்திரிகர்களமீது காஷ்மீரில் நடத்தப்பட்ட தாக்குதலைத் தொடர்ந்து குஜராத் முஸ்லிம்கள் தாக்கப்பட்டனர். உடனே வி.எச்.பி. குஜராத் பந்த் அறிவித்தது. பந்த் அறிவிப்பு என்பது முஸ்லிம்களின்மீது தாக்குதல் நடத்துவதற்கான சமீக்களையாகும். முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான நெசவுக்கூடங்கள் எரிக்கப்பட்டன. சூரத் நகரில் மட்டும் பத்து கோடி ரூபாய் பெறுமதிடிகள் நெசவுத் தறிகள் சாம்பலாக்கப்பட்டன. ஐந்து முஸ்லிம்கள் கொலை செய்யப்பட்டனர். ஏறக்குறைய இப்போது நடக்கும் வன்முறைக்கு ஒத்திகை போன்று அது இருந்தது. உருது மொழியில் பதிலளித்ததற்காக ஒரு இந்துச் சிறுவன் கொல்லப்பட்டான். அகமதாபத், சூரத், லம்பாடியா, மொடாசா என பல்வேறு பகுதிகளிலும் கலவரங்கள் நடந்தன.

v

பாசிசத்தின் செல்வாக்கிலிருந்து பல்வேறு நாடுகளையும் ஆய்வு செய்த நிகோஸ்பவுலன்ட்ஸாஸ் என்ற அறிஞர் பாசிச அரசுக்கான பொதுப் படையான குணாம்சங்களான சில வற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

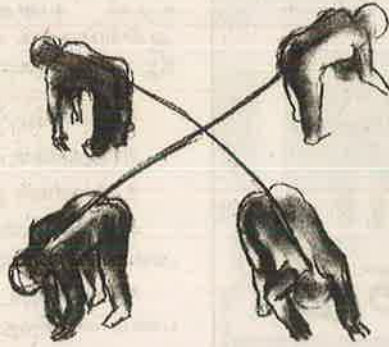
1. கருத்தியல்சார் அரசு சாதனங்களுக்குள் (Ideological state apparatus) ஒருவகையான வெகுஜன அரசியல் கட்சி இருக்கும். தொடர்ந்து வெகுஜனங்களைத் தமக்கு சார்பாக திரட்டுவது பாசிச அரசின் பண்புகளில் ஒன்று.

2. பாசிச கட்சிக்கும் ஒடுக்குமுறை சார் அரசு சாதனங்களுக்கும் (Repressive State Apparatus) இடையே ஒரு உறவு காணப்படும் அவற்றுக்கிடையே கள்ள உறவு இருந்த போதிலும் ஒடுக்குமுறைசார் அரசு சாதனங்

களுக்கு அப்பால் இந்த அதிகாரத்தைப் பிடிப்பதற்கான பிரதானமான வழி உள்ளது.

முதல் கட்டத்தில் பாசிசம் ஆட்சியில் இருந்தாலும் பாசிசக் கட்சியும் அரசு சாதனமும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து விடுவதில்லை. பாசிசக் கட்சி தனக்கென ஒரு தனித்தன்மையைத் தக்க வைத்திருக்கும். இந்தக் கட்டத்தில் பாசிசக் கட்சி ஒடுக்குமுறையால் அரசு சாதனங்களை மேலாதிக்கம் செய்யும். இரண்டாவது கட்டத்தில் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அரசு சாதனம் வந்துவிடும்.

3. பாசிசம் நிலைபெறுகிற கட்டத்தில் அரசு சாதனத்தின் மேலாதிக்கம் அரசின் அனைத்துப் பிரிவுகளையும் ஒழுங்கமைப்பதன் மூலம் எட்டப்படும். இந்தக் கட்டத்தில் ராணுவத்தைவிட, அதிகார வர்க்கத்தைவிட முக்கியப் பங்காற்றுவது அரசியல் போலிஸ்தான். இது கருத்தியல் தளத்திலும் சொல்லப்படும்.

4. அரசு சாதனங்களின் அரசியல் போலிஸ் மேலாதிக்கம் குறித்து அமுத்தம் தருவது மற்றவற்றுக்கு முக்கியத்துவமில்லையென பொருள் தராது. இந்த சமயத்தில் ராணுவம் அதிகாரவர்க்கத்தின் ஆளுகையின் கீழ் வந்துவிடும்.

5. பாசிச ஆட்சி கருத்தியல்சார் அரசு சாதனங்களுக்கிடையிலான உறவையும் சீரமைக்கிறது. ஒவ்வொன்றுக்குமான சுயேச்சை தன்மை முதலில் ஒழிக்கப்படும். அடுத்து ஒடுக்குமுறைசார் அரசு சாதனங்களிலிருந்து இவை கொண்டிருந்த சுயேச்சைத் தன்மையும் அழிக்கப்படும்.

அ. பாசிச கட்சி: அரசு சாதனங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழியாகப் பயன்பட்ட பாசிசக் கட்சி, அரசு சாதனம் கருத்தியல்சார் சாதனங்களைக் கட்டுப்படுத்த உதவுவதாக மாறும்.

ஆ. குடும்பம்: கருத்தியல்சார் அரசு சாதனங்களில் மையமான பங்கினை வகிக்கும்.

இ. தொடர்பு மற்றும் பிரச்சார சாதனங்கள்: பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி இன்ன பிற முக்கியத்துவம் பெறும்.

மேலே கண்ட மூன்றும் தான் பாசிச ஆட்சியின் கருத்தியல்சார் சாதனங்களில் முக்கிய பங்குவகிக்கும். கல்வி போன்ற கருத்தியல்சார் அரசு சாதனங்கள் செல்வாக்கிழந்து போகும்.

பவுலன்ட்ஸாஸ் குறிப்பிடும் குணாம்சங்கள் தற்போதுள்ள குஜராத் அரசுக்குப் பொருந்துகின்றனவா என யோசித்துப் பாருங்கள். இவை மட்டுமல்லாமல் புதிதாகத் தென்படும் கூறுகளையும் நாம் அடையாளப்படுத்தியாக வேண்டும். பாசிச ஆட்சியின் போது செல்வாக்கிழந்துபோகும் கருத்தியல் சாதனங்களில் ஒன்றாக மதத்தை பவுலன்ட்ஸாஸ் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் இந்திய அனுபவமோ நேரெதிராக உள்ளது. மதத்தான் இங்கு மிகவும் முக்கிய பங்காற்றுகிறது. இந்த வேறுபட்ட நிலையைப் புரிந்துகொள்ள இத்தாலிய, ஜெர்மனிய பாசிச மாநிலங்களை ஆய்வுசெய்து எழுதப்பட்டவை மட்டும் நமக்குப் போதுமானதாயிருக்காது. இந்த இடத்தில்தான் இந்துயிசத்தின் தத்துவத்தை விரிவாக ஆய்வுசெய்து முன்வைத்த அம்பேத்கரின் முக்கியத்துவம் மேலும் அதிகரிக்கிறது.

இந்திய வகைப்பட்ட பாசிசம் குறித்த கருத்துருவாக்கத்துக்கு அம்பேத்கரிடமிருந்தும், எம்.என். ராயிடமிருந்தும் நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கு இருபதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் வாழ்ந்த சிந்தனையாளர்கள் அவர்கள் இருவர் மட்டும் தான் என்பது ஒரு கூடுதல் காரணமாகும்.

□

(இந்தக் கட்டுரைக்கான தகவல்களில் பல மும்பையிலிருந்து வெளிவரும் Communalism Combat மாத இதழிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன)

பிற நூல்கள்

1. Saffron on the Rampage - ஆகஸ்டு 2000 இல் குஜராத் நடைபெற்ற கலவரங்கள் பற்றிய ஆய்வுத் தொகுப்பு

2. எம்.என். ராய் - பாசிசம், விடியல் பதிப்பகம், கோவை

3. NICOS POULATZAS - FASCISM AND DICTATORSHIP VERSO 1974

4. ADOLF HITLER- MEIN KAMPF, JAI CO. 1987

5. MARZIA CASOLARI- EPW 22.1.2000

ஒவியங்கள்: எபனேசர்

புத்தக ஆண்டில் கவிதாவின் வெள்ளிவிழா வெளியீடுகள் ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகள்

இரண்டு தொகுதிகள்

முழுத்தொகுப்பு

விலை: 800-00

1954 முதல் 1990 வரை ஜே.கே. எழுதிய அனைத்துச் சிறுகதைகள் அடங்கிய முழுத் தொகுப்பு. 1744 பக்கங்கள். நாற்பதாண்டுப் பரப்பில் முத்தான கதைகள். ஓவியர் ஆதிமூலத்தின் கவிதை நயத்துடன் கூடிய முகப்பு வண்ண அட்டை. நூலகப் பதிப்பு.

			விலை ரூ.
ஜெயகாந்தன் பிரபஞ்சன்	காப்டன் மகள் (புஷ்கின்)	(மொழிபெயர்ப்பு நாவல்)	110.00
	இருட்டின் வாசல்	(சிறுகதை)	50.00
	நிகழ் உலகம்	(சிறுகதை)	50.00
சா. கந்தசாமி	முடிவின் தொடக்கம்	(சிறுகதை)	85.00
	வேலையற்றவன்	(நாவல்)	80.00
வாஸந்தி	ஜனனம்	(நாவல்)	70.00
	பொய்முகம்	(நாவல்)	80.00
	வேர் பிடிக்கும் மண்	(நாவல்)	45.00
	வாஸந்தி சிறுகதைகள்	(சிறுகதை)	70.00
	தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதைகள்	(சிறுகதை)	70.00
ஜெயமோகன்	விஷ்ணுபுரம்	(நாவல்)	325.00
	ரப்பர்	(நாவல்)	75.00
	மண்	(சிறுகதை)	75.00
	ஆயிரங்கால் மண்டபம்	(சிறுகதை)	60.00
	திசைகளின் நடுவே	(சிறுகதை)	60.00
	பனி மனிதன்	(சிறுவர் நாவல்)	90.00
காஞ்சனா தாமோதரன்	வரம்	(சிறுகதை)	50.00
கவிஞர் சிற்பி	படைப்பும் பார்வையும்	(கட்டுரை)	70.00
தமிழில்: சிற்பி	கவிதை மீண்டும் வரும்	(சச்சிதானந்தன் கவிதை)	60.00
மு. மேத்தா	அன்புடன்	(முன்னுரைகள்)	45.00
	ஓற்றைத் தீக்குச்சி	(கவிதை)	30.00
	மனிதனைத் தேடி	(கவிதை)	25.00
	மனச்சிறகு	(கவிதை)	25.00
செல்மா லாகர்லெவ்	ஸ்டீவீன்ஸ் நோபல் பரிசு பெற்ற	நாவல்	
தமிழில்: க.நா.சு.	மதகுரு	(பாகம் 1)	80.00
	மதகுரு	(பாகம் 2)	90.00
பால் சக்கரியா	இதுதான் என் பெயர்	(குறுநாவலும், சிறுகதைகளும்)	55.00
தமிழில்: கே.வி.ஜெயபுரி			
வெங்கட் சாமிநாதன்	பான் ஸாய் மனிதன்	(கட்டுரைகள்)	100.00
எஸ். வைதீஸ்வரன்	வைதீஸ்வரன் கவிதைகள்	(காலவரிசைப்படி)	90.00
பிரபஞ்சன் -	20 ஆம் நூற்றாண்டின்		70.00
பாரதி வசந்தன்	புதுவைக் கதைகள்	(தொகுதி 1)	
(தொகுப்பு)	20 ஆம் நூற்றாண்டின்		
	புதுவைக் கதைகள்	(தொகுதி 2)	60.00
செ. பொன்னுசாமி	திரைக்கதை பயில்வோம்		60.00
(தமிழ்நாடு திரைப்படம் மற்றும் தொலைக்காட்சி கல்லூரி டைரக்டர் மற்றும் திரைக் கதை துறைத் தலைவர்)			

கவிதை பப்ளிகேஷன்

தபால் பெட்டி எண் : 6123

8, மாசிலாமணி தெரு, பாண்டி பஜார்

தி. நகர், சென்னை 600 017. தொலைபேசி: 4364243, 4322177

ஈ-மெயில் : kavitha_publication@yahoo.com

ரோஸே அவுஸ்லாண்டர் கவிதைகள்

என்னுடைய திறவுகோல்

என்னுடைய திறவுகோல்
தனது வீட்டைத் தொலைத்து விட்டது.

நான் நடக்கிறேன் வீடு வீடாக
எதுவும் பொருந்துவதில்லை.

நான் கண்டடைந்தேன்
பூட்டுச் சாவிக்காரனை
என் திறவுகோல் பொருந்துகிறது
அவனது கல்லறைக்கு.

விசாரணை

விசாரணை அட்டை
நிரப்பப்பட்டேயாக வேண்டும்
ஆம் அல்லது இல்லை
எப்போதோ இழந்துவிட்ட பெயர்களும் தேதிகளும்
எங்கிருந்து எங்கே
ஓப்பமிட்ட அறிவித்தல்கள்

ஆம் நான் பிறப்பெடுத்தேன் ஒரு காலம்
நான் பிறந்த மண் இறந்து போயிற்று
நான் ஒரு குடியேறி
நரகத்தில்
மறந்துவிட்டேன் என் பெயரை
கையாலெழுதிய மூன்று சிலுவைக்குறிகள்
ஆமென்

Karl Gerster

வெளி-II

இன்னமும் இருக்கிறது ஒரு
கவிதைக்கான வெளி

இன்னமும் கவிதையில் இருக்கிறது
ஒரு வெளி

நான்/ஒருவர் சுவாசம் கொள்வதற்கு.

காதல்-V

நாம் மீண்டும் ஒன்றிணைவோம்
நீர்த்தடாகத்திலே
நீ நீராக
நான் தாமரை மலராக

நீ என்னைத் தாங்க
நான் உன்னை அருந்துவேன்

நாம் சொந்தமாவோம் ஒருவருக்கொருவர்
இவ்வுலகின் கண்களில்

வானத்துத் தாரகைளும்
வாய்ப்புக் கொள்ளும்
இங்கே இரண்டுபேர் மாற்றம் கொண்டனர்
மீண்டும் தம் கனவுகளுக்கு
அவர்களைத் தேர்வு செய்த கனவுகளுக்கு.

கட்டளை

ஒரு கவிதை
பதுங்கிக் கிடக்கிறது

சம்சயமின்றி நான்
அவ்வழி அலைகிறேன்

அது என்னைத் தாக்குகிறது
கிசுகிசுக்கிறது சொற்களை
என் காதினுள்ளே
கட்டளையிடுகிறது எழுதும்படி

என்னால் அதை உதற முடிவதில்லை
பொறுமையின்றி
நான் எழுதுகிறேன்

காகிதம் பொறுமை காக்கிறது.

இணைந்து வளர்தல்

கவலையுறாதே
என் மரணம் குறித்து

நான்
வாழ்வேன்
நிலத்தடியிலும் கூட

அது என்னை வாங்கிக் கொள்ளும்
தாங்கி நிற்கும்
தனது மூச்சுக் காற்றிலே

நாங்கள் வளர்கிறோம்
ஒன்றிணைந்து

தருக எனக்கு

தருக எனக்கு
ஒரு தரிசனம்
எமது காலங்களை

தருக எனக்கு
சொற்களை
அக்காலங்களின் மீட்டுருவாக்கத்திற்கு

சொற்கள்
வலுவானவையாக
பூமியின்
உயிர் மூச்சுப்போல.

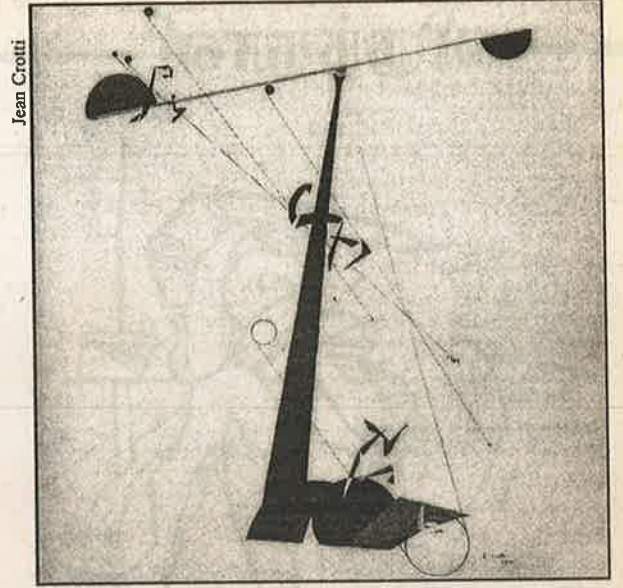
மாறுதல்

நாங்கள் வீடு சேர்ந்தோம்
ரோஜாக்களில்லை
அவை அயல்நாட்டிலேயே தங்கிவிட்டன

எங்கள் பூந்தோட்டங்கள்
புதைந்து கிடக்கின்றன கல்லறைகளில்

பலதும்
மாறிவிட்டது
பலவாக

நாங்கள் முட்களாகி விட்டோம்
மாற்றார் கண்களில்

நான் யாராக இருக்கிறேன்

விரக்தியுறும் பொழுதுகளில்
நான் எழுதுகிறேன் கவிதைகளை

நான் உவகையுறும் பொழுதுகளில்
கவிதைகள் தம்மை எழுதிக்கொள்கின்றன
என்னுள்

நான் யாராக இருக்கிறேன்
எழுதாத
பொழுதுகளில்

தமிழில்: ப்ரஸன்னா ராமஸ்வாமி

ரோஸே அவுஸ்லாண்டர் (1901-1988)

ரோஸே அவுஸ்லாண்டர் ஜெர்மன் மொழியில் எழுதிய மிகச்சிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். தன் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை, இளமைக்காலத்தில் 15 ஆண்டுகளையும், இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பிறகு பல ஆண்டுகளையும் அமெரிக்காவில் செலவிட்ட இவர் 1948இலிருந்து 1956 வரை 'அது கொலைகாரர்களின் மொழி' எனச் சொல்லி ஜெர்மன் மொழியில் எழுதுவதை முற்றிலுமாக நிறுத்திவிட்டார். பின்னர் நண்பர்களின் இடையறாத முயற்சியால் ஜெர்மன் மொழியில் மீண்டும் எழுத வந்தவர் இப்படி எழுதினார்.

என் தந்தை தேசம் மரித்துப் போயிற்று
அவர்கள் அதைப் புதைத்துவிட்டார்கள்
தியிலே
நான் வாழ்கிறேன்
என் தாய் நிலமாம்
மொழியிலே

யூத இனத்தவரான ரோஸே நாஜிக் கொடுமைகள், யூத இனத்தின் துயரம் மட்டுமே பற்றி எழுதவில்லை.

விருந்தாளி

யுவன் சந்திரசேகர்

பாரதியாரைத் தெரிந்தவர்களில் முக்கால்வாசிப் பேருக்கு அவர் கவிஞர் என்பதாகத்தான் தெரிந்திருக்கும். புனைகதையில் சில சிகரங்களை எட்டியவர் அவர் என்பதை அறிந்த கால்வாசிப் பேரில் நானும் ஒருவன். சிரியஸ் எழுத்தாளர்களிலும் பாப்புலர் எழுத்தாளர்களிலும் அவருடைய எழுத்தின் பாதிப்பு யார் யாரிடம் எந்தெந்த அம்சத்தில் இருக்கிறது என்பதற்கு என்னிடம் ஒரு பட்டியலே உண்டு. அதை வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் சொல்கிறேன்.

அவருடைய கதாபாத்திரங்களில் பலரை நேரிலேயே சந்தித்திருக்கிறேன் என்றால் உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கலாம். பெயர்கள், இடங்கள் சற்று மாறியிருக்கும். அவ்வளவுதான். மற்றபடி, நிர்ச்சி நல்லதங்கை மாநிரியே இருந்த ஒரு நரியை வண்டலூர் மிருகக் காட்சிசாலையில் பார்த்திருக்கிறேன். மானி அய்யனின் சாயல் என் உடல் பிறந்த அண்ணன்களில் ஒருவனிடம் உண்டு. இன்னும் தட்டிக் கொண்டான் செட்டி, குள்ளச்சாமி, வேணுமுதலி எல்லாரையும் சந்தித்ததுண்டு. அவருடைய எழுத்தில் எனக்கு மிகவும் பிடித்தது காக்காய்ப் பார்லிமெண்ட் என்ற கதைதான். அதில் நாராயண பரமஹம்ஸர் என்ற ஒரு சாஸ்திரி வருவார். பட்சி பாஷையில் தேர்ந்தவர். அவருடைய பேரன் என்று சொல்லிக்கொண்ட ஒருவரைக் காசியில் ஒரு மயானக் கரையில் சந்தித்தேன்.

ஆந்திராவிலிருந்து வந்த ஒரு குடும்பத்துக்குத் தர்ப்பண காரியங்கள் செய்து கொடுத்து, தட்சணை பிடுங்கிவிட்டு வந்தவரிடம் என்னை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டவுடன் உற்சாகமானார். வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று உணவு கொண்டுதான் ஆக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். புறப்படும்போது காக்கை மொழி அகராதி ஒரு பிரதி கொடுத்தனுப்பினார். சில நிபந்தனைகளும் சொல்லியிருக்கிறார். அது காக்கை மொழியை பேசிப் பழக முயல்பவர்களுக்குத்தான். மற்றவர்கள் தெரிந்துகொள்வது கருங்குரங்கு லேகியக் கதை ஆகிவிடும். அந்த அவஸ்தை அவசிய

மில்லை. காக்கை மொழி அகராதியைப் புரட்டியபோது சில விஷயங்கள் தெரிய வந்தன.

காக்கை மொழியின் முதல் எழுத்து க வர்க்க எழுத்துகள் கொண்ட மொழி. க ற ஹ இந்த மூன்றெழுத்துகளும், இவற்றின் மீது ஒற்றேறிய பிற எழுத்துக்களின் இணைப்புகளும் சேர்ந்து மொத்தமாக நூற்றி இருபத்தேழு சொற்கள் அடங்கியது காக்கை மொழி அகராதி. சில சொற்களுக்கான பொருள், நீண்ட கதையாகவும், சில சொற்கள் இடத்தைப் பொறுத்து வெவ்வேறு அர்த்தங்கள் தெரிவிப்பதாகவும் இருக்கிறது. காக்கை மொழியின் உள்ளமைப்பை அறிந்து கொள்வது மிகவும் கடினம். எண்ணிக்கையில் குறைந்த வார்த்தைகளை இருப்பதால் சிடுக்கான இலக்கண அமைப்பு கொண்ட மொழி. மற்றபடி, வார்த்தைகள், அவற்றின் உச்சரிப்புகள் மாறுபட்டு இருக்கிறதே தவிர, எல்லா மொழிகளையும் போலவே, உள்ளடக்கம் பொதுவானது தான். அப்பா, அம்மா, மைத்துனன், காதல், யுத்தம், மரணம், சாப்பாடு, கொண்டாட்டம், முத்தம், ஆர்ப்பாட்டம், ருசி என்று பொதுவான விஷயங்களை வேறு சப்தத்தில் குறிப்பவை.

மத்தியானம் மொட்டைமாடிக் கீற்றுக் கொட்டகையில் காற்றாடப் படுத்திருந்தேன். வருவதாகச் சொல்லியிருந்த இஸ்மாயிலை இன்னும் காணவில்லை. வரவிருக்கும் என்னுடைய சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்றில் கதைகள் இருக்க வேண்டிய வரிசையை இருவருமாக முடிவு செய்ய முடிவு செய்திருந்தோம். அது ஒரு முழு நாள் வேலை. மடையனைக் காணோம்.

யாரோ, 'என்னப்பா' என்று சொன்ன மாநிரி இருந்தது. திரும்பிப்பார்த்தேன். யாரும் இல்லை. மொட்டைமாடிச் சுற்றுச்சுவரின் உட்புறம் மழைத்தண்ணீர் தன்னியல்பாக வரைந்த சித்திரங்கள், மாடித்தரையை எட்டிப்பார்த்துப் புரளும் தென்னங்கீற்று, கொடியில் உருவமிழந்து தொங்கும் சட்டைகள், பத்மினியின் உள்பாவாடைகள். மனித அறிகுறி இல்லை. துணிக் கொடியில் இருந்து தரைக்கு இறங்கிய காக்கை ஒன்று என்னைப் பார்த்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தது.

இஸ்மாயிலுக்காகக் காத்திருப்பதில் மனம் கொள்ளும் பிரமை என்று தலையை உதறிக் கொண்டேன். பத்மினியை அழைத்து ஒரு காஃபி கொண்டு வரச் சொல்லலாமா?

காக்கை என்னருகில் தத்தித் தத்தி வந்தது. வழக்கத்தை விடச் சற்று நீண்ட மூக்கு. கழுத்துச் சாம்பல் நிறத்தில் வெண்மை சற்று அதிகம். பளபளக்கும் இறக்கைகள். தலையை லேசாய்ச் சாய்த்து என்னைப் பார்த்த விதத்தில் வாஞ்சையும் பரிவும் இருப்பதாகத் தோன்றியது. பொதுவாக இவ்வளவு கிட்டத்தில் காக்கையைப் பார்க்கக் கிடைத்ததில்லை.

மறுபடியும், 'அட! உன்னைத்தானப்பா'

இந்த முறை தெளிவாகி விட்டது. அந்தக் காக்கைதான் பேசுகிறது! காக்கை மொழி அகராதியில் ஓசைகள் கிடையாததாகையால், இந்தச் சொல்லின் சப்தம் இப்படி இருக்கும் என்று தெரியாததன் பிழைதான். தவிர, நான் நெருங்கிச் சென்றால் காக்கைகள் விலகிச் சென்றுவிடுமாதலால், அவர்கள் மொழியைப் பேசக் கேட்கும் அனுபவம் எனக்குக் கிடைத்ததில்லை.

எனக்கு மலையாளக் கவிஞன் ஒருவன் நண்பனாக இருக்கிறான். குறுப்பு என்று பெயர். சென்னை வரும் போதெல்லாம் தவறாமல் என்னை வந்து சந்திப்பவன். எனக்கு மலையாளம் பேச வராது. பேசினால் புரியும். அவனுக்குத் தமிழும் அப்படித்தான். ஆனால் நாங்கள் மணிக்கணக்காக உரையாட மொழி ஒரு தடையாக இருந்ததேயில்லை. அவன் மலையாளத்திலும், நான்

தமிழிலுமாகக் கவிதை பற்றிச் சலிக்காமல் பேசிக்கொண்டிருப்போம்.

மேற்படிக்காக்கையுடன் என் உரையாலும் மேற்கண்ட விதமாகத் துவங்கி நீண்டது. காக்கை தன் உடலைச் சிலிர்த்துக் கொண்டது. இறக்கைகளிலிருந்து நீர்த்துளிகள் தெறித்தன.

‘உடம்பெல்லாம் ஈரமாக இருக்கிறது என்று பார்க்கிறாயா. இன்று ஸ்நானம் கொஞ்சம் தாமதமாகி விட்டது. என் தகப்பனாரின் சிரார்த்தம் இன்று.’

நான் சிரித்தேன்.

‘என்ன, சிரிக்கிறாய்? நான் ரொம்ப ஆசாரமான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனாக்கும். பொதுவாக எங்கள் இனமே ஆசாரத்துக்குப் பேர் போனது. எங்களில் அண்டங்காக்கை என்றொரு உபஜாதி

மனித மொழியில் எப்போதுமே சொல்லப்படும் வார்த்தைகளுக்கு அப்பாற்பட்டுத்தான் அர்த்தம் இருக்கிறது. எங்கள் பாலை அப்படியில்லை. நாங்கள் சொல்வதைத் தாண்டி எதுவும் சொல்வதில்லை. அதனால்தான் நாங்கள் ஆனந்தமாய்ப் பறந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இருக்கிறது. அவர்கள்தான் சற்றுத் தீட்டெல்லாம் பார்க்க மாட்டார்கள். எங்கள் இனத்தவர் அவர்களுடன் திருமண சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்வதில்லை. பார்த்தாயா, இவ்வளவு சொல்லியும் நம்ப மாட்டேனென்கிறாய். உன் முகத்திலேயே அவநம்பிக்கை தெரிகிறது. உண்மையில் எனக்கு யஜூர் வேதம் கொஞ்சம் பாடம் உண்டு. சும்பகோணத்தில் ஒரு வேத பாடசாலை மரத்தில் வசித்த போது கவனமாயிற்று. கொஞ்சம் சுலோகங்கள் வேண்டுமானால் சொல்லட்டுமா?

எனக்குக் குழப்பம் உண்டாகியது. காக்கையின் சொற்களை நம்புவதா வேண்டாமா?

‘சரி. வேறொரு தகவல் சொல்லவா? முந்தாநாள் அலுவலகம் போகும் வழியில் பத்மினி-அவள்தான் உன் சம்சாரம்-சொன்ன சங்கதி ஞாபகம் இருக்கிறதா?’

இனி இந்தக் காக்கை சொல்வது அத்தனையையும் நம்பத்தான் வேண்டும். முந்தாநாள் காலையில் ஒரு காக்காய் தன் தலையில் கொத்தி விட்டுப் பறந்து விட்டதாகப் பத்மினி சொன்னாள். ரயில் நிலையத்துக் கருகில் இருக்கும் அரசமரத்தைத் தாண்டும்போது இது நடந்திருக்கிறது. அலுவலகத்தில் சாப்பாட்டு வேளையில் இதைப் பற்றிச் சொன்னபோது ஹெட்கிளார்க் சங்கரி சிவபாதம்

சொன்னாளாம். சனிஸ் வரனுக்கு சனிக்கிழமைதோறும் என்னுக்கிழி போட்டால் சரியாகிவிடும். அடுத்த வாரம் சனி பெயர்கிறது அல்லவா?

‘அவள் சமையல் அன்று பிரமாத மாயிருந்தது என்பதற்காகத் தேடிப் போய்த் தலையில் ஒரு முத்தம் கொடுத்தேன். தவிர, உங்கள் குடும்பத்திலேயே என்னைக் காக்காய் என்று அழைப்பவன் உன் மனைவி மட்டும் தான். காக்கை, காக்கை, காக்கை என்றெல்லாம் என்னை அழைப்பவர்கள் மீது எனக்கு அபிமானம் உண்டாவ தில்லை. அதெல்லாம் முற்றின சொற்கள். உன் மனைவி தன் குழந்தை மையை இன்னும் முழுக்க இழந்து விடவில்லை என்பதால்தான் அவளிடம் எனக்குப் பிரியம். எனக்குக் குழந்தைகள் என்றால் தனி இஷ்டம். இதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் சனிஸ் வரன் அது இது என்று உன்னிடம்

கொண்டிருக்கிறோம்.’

பத்மினி, யானையை இன்றுவரை ஆனை என்றுதான் சொல்வாள். சமையலறையில் உருளும் பாத்திரங்களிடமும், சத்தம் கொடுக்கும் பால் குக்கரிடமும், சுற்றுச் சுவரில் நின்று கரையும் காக்கையிடமும், மீந்ததை உண்ண அன்றாடம் வாசலுக்கு வரும் நாயிடமும் உரையாடுவாள்.

சாதாரணமாக நடுவயதுப் பெண்கள், கரைந்து கொண்டிருக்கும் வாலிபத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள, உடல் பற்றியும், உடை பற்றியும், ஒப்பனைகளிலும் கொள்ளும் விசேஷ அக்கறைபோல், பேச்சிலும் மழலையைக் கலக்கும் சமாசாரம்தான் இது என்று நினைத்துக் கொள்வேன். கரையாமல் மிச்சமிருக்கும் குழந்தைமையா அது. நியாயம்தான். அனிச்சையாக, யஜூர் வேதம், உளவியல் என்று வார்த்தைகள் எனக்குள் தென்பட்டு

சமையலறையில் தனியாக நின்று புலம்புகிறாள். வேறென்ன சொல்வது? Communication gap. அவ்வளவு தான்.’

எனக்குத் தூக்கிவாரிப்போட்டது.

‘என்னடா இது, என்று பார்க்கிறாயா? அந்தப் புங்க மர வீட்டில் ஒரு ஸைக்காலஜி புரொபஸர் வசிக்கிறார் இல்லையா. ஞாயிற்றுக் கிழமை மதியங்களில் நமக்கு அவர் வீட்டில் தான் சாப்பாடு. ஞாயிற்றுக் கிழமை அசைவம் இல்லாமல் சாப்பிட மாட்டார் அவர். தவிர, என் மருமகன் ஒருத்தனுக்குக் கப்பலில் வேலை...’

நான் சிரித்தேன்.

‘பதில் சொல்லாமல் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதற்காக, ஒரேடியாய்க் கதை விடுகிறாய் பார்த்தாயா?’

‘உன்னிடம் பொய் சொல்லி எனக் கென்ன ஆகப்போகிறது? சக மனிதர்களிடம் பொய் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கேட்டு யார் சொல்வதையும் உள்ளே புகுந்து பார்க்கும் வழக்கத்துக்கு நீ அடிமையாகியிருக்கிறாய். மனித மொழியில் எப்போதுமே சொல்லப்படும் வார்த்தைகளுக்கு அப்பாற்பட்டுத்தான் அர்த்தம் இருக்கிறது. எங்கள் பாலை அப்படியில்லை. நாங்கள் சொல்வதைத் தாண்டி எதுவும் சொல்வதில்லை. அதனால்தான் நாங்கள் ஆனந்தமாய்ப் பறந்து

மறைந்தன. சன்னமான காற்று ஊதியது. காற்றைத் தவிர வேறெந்த இடைவெளியும் எனக்கும் இந்தக் காக்கைக்கும் இல்லை என்று பட்டது. காக்கையின் மேல் ஒரு வித மரியாதை உண்டானது.

‘மேலே சொல்லு...’

‘கடைசியாக என்ன சொன்னேன்?’

‘உன் மருமகனுக்குக் கப்பலில் வேலை..’

சொல்லும்போது எவ்வளவு அடக்கியும் தணியாமல் கொஞ்சம் சிரிப்பு வெளியில் சிந்திவிட்டது. காக்கை எரிச்சலடைந்து விட்டதோ என்று தயக்கத்துடன் பார்த்தேன். மஹும். கூர் அலகுடன் எப்போதுமே சற்றுச் சிடுசிடுத்த முகத்தில் வித்தியாசம் ஒன்றும் புலப்படவில்லை.

‘உனக்கு நம்பிக்கை உண்டாகவில்லை. எங்கெல்லாம் கழிவு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் எங்கள் இனத்தாருக்கு வேலை உண்டு. மனிதர்கள் இருக்கும் இடமெல்லாம் கழிவுகளும் உண்டு. போகட்டும். என் மனைவி ஆலமரத்தெரு வரையில் போயிருக்கிறாள். அவன் சொந்தக்காரப் பையன் ஒருத்தன் கரண்ட்டில் கால் வைத்துத் தற்கொலை செய்து கொண்டுவிட்டான். அவனை உன் வீட்டுக் கொய்யா மரத்துக்குத்தான் வரச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதுவரை உன்னோடுதான் பேசிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.’

மிகவும் சிரமப்பட்டு முகத்தைச் சாதாரணமாக வைத்துக்கொண்டேன். ஸாரி என்று முனகிக் கொண்டேன்.

‘எதற்காகத் தற்கொலை செய்து கொண்டான்?’

‘அவன் ஒரு குயிலைக் காதலித்தான். இரண்டு வீட்டிலும் கடும் எதிர்ப்பு அந்தப் பெண் காணாமல் போய் விட்டாள். இவன் இப்படிச் செய்து விட்டான். பெண்கள் முழுங்கிச் செரித்துவிடுகிறார்கள். ஆண்பிள்ளை தான் வதைபடுகிறான். என்ன அப்படிப் பார்க்கிறாய். ஒரு ஆணாக இருந்து கொண்டு வேறு எப்படிப் பேசுவது சொல்லு.’

நான் மௌனமாக இருந்தேன். காக்கையின் வாழ்க்கையும் என்று

இயற்கையானதுதானே’

‘இவ்வளவு பேசுகிறாய். நீயே மத்தியஸ்தம் செய்து வைத்திருக்கலாமே.’

‘அது அவ்வளவு சுலபமில்லை. ரத்தக்கொதிப்பு மிகுந்துவிட்டால், யார்தான் யார் சொல்வதைத்தான் கேட்பார்கள்? இந்தக் குயில்களுக்கும், தாங்கள் பெரிய சங்கீதப் பரம்பரையில் வருவதாகக் கர்வம் ஜாஸ்தி. குயில் களுடன் பேச ஆரம்பித்த பத்தாவது வாக்கியத்தில் குரல் பற்றிப் பேச்சு வந்து விடுகிறது. அவர்களுக்கு அழகான குரல் இருக்கிறதாம். கிளிகளுக்கு கானால் தங்கள் நிறம் பற்றி கர்வம். கப்பலில் வேலை பார்க்கிறானே என் மருமகன்... அவன் ஒரு ஈ-மெயில் அனுப்பியிருந்தான் போனவாரம்..’

நான் குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரிக்க

டையது மாதிரியேதான் என்றால், இந்த உலகத்துக்குள் எத்தனை உலகங்கள்தாம் மறைந்திருக்கின்றன?

‘இது பல பேருக்குப் புரிய மாட்டேனென்கிறது. குயில்களும் எங்கள் இனம்தான். இன்னும் மைனா, கருங்குருவி, கழுகு, வாலாட்டிக் குருவி எல்லாமே எங்கள் இனம்தான். பறப்பது எல்லாமே பறவை இனம்தானே. என்ன, அலகின் வளைவிலும் கூர்மையிலும், இறக்கையின் வர்ணத்திலும், பறப்பதற்கான திராணியிலும், சாப்பாட்டிலும் கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கும். ஆகாயம் உனக்குச் சொந்தம், நீ ஆகாயத்துக்குச் சொந்தம். இதில் பாகுபாடு என்னத்துக்கு?’

‘வாஸ்தவம்தான். அதுசரி, மனிதர்கள் மாதிரியே நீங்களும் இறுதிச்சடங்குகள் எல்லாம் செய்வீர்களோ? எங்களில் சாவு என்பதை வெகு விசேஷமாகக் கொண்டாடுவார்கள்.’

‘இல்லை. தற்கொலை, விபத்து, கொலை இதுமாதிரி துர்மரணங்கள் நேர்ந்தால், சொந்தக்காரர்கள் கூடிச் சில நாழிகை பிலாக்கணம் வைப்போம். மற்றபடி இயற்கையான மரணங்களை நாங்கள் பொருட்படுத்துவதில்லை. தவிர, மரணம் என்பதை

ஆரம்பித்தேன். கேவலம், ஒரு காக்கை, என்னை மடையனாக்கப் பார்க்கிறது. நானாக இருக்கக் கண்டு, இவ்வளவு நேரம் பொறுமையாக உரையாடிக் கொண்டிருக்கிறேன். வேறொருத்தன் என்றால் கூழாங்கல் தேடியிருப்பான்.

‘உங்கள் இனத்தில் கம்ப்யூட்டர் பழக்கமும் உண்டோ?’

கேட்டுவிட்டு, அடக்கமாட்டாமல் தொடர்ந்து சிரித்துக் கொண்டிருந்தேன். என் சிரிப்பு மெல்லக் குறைந்து நான் சமனமுறும்வரை மௌனமாய்க் காத்திருந்துவிட்டு, அது பேசியது.

‘நானும் எத்தனையோ ஜீவராசிகளைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் வருகிறேன். இந்த மனிதர்களுக்கு இருக்கும் தலைக்களம் வேறு எந்த ஜீவராசிக்கும் கிடையாது. நாங்கள் நூறு காக்காய்கள் ஒன்று சேர்ந்தால், ஒரு மனிதன் ஒரு நாள் உணவுக்குத் தாங்கமாட்டான். உங்கள் இனத்தின் தொடர்புவகைகள்தாம் அறுதியானவை என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறாய் போலிருக்கிறது.’

‘நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?’

‘மரங்களிடத்திலே போய் யாராவது, ‘அப்பா, வசந்தம் வந்துவிட்டது.

நீங்கள் எல்லாம் பூக்கத் தொடங்கலாம்.’ என்று அறிவிக்கிறார்களா என்ன? ஒரு மரம் விடாமல் அத்தனையும் ஏககாலத்தில் பூக்கத் தொடங்குவதில்லை? இல்லை, இலை யுதிர்ப்பதற்கு யாரிடமாவது அனுமதி கேட்கிறதா, நீங்கள் அலுவலகம் விட்டுப் புறப்படுவது மாதிரி. அப்படியானால் அவைகளுக்குள் உள்ள தகவல் தொடர்பு எந்த மாதிரியானது என்று யோசித்திருக்கிறாயா? கார்த்திகை மாதத்தில் நாங்கள் ஓடும் ஓட்டத்தின் தன்மை மாறிவிடுகிறதே பார்த்திருக்கிறாயா? என் சொந்தக் கார்ப்பென் ஒருத்தியை சைபீரியாவில் ஒரு நாரைக்குக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. வருடம் தவறாமல் குடும்பத்தோடு இங்கே வந்து போகிறார்கள். நானும் குடும்பத்தோடு போய் அவர்களுடன் சில நாள் தங்கிவிட்டு வருவேன். தகவல் தொடர்பு இல்லாமலா இதெல்லாம் நடக்கிறது? என்னமோ விழுந்து விழுந்து சிரிக்கிறாயே. உங்கள் சமாசாரங்களுக்கு நானும் சிரித்துக் காட்டட்டுமா? உன் சம்சாரத்தைப்போய்க் கேள். சொல்லுவான். உன் வீட்டுக்கு விருந்தாளி வருவது உங்களுக்குத் தெரிவதற்கு முன்னாலேயே எனக்குத் தெரிந்துவிடும். நான் தகவல் சொல்வதை அவன் புரிந்து கொள்ளுவான்.’

‘சரி சரி. கோபித்துக்கொள்ளாதே. நீ நாலு வாக்கியம் பேசினால், ஐந்தாவது வாக்கியத்தில் பொய் சொல்கிறாயோ என்று சந்தேகப்பட வைக்கிறாய்.’

‘இப்போது என்ன சந்தேகம்? சொல்லு... சுமமாச் சொல்லு’

‘இல்லை... குயிலுக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுக்கமாட்டோம் என்கிறீர்கள். நாரைக்கு மட்டும் எப்படி?’

‘உள்ளூரில்தான் ஜாதியெல்லாம். அயல்தேசம் போய் விட்டால் ஜாதியெல்லாம் பார்ப்பதில்லை. நீ இப்படித்தான் ஏதாவது கேட்டு, சொல்லவந்ததை மறக்கடித்து விடுகிறாய்.’

‘ஸாரி. ஸாரி... அந்த ஈ-மெயில் சமாசாரம். அதற்கு முன்னால் கிளிகளின் கர்வம்.’

‘அதுதானே கேட்டேன். உங்கள் இனத்தின் பலமே இதுதான். ஞாபக சக்தி. பலவீனமும் இதுதான். போகட்டும். அவனுடைய கப்பல் இப்போது மடகாஸ்கரில் இருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்ச நாள் ஆப்பிரிக்காவில்தான் இருக்கும்போல. அவன் எழுதியிருக்கிறான். அங்கெல்லாம் மனிதர்கள் அட்டைக்கரி நிறமாம். அந்த நிறத்தில், அந்தமாதிரித் தலைமுடியுடன், பென்னம் பெரிய பற்களுடன், ராட்சச உதடுகளுடன் இங்கே ஒரு மனிதன் இருந்தால் மற்றவர்கள் சீந்தக்கூட

மாட்டார்கள்...., அங்கேயானால் காதல் கோலாகலமாக நடக்கிறது. குழந்தைகளைப் பெற்றுத் தள்ளுகிறார்கள், என்று எழுதியிருக்கிறான். இடத்துக்கு இடம் அழகு எப்படி மாறுகிறது பார். சொல்லப் போனால், அழகு எங்கிறதுதான் என்ன? ஒரு விகிதாசாரம் தானே.'

அடேயப்பா! என்ன போடு போடு கிறது. நான் மௌனமாக இருந்தேன். தெருவில் பெரும் ஓசையெழுப்பிக் கொண்டு ஒரு மாட்டு வண்டி போகிறது. வலது மாட்டின் முதுகில், ஒரு காகம் உட்கார்ந்தும் எழுந்தும், தார்க்குச்சிக்குத் தப்பி அவ்வப்போது அலகு சேவகம் செய்தவாறு போகிறது.

'என்ன அமைதியாகிவிட்டாய்?'

'இல்லை, நீ பேசிக்கொண்டு போவதைப் பார்த்தால், மனிதர்கள் மேல் உனக்குப் புகார்கள் அதிகம் இருக்கிற மாதிரித் தெரிகிறதே என்று யோசித்தேன்.'

'அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை. எங்கள் இனமே மனிதர்களைச் சார்ந்து வாழக் கூடியதாகிவிட்டது. வனவாழ்க்கையைப் பெரும்பாலும் துறந்துவிட்டோம். இருந்தாலும், இருக்கும் இடத்தின் மேல் புகார் இல்லாத மனம் ஒன்று இருக்குமா என்ன? அன்றைக்குப் பார், ஒரு பள்ளிக்கூட மரத்தில் சற்று ஓய்வெடுக்கப்போனேன். அந்த வாத்தி, எத்தித் திருடும் அந்தக் காக்கை-அதற்கு இரக்கப்படவேணும் பாப்பா என்று சொல்லிக் கொடுத்துக் குழந்தைகளைக் கெடுக்கிறான். நீங்கள் இரக்கப்படும்படி எங்களுக்கு என்ன

விட்டால், தகராறு வராமல் இருக்குமா? ஒரு திருவிழாவில் நீங்கள் கூடுவதைப் பார்த்தால், வேறொரு ஜீவராசிக்கு என்ன தோன்றும்? அட, மனிதர்களைப் பார், எவ்வளவு ஒற்றுமையாய் இருக்கிறார்கள் என்று தானே? கூட்டத்துக்குள் போய்ப் பார்த்தால்தானே தெரியும் சங்கதி. பக்கத்தில் பக்கத்தில் இருக்கும் இரண்டு பேர், எவ்வளவு தள்ளித்தள்ளி இருக்கிறார்கள் என்று.'

'வாஸ்தவம்தான்.'

மேற்கொண்டு என்ன பேசுவதென்று தெரியவில்லை. காக்கையின் தர்க்கத்துக்கு முன் என்னுடைய தர்க்கம் ரொம்பவும் உயர்வானதாய் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. அது என்னையே கூர்ந்து பார்த்துக்

போல் தென்பட்டது.

'என்னுடைய சிநேகிதன் அவன். இப்போதுதான் இரண்டு பல் போட்டிருக்கிறது. எனக்கு ஒரு கவளம் வைத்து அதை நான் சாப்பிடுவதைப் பார்த்தால்தான் சாப்பிடுவான். அந்த அம்மாளுக்கு, அவன் கூப்பிட்டவுடன், சாப்பாட்டுக்காகத்தான் நான் அரக்கப் பரக்கப் பறந்தோடி வருகிறேன் என்று நினைப்பு. உண்மையில் நான் போவது எதற்காகத் தெரியுமோ?'

எனக்குக் கொஞ்சம் எரிச்சல் உண்டானது. அழைக்கும் சப்தம் கேட்டவுடன் நிம்மதி இழக்கிறாய். வேளை தவறாமல் போய் சாப்பிடுவதையும் ஒத்துக் கொள்கிறாய். சாப்பாடு போடுபவளைத் துச்சமாக வேறு பேசுகிறாய். ஏதோ, பெரிய ஞானி மாதிரிக் காட்டிக் கொள்ளப் பார்த்துக்கொண்டாயா.

'சொன்னால்தானே தெரியும்?' கொட்டாவிக்காகத் திறந்த வாயைக் கையால் மூடி அடக்கியபடி சொன்னேன்.

'நான் போய் இறங்கி ஒரு பருக்கையைக் கொத்தி விழுங்கியதும் அந்தப் பையனின் முகம் ஒரு புதுப்பூ போல மலரும். கள்ளமற்ற முகத்தில் காக்காய் பொன் மாதிரி மினுங்கும் விழிகளைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கத் தோன்றும் எனக்கு. சாப்பாட்டை விடவும் உன்னதமான விஷயங்கள் எவ்வளவோ இருக்கிறது, நண்பனே.'

இனம் புரியாத இளக்கம் அதன் குரலில் உண்டாகியிருந்தது. கமறும் குரலில் மேலும்

மரங்களிடத்திலே போய் யாராவது, 'அப்பா, வசந்தம் வந்துவிட்டது. நீங்கள் எல்லாம் பூக்கத் தொடங்கலாம்.' என்று அறிவிக்கிறார்களா என்ன? ஒரு மரம் விடாமல் அத்தனையும் ஏககாலத்தில் பூக்கத் தொடங்குவதில்லை?

ஆகிவிட்டது? இல்லை, உங்களில் யாரும் பிறத்தியார் பொருளை எடுத்துக் கொள்வதில்லையா?'

'கோபித்துக் கொள்ளாதே. கவிஞர்கள் சொல்வதையெல்லாம் எரியிலாக எடுத்துக் கொள்ளலாமா? சந்தத்துக்காகவும், ஒரு உயர்ந்த நோக்கத்துக்காகவும் சில விதமாக எழுதத்தான் செய்வார்கள். கூட்டு வாழ்க்கைக்கு இன்றுவரை உங்கள் இனம்தான் மிகப்பெரிய உதாரணமாக எங்களில் வழங்கிவருகிறது தெரியுமா?'

'ஆமாம். அது இன்னொரு புரளி.'

'அப்படியா சொல்கிறாய்?'

'பின்னே. ஒரு மனத்துக்குப் பக்கத்தில் இன்னொரு மனம் என்று வந்து

கொண்டிருந்தது. லேசான மேகமூட்டத்தில் வெளிச்சம் மங்கி, பகல் பொழுது ஒரு நூதனமான ஒளிர்வில் மிதந்தது.

எங்கிருந்தோ ஒரு பெண்குரல் எழுந்து உயர்ந்தது. 'கா... கா... காராராரா....' காக்கை லேசாக மேலெழும்பி விட்டு மீண்டும் அமர்ந்தது. நாலைந்து எட்டுக்கள் தத்தியது. என்னிடம் சொன்னது:

'வேப்பமரத்து வீட்டம்மாள் கூப்பிடுகிறான். அவன் பையன் சாப்பிடும் நேரம்.'

காக்கையின் சொற்களின் வழி, என் தெரு கதவிலக்கங்களையும், வாசல் முகப்பின் அலங்கார அடையாளங்களையும் இழந்து, மரங்கள் அடர்ந்த கானகமாக உருக்கொள்வது

சொன்னது.

'இன்னும் கொஞ்சநாள்தான். சேர்ந்தாற்போல் பத்து வார்த்தைகள் பேசத் தெரிந்தவுடன், அவனும் என்னைப் பார்த்ததும் கல்லை எடுப்பான். தொடர்ந்து சிநேகிதர்களை இழந்துகொண்டே இருப்பது எவ்வளவு வருத்தமான விஷயம் தெரியுமா? பேச்சு வழியாக வேறு சிநேகிதர்கள் உண்டாகிவிடுகிறார்கள். அதனால் தானே என்னை மாதிரி ஒரு பால்ய சிநேகிதனிடம் விரோதம் உண்டாகிறது!'

கனமாக உணர்ந்தேன். என் வசம் உள்ள கனிவான வார்த்தைகளில் சில வற்றையாவது காக்கையிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது.

‘உன்னுடைய மனதுக்கு நண்பர்கள் கிடைக்காமல் போகமாட்டார்கள். உன்னோடு பேசிக்கொண்டிருந்த கொஞ்ச நேரத்திலேயே எவ்வளவோ பிரியமாயும், கனிவாயும் இருக்கிறது மனசு. ஏதோ குகையில் வசிக்கும் ஆதி மனிதன் மாதிரித்தான் உணர்கிறேன். அவனுக்கு சக மனிதனும், சக காக்காயும் பார்வைக்கு எப்படித் தென்பட்டிருப்பார்களென்று புரிகிறது.’

‘அந்தக் காலங்களில்தான் என் மூதாதையர் உன் மூதாதையரை அண்டிப் பிழைக்க ஆரம்பித்திருக்க வேணும். பேச்சு என்று ஒன்று உண்டானதுக்குப் பிறகுதான் இப்படி ஒரு இடைவெளியும் உண்டாகியிருக்கும். என்ன சொல்கிறாய்?’

என்ன சொல்ல. மொட்டைமாடி தன் விஸ்தீரணத்தை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. மூலையில் தேங்கியிருக்கும் மழைத்தண்ணீர் பெரும் சமுத்திரமாகிறது. தண்ணீர்த் தொட்டி, மகா மேருவாகிறது. பக்கச்சுவர்கள், கவிந்திறங்கிப் போர்த்தும் ஆகாயமாகின்றன. எட்டிப் பார்க்கும் தென்னங் கீற்றில் அழிக்கப்படுவதற்கு முந்தைய ஆதிவனத்தின் பச்சை போர்த்தியிருக்கிறது. மேகம் விலகியபின் வெளியேறிப் பாயும் தூரியக் கதிர் அநாதி காலமாய்த் தன் தன்மையை இழக்காத வெய்யிலால் அலங்கரிக்கிறது பூமியை. இந்த நிமிடத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றன சகலமும்.

மறுகணம், இருந்த இடத்திலேயே நான் விசுவரூபியாகிறேன். பூமிக் கோளின் ஒரு கோடியும் மறுகோடியும் என் விழிகளின் இரு ஓரங்களிலும் ஒரே சமயத்தில் பார்வைக்குள் வருகின்றன. நானும் ஒரே ஒரு காக்கையும் நிரம்பிய ஆகாயத்தில், பார்வைபடக் காத்திருக்கும் வர்ணங்கள் வெவ்வேறு அடர்த்திகளுக்கு உள்ளாகின்றன. சேர்ந்தும் கலைந்தும் மேகங்கள் உல்லாசமாய்த் திரிகின்றன. மனிதர்கள் எறும்புகள் போலவும், எறும்புகள் நுண்ணுயிரி களாகவும் மாறுவது புலனாகிறது.

‘என்னப்பா, மொளனமாகிவிட்டாய். கண் சொக்குகிறதே. உன்னுடைய விடுமுறைநாள் பகல் தூக்கத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேனோ நான். பாவம், உனக்குக் கிடைப் பதே ஒரு நாள் ஓய்வு. சரி..., நான் வேப்ப மர வீட்டு வரை ஒரு நடை போய்விட்டு வருகிறேன். என் சம்சாரம் வந்து கேட்டால் காத்திருக்கச் சொல்லு.’

என் பதிலை எதிர்பார்க்காமல், தரையை உந்தி எழுந்து பறந்தது. அது பறந்து போவது வெளியில் இல்லை. எனக்குள். எனக்குள்ளே வெகு தொலைவுக்குப் பறந்து பறந்து பறந்து செல்கிறது, இன்று புதிதாய்ப் பார்க்கக் கிடைத்த காக்காய். உள்ளே அது பறந்து செல்லும் தூரத்தைத் தொலைவு என்று சொல்ல வேண்டுமா, ஆழம் என்று சொல்ல வேண்டுமா? ஆழம் என்பதும் உயரம் என்பதும் நிஜமாகவே வேறுவேறு விஷயங்கள்தாமா?...

யாரோ உடம்பைத் தொட்டு உலுக்குகிறார்கள். கண்களைத் திறந்ததும் வெய்யிலின் வெளிச்சம் உள்ளே பாய்கிறது. இமைகளை உடனடியாக மூடிக் கொள்கிறேன். பத்மினி.

“மணி மூணரை ஆயாச்சு. சாப்பிட வேணாமா. பசி வல்லையா என் செல்லத்துக்கு!”

கீற்றுக் கூரையின் பொத்தல்கள் வழி, தூரியக் கீற்றுகள் தரையில் பொன் வில்லைகளைக் கிடத்தியிருக்கின்றன. காக்கை உட்கார்ந்திருந்த இடத்தில் சற்று அகலமான வெளிச்சப் புள்ளியொன்று படிந்திருக்கிறது.

படங்கள்: விஸ்வம்

மெய்யப்பன் தமிழாய்வக வெளியீடுகள்

முனைவர் ச. அமிர்தலிங்கம் சங்க இலக்கியக் களஞ்சியம்	200-00
புலவர் வே. அண்ணாமலை சங்க இலக்கியத் தொன்மக் களஞ்சியம்	150-00
முனைவர் ச. அகத்தியலிங்கம் இந்திய மொழிகள்- I	70-00
பி. எஸ். ராமையா மணிகொடி காலம்	75-00
க. ரத்னம் - தர்ஸ்டன் தென்னிந்திய மானிட இனஇயல்	90-00
கா. அப்பாத்துரை தென்னாட்டுப் போர்க் களங்கள்	125-00
இந்திய நாகரிகத்தில் திராவிடப் பண்பு	40-00
ஏ. வி. சுப்பிரமணியன் தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி	40-00
மயிலை சீனி வேங்கடசாமி மறைந்துபோன தமிழ் நூல்கள்	60-00
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம்	75-00
கிறித்துவமும் தமிழும்	25-00
பி. எம். சுந்தரம் மங்கல இசை மன்னர்கள்	100-00
சுந்தர சண்முகனார் அகராதிக்கலை	100-00
கெடிலக்கரை நாகரிகம்	75-00
நாட்டுப்புறப் பாடல் களஞ்சியம் 10 தொகுதிகள்	

கிடைக்குமிடம் :
9, சிவப்பிரகாசம் தெரு, தி. நகர்
சென்னை 600 017. போன் : 4357832

With Best Compliments

from

தீனமலர்

தேசிய தமிழ் நாளிதழ்

DINAMALAR

National Tamil Newspaper

Printed simultaneously at

Chennai ✧ Vellore ✧ Pondicherry

Erode ✧ Salem ✧ Coimbatore

Tiruchi ✧ Madurai

Tirunelveli ✧ Nagercoil

25 வருட

— இராசேந்திர சோழன் நேர்காணல் - எதிர்வினை —

'காலச்சுவடில்' இராசேந்திர சோழன் மீண்டும் தலித் இலக்கியத்திற்கு எதுவும் தனித்துவமான பார்வையோ, தத்துவ நோக்கோ இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார். பலரும் கேட்டு சலித்துப் போன கேள்விதான் இது. பலருக்கும் பதில் சொல்லியாயிற்று - புத்தகங்கள் பலவும் தலித் கருத்தியல் தொடர்பாக வந்துவிட்டது. இருந்தும் கூட இந்த கேள்வியை அவர் தொடர்ந்து கேட்கிறார் என்றால் அவருக்குள் இருக்கும் சாதிய வன்மத்தை என்னவென்று சொல்வது?

தலித்துக்களுக்கான தனிப்பட்ட பிரச்சனையை உதாசீனப்படுத்துவதும் ஒட்டு மொத்தமான பிரச்சனையோடு இணைத்துக் காண்பதும் அவர்களின் இருப்பை மறுப்பதும் கூட பாசிசம்தான்.

சங்கராச்சாரியர்கள் இந்துத்துவத்தை சொல்லி எனது இருப்பை மறுக்கிறார்கள். இவர்கள் மார்க்சியம் என்கிற பெயரில் எனது இருப்பை மறுக்கிறார்கள் அவ்வளவுதான்.

மார்க்சியம் எல்லாவற்றுக்குமான சர்வரோக நிவாரணி என்பது கூட ஒரு பிற்போக்குத்தனம் தான். மார்க்சியத்தில் ஏற்படுகிற இடைவெளியை இட்டு நிரப்புவதற்கு இது பயன்படாது. இதற்கு மாறான ஒரு தத்துவம் இதுவரையில் எதுவும் இல்லையென்பது மார்க்சிய பூசாரிகளின் வேலை. மார்க்ஸ் சொன்னதைப் போல 'நாம் எல்லாவற்றையும் சந்தேகிக்கிறோம்.'

இராசேந்திர சோழன்களின் ஆதங்கங்கள் எல்லாம் தலித்துக்கள் இவர்களின் பேச்சை கேட்டுக் கொண்டு எந்த விதமான கேள்வி விசாரணையும் இல்லாமல் இவர்களைப்பின் தொடர வேண்டும். இவர்கள் எழுமான்களாக இருந்து வழி நடத்துவார்கள். தலித்துக்கள் தன்னைக் குறித்து சிந்தித்துவிடக் கூடாது. இராமனுக்காக அழியும் வானரக் கூட்டம் போல இவர்களுடைய ஆளுமையில் கட்டுண்டுக்கிடக்க வேண்டும். இவர்களின் மேலாண்மையை, நடத்தைையை, செயல்முறையை, தத்துவங்களை கேள்விக்குட்படுத்தினால், உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று பகடியும் பேசுவார்கள். கொடி பிடிக்கவும், கோஷம் போடவும், உண்டியல் நிரப்பவும் மட்டும் தலித்துக்கள் வேண்டும் என்பதுதான் இவர்களின் கணக்கு.

எல்லா இயங்களையும் தாண்டித் தான் இன்று தலித்தியம் வளர்ந்திருக்கிறது. மார்க்சியத்திலிருந்தோ, தமிழ் தேசியத்திலிருந்தோ எமது விடுதலை சாத்தியமில்லை. தலித்தியமே எமது விடுதலைக்கான ஒரே தேத்துவம். அதற்குள் மார்க்சியம், தேசிய இன

விடுதலை, சாதிய விடுதலை எல்லாமே அடங்கியிருக்கிறது என்பதை அறிக.

அயோத்திதாஸ் பண்டிதர், அம்பேத்கர், பெரியார் போன்றவர்களை ஆழமாக கற்றவர்களால் தான் தலித் கருத்தியலை அறிய முடியும். மாறாக பட்டியலிடுபவர்களால் தலித்தை அறியமுடியாது.

2

பண்டைய 'தமிழ்ப் பண்பாட்டில்' சாதிகள் இல்லை என்கிறார். வருணா சிரமக் கோட்பாடு ஏதுமற்ற ஒரு தமிழ் இலக்கியத்தையாவது இவரால் காட்ட முடியுமா? தமிழ் பண்பாட்டிலிருக்கிற சாதிய வரிசைமுறையை அம்பலப்படுத்த தானே ராஜ்கௌதமன் 'அறம் அதிகாரம்' என்ற நூலை எழுதியிருக்கிறார். மேலும் அவரது நூல்களான 'தலித்பண்பாடு', 'தலித் பார்வையில் தமிழ்ப் பண்பாடு' ஆகிய நூல்களை வாசித்தாலே இவர் சொல்கின்ற தமிழ் பண்பாட்டின் யோக்கியம் புரியுமே? பார்ப்பன வெள்ளாள ஆணாதிக்கப்பண்பாட்டைச் சுருக்கிச் சொன்னால் தமிழ்ப் பண்பாடு எனலாம். இதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு பிழைப்பு வேறு. அய்யா சொன்னது போல், 'போங்கைய்யா உங்கள் பண்பாடும் வெங்காயமும்'. தமிழ் கற்க வேண்டும் என்கிறார்.

தமிழில் எதைக் கற்பது? தமிழில் கற்பதால் நமது பொருளாதாரத் தேவைகள் பூர்த்தியாகும் என்றால் பலரும் ஆங்கில கல்வியை நாடியிருக்கமாட்டார்கள். வேலை வாய்ப்புக்கென்று நடத்துகிற எல்லா தேர்வுகளிலும், அது அரசுத் துறையாக இருந்தாலும் சரி தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி ஆங்கிலத்திலும், இந்தியிலும்தான் தேர்வு நடத்தப்படுகிறது. ஏழை எளிய மக்கள் படிப்பதே வேலை வாய்ப்புக்குத்தான். அதையும் தமிழில் படித்துவிட்டு என்ன செய்வது? அடிப்படையை மாற்றாமல் தமிழில்படி என்று வெற்றுக் கூச்சலிடுவது வெறுமனே மொழியை வைத்து நடக்கிற அரசியலாகத்தான் முடியுமே ஒழிய அது நமது முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படாது. எல்லா நிலைகளிலும் தமிழுக்கு உரிய அங்கீகாரம் கிடைக்கும் பட்சத்தில் தமிழர்கள் ஆங்கிலக்கல்வியை நாடப் போவது இல்லை. அதற்கான பிரச்சாரமும் அவசியமற்றதாகிவிடும்.

ராஜ. முருகுபாண்டியன் பள்ளத்தூர்

"தாழ்த்தப்பட்ட மக்களது பிரச்சனைகளையும் அவர்களது உரிமைகளையும் பற்றிப் பேசுகிற இலக்கியத்தைத் " தலித் இலக்கியம் என்கிறோம். இதைத்தாண்டி தலித் இலக்கியம் என்பதற்குப் புதிதாக வேறு எதுவும் தனித்துவமான பார்வையோ தத்துவ நோக்கோ இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை"

"... இடது சாரிகள் ஒரே மாதிரியாக இலக்கியம் படைத்து 'முற்போக்கு' சண்டி பண்ணுவதைப் போல் தலித் இலக்கியத்திலும் நடக்கிறது."

காலச்சுவடு (மார்ச்-ஏப்ரல் 2002) இதழில் இராசேந்திர சோழன் மேற்கண்டவாறு கூறி மகிழ்கிறார்.

இப்போதெல்லாம் நேர்காணல் என்பது வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தொகுப்புக்கானது என்பது போய் அம்மாவின் முலை சப்பியதிலிருந்து தொடங்கி விடுகிறார்கள்.

"எழுத்து இசங்களின் சப்பைக்கட்டில் முட்டுக் கொடுத்து நிற்கக் கூடாது..." என்கிற இடதுசாரி அஸ்வகோஷ் தமிழ்த் தேசியவாதி இராசேந்திர சோழனாக அனடபாளப்படுத்திக்கொண்டது இசங்கள் சார்ந்த வேடமா...? ஆரிய வருகைக்கு முன்பேயான சிந்து வெளி நாகரிகச் சிறப்பம்சமா?

இலக்கியம் எக்காலத்திலும் ஒரே தன்மையோடும் ஒற்றை முழுக்கத்தோடும் இருப்பதில்லை. காலத்துக்குக் காலம் மாறியே வருகிறது. கலை இலக்கியம் மன்னர்களை மகிழ்விக்க அரசுவையின் அந்தப் புறங்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட்ட மரபு மீறி கலை இலக்கியம்யாவும் மக்களுக்கே என்று வெற்றிக் கூச்சலிட்டு வீதிக்கு வர எடுத்துக் கொண்ட காலமும் போராட்டமும் வரலாறு காட்டுகிறது. இப்போராட்டத்துக்குப் பின்னணியாக "இசங்கள்" இல்லாமலிருந்தனவா?

இலக்கியம், ஏதாவதொன்றை முன்னிறுத்தும்... அல்லது முன்னோக்கி நகர்த்தும், அவ்வாறில்லாத இலக்கியம் என்று ஏதும் இல்லை. இன்னொரு வகையில் கூறப்போனால் இலக்கியம் ஏதாவதொரு வர்க்கத்துக்குச் சார்பாய் நின்றதான் இருக்கிறது. காற்றற்ற இடத்தில்தான் அலையற்ற நீர் இருக்கும். அலை ஓய்ந்ததாகக்கூறுகிறோம். உண்மையில் அலை ஓய்ந்தா விட்டது? அலை ஓய்ந்த நீர் நிலையாக இலக்கியம் இருக்க வேண்டும் என்கிறார். பாட்டாளி வர்க்கச் சார்பு அரசியலில் செயல்படும் ஒருவரால்கூட இப்படிக்கூற வைக்கிற சாத்தியத்தில்தான் ஆளும் வர்க்கம் வெற்றி கண்டிருக்கிறது.

"தலித் இலக்கியத்துக்கு தனித்துவமான பார்வையோ தத்துவ நோக்கோ..." இல்லை என்கிற சார்புக் கருத்து எதன்பாற்பட்டது? தலித் இலக்கியம் போராட்டத்துக்கான இலக்கியம். இந்திய இலக்கிய மரபுகளோடு பல வகைகளில் முரண்பாடுமையது. கட்டிடத்தட்டிப்போன சாதியமடம்பை எதிர்கொண்ட அரசியல் நிகழ்வுகளின் வயது சாதித்தோற்றத்தோடு தொடர்புடையது. எனினும் இன்றுதான் ஓரளவு 'அரசியல் வடிவம்' பெற்றுள்ளது. போலவே தான் இலக்கியமும். இந்த எதிர்ப்பு இலக்கியத்தையே தலித் இலக்கியம் என்கிறோம். இவ்வகையான சாதி எதிர்ப்பு அரசியலும் இலக்கியமும் முளைகொள்ளும் போதே அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கான

ஆதாரங்களை இராசேந்திர சோழன் அறியாதவரா? அம்பேத்கர் சார்பிப்பு குறித்துப் பேசியதைவிட காந்தி தீண்டாமை ஒழிப்பு குறித்துப் பேசியதே பெரிதாகக் கப்பட்டது. நந்தனின் சாதி எதிர்ப்பும் போராட்டம் உட்கிரகிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு சாதி எதிர்ப்பு அரசியலும் இலக்கியமும் அவ்வப்போது ஆதிக்கத்தவர்களால் உட்கவரப்பட்டும் உட்கிரகிக்கப்பட்டும் நடந்தேறியிருக்கிறது. இந்த வரலாற்று உண்மைகளோடுதான் இன்று "சாதி ஒழிப்பே மக்கள் விடுதலை" என்று தனித்த பார்வை கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடுதலையை வென்றெடுக்க அம்பேத்கர் முன் மொழிந்த கருத்துகள் தத்துவமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. தலித் அரசியலுக்கும் இலக்கியத்துக்கும் தனித்த பார்வை என்பது சாதி ஒழிப்பில்லங்கிய மக்கள் விடுதலையே. இவைகளுக்கான தத்துவமென்பது அம்பேத்கரியமே (அம்பேத்கரியம் என்பது புத்தரின் போதனைத் தொடர்ச்சி எனக் கொள்ளலாம்.) இதை மறுத்து அல்லது மறைத்து தலித் இலக்கியத்துக்கு தனித்த பார்வை இல்லையென்பதோ தத்துவநேரக்கு இல்லையென்பதோ பார்வைக் குறையடைபோரின் கருத்து. மார்க்சியம் என்பது அறிவியல் பூர்வமான மகத்தான தத்துவம். உண்மைதான். இதே மார்க்சிய தத்துவம் சீனாவில் மாவோயிசமாக, வியட்நாமில் கோசிமின்னிசமாக, ரஷ்யாவில் லெனிசமாக, ஸ்டாலினிசமாக மாறிப்போனதை மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம் என்று வகைப்படுத்தும் இராசேந்திரசோழன் இந்தியாவில் அம்பேத்கரியமாக வகைப்படுத்த ஏன் மறுக்க வேண்டும். இந்திய இருப்பை நொறுக்க அம்பேத்கர் எடுத்த முயற்சிகள் மார்க்சிய மூலத்திலிருந்து எதெதில் வேறுபடுகிறதென்பதைப் பட்டியலிட முடியுமா அவரால்.

இவர், தலித் இலக்கியத்துக்குப் பார்வை, தத்துவம் இல்லையென்பது இருக்க வேண்டும் என்று அக்கறையின் பாற்பட்டதன்று. அப்படிவொன்றும் இல்லையென்றும் இருப்பதை ஒத்துக்கொள்ள மறுப்பதுமான ஏளனப்போக்கு தலித்துகளுக்கு ஏதும் இல்லையென்று கூற வேண்டும்...அல்லது இருப்பதை ஒத்துக் கொள்கூடாது... என்கிற மனப்போக்கு எவ்வகைப்பட்டது என்று கூறினால் தலித்துக்கு எதிரானவர் என்று குற்றம் சுமத்துவதாய்க் கூறுகிறார். தலித்துக்கு எதிரானவர் என்பதைவிட சாதியொழிப்பு அரசியலுக்கு, இலக்கியத்துக்கு எதிரானவர் என்றே குறிப்பிட வேண்டும்... குற்றம் சுமத்த வேண்டும்.

இடது சாரிகளைப்போல் தலித்துகள் 'சண்டி' பண்ணுவதாகக் கூறுகிறார். "சண்டி" என்பது "அழுச்சாட்டியம்" எனப்படும். தலித் இலக்கியம் 'சாதி இல்லை' என்கிற "சண்டித்தனம்" செய்வதைப் பெருமையாகவே கொள்கிறது. ஏனெனில் அடிக்கப்படுகிற பெண்களுக்கு 'அம்மணம்' கூடப் போராட்டம்தான். இதை ஒழுக்கக்கேடு என்று வகைப்படுத்துவாரே சோழன்.

தமிழ் தலித் இலக்கியத்தின் வயது பத்து

பாடினி

2002, ஏப்ரல் 14 தமிழ்ப்புத்தாண்டு அன்று இரவு சென்னை அலையன்ஸ் பிரான்ஸே மையத்தின் திறந்த வெளி முற்றத்தில் நவீன கவிஞர்களின் கவிதை வாசிப்பு அரங்கம் 'பாடினியின் சார்பில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. நகரம் அகம்-புறம் என்ற பொருளில் சுமார் நூற்று கவிஞர்கள் இரவு 12 மணிவரை கவிதை வாசித்தார்கள். நகரத்தின் கசப்பும் அழுக்கும் வெளிச்சமும் கவிதைகளில் வெளிப்பட்டன. ஞானக்கூத்தன், எஸ்.வைத்தீஸ்வரன், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், ஆர்.ராஜகோபாலன், இன்குலாப், அழகிய சிங்கர், சுகுமாரன், வத்சலா, க்ருஷாங்கினி, ரவி சுபரமணியன், கண்டராதித்தன், கே. ஸ்டாலின், அசுதா, மனுஷ்ய புத்திரன், சிபிச்செல்வன், பெ. அப்பயனார், குட்டி ரெவதி, பெருந்தேவி, கள்எழுகர், அமிர்தம் தூய்யா, தேன் மொழி, அ. வெண்ணிலா, லீனா மணிமேகலை மற்றும் பலர் கவிதைகளை வாசித்தனர். இந்திரன் அமிர்தநாயகம் நாடகப்பாங்கான உணர்ச்சி பாவத்தோடு தன்னுடைய ஆங்கிலக் கவிதைகளை வாசித்தார். வசந்தி சங்கர நாராயணன் மலையாளத்தில் கவிதை வாசித்தார். நேரில் வர இயலாததால் சல்மா, செ. பிருந்தா, உமா மகேஸ்வரி ஆகியோரின் கவிதைகளை லல்லி வாசித்தார். பெரும்பாலான கவிதைகளில் நகரத்தின் இறுக்கமும் புழுக்கமும் இழையோடுவதைக் காண முடிந்தது. நகரத்திற்கு இருண்ட பக்கங்கள் போலவே வெளிச்சமும் சுதந்திரமும் நிரம்பிய வேறுசில பக்கங்களும் இருக்கின்றன. நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் அவை போதுமான அளவு பதிவு பெறுவதில்லை என்றே தோன்றுகிறது. கவிதைகள் வாசிக்கும்போது சிலர் அதற்குரிய உயிரோட்டமான குரலிலும் உச்சரிப்பிலும் வாசித்தனர். வேறுசிலருக்கு அது கைகூடவில்லை. நிகழ்ச்சிநிரலை ஒருங்கிணைத்த விதம் இன்னும் திட்டமிட்ட வகையில் இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். பல நேரத்தில் வாசித்துக் கொண்டிருப்பவர் யார் என்று தெரியாத அளவுக்கு எல்லோரும் ஓட்டமும் நடையுமாக மைக்கின் முன் வந்து சென்றதுபோல் இருந்தது. தமிழில் கவியரங்கக் கூச்சல்கள் ஒழிந்து கவிதை வாசிப்பு எனும் இத்தகைய வடிவம் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டால் நவீன கவிதைக்கு இன்னொரு பரிமாணம் கிட்டும்.

-பெ. அப்பயனார்

என்றே கொள்ள வேண்டும். பத்து ஆண்டுகளிலேயும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக எழுத்து முயற்சி. அதையே சண்டித்தனம் என்றால் இந்தமதச் சாதியின் இருப்பை எந்தத் தனத்தில் சேர்ப்பது.

தலித் இலக்கியமே தலித் அரசியலோ ஆசையின்பால் தோன்றித்தன்று. அதிகார உரிமையால் தோன்றியது. இவ்வதிக்கார உரிமை கோருவது காணமயிலாட கண்டி ருந்த வான்கோழி போலல்ல. கூண்டமயிலாட கோரிக்கை விடுப்பது?

சமூக நல்லிணக்கத்தை மதிக்க மறுக்கிற, சட்டத்தை மதிக்க மறுக்கிற, பல சாதிகளின் சகிப்புத்தன்மையை மதிக்க மறுக்கிற, ஆட்சியாளர்களை அதிகாரிகளை மதிக்க மறுக்கிற, சாதித்திமிரையே மூலதனமாகக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பார்த்து 'சண்டி' பண்ணுவதாகக்கூறாத இராசேந்திர சோழன் இடது சாரிகளையும் தலித்துகளையும் சண்டித்தனம் பண்ணுவதாகக் கூறுகிறார். சாதியாதிக்கத்தவர்களின் சண்டியர் தனத்தைவிட சாதியெதிர்ப்பாளர்களின் சண்டித்தனம் தலை நிமிர்த்தக் கூடியதே.

"ஓவ்வொரு சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் பின்னால் அரசியல் இருக்கிறது" என்று மார்க்ஸ் கூறினார். இந்தியாவைப் பொருத்த மட்டில் "ஓவ்வொரு சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் பின்னால் சாதிதான் இருக்கிறது" என்று உறுதிபடக் கூறலாம்.

இன்றை இந்தியா கிராமங்கள் சாதித்தியாலும் நகரங்கள் மதத்தியாலும் தூழப்பட்டிருக்கிறது. எப்பாடுபட்டேனும் இத்தீயை அணைக்க முயற்சியெடுக்க

வேண்டியது அனைவரின் கடமை. இத்தீயை ஊதிப்பெருக்குகிறவர்கள் எவ்வளவு நியாயப் பூர்வமாக மக்களை நம்பச் செய்து கிறார்கள் என்பதை அறியாதவரா? இவர், இவர்களுக்கு எதிராக தாக்கப்பூர்வமாய் நியாயப் பூர்வமாய்ச் செயல்பட வேண்டிய தருணமல்லவா இது. அரசியலிலிருந்து மதத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கூப்பாடு போட்டுக்கொண்டே மதத்தில் அரசியலைக் கலந்து அருளாசி வழங்கி வரும் போக்கின் ஆபத்துக்கெதிராக இலக்கியவாதிகள் எழுச்சிக்கொள்ள வேண்டாமா? அமைதியாகத் தாயா பிள்ளையா இருக்கிற எங்களுக்குள் சண்டைமூட்ட வருகிறார்கள் என்கிற குரல் ஓங்கி ஒலிக்கிற சாதி வலுவைக்கு எதிராக ஏதும் செய்யக் கூடாதா? இவைகளை எதிர்க்கிற இலக்கிய முயற்சி சண்டித்தனமானதா?

ஆளுநர் வாக்கத்துக்கு எதிராக, சாதி யாதிக்கத்துக்கெதிராக ஏதும் செய்ய விரும்பாது ஒதுங்கிப்போகிற இராசேந்திரசோழன் இதுவும் சொல்லுவார் இன்னமும் சொல்லுவார். இரண்டிலிருந்தும் ஒதுங்கிப்போகிற தத்துவத்துக்கு "தமிழியம்" என்று கூற வருகிறாரா என்பதுவே நமது கேள்வி.

உஞ்சை ராசன்

பட்டுக்கோட்டை

சென்ற இதழில் வெளிவந்த ஆக்கங்கள் தொடர்பாக விவாதம் பகுதிக்கு வந்த எதிர்வினைகளை இடப்பற்றாக்குறை காரணமாக முழுமையாகச் சேர்க்க இயலவில்லை. அவை அடுத்த இதழில் இடம் பெறும்.

ஆ.கு.

காலச்சுவடு அறக்கட்டளை

பதிவு எண் 218/99

669 கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் 629 001

தொ.பே. : 04652 - 222525, தொலைநகல் : 04652 - 231160, மின்னஞ்சல் : kalachuvadu@vsnl.com

காலச்சுவடு அறக்கட்டளை ஒரு பதிவு பெற்ற தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம். தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் கலைகளின் வளர்ச்சியே இதன் முக்கிய குறிக்கோள். இலக்கியச் சந்திப்புகளை நிகழ்த்துதல், தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை ஆவணப்படுத்திப் பாதுகாத்தல் போன்ற பணிகளில் அறக்கட்டளை ஈடுபட்டு வருகிறது.

எழுத்தாளர்களுக்கும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் அவசியமான உதவி அளித்தலும் இதன் முக்கிய நோக்கமாகும்.

தமிழ் இலக்கியப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டோரின் நன்கொடைகள் மூலமே இந்த அறக்கட்டளை செயல்படுகிறது.

செயல்பாடுகள்

1. புதுமைப்பித்தன் ஆவணத் திட்டம் : கலைகளுக்கான இந்திய மைய (India Foundation for the Arts)த்தின் உதவியோடு புதுமைப் பித்தனின் படைப்புகளின் கையெழுத்துப் பிரதிகள், பிரசுரம் பெற்ற இதழ்கள், முதல் பதிப்புகள், கடிதங்கள், புகைப்படங்கள் ஆகியவற்றை நுண்படச் சுருளிலும் கணினி வழி அலகீட்டு முறையிலும் பாதுகாக்கும் பணியில் காலச்சுவடு அறக்கட்டளை ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தின் உதவியோடு ஈடுபட்டுள்ளது. அகில இந்திய அளவில் I.F.A இலக்கியப் பணிக்காக வழங்கியுள்ள முதல் நல்கை புதுமைப்பித்தன் ஆவணத் திட்டத்திற்காக காலச்சுவடு அறக்கட்டளைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

2. உலகத் தமிழ் இலக்கிய அரங்கு : தமிழ் இனி 2000 என்ற உலகத் தமிழ் இலக்கிய அரங்கை செப்டம்பர் 1,2,3 தேதிகளில் சென்னையில் காலச்சுவடு அறக்கட்டளை பிற அமைப்புகளுடன் இணைந்து நடத்தியது. சமகாலத்தில் இரண்டு அமர்வுகள் வீதம் மூன்று நாட்கள் இந்தக் கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. கனடா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, சிங்கப்பூர், ஆஸ்திரேலியா, மலேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்தும் இந்தியாவின் பல மாநிலங்களிலிருந்தும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். இந்த மாநாட்டின் பகுதியாக, 'கண்ணுக்குள் வெளி' என்ற ஓவியக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. சில நாடகங்களும் அரங்கேற்றப்பட்டன. புத்தகச் சந்தைக்கும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இந்த மாநாடு அரசு உதவியின்றி நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டை அலங்கரிக்க அரசியல்வாதிகள் யாரும் அழைக்கப்படவில்லை. தமிழ் இனி 2000 அரங்கில் படிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பு காலச்சுவடு அறக்கட்டளை வெளியீடாக விரைவில் வெளிவரும்.

3. இலக்கிய அரங்கு : காலச்சுவடு அறக்கட்டளையும், நேஷனல் புக் டிரஸ்டும், நெய்தல் அமைப்பும் இணைந்து 19.11.2000 அன்று நாகர்கோவில் இலக்கிய அரங்கு ஒன்றை நிகழ்த்தின. நேஷனல் புக் டிரஸ்ட் வெளியீடுகளின் கண்காட்சியும் விற்பனையும் நடைபெற்றன. சிறுவர்களுக்கான தோல்பாவைக் கூத்து நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றது.

4. புதுமைப்பித்தன் அரங்கு : காலச்சுவடு அறக்கட்டளை பிப்ரவரி, 24, 25 தேதிகளில் புதுமைப்பித்தன் அரங்கு ஒன்றை மதுரைக்கு அருகில் உள்ள கரடிப்பட்டியில் பில்லர் ஹோம் என்ற ஆசிரமத்தில் நடத்தியது. புதுமைப்பித்தன் பதிப்புப் பிரச்சினை களும் புதுமைப்பித்தன் படைப்புகள் பற்றிய விமர்சனங்களும் விவாதங்களும் நடைபெற்றன. புதுமைப்பித்தன் ஆராய்ச்சியாளர்களும் வாசகர்களும் இந்த நிகழ்வில் கலந்துகொண்டார்கள்.

5. மெளனி அரங்கு : காலச்சுவடு அறக்கட்டளை தலித் இலக்கிய இதழுடன் இணைந்து செப்டம்பர் 1,2 '2001 தேதிகளில் பாண்டிச்சேரியில் விழித்தெழும் கனவு மெளனி கருத்தரங்கை நிகழ்த்தியது. மெளனி படைப்புகள், மெளனி பற்றிய விமர்சனங்கள் எதுவும் தற்போது அச்சில் இல்லாதபடியால் பங்கேற்போருக்குக் காலச்சுவடு அறக்கட்டளை மேற்படி பிரதிகளின் ஒளிநகல் களை அன்பளிப்பாக அனுப்பிவைத்தது. மெளனி பற்றிப் பல கட்டுரைகளும் நினைவுகளும் பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டன. மெளனி பற்றிய குறும்படம் ஒன்று திரையிடப்பட்டது.

6. கவிதைப் பட்டறை : காலச்சுவடு அறக்கட்டளை கல்லூரிகள் மற்றும் பிற அமைப்புகளுடன் இணைந்து நவீனக் கவிதைப் பயிலரங்குகளை நடத்தி வருகிறது. நாகர்கோவில் இந்துக் கல்லூரி, வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரி, சென்னை லயோலா கல்லூரி ஆகிய மையங்களில் நிகழ்த்தப்பட்ட கவிதைப் பயிலரங்குகளில் காலச்சுவடு அறக்கட்டளை வெளியிட்ட கவிதைத் தொகுப்பு இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டது.

வேண்டுகோள்

காலச்சுவடு அறக்கட்டளை தொடர்ந்து பல இலக்கிய நிகழ்வுகளையும் ஆவணப்படுத்தல் திட்டங்களையும் மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டுள்ளது. மேற்படி பணிகளுக்கு உங்கள் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் மிக அவசியம். உங்கள் நன்கொடைகளை காலச்சுவடு அறக்கட்டளைக்கு அனுப்பிவைத்து உதவும்படி அன்புடன் வேண்டுகிறோம்.

காலச்சுவடு அறக்கட்டளைக்கு அளிக்கப்படும் நன்கொடைகள் வருமானவரிச் சட்டம் பிரிவு 80Gயின் கீழ் வரிவிலக்குக்குத் தகுதி பெற்றவை.

விபிபி-யில் வாங்குங்கள் !

- காலச்சுவடு பதிப்பக வெளியீடுகளை அலைச்சலின்றி விபிபி-யில் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.
- உங்கள் தேவையை ஒரு தபால் அட்டையில் அனுப்பினால் போதும். வங்கிக்கோ தபால் நிலையத்திற்கோ அலைய வேண்டியதில்லை.
- ரூ.100க்கு மேற்பட்ட ஆர்டர்களுக்கு - ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களாகவும் இருக்கலாம் - விபிபி செலவை காலச்சுவடு பதிப்பகம் ஏற்றுக் கொள்ளும். ரூ.100க்கு கீழே விலை மதிப்பிட்டுள்ள நூல்களுக்கு விபிபி விலை தனியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.
- தபால்காரரிடம் நீங்கள் நூல் விலையுடன் (அல்லது விபிபி விலை) பண விடைக் கட்டணத்தையும் செலுத்தி நூலைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கண்ணன்

புதுயுகத்தின் வருகை தமிழ் அறிவுலகத்திற்கு பல நற் செய்திகளைக் கொண்டுவந்துள்ளது. ஜனவரி 2002 புத்தகக் கண்காட்சி கடந்த பத்தாண்டுகளில் பெறப்பட்ட பல தாக்கங்களையும் விளைச்சல்களையும் மறுக்க முடியாதபடிக்கு துல்லியப்படுத்திக் காட்டியுள்ளது.

இந்தக் கண்காட்சியின் வெற்றியை அடுத்து தமிழின் பல வணிக ஊடகங்களில் பல்வேறு பதிவுகள் வெளிவந்தன. கண்காட்சியின் சில தோற்றங்களை அவை பதிவு செய்ததோடு தமிழக புத்தகப் பண்பாட்டில் ஏற்பட்டுவரும் சில அதிர்வுகளையும் அவை சுட்டிக்காட்டின. இந்தப் பதிவுகளின் முக்கிய அம்சங்களை முதலில் சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம்.

முதலில் புள்ளி விபரங்கள். ஸ்டால்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 240; 170 தமிழ் ஸ்டால்கள். இது முந்திய ஆண்டை விட 40% அதிகம். மொத்தம் மூன்று லட்சம் பார்வையாளர்கள் வருகை. ரூ.5 கோடிக்கு மேல் நூல்கள் விற்பனை.

இனி பண்பாட்டு மாற்றங்கள். தீவிர இலக்கிய நூல்கள் மற்றும் ஆய்வுகளின் வருகை அதிகரிப்பு. கேபின் கலாச்சாரத்தில் சுயமிழந்து கிடப்பதாக முதிய தலைமுறையின் பழிக்கு ஆளாகிவரும் இளைஞர்களின் வருகையும் நாட்டமும் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் முதல் புத்தகக் கண்காட்சியின் போது இருந்ததைவிட - அதாவது இன்று பழிக்கும் தலைமுறை இளைஞர்களாக இருந்த காலத்தைவிட - இப்போது அதிகம். பல முக்கிய பதிப்பகங்களின் வருகை. பதிப்புகளின் நேர்த்தி, தரம் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளன. புத்தகக் கண்காட்சி கலாச்சாரம் தமிழகமெங்கும் பரவிவரும் சூழல். இவை எல்லாம் பல்வேறு ஊடகங்கள் கவனப்படுத்திய விஷயங்கள்.

தமிழின் ஒரு தீவிர வாசகன் பொருட்படுத்திப் பார்க்க வேண்டிய இலக்கிய, ஆய்வு, மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் சுமார் நூறு இந்தக் கண்காட்சியை அடுத்து வெளிவந்தன. வாசகர்களைக் கவரும் புதிய நூல்களில் பெரும்பான்மை தீவிரப் பதிப்பகங்களால் வெளியிடப்பட்டவை. அத்தோடு ஊடகங்கள் கவனப்படுத்தியதும் சிறந்த நூல்களையும் பதிப்பகங்களையும் தான்; நட்சத்திர எழுத்தாளர்களின் தயாரிப்புகளை அல்ல.

இந்த மாற்றங்களுக்கான காரணங்கள் என்ன? அரசு நூலகத்துறையின் முறைமைகள் கொஞ்சம் சீர்ப்பட்டிருப்பது நல்ல பதிப்பகங்களுக்கு ஊக்கமளித்திருக்கலாம். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் புத்தகத் தயாரிப்பு எளிமைப்பட்டிருப்பதும் தூண்டுதலாக இருந்திருக்கலாம். இந்தப் பொருண்மை மற்றும் தொழில்நுட்ப அடிப்படையிலான மாற்றங்கள் முக்கியமானவை தான். ஆனால் எந்தப் பண்பாட்டு மாற்றமும் இவற்றில் மட்டும் வேர்கொண்டு விடுவதில்லை. மாற்றத்தின் வேர்கள் ஆழமானவை, நுட்பமானவை, நம் தர்க்கத்தையும் கற்பனையையும் விஞ்சி நிற்பவை.

கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளில் பொருளாதார மாற்றங்களையும் கணினியை அடித்தளமாகக் கொண்ட

இருளில் சுடரொளி

தொழில்நுட்பப் பாய்ச்சல்களையும் தொடர்ந்து ஒரு புதிய நடுத்தர வர்க்கம் உருவாகியுள்ளது. வளர்ந்து வரும் நடுத்தர வர்க்கத்தின் பண்புகள் துல்லியப்பட்டு வருகின்றன. இதில் புத்தகப் பண்பாட்டிற்கு ஒரு இடம் உருவாகியுள்ளது. வாழுமிடத்தையும் வாழும் முறையையும் மறு உருவாக்கம் செய்து வரும் கேபிள் டி.வி. மற்றும் கணினிசார் பண்பாடு பற்றிய அச்சம், ஒரு விழிப்புணர்வை இந்த வர்க்கத்தின் ஒரு பகுதியினரிடையே உருவாக்கி வருகிறது. பிம்பங்களின் ஆதிக்கத்திற்கு சரியான மாற்று ஆழமான நூல்கள்தான் என்ற கருத்து வலுப்பட்டு வருகிறது. இந்த மாற்றம் உடனடியாக ஆழமான வாசிப்பிற்கும் விமர்சனத்திற்கும் விவாதத்திற்கும் இட்டுச் சென்றுவிட வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பது அதிகப்படியானது. ஆழமான வாசகர்களை நம்பி உலகில் எந்த மொழியிலும் புத்தகச் சந்தை இல்லை. ஒரு நூலை வாங்கி ஆழமாக வாசித்துவிட்டு அடுத்த நூலை வாங்குவது என்ற முடிவை வாசகர்கள் இறுக்கமாக மேற்கொண்டால் பதிப்புத்தொழில் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடும். புத்தகங்களின் அண்மை தரும் இன்பம், புத்தகங்களை 'தட்டிப்பார்ப்பது', அங்கும் இங்குமாய் படிப்பது, பதிப்பை எடைபோடுவது முன்னடை பின்னடை செய்திகளை உள்ளவாங்கிக் கொள்வது, தொழில் நுட்பத்தை மெச்சுவது எல்லாமே புத்தகப் பண்பாட்டோடு தொடர்புடையவைதான். ஆழமான வாசகர்களின் உருவாக்கத்திற்கு இவை அவசியமானவை. கச்சேரிக்கு முந்திய பாடகர்களின் சேட்டைகள் போன்றவை.

மேற்கிலிருந்து 'சுட்ட' கதையை, வடிவத்தை, நிறம் மாற்றி விற்பனை செய்யும் நமது வெகுஜன பண்பாட்டில் நம் வாழ்வின் பிரதிநிதித்துவ அம்சங்கள் குறைவு. நுகர்வோரின் உட்கிடக்கைகளுக்கு வடிகாலாக அமையும் தயாரிப்புகளை உருவாக்கும் திறன் நமது வெகுஜனப் பண்பாட்டின் விற்பனர்களிடம் போதுமான அளவு இல்லை. 'வெற்றிச் சூத்திரத்தை' மாற்றி மாற்றி குழைத்துக் கொண்டிருப்பதே இவர்களின் பிரதான பணியாக உள்ளது. இவற்றில் சுமார் 5% நுகர்வோர் ஆதரவு பெறுகின்றன. பிற 'மக்கள்' பெயரால் தோல்வி அடைகின்றன.

இந்தப் பின்னணியில் தமிழ் வாசகக் காட்டாற்றில் சில சிற்றோடைகள் தங்கள் வழித்தடத்தைத் தீவிரச் செயல்பாடுகளை நோக்கித் திருப்பியிருக்கின்றன. தீவிரச் செயல்பாடுகளால் ஈர்க்கப்பட்டு ஒரு பண்பாட்டு நகர்வுக்கு ஆட்படுபவர்களின் எண்ணிக்கை தமிழ் வாசகர்களின் ஒரு சதவீதத்திற்கும் குறைவாக இருப்பினும் தீவிரச் செயல்பாடுகளில் அது பெரும் ஊக்கத்தைத் தரும். அந்த அளவிற்கு இங்கு தீவிரச் செயல்பாடுகள் நலிந்திருந்திருக்கின்றன. புத்தக விற்பனையில் சில நூறு பிரதிகள் அதிகப்படுவது கூட பதிப்புத்துறையில் நம்பிக்கையை யும் பற்றுதலையும் அதிகப்படுத்தி விடுகிறது.

தமிழின் தீவிரச் செயல்பாடுகளின் இருப்பு பரந்த வாசகர் வட்டத்திற்குத் தெரிய வராத ஒரு புறக்கணிக்கப்பட்ட நடவடிக்கையாகவே நீண்ட காலமாக இருந்துவந்தது.

உலகத்தமிழ் மாநாட்டின் உபயோகமென்ன என்று கேட்டபோது, அப்படியானதொரு மாநாட்டில்தான் சி. ச. செல்லப்பாவை சந்திக்க முடிந்தது; எழுத்து என்ற பத்திரிகையைப் பார்க்கக் கிடைத்தது; நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தின் கதவை அது திறந்துவிட்டது என்ற பொருள்பட ஃப்ரான்ஸுவா குரோ என்ற பிரெஞ்சு நாட்டு அறிஞர் ஒரு முறை கூறியிருந்தார். தற்போது வரும் சிற்றிதழ்களில் ஏதேனும் ஒன்றாவது அத்தகைய சாத்தியத்தை ஏற்படுத்துமா என்ற கேள்வியை முன்வைத்துப் பாருங்கள், இவற்றின் பலவீனம் புரியும்.

(ரவிக்குமார்,
இந்தியா டுடே, இலக்கிய மலர் 2002)

ஆனால் இன்று இணையம் வழியாக வோ, தமிழ்த் தொலை காட்சிகளின் காலை நேர்காணல்களை அவதானித்து வந்தாலோ அல்லது வணிக இதழ்கள் வழியாகவோ தமிழின் தீவிரச் செயல்பாடுகள் பற்றிய தகவல்களை ஒருவர் திரட்டிக்கொள்ள முடியும். சந்தர்ப்பவசமான ஒரு சந்திப்பில் வெளிப்பட வேண்டிய அளவுக்கு அவற்றின் இருப்பு இன்று பலவீனமானது அல்ல. ஒரு அயல் ஆய்வாளர் சென்னையின் முக்கிய ஆங்கிலப் புத்தக மையங்களான Book Point, Higginbothams, Land Mark ஆகியவற்றிற்குச் சென்று பார்த்தாலே தீவிர தமிழ் நூல்களையும் இதழ்களையும் காணமுடியும்.

'எழுத்து' இதழுக்கு வணிக இதழ்களின் அலுவலகங்களில் வாசகர் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இன்று தீவிர இதழ்களையும் இலக்கிய, விமர்சன, ஆராய்ச்சி நூல்களையும் படிக்கும் ஒரு சிலரேனும் அனைத்து வணிக ஊடகங்களிலும் உள்ளனர். இவர்களது ஆர்வங்களும் சார்புகளும் சில வரையறைகளுக்கு உட்பட்டு வணிக ஊடகங்களில் இடம் பெறுவது இயல்பான விஷயம். ஒரு தீவிர இலக்கியப் படைப்பு அல்லது ஆராய்ச்சி நூல் தினமணி, இந்திய டுடே, தினமலர், கதிர்வன், ஆனந்த விகடன், குமுதம் போன்ற இதழ்களில் கவனம் பெறும்போது சில லட்சம் வாசகர்களின் பார்வைக்கு வருகிறது. மாறுபட்ட வாசிப்பிற்கான தாக்கத்துடன் புறநகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் தனிமைப்பட்டு நிற்கும் வாசகர்களுக்கு தீவிரச் செயல்பாடுகளுடனான பரிச்சயத்தை இது ஏற்படுத்துகிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட பல செயல்பாடுகள் கடந்த பத்தாண்டுகளில் நிகழ்ந்தவை. ஆனால் தீவிரமான செயல்பாடுகளின் வேர்களோ கடந்த காலத்தில் நீண்டு செல்லக்கூடியவை. அண்மைக் காலத்தில் தீவிரச் செயல்பாடுகளுக்கான ஒரு பிரதான களமாக சிற்றிதழ் இயக்கம் இருந்துவந்துள்ளது. மேட்டுக்குடித்தனம், பார்ப்பனச் சார்பு, குறுகிய வட்டம், வலதுசாரிக் கண்ணோட்டம் என அதன் மீது சுமத்தப்பட்ட அனைத்து அவதூறுகளையும் தாண்டி அந்த இயக்கம் இன்று ஒரு பணமுக்கப்பட்ட, சிற்றிய, வலிமையான, அசலான சில ஜனநாயகப் பண்புகளைக் கொண்ட மாற்றப் பண்பாட்டு இயக்கமாக மலர்ந்துள்ளது. சிறுபத்திரிகைகளின் இயக்கம் எழுபதுகளுடன் முடிந்துவிட்டது போன்ற சாபங்களை எதிர்கொண்டு புதிய யுகத்தில் அது மறுமலர்ச்சி கொண்டுள்ளது. அத்தோடு இலக்கிய, தத்துவ விவாதங்களையும் கலை நிகழ்ச்சிகளையும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வரும் இடதுசாரி இயக்கங்களும் கணிசமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளன.

மேலும் தமிழகத்தில் நடந்துவரும் சமூக மாற்றங்களின் விளைவாக தீவிரச் செயல்பாடுகளுக்கான வாசகத்தளம் தமிழகத்தின் குக்கிராமங்கள் வரை விரிந்துள்ளது. எழுபதுகளில் சிற்றிதழ்களில் பங்களித்தவர்களையும் படித்தவர்களையும் (உதாரணம் வாசகர் கடிதங்கள்) இன்றைய நிலையோடு ஒப்பிட்டால் இதை உணரலாம்.

90களில் சிற்றிதழ் தளத்தில் நிகழ்ந்த பல அரசியல் தத்துவ விவாதங்கள் பரவலான கவனத்தைப் பெற்றன. குறிப்பாக தலித்தியம் சார்ந்த செயல்பாடுகள் வாசகத் தளத்தை விரிவுப்படுத்தியுள்ளன. சுபமங்களா, புதிய பார்வை போன்ற நடுத்தர இதழ்களின் இயக்கம் தீவிரச் செயல்பாடுகளுக்கான வாசகர் வட்டத்தை உயர்த்தியுள்ளது. இவற்றின் தாக்கத்தால் தினமணி, இந்தியா டுடே போன்ற இதழ்கள் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டன. பல ஆயிரம் வாசகர்களைச் சென்றடைந்த இம்மலர்கள் ஏற்படுத்திய தாக்கம் கணிசமானது. குமுதம் போன்ற ஒரு வணிகச் சுரண்டல் கேந்திரத்திற்குக்கூட இன்று தீவிர முகம் ஒன்று தேவைபடுவதன் அடித்தளம் இந்தச் செயல்பாடுகளில் வோ ஊன்றியுள்ளது.

தமிழ்ப் பதிப்புத் தொழிலில் கடந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நிலவிய நிலையை கவனிப்பது இன்றைய மாற்றங்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவும். 200 பிரதிகள் அச்சிட்டு பத்தாண்டுகளில் விற்பனை செய்யும் நிலை அன்று நிலவியது. மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு, படிப்பறிவு ஏற்றம் பெற்றிருப்பது

எல்லாம் இன்றைய மாற்றங்களுக்கு முக்கிய காரணங்கள் தான். ஆனால் அதற்கும் மேலாகப் பண்பாட்டு சூழலில் நிகழ்ந்து வரும் ஆரோக்கியமான மாற்றங்கள் அதிக முக்கியத்துவம் உடையவை. அத்துடன் பதிப்புத் தொழிலில் புதிய தலைமுறையின் வரவு பல மாற்றங்களை உருவாக்கியுள்ளது. பல முதிய பதிப்பகங்களிலும் புதிய தலைமுறை பொறுப்பேற்றிருப்பது பல மாற்றங்களுக்குக் காரணமாக உள்ளது.

தமிழ்நாட்டிலே புஸ்தகம் எழுதுவோரின் நிலைமை இன்னும் சீராகவில்லை. பிரசுரத் தொழிலை ஒரு வியாபாரமாக நடத்தும் முதலாளிகள் வெளிப்படவில்லையாதலால், சங்கடம் நீங்காமலிருக்கிறது. புதிய புஸ்தகங்களைப் படித்துப் படித்து, 'பயன்படுமா படாதா' வென்று தீர்மானம் செய்யவேண்டும். 'நன்றாக விலையாகுமா விலையாகாதா' என்பதை ஊகித்தறிய வேண்டும். ஆசிரியரிடமிருந்து புஸ்தகத்தை முன் விலையாகவோ, வேறுவித உடன்பாடாகவோ, வாங்கிக்கொண்டு தாம் கைம்முதல் போட்டு அச்சிட்டு லாபம் பெற வேண்டும். இந்த வியாபாரத்தை நமது தேச முதலாளிகள் தக்கபடி கவனியாமலிருப்பது வியப்பை உண்டாக்குகிறது. புஸ்தகங்கள் வெளிவரத்தான் செய்கின்றன. பெருந்தொகையான ஜனங்கள் வாங்கிப் படிக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஒரு ஒழுங்கான பிரசுர வியாபாரம் நடந்தால் ஜனங்களுக்கு நல்ல புஸ்தகங்கள் கிடைக்கும். இப்போது அச்சிடப் பணமுள்ளவர் எழுதும் புஸ்தகங்களே பொது ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. பெரும்பாலும் பழைய புஸ்தகங்களிலே ஆச்சரியமானவை பல எழுதப்பட்ட காலத்தில், ஆசிரியர் தனவந்தராக இருந்த தில்லை. மேன்மேலும் ஊக்கத்துடன் நடத்தினால், பிரசுர வியாபாரத்தில் நிறைய லாபம் உண்டாகுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

(தமிழ் நாட்டிலே புஸ்தகப் பிரசுரம், மாலை (1), பாரதியார் கட்டுரைகள்)

பாரதியின் கனவு மெய்ப்படும் காலம் நெருங்கியுள்ளது. அடுத்த பத்தாண்டுகளில் தமிழ் பதிப்புத்துறை பல பாய்ச்சல்களை நிகழ்த்த உள்ளது. பிற மொழி பதிப்பகங்கள் தமிழுக்குக் கிளை பரப்பத் திட்டமிட்டு வருகின்றன. பல புதிய முதலீடுகளையும் தமிழ்ப் பதிப்புத்துறை எதிர்நோக்கியுள்ளது.

[உதவியவை : விடியலுக்கான வெள்ளி விழா (ஞாநி, தினமணி, 14 ஜனவரி 2002); மெல்லத் தமிழ் இனி தழைக்கும் (சதாசிவம், பீர்முகமது, இந்தியா டுடே, ஜனவரி 30, 2002); A social history of Tamil book publishing (ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதியின் இன்னும் பிரசுரம் பெறாத ஆய்வு)]

வெளி வந்துவிட்டது

தலித்

இதழ்: 5 தனியிதழ் ரூ.30 (மே-ஜூலை 2002)

இரா. திருமாவளவன், ஹர்ஷி மந்தர், ஜே.பி.சாணாக்யா, இரட்டைமலை சீனிவாசன், ஆல்ப் டெய்லர், சிறியவன் ஆனந்த், கே.ஏ. குணசேகரன், ப்ரதுபா ஜெயச் சந்தரன், றஷ்மி, சித்தார்த்தன். மஜீத், , கபிலன், போஸ் நிஹாலே, பேச்சியம்மாள், கு.மு. ஜவஹர், சி. துரைக்கண்ணு, இமையம், ரவிக்குமார்.

தொடர்புகளுக்கு

தலித், 28, வீரபத்ரசாமி கோயில் தெரு, லாஸ்பேட்டை, பாண்டிச்சேரி-605 008.

ஒரு புதிய எசுமான்

வறன்னா கிராப்ட்ஸ்

[1850 ஆண்டு அளவில் அமெரிக்கா வின் வட கரோலைனாவிலிருந்து தப்பி ஓடிய பெண் அடிமை ஹன்னா கிராப்ட்ஸ் எழுதியதாகச் சொல்லப்படும் 301 பக்கங்கள் கொண்ட கையெழுத்துப்படி சமீபத்தில் நடந்த ஏலம் ஒன்றில் வெளிப்பட்டது. அதில் கண்ட ஒரு பக்கத்தின் தழுவல்.]

நித்திரை வராத அந்த இரவு முழுவதும் என் மனதை அமைதிப்படுத்த முயன்று தோற்றுவிட்டேன். இறுதியில் விதிப்படி நடக்கட்டும் என்று நினைத்து காலையில் எழுந்த போது என் மனம் சோர்ந்து போய் பட்டபட்டனும், நோய்க்குணத்தோடும் இருந்தது.

வேலைக்காரக் கிழவன் என் காலை ஆகாரத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்தான். அது நல்லாய் இருந்தாலும் என்னால் அதை உண்ண முடியவில்லை. அமைதியிழந்த மனம் உணவுச்சுவையை நாடவில்லை. ஆகவே தங்க நிற வெண்ணெயையும், பனி போன்ற மிருதுவான ரொட்டியையும் மறுத்தேன். ஏதோ பலிக்குத் தயாராகுவது போல மனது போட்டு அடித்தது.

'நீ சாப்பிடவேண்டும், உனக்கு நீண்ட பயணம் கர்த்திருக்கிறது' என்றான் கிழவன்.

'என்ன மாதிரிப் பயணம்?' என்று விசாரித்தேன்.

'உன்னை விற்றுவிட்டார்கள், தெரியாதா?'

என் வாழ்க்கையில் இப்படி மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த ஒரு சம்பவம் எனக்கே தெரியாமல் இருந்ததில் அவன் ஆச்சரியம் காட்டினான்.

'யாருக்கு?'

'ஆர், சாட்லருக்குத்தான். அவன் தானே அடிமை வியாபாரி. நான்

உனக்கு இதை சொல்லியிருக்கக் கூடாது.'

'இதுபற்றி உனக்கு நிச்சயம் தெரியுமா?'

'நிச்சயம்தான்.' ஒரு பேயின் இளிப்பைக் காட்டிவிட்டு காலை உணவு பாத் திரங்களை தூக்கிக் கொண்டு அவன் போனான்.

ஒருவரை வாங்குவது, விற்பது என்பது அநேகத்தில் ஒரு கொடூரமான செயல்தான். இது என் இதயத்தை உலுக்கிய அதே சமயம் என் முளையையும் சில்லிக்க வைத்தது. என் தலை சுற்றியது. ஆனால் ஒரு கணத்துக்குத்தான். என் வாழ்க்கையில் நான் அனுபவித்த தொல்லைகளும், ஏக்கங்களும் தான் இந்த தகவலால் நான் மூழ்கடிக்கப்படாமல் என்னைக் காப்பாற்றின. என்னுடைய இந்த அழிந்துவிடக்கூடிய உடலுக்குத் தான் அவர்கள் எசுமானர்கள், என்னுடைய ஆத்மாவுக்கல்ல என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டானது. என்னுடைய அழியாத தன்மையை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. கடவுள் மேலே நான் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையையோ, வாழவேண்டும் என்ற துடிப்பையோ அசைக்கமுடியாது. என் வாழ்வின் உத்திரவாதத்தையோ, ரட்சகர் சிந்திய ரத்தத்தின் ஆற்றலையோ சிறிதும் குறைக்க இயலாது.

அந்தக் கிழவன் தவறாகச் சொல்லிவிட்டான். என்னை அவர்கள் விற்கவில்லை. ஆனால் அப்படிச் சொன்னதற்கு ஏற்பவே நிகழ்வுகள் கூடி வந்தன.

மதிய நேர அளவில் வண்டிச் சக்கரங்கள் உருளும் ஓசையும், குதிரைகளின் குளம்பொலியும் வீட்டுக்கு அண்மையில் கேட்கத் தொடங்கின. இதைத் தொடர்ந்து ஒரு மனிதனின் காலடிகள் கேட்டன. பிறகு பல குரல்

களின் முணுமுணுப்பு சத்தம் பக்கத்து அறையில் இருந்து வந்தது. என்னுடைய கதவை அடித்துத் திறந்தார்கள். உரத்த குரலில் யாரோ 'அதோ அவன்' என்று கூறியது கேட்டது.

அந்தக் குரலின் சொந்தக்காரர் மிஸ்டர் ராப்பே என்பது எனக்குத் தெரியும். ஒரு அந்நிய குரல் அப்போது, 'ஏன், மிஸ்டர் ராப்பே இந்தப் பெண் அழகானவள் என்று சொன்னதாக ஞாபகம். என் கண்ணுக்கு இவள் அசல் வீட்டுப் பெண்ணாக அல்லவோ காட்சியளிக்கிறாள்.'

'ஆனால் நீர் அவளுடைய நல்ல அம்சங்களை இன்னும் காணவில்லை' என்று ராப்பே சொன்னார். 'உள்ளே வந்து அவளுடைய வசீகரங்களின் கணக்கை நீரே பார்த்துக் கொள்ளும்; அவை அளவில் சிறியதாயும் இல்லை, குறைவாயும் இல்லை.'

நான் தூரத்து மூலையில் ஓடுங்கிக் கொண்டபோது அந்த இருவரும் உள்ளே வந்தார்கள்.

'இல்லை, இது சரியில்லை,' என்றார் ராப்பே. 'இங்கே வந்து உன்னை வடிவாகக் காட்டு. மிஸ்டர் சாட்லர் உன்னைக் காட்டிலும் பார்வைக்கு லட்சணமான ஒரு கறுப்பு அடிமைப் பெண்ணைப் பார்த்திருக்கவே மாட்டார். வெளியே வா, நான் சொல்லுறன்.'

வேறு வழியின்றி நான் அந்த கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்தேன்.

ராப்பே சொன்னார், 'நான் என்ன சொல்லுறன், இதிலும் பார்க்க அருமையான பெண் சதையை நீர் இந்த வேர்ஜினியா முழுக்க தேடினாலும் பார்க்க முடியாது. அவளுடைய பாதங்களைப் பாரும. ஓடிந்து விழுமபோல சிறியவை. குதியங்கால்கள் இன்னும் அழகு. மனச்சாட்சியின் படி இந்தத் தொகைக்கும் குறைவாக நான் எப்படிச் சம்மதிக்க முடியும். இவளால் உங்களுக்கு செல்வம் குவியவல்லவோ போகுது.'

'நல்லாய்த்தான் கதைக்கிறீர்' என்றார் சாட்லர்.

'நான் இவளிலும் பார்க்க அழகான அடிமைகளை அதிக தரம் வாங்கியிருக்கிறேன், அதுவும் குறைந்த விலைக்கு. இன்னும் பாரும, இவள் வெருண்டு கொண்டிருப்பது நிற்கவில்லை; இதையும் கவனிக்கவேண்டும். இருந்தாலும் நான் ஓர் அடிமைக்கூட்டம் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். அதனாலே இவளையும் அதிலே சேர்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் நீர் இரண்டு அடிமைகளையல்லவோ தள்ளிவிடப்போவதாக சொன்னீர். எங்கே மற்றது?'

‘செத்துவிட்டது.’

‘ஏன்? எப்படி? என்ன நடந்தது?’ என்று சாட்லர் விசாரித்தார். ‘என்னுடைய ரூபகத்தின்படி அவை எல்லாம் நல்லாய் இருப்பதாக இரண்டு மூன்று நாள் முன்புதானே சொன்னீர்.’

‘அவள் வியாதியால் சாகவில்லை. உண்மை என்னவென்றால் ஒரு ரத்த நாளம் வெடித்துத்தான் இறந்தாள். என்னுடைய கணிப்பின்படி ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆயிரம் துப்புரவான நடட்டம்.’

சாட்லர் சொன்னார், ‘எவ்வளவு துரதிர்ஷ்டம். இந்தப் பெண் அடிமைகள் சாகவே செய்வார்கள். இவர்களுக்கு மாத்திரம் விபத்துகள் அடிக்கடி ஏற்படுவதைப் பற்றி நான் சில நேரங்களில் யோசித்திருக்கிறேன். இப்படியான இழப்புகள் எனக்கும் நேர்ந்திருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் டொலர்கூட அந்த இழப்பை ஈடுகட்ட முடியாது. இந்த பிளினஸ் மிக லாபகரமாக இல்லாதிருந்தால் இப்படியான சம்பவங்கள் என்னை முழுகடித்திருக்கும்.’

‘என்னுடைய வியாபாரம் முழுக்க அழகான பெண் அடிமைகளிலேயே தங்கியிருக்கிறது. இந்தத் தொழில் ஆண் அடிமைகளை ஆளுவதிலும்

பார்க்க மோசமானது. இந்தப் பெண்கள் எப்பவும் விறைப்பாகவும், வெருண்டபடியுமே இருப்பார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அவர்களுடைய எரிச்சலை சம்பாதிக்கக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அதுகள் பத்திர காளியாகி எப்படியும் கழுத்துகளை முறித்துக் கொள்ளும், அல்லது பட்டினியாலே உருகி எலும்புக்கூடாகி விடும். நான் ஒரு முறை ஒரு குழுவில் ஆறு அடிமைகளை ஒரே பருவகாலத்தில் இழந்திருக்கிறேன். எனக்கு நியூ ஓர்லியன்ஸில் பெரிய ஓடர் இருந்தது. இளமையான, லட்சணமான, குழந்தைகள் இல்லாத கறுப்பு அடிமைகளுக்கு. குழந்தையே இல்லாத 18, 20 வயது பெண்ணை எங்கே தேடுவது, அதுவும் 50, 100 என்று சேகரிப்பது நடக்கக் கூடிய காரியமா?’

பயத்தினால் நடுங்கியபடி நான் மூலைக்குள் போய் சுருங்கிக்கொண்டேன். அந்தக் கனவான்கள் வசதியாக இருந்துகொண்டு சம்பாஷணையை தொடர்ந்தார்கள். அதே வேளை மிஸ்டர் ராப்பே தன் கண்களை என் மீது பதியவிட்டபடியே இருந்தார்.

தொடர்ந்து சாட்லர் சொன்னார், ‘இறுதியில் பெண் அடிமைகளை, பிள்ளைகளோடும், பிள்ளைகள் இல்

லாமலும் சேகரித்து, பிறகு பிள்ளைகளை எப்படியும் ஒழித்துக்கட்டி விடுவது என்று தீர்மானித்தேன். ஆனால் அவை படுத்தியபாடு. லூயிஸ் என்பவன் அந்தக் குழுவினரையே புதுசா, அழகாயிருந்தான். தன் குழந்தை உண்மையிலேயே காணாமல் போனதை அறிந்தவுடன் ஆற்றிலே குதித்து விட்டான்.

‘இன்னொருத்தி தன் மகன் இருக்கிறான் என்று தான் முடிவெடுத்த இடத்துக்குத் தப்பி ஓடிவிட்டான். அவனைக் கண்டுபிடித்தது ஓவர்சியர் தான். அங்கே அவன் அந்நியமாய் இருந்தபடியால் அவளை பிளட் ஹவுண்ட் நாய்களுடன் போட்டு அடைத்துவிட்டான். அந்த நாய்கள் பேய்த்தனமான மூர்க்கம் கொண்டவை. அவளைத் துண்டு துண்டாக கிழித்து அவன் அழகை சிதைத்து என் வியாபாரத்துக்கு உதவாதவளாக் கிவிட்டன. அதனால் அவளை அடிவிலைக்குக் கொடுக்கவேண்டி வந்தது.’

‘அது சரி. இப்ப இவளுடைய பேர் என்ன?’

‘ஹன்னா.’

தமிழில் தழுவல் :
அ.முத்துலிங்கம்

அசை

சமூக அசைவுக்கான எழுத்தியக்கம்

அன்புடன் ஆய்வுத்துறை நண்பர்களுக்கு,

இலங்கை, இந்திய சூழலில் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், கலாச்சார, பண்பாடு மற்றும் பிற துறைகளின் மீதான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை உங்களிடம் இருந்து அசை எதிர்பார்க்கின்றது. அத்தோடு கல்வித்துறைசார் ஆய்வு நெறிக்கும் நடைமுறைசார் கோட்பாட்டு எழுத்துக்குமான செயல்ரீதியிலான தொடர்பை உருவாக்கவும் அசை விரும்புகின்றது. மார்க்சிய கோட்பாடு, புரட்சிகர அரசியல், மாற்றுக் கலாச்சாரம் என்ற வகைப்பாடுகளின் கீழ் அமைவான கட்டுரைகளையும் அசை வரவேற்கின்றது. தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் குறித்த மீளாய்வுகள் மற்றும் சாத்தியமான மாற்றுச் சமூகத் திட்டங்கள் போன்றவை குறித்த ஆய்வுகளையும், இலங்கை இந்திய மற்றும் புகலிடத் தமிழ் பேசும் மார்க்சியரிடமிருந்து அசலான கட்டுரைகளையும் உரையாடல்களையும் அசை வேண்டி நிற்கின்றது. இவ்வாறான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள விரும்புகின்ற நண்பர்களுக்குத் தன்னாலான ஒத்துழைப்புக்களை நல்கவும் அசை காத்திருக்கின்றது. எனவே ஆர்வமுள்ள ஆய்வுத்துறை நண்பர்கள் தயவு செய்து தொடர்பு கொள்ளவும்.

தொடர்புகளுக்கு :

Ashok - Yogan Kannamuthu

"ASSAIE"

45, Rue Davy

75017 Paris

France

தொலைபேசி/தொலைநகல் : 00 33 1 42 63 31 76, மின்னஞ்சல் : assaic@hotmail.com

அண்மையில் இரு யதார்த்த நாவல்கள்

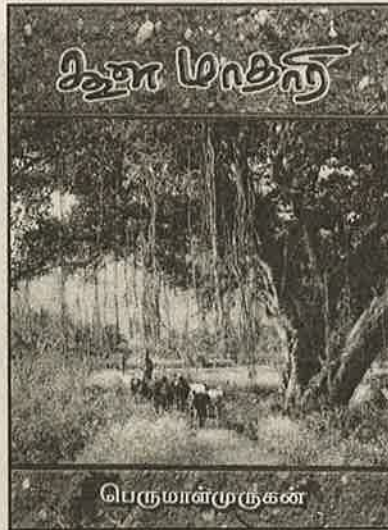
ந. முருகேச பண்டியன்

I

சிறுபத்திரிகை வட்டாரத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் இதே பேச்சு. எல்லாம் முடிந்தது. நேற்றுத்தான் 'பால் தெளிப்பு'. புதைகுழி மீது துளசி துளிரிவிட ஆரம்பித்து விட்டது. யதார்த்தக் கதைகளின் காலம் முடிந்து விட்டது. விண்ணைத் தொடும் உரத்த முழக்கம். 'ஆந்தராக்ஸ்' பீதி போல படைப்பாளிகளை யதார்த்தப் பீதி பற்றிக் கொண்டுள்ளது. சிலர் உறைந்து போய் விட்டனர். குப்பிகள் பொங்கி வழியும் இரவுக் கொண்டாட்டங்களிலும் வெள்ளென விடிந்த பின்னரும் எங்கும் இடைவிடாத பேச்சு. யதார்த்தம் 'அவுட்'. புதுசாக எழுதத் தொடங்கிய கத்துக் குட்டிப் படைப்பாளர்கள், இனம் புரியாத பயத்தில் தட்டையாயினர். அன்றாட நடப்பில் எதிர்கொண்ட அனுபவங்களை வட்டார மொழியில் புனைகதையாக்கினால் பெருவியாதியஸ்தரைப் போல ஓதுக்கி விடுவார்களோ என்ற அச்சம். இளைஞனே! இரவானதும் வீடு திரும்ப அச்சமா? என்ற டாக்டர் காளிமுத்து பிராண்ட் தாது புஷ்டி லேகிய விளம்பரம் போல பேனாவைத் தொடவே கை நடுங்கும் எழுத்தாளர்களுக்கு ஏதாவது விளம்பரம் வெளியானால் தேவவலயென்று தோன்றுகிறது. ஏனெனில் யதார்த்தக் கதை பற்றிய சரியான புரிதல் அற்ற சில படைப்பாளிகள், நாளடைவில் எதுவும் செய்யவியலாமல், மறைந்து போகின்றனர். புது வகைப்பட்ட தமிழ்ப் படைப்பு என்னிடமிருந்தே தொடங்குகிறது என்ற சண்டமாருதப் பிரசங்கம் வேறு ஆங்காங்கே ஓலிக்கத் தொடங்கியவுடன் அப்பாவி வாசகன் நடுநடுங்கிப் போகிறான். வாழையடி வாழையாக வரும் வாசகனுக்காக எழுதுவதாக நம்பிக் கொண்டிருக்கும் சீனியர் எழுத்தாளர்களும் செய்வதறியாது திகைக்கின்றனர். இது மிகைப்படுத்தப்பட்ட காட்சியல்ல; இன்றைய சிறுபத்திரிக்கை உலகின் குறுக்கு வெட்டுத் தோற்றம். நிற்க.

இத்தகைய சூழலில் பெருமாள் முருகனின் 'கூள் மாதாரி', யூமா வாசுகியின் 'இரத்த உறவு' ஆகிய இரு யதார்த்த வகை நாவல்கள் களத்திற்கு வந்துள்ளன. யதார்த்த நாவல் எழுத இந்த ஆசாமிகளுக்குத் துணிவு எப்படி வந்தது என்று வியப்பாக இருக்கிறது. உண்மையில் யதார்த்தக் கதைகளின் நிலை யாதுவென ஆராய வேண்டிய தேவையேற்பட்டுள்ளது. யதார்த்தச் சித்தரிப்பில் மிகவும் மோசமாக மொழியைக் கையாளும் சூழல் தமிழில் உள்ளது. அதுவே பல யதார்த்த நாவல்களின் தோல்விக்குக் காரணமாகும். மொழியின்

அற்புதங்கள் மூலம் வடிவமைக்கும் கதை சொல்லல் எப்பொழுதும் அதற்கான ஸ்தானத்தில் நிலைத்திருக்கும். நவீன தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் மொழியின் போதாமையினால் அல்லலப்படுகின்றனர். சொல் தேர்வு, சொல் பயன்பாடு நைந்துபோய் அர்த்தமிழந்த நிலையில், சொற்கள் மூலம் சித்தரிக்கப்படும் கதையலகு அலுப்பூட்டுகிறது. சங்க காலப் படைப்புகளிலிருந்து சிற்றிலக்கியம் வரை பயன்படுத்தப்பட்ட மொழிவளம், புதியதான சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும் புதிய சொற்கள் குறிப்பிட்ட குழுவினருக்கே உரித்தான மொழி வழக்கு ஆகிவற்றின் மூலம் படைப்பாளி

ஆசிரியர் : பெருமாள் முருகன்
வெளியீடு : தமிழினி பதிப்பகம்
342 டி.டி.கே சாலை, ராயப்பேட்டை,
சென்னை - 600 014, பக். 216
விலை ரூ. 90 (2000)

தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள முடியும். நடைமுறை வாழ்க்கைப் பரப்புகளை நுணுக்கமாக அவதானித்துக் கற்பனை தோய்ந்திட, அடிப்படையான கேள்விகளுடன் தர்க்கத்தையேற்படுத்தும் படைப்பு யதார்த்தப் பண்புடைய தெனினும் நவீனமானதாகும். அநேர் கோட்டுக் கதை சொல்லலில், பம்மரத்தும் பாசாங்கும் நிர்மலி வழியும் படைப்புகளில் புதிய உத்திகள் கையாளப்பட்டிருப்பினும், அவை போலியானவையென்று புறந்தள்ளப்பட்டுவிடும். வெற்று உத்திகள் படைப்பாகாது; அவை கிழித்துக் குதறப்பட்ட கந்தல் துணி போன்றவை. இந்நிலையில் யதார்த்தப் படைப்புகள் மரித்துவிட்டதென்ற ஓயாத கூச்சல், இலக்கியத்தின் அடிப்பையைப் புரிந்து கொள்ளாத நிலையையே சுட்டுகின்றது.

II

யூமா. வாசுகி எழுதியுள்ள ரத்த உறவு நாவலினை வாசிக்கத் தொடங்குகையில் மறுபடியும் குடும்பக் கதையா என்று முதலில் அலுப்பேற்படுகிறது. கதை அறிமுகப்படுத்தும் குடும்பத்திற்குள் பயணிக்கையில், இது நாவலா அல்லது சுயவரலாறா என்று சந்தேகம் தோன்றுகிறது. இந்த மனிதர்களுக்கு என்ன ஆச்சு? ஏனிப்படி நடக்கிறது? இதற்கான தாத்பர்யம், முகாந்திரம் என்ன? போன்ற கேள்விகள் வாசிப்பில் ஏற்படுகின்றன. குடும்பம் என்ற நிறுவனம் எங்கு மையம் கொள்கிறது? குடும்பத்திற்குள் மனித உறவுகளின் இருப்பாது? தனி மனிதனின் சீரழிவு/உன்னத இருப்பினுக்கப்பால் குடும்பம் என்ற அலகு எல்லா விதமான அபத்தங்கள்/மேன்மைகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. குடும்பத்தில் ஆணின் இடமானது அதிகாரத்துவமானதாகவும் கொண்டு செலுத்துவதாகவும் உள்ளது. பெண்ணோ ஓவ்வொரு புள்ளியிலும் தன்னைக் குடும்ப மனுஷியாக அடையாளப்படுத்த வேண்டிய நெருக்கடியுள்ளது. சமூக ரீதியில் பெண் எதிர்கொள்ளும் வலிகளை விட குடும்பத்திற்குள் மனரீதியில் படும் கொடுமைகள் ஏராளம். அதிலும் யூமா. வாசுகி சித்தரிக்கும் மரபு வழிப்பட்ட கூட்டுக் குடும்பத்தில் வாழ நேரிடும் பெண் அடையும் பாதிப்புகள் இன்னும் கூடுதல். கணவன், மாமியார், கொழுந்தன்கள், கொழுந்தன்களின் மனைவிகள்... என அதிகார மையங்கள் ஆங்காங்கே வலுப்பெறுகின்றன. ஆணின் அதிகார மொழி போலவே பெண்ணின் அதிகாரக் குரலும் நடப்பில் உச்சமடைவது எளிதில் புறக்கணிக்கக் கூடிய தல்ல. நாவலில் தீமையின் ஓட்டுமொத்த வடிவமாக வெளிப்படும் தாய், பால்பேத மற்ற நிலையில் ஓடுக்குமுறையைப் பெண்கள், குழந்தைகள் மீது பிரயோகிக்கிறாள். மகன்கள் குடித்து விட்டுச் சீரழியும் நிலையிலும், அவள் தொடர்ந்து அதிகாரத்துடன் காலங்கமலிருப்பது, மரபு வழிப்பட்ட 'தாய்' பிம்பத்தைச் சிதைக்கிறது. அவளால் நசுக்கப்பட்ட உடல்களின் வேதனை வெளியெங்கும் உறைந்திருக்கிறது. சக உயிர்கள் மீது அன்பற்ற அணுகுமுறையினால், வாழ்வின் கொடுமைகளுக்குள் கதையாடல் வாசகனை இட்டுச் செல்லுகிறது. துயரத்தின் பரப்பில் அறிவு பூர்வமான கேள்விகளை இழந்து, இதுவேல்லாம் இப்படியாக இருக்கிறது என்ற அழுத்தமான காட்சிகளின் சித்தரிப்பினால் திகைக்க வைத்துள்ளது யூமா. வாசுகிக்குக் கதை சொல்லலில் கிடைத்த வெற்றியாகும்.

சித்ரவதைகளினால் நசுக்கப்படும் அம்மா அடக்கியொடுக்கும் பாட்டி, அப்பா, அப்பாவின் தம்பி, ஓடுக்கு முறைக்குள்ளாகும் அண்ணன், அக்கா, தம்பி... என கதைப் பரப்பு முழுக்க வன் முறையின் மீது கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. வெறுப்பு உயிரும் கண்களுடன் சதா யாரையாவது திட்டிக்கொண்டிருக்கும் பாட்டி பற்றிய சித்தரிப்பு தமிழில் இதுவரை காணக்கிடைக்காதது. காளை மார்க் சுருட்டு குடிப்பது, மகன்களுடன் சேர்ந்து ராவாக சாராயம், ரம் குடிப்பது, குழந்தைகளின் மீது வெறுப்பைக் கக்குவது, எதையாவது தின்ற கொண்டிருப்பது, யாரையும் எடுத்தெறிந்து கேவலமாகப் பேசுவது, யார் மீதும் ஓட்டு உறவுற்றுத் திட்டிக் கொண்டிருப்பது, பிற்படும் சித்ரவதைகளைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைவது, மகன் இறந்தபோது கூட அதைப் பொருட்படுத்தாமலிருப்பது... என்ற பாட்டி பற்றிய பதிவானது நுட்பமானது. உயிரான ஆமையை நீருள்ள பாததிரத்தில் போட்டு அடுப்பிலிட்டுக் கொதிக்க வைத்துக் கொண்டு தின்னும் பாட்டியின் செயற்பாடு குறியீட்டு நிலையில் பாட்டியை அவதானிக்க உதவுகிறது, அடக்கியொடுக்கும் கணவன், மாமியாரின் நெருக்குதலுக்குள்ளான பாட்டி இயல்பிலே கசப்பும் கொடூரமும் ததும்பிட, கண்களில் சலிப்பும் கோபமும் கொப்பளித்திட காட்சி தருகின்றாள். வாசிப்பில் அதிர்வுகளைத் தோற்றுவிக்கும் பாட்டியின் இருப்பு குறித்து மாய்ந்து மாய்ந்து விவரிக்கும் யூமா. வாசகி, கதையோட்டத்தில் எவ்விதமான நிலைபாட்டினையும் எடுக்காமல், வாசகரிடத்து வேறுபட்ட விவாதங்களைத் தோற்றுவிப்பது சிறப்பாக வெளிப்பட்டுள்ளது.

இடைவிடாமல் குடிக்கும் அப்பாவின் வருகைக்கென ஊரின் ஒதுக்குப்பறத்தில் எந்நேரமும் காத்திருக்கும் சாராயக்கடைகள். குடித்து விட்டுத் தெருவோரம் வீழ்ந்து கிடப்பதும், அப்பாவியான அம்மாவை அடித்துக் காயப்படுத்துவதும் சிறிய குற்றங்களுக்குக் கூட குழந்தைகளைச் சித்ரவதைப்படுத்துவதும் தான் அப்பாவின் முழுநேரப் பணி. வீட்டில் அப்பாவின் இருப்பு 'சர்வாதிகாரி' என்ற பிம்பம் பொதுப்புத்தியாக இன்று வரையிலும் நிலவுகிறது. வரன்முறையற்று ஓடுக்கு முறையைப் பிரயோகிக்கும் அப்பா, தன்னுடைய தாயிடம் மட்டும் பணிந்து போவது என்பது குழப்பத்தை யேற்படுத்துகிறது. அம்மாவுடன் சேர்ந்து சாராயம் குடித்துப் போதையேறி வீழ்ந்து கிடக்கும் மகன்கள் உள்ள குடும்பத்தில் மெல்லிய உணர்ச்சிகளுக்கோ வாழ்வு பற்றிய விழுமியங்களுக்கோ இடமேது? முப்பது பவுன் நகைகளுடன் வீட்டுக்கு வந்த மருமகளைப் பார்த்தவுடன், அதையெல்லாம் பறித்து அழித்து விடு என்று மகனுக்கு ஆணையிடும் பாட்டியின் மனவோட்டம் வக்கிரத்தின் உச்சமாகும்.

தரையில் விழுந்த மாம்பழத்தை எடுத்த அண்ணனை மரத்தில் கட்டி

வைத்துச் சித்ரவதை செய்தல்.

மனைவி/குழந்தைகளை அடித்து உதைப்பதற்காக திருக்கை வாலினைப் பதப்படுத்தும் அப்பா.

அண்ணனைத் தலை கீழாய்க் கட்டித் தொங்கவிட்டு கீழே நெருப்பிலிட்டு, அதில் மிளகாய் போட்டு நெடியேற்றுதல்.

விரல் நசுங்கி ரத்தம் வந்தாலும் தம்பியின் பம்பரத்தை அம்மியில் உடைக்கும் பாட்டி.

தெருவில் விரட்டியடித்து அம்மாவின் மண்டையை அடித்து நொறுக்கும் அப்பா, சித்தப்பா.

மான் கொம்பு/குத்து விளக்கு மூலம் அம்மாவை அடித்து நொறுக்கும் அப்பா.

இராணுவத்திலிருந்து திரும்பி வந்து குடித்து விட்டுச் சாக்கடைக்குள் புரளும் பெரியப்பாவை அடித்து நொறுக்கும் சித்தப்பா, பெரியம்மா, அவரது பிள்ளைகள்.

ஆசிரியர் : யூமா வாசுகி
வெளியீடு : தமிழினி பதிப்பகம்
342 டி.டி.கே சாலை, ராயப்பேட்டை,
சென்னை - 600 014. பக். 286
விலை ரூ. 120 (2000)

இப்படி கதையாடல் முழுக்க வன் முறைகளின் தொகுப்பாக விரிகிறது. அடிதாங்காமல் மாமா வீட்டிற்கு அம்மா ஓடியதால், குழந்தைகளின் தலையில் எண்ணெய் வைத்துத் தானும் தலைக்கு எண்ணெய் வைத்துத் தலைமுழுகும் அப்பா, பாட்டியின் செயற்பாட்டினை வன்முறையின் வெளிப்பாடாகத் தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நாவலில் குடும்பம் மட்டுமல்ல; ஒரு பெரிய ஊரின் பல்வேறு காட்சிகளும் உள்ளன. குடும்பத்தில் நிகழ்த்தப்படும் வன்முறையைச் சரியென நம்பும் ஊரார், ஓடுக்கு முறைக்காக அனுதாபப்படும் ஊரார் என இருவேறுபட்ட கருத்துகள் இருப்பினும் எல்லாம் குடும்பம் என்ற அலகிற்குள் முடித்துக்கொள்ளப்பட

வேண்டுமென்ற வாதமே தூட்சுமமாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது.

சொந்த உடல்களின் மீது உரிமையற்ற குழந்தைகள், பெண்கள் மீது இடைவிடாது அதிகாரம் செலுத்தி நசுக்கி, எப்பொழுதும் ஒருவிதமான பயத்திற்குள் வைத்திருக்கும் குடும்பச் சூழலைச் சித்தரிப்பதில் யூமா. வாசுகியின் நோக்கம் நிறைவேறியுள்ளது. வெறும் புனைவு என்ற நிலைக்கப்பால் சம்பவங்களின் விவரிப்புத் தரும் அதிர்வுகள் முக்கியமானவையாக உள்ளன. ஒரு குடும்பம் என்ற தளத்தினை மையமாக்கிக் கொண்டு இண்டு இடுக்குகளிலும் நுழைந்து, வாழ்க்கையின் விசித்திரங்களையும், சிதைவுகளையும் புனைகதை யாக்கியுள்ள யூமா. வாசுகி, யதார்த்தக் கதை சொல்லலை உயரிய மட்டத்திற்கு எடுத்துச் சென்றுள்ளார். இதுவே அவரைச் சாதனையாளராக்குகிறது.

III

பெருமான் முருகன் எழுதியுள்ள 'கூளமாதாரி' நாவல், கவுண்டர்களிடம் பண்ணையத்துக்கிருக்கும் சக்கிலியச் சாதியைச் சார்ந்த சிறுவர் சிறுமியரைச் சுற்றி விரிகிறது. இணையங்களின் ஆதிக்கத்தில் சகலமும் தகவமைக்கப்படும் இன்றைய பூகோளக் கிராமச் சூழலில், ஆடு மேய்க்கும் சிறார்களின் வாழ்க்கை விசித்திரமாக இருக்கலாம். அடுத்த வேளைக் கூழுக்காக அதிகாலை எழுந்து தொழுவத்து வேலையை முடித்து அத்துவானக் காட்டில் ஆடுகளை மேய்த்து, மாலையில் வீட்டிற்கு ஓட்டி வரும் சிறுவர்களை எங்கு பொருத்துவது? இப்படியெல்லாம் நடக்கிறதா என்று நகரிய கனவான்கள் கேட்கலாம். நுனிநாக்குகள் கான்வென்டுகளில் ஆங்கிலம் பேசிட அமெரிக்க உணவுகளுடன் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் தனவான்களுக்கு எல்லாம் வேடிக்கையாக இருக்கும். ஆனால் நடப்பில் எங்கும் கசப்பும் வெறுப்பும் பொங்கி வழியும் சூழலில் வாழ நேர்ந்திட சிறுவர்களின் அவலம் நம் முகத்திற்கு எதிரே ஆயிரமாயிரம் கேள்விகளை முன்னிறுத்துகின்றது. எழுபதுகளில் கிரா. தொடங்கி வைத்த கிராமியச் சித்தரிப்பு, இடையில் நீர்த்துப்போன நிலையில், பெருமான் முருகன் ஆடுமேய்க்கும் சிறார்களின் உலகைச் சித்தரிப்பதன் மூலம் புதிய சிகரத்தை அடைய முன்றுள்ளார்.

பெருமான் முருகன் விவரிக்கும் கதையுலகு யதார்த்தக் கதை சொல்லலுக்கு நெருக்கமானது. சின்னச் சின்ன சம்பவங்களின் தொகுப்பாக விரியும் பரப்பினுள் நுழைகையில், ரத்தமும் சதையுமான அனுபவங்களைச் சந்தித்த அனுபவமேற்படுகிறது. ஆடு மேய்க்கப் பயன்படும் அத்துவானக் காட்டின் விவரிப்பு ஒரு நிலையில் அச்சந்தருவதாக உள்ளது. குத்துச் செடிகள், மரங்கள், பறவைகள், ஆடுகள், பூச்சிகள் உலவிடும் நிலப்பரப்

பில் ஒற்றையாகச் சிறுவர்கள் தனிமையில் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றனர். கொதிக்கும் வெயில், அனல் காற்று, வெக்கை, புழுதி, மழை, துறைக்காற்று... எங்கும் சூழலைச் சலனப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கிறது. விசித்திரக் குள்ளர்களைப் போல சிறுவர் சிறுமியர் ஆடுகளுடன் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு, வேடிக்கையும் விநோதமும் கலந்த விளையாட்டு உலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். நுணுக்கமாக இயற்கையைச் சித்தரிப்பதில் பெருமான் முருகன் கையாண்டுள்ள மொழியானது பல்வேறு காட்சிகளை அமுத்தமாக வெளிப்படுத்துகிறது. கதை சொல்லலுக்குப் பின்புலமாக அமைந்துள்ள அத்துவானக் காடு கூட, கதையாடலில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. ஆளரவமற்ற அத்துவான வெளியில் சின்னஞ்சிறிய புள்ளிகளாக நகரும் ஆடுகளுடன் நகர்ந்துகொண்டிருக்கும் கோவணம் கட்டிய சிறுவர்களுக்குச் சமூகம் காட்டும் கருணைதான் என்ன?

சாதியரீதியில் ஆடு மேய்க்கும் சக்கிலியச் சிறுவர்கள் படும் வேதனையை விட அன்றாட உணவிற்காகச் சகித்துக் கொள்ள வேண்டிய துயரங்கள் நாவல் முழுக்கப் பதிவாகியுள்ளன. ஒவ்வொரு கணமும் விழிப்போடும் வேண்டிய நிலை; ஆடுகள் காணாமல் போய்விடலாம்; ஆடுகள் சோளத் தட்டையைத் தின்று வயிறு மந்தமாகி சாக நேரிடலாம்; கவுண்டர்/கவுண்டர்ச்சி இடும் ஒவ்வொரு ஏவலையும் கட்டாயம் செய்திட வேண்டிய அவலம். இளவயதிற்கேயுரிய குறும்புகளையும் துருதுருப்பான செயல்களையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுப் பெரிய மனிதராகப் பாவித்து மந்தையை வழி நடத்தும் பொறுப்பு ஏற்பது மிகவும் சிக்கலானது. எனவேதான் ஆடு மேய்க்கும் கூளையன் வயதுக்கு மீறிய ஜாக்கிரதை உணர்வுடன் செயல்பட வேண்டியுள்ளது. எங்காவது பிசிறு தட்டினால் கவுண்டரின் சித்ரவதைக்குள்ளாக வேண்டும்; கொடிய தண்டனை எப்பொழுதும் காத்திருக்கிறது. ஆடு மேய்க்கையில் விளையாட்டாக தேங்காய் பிடுங்கிய தற்காகக் கூளையனைத் தலைகீழாகக் கிணற்றுக்குள் தொங்க விட்டுக் கவுண்டர் தந்த தண்டனை, பல வீணமான உடல் மீது நடத்தப்படும் அதிகாரத்தின் கோரத் தாக்குதல். காலந்தோறும் உடல் மீது எவ்வித உரிமையுமற்ற அடக்கியொடுக்கப்பட்ட உடல்களின் மீது நடைபெறும் வன்முறைகள், அத்துமீறல்களின் தொடர்ச்சியாகத் தான் கூளையனுக்கு நேர்ந்த கொடூரத்தைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

கோவணத்துடன் பசித்திருந்து ஆடு மேய்க்கும் சிறுவர் சிறுமியரின் உலகு பற்றிய புனைவு பல்வேறு தகவல்களால் நிரம்பி வழிகின்றது. இவை மிகைப்படுத்தப்பட்ட சம்பவங்கள் என்ற நினைவையழித்து நுணுக்கமான விவரங்களும் மொழியின் வெளிப்பாடும் வாசிப்பில் நம்பிக்கையைத் தருகின்றன. இளம்

கதா விருது 2001

2001க்கான கதா விருதை தமிழில் உமா மகேஸ்வரி பெறுகிறார். கணையாழியில் (அக்டோபர் 2000) எழுதிய “நெய்” என்ற கதை விருது பெறுகிறது. கதையை வெளியிட்ட கணையாழி இதழ் சிறந்த இதழுக்கான விருதைப்பெறுகிறது. ஆண்டிப்பட்டியைச் சேர்ந்த உமா மகேஸ்வரி, மணி என்ற பெயரிலும் எழுதி வருகிறார்.

கவிதைகள், கதைகள், விமர்சனம் என விரிந்து வரும் இவரது படைப்புத்தளம் இவரை தமிழில் நம்பிக்கைக்குரிய பெண் படைப்பாளிகளில் ஒருவராக இனம் காட்டுகிறது.

பருவத்திலே சொல் கதைகள் மூலம் வடிவமைக்கப்படும் சிறார்களின் மனம், நடப்பில் சக தோழர்களுடனான விளையாட்டு, சண்டை மூலம் சமனடைகிறது. புனைவெளியான நிலப்பரப்பில் குறுக்கும் நெடுக்கிலுமாக அலைந்து திரிந்து வேடிக்கை பார்ப்பதற்கான தோதுவைக் கதைப் பரப்பெங்கும் பெருமான் முருகன் சாத்தியப்படுத்தியுள்ளார்.

கிராமியப் புனைவில் மனிதனுக்கும் அமானுஷ்ய சக்திக்குமான இடைவிடாத உறவு நுட்பமானது. ஒவ்வொரு கணத்திலும் ஏதாவது நிகழலாம். சந்துகள், மரங்கள், நீர் நிலைகள், தோப்புகள், தெரு முக்குகள், ... இப்படி சகல இடங்களிலும் துடியான தெய்வங்களும் முனிகளும் பேய்களும் உறைந்துள்ளன. அவற்றுக்கான வேளை, வழிமுறை எல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும். ஒவ்வொரு முடுக்கு பற்றியும் திகிலூட்டும்/பயமுறுத்தும் வாய்மொழிக் கதைகள் மூலம் தொடர்ந்து புனையப்படும் புனைவுகள் சாதாரண மனிதனின் புலனுக்கப்பாற்பட்டவை. கிராமத்தில் வாழும் சிறுவன் வீட்டை விட்டு வெளியே வருகையில் நனவிலி மனதில் பதிந்துள்ள புனைவுகள் தொடர்ந்து வேட்டையாடிக் கொண்டேயிருக்கும். யாரும் தப்பித்தல் இயலாது. கடவுள் நம்பிக்கையைவிட கோபங்கொண்ட தெய்வங்கள் கிராமிய வெளியையே தகவமைக்கின்றன. பொட்டல் காட்டில் இரவு வேளையில் கிடைக்குக் காவலிருக்கும் கூளையனிடம் முனியப்பன் வானத்துக்கும் பூமிக்குமாக நடந்து வந்து வழியை மறித்துக் கிடைபோட்டதற்காகக் கோபப்படும்போது, சாமிக்கு நேர்ந்து விட்ட கிடா வீரன் முன்னே வந்து அவனைக் காப்பாற்றுகிறது. எது புனைவு எது யதார்த்தம் என்ற எல்லை தகர்ந்து போய் கதையின் தளம் வேறு தளத்திற்குள் நுழைகிறது. தெய்வம் பற்றிய பயமே கிடா வீரனையும் தெய்வத்தின் அங்கமாக மாற்றுகிறது. எனினும் வீரன், முனியப்பனுக்காகப் பலியிடப்படுகிறபோது கூளையனுக்கு ஏற்படும் உணர்வுகள் அன்பில் தோய்ந்தவை. அமானுஷ்ய சக்தியை விட உயிர் நின்ற நிலையில், வீரன் பற்றிய பிம்பமானது கூளையனுக்கு

கேற்படுத்தும் எண்ணங்களே கதை யோட்டத்தில் முக்கியமானவை.

கூளையன், வஹி, செவிடி, நெடும்பன், மொண்டி போன்ற பெயர்கள் சக்கிலியச் சிறார்களுக்கும் மணி, செல்வன் ஆகிய பெயர்கள் கவுண்டர் சிறுவர்களுக்கும் சூட்டப்பட்டிருப்பது எளிதில் புறக்கணிக்கக்கூடியதல்ல. பன்னெடுங்காலம் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பண்ணையம் பார்க்கும் சக்கிலியக்குடும்பத்தில் விடிவு இல்லை என்பதைப் பெயர்களும் சுட்டுகின்றன.

ஆடு மேய்க்கும் சிறுவர்கள் பற்றிய நுட்பமான தகவல்கள் அடங்கிய நாவல், இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களில் விரிந்தாலும் முடிவில் ஏனோ குறுநாவல் வாசித்த உணர்வே ஏற்படுகிறது. புனைவின் மையம் முழுக்க ஆடு மேய்க்கும் சிறுவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சம்பவங்களின் தொகுப்பாக விரிவதனால், வாசிப்பில் வேறுபட்ட அனுபவங்கள் ஏற்படவில்லை. எனினும் நாவல் தரும் அசலான அனுபவங்கள் யதார்த்த கதை சொல்லலில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. அவை வாசகனை வேறு உலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றன. இந்நிலையில் பெருமான் முருகனின் எழுத்து தனித்துவமுடையதாகிறது.

IV

“ரத்த உறவு, கூள மாதாரி” ஆகிய இரு நாவல்களும் புதியதான உள்ளடக்கத்துடன் செறிவான மொழியின் மூலம் சிறந்த யதார்த்தப் படைப்புக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன. அநேர் கோட்டுக் கதையாடலுக்குப் பழக்கப்பட்ட வாசகராலும் வாசித்து அனுபவிக்க இயலும் படைப்புகள் இவை. சிறந்த படைப்புக்கு உத்திகள் இரண்டாம்பட்சமானவை என்பதை வெளிப்படுத்தும் இவ்விரு நாவல்களும் அண்மையில் தமிழுக்கு வந்துள்ள முக்கியமான படைப்புகள். அவை வாசிப்பில் பெரும் சலனத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியன; மாறுபட்ட விவாதங்களைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலம் யதார்த்த நாவல் வாசிப்பில் புதிய சிகரங்களை எட்டியுள்ளன. இதுவே இவ்விரு நாவல்களின் ஆகப்பெரிய பலம். ■

வலசை: சிற மொழிப் புத்தகங்களைக் கவனப்படுத்தும் புதிய பகுதி

ஒரு கொலைகாரனை எப்படிக் கொல்வது ?

- சசீனா வில்லியம்ஸ் Vs ஜெனிபர் கப்ரியாட்டி ●
- முகம்மது அலி Vs ஜோர்ஜ் போர்மேன் ● வார் அட்மிரல் Vs சீபிஸ்கட் ●

: அ. முத்துலிங்கம்:

கீனடாவின் ரொறொன்ரோ நகரத்தில் பெண்களுக்கான டென்னிஸ் சாம்பியன் போட்டி 2001ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு 19ஆம் தேதி ஒரு ரூயிற் மதியம் 1.30க்கு நடைபெற்றது. இறுதிப் போட்டிக்கு கறுப்பு சகோதரிகளில் இளையவரான சசீனா

வில்லியம்ஸ் ஒரு பக்கத்திலும், மறு பக்கத்தில் முதலாவது இடத்தில் இருக்கும் ஜெனிபர் கப்ரியாட்டியும் மோதுவதற்குத் தயாராக வந்திருந்தனர். மூன்று மணி நேரம் தொடர்ந்து பெய்த மழை சரி நேரத்துக்கு விட்டு விட்டது.

சசீனா கோர்ட்டுக்கு வந்தபோது கர கோஷம் வாணை முட்டியது. கறுப்பு மெழுகை உருட்டி உருட்டி வைத்ததுபோல அவளுடைய உடல் கட்டு, சாம்பல் நிறமுடி, உச்சியிலே இழுத்துக் கட்டப்பட்டு சிறுகிறு பின்னல்களாக நீர்வீழ்ச்சி போல தோளுக்குக் கீழே தொங்கியது. ஆனால் ஜெனிபர் ஒரு பாடல்காரி போல, வில் பூட்டிய நேரான முதுகுடனும், உறுதியான உடம்புடனும் வெள்ளை குட்டை உடை அணிந்து எதிர்ப் பக்கத்தில் தோன்றினாள்.

போட்டி ஆரம்பமானது. செர்வீஸ் அடிகள் விசை பூட்டிய பந்துகளாகக் கண்முடித் திறப்பதற்குமுன் பறந்து பறந்து போயின. பந்துகள் 180 கிலோ மீட்டர் வேகம் வரை போனதாக வேக அளவை கருவிகள் உடனுக்குடன் அறிவித்தன. இரண்டு பேரும் இரு இளம் சிங்கங்கள் போல உறுமி உறுமி பந்துகளை அடித்தார்கள். ஒரு கட்டத்தில் பார்வையாளர்கள் இவர்களுடைய அடிகளை விட்டுவிட்டு உறுமல் போட்டியை ரசித்ததுபோலவும் பட்டது.

சசீனா இளமையானவள்; தேக பலம் கூடியவள். களைப்பு அவளிடம் அணுகுவதற்கு நேரம் எடுக்கும். மாறாக ஜெனிபர் நாலு வயது கூடியவள். சசீனா அளவுக்கு வேகத்தில் ஈடுகொடுக்க அவளால் முடியாது. ஆனால் அவளிடம் அனுபவம் இருந்தது. சில ரகசியமான தந்திரங்களும் இருந்தன. அவற்றில் மட்டுமே நம்பிக்கை வைத்து சசீனாவை விழுத்த சமயம் பார்த்தாள்.

ஜெனிபர் ஒவ்வொரு பந்தையும் திருப்பும்போது சசீனா ஒரு அடி முன்னே வரும் படியாக அடித்தாள். சசீனா இப்படி மெள்ள மெள்ள வலைக்குக் கிட்டவாக முன்னேறி வரும்பொழுது திடீரென்று பந்தை உயர்த்தி பின் கோர்ட்டுக்கு அடித்து விடுவாள்.

இன்னொரு தந்திரம், சீக்கிரத்தில் சசீனாவைக் களைக்க வைத்துவிடுவது. ஆனபடியால் பந்துகளை மாறி மாறி இந்த

முலைக்கும் அந்த முலைக்குமாக அடித்து சசீனாவை ஓட வைத்தாள். இதன் மூலம் அவளுடைய பலத்தை நிரூபணம் செய்வது தான் ஜெனிபரின் நோக்கம்.

சசீனாவிடம் பதில் உத்தி இருந்தது. அவளைக் களைக்க வைக்க முடியாது. வியர்வை உருண்டைகளாக வழிய, ஒரு கறுப்பு சிங்கம்போல அவள் மங்கிய தூயி ஒளியில் ஜொலித்தாள். அவள் பலம் முழுக்க ஒரு கைவழியாக மட்டையில் இறங்கி பந்துகளைத் தாக்கின. அவற்றின் வேகத்துக்கு பதிலடி கொடுக்க முடியாமல் ஜெனிபர் திணறினாள்.

பாதி தூரத்திலேயே சசீனாவுக்கு வெற்றி நிச்சயமாகிவிட்டது. சணங்களின் உற்சாகம் குறைந்து தெரிந்தது. விளையாட்டு உன்னதத்தில் உலகத்தின் முதலாவது இடத்தில் இருந்த ஜெனிபரிடம் பிழைகள் மலிந்துகொண்டே வந்தன.

நேரம் செல்லச் செல்ல சசீனாவின் பந்துகள் எல்லைக் கோடுகளிலும், முலைகளிலும் கண்களால் தொடர முடியாத வேகத்தில் விசையாக போய் விழுந்தன. பல சமயங்களில் நடுவர் கண்கள் தவறு செய்யும் அளவுக்கு பந்துகள் வேகம் பிடித்தன. அதை ஜெனிபர் எடுக்குமுன் அவை ஓடி மறைந்தன. சசீனா முன்னேறினாள். எப்படி முயன்றும் ஜெனிபரால் அவளை எட்ட முடியவில்லை. முதலாவது ஆட்டம் சசீனாவுக்கு சாதகமாக அமைந்தது.

அடுத்த ஆட்டத்தில் ஜெனிபர் தன் பலம் முழுவதையும் திரட்டி ஆடினாள். தன் சக்தியில் சிறிதாவது முன்றாவது ஆட்டத்திற்கு சேமித்து வைக்கவேண்டும் என்ற நினைவு மறைந்துவிட்டது. அரைவாசியிலேயே சசீனாவுக்கு இந்த ஆட்டத்தை விட்டுக் கொடுத்துவிடலாம் என்று பட்டிருக்கவேண்டும். அவளுடைய முழு வேகமும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுபோல தோன்றியது. ஜெனிபர் வெற்றியீட்டினாள்.

ஆனால் முன்றாவது ஆட்டம் மறுபடியும் சசீனாவின் பக்கம் சாய்ந்தது. சலபமாக வென்றாள். இரண்டு பெண் சிங்கங்களுக்கு இடையில் நடந்த இந்த ஆட்டம் வாழ்நாள் முழுக்க மறக்க முடியாத ஒன்றாக அமைந்தது.

ஓர் இலை அசையும்போதும், ஒரு பூ விரியும்போதும், தேவதைகள் இயங்கும் போதும், புழு நகரும்போதும் இலக்கியம் பிறக்கிறது. உலகத்தின் உன்னத படைப்பான இரு பெண்கள், கவிதை வரிகள் போல மோதும்போது அங்கே இலக்கியம் இல்லாமல் போகுமா ?

அதற்கு எனக்கு விடை கிடைத்தது. சீபிஸ்கட் (Seabiscuit) என்ற புத்தகம். சமீபத்தில் வெளியானவற்றில் என்னை திடுக்கிட வைத்தது. இதை எழுதியவர்

லோரா ஹில்லென்ப்ராண்ட் (Laura Hillenbrand) என்ற பெண் எழுத்தாளர். பத்திரிகை எழுத்தில் உச்சமமான பரிசு பெற்றவர். இப்பொழுது New York Times பத்திரிகை இந்த நாவலை தன்னுடைய மிகச்சிறந்த புத்தக வரிசையில் அறிவித்திருக்கிறது.

1938ஆம் ஆண்டு பல விதங்களில் பிரபலமானது. அந்த வருடம் பத்திரிகை உலகில் அதிக பத்திகளைக் கொள்ளை அடித்தது அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட் அல்ல; ஹிட்லர் அல்ல; முஸோலினி அல்ல; போப்பாண்டவர் அல்ல; சினிமா உலகில் புகழ் கொடி நாட்டிய கிளாக் கேபிள் அல்ல. சீபிஸ்கட்டான். அது ஒரு ரேஸ் குதிரை.

பல வருட ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு ஆசிரியர் இந்தப் புத்தகத்தை எழுதி முடித்திருக்கிறார். ஒரு ரேஸ் குதிரையின் உண்மையான சரிதம் இலக்கியம் ஆகமுடியுமா? நாம் அதைப் படித்துப் பார்த்த பிறகுதான் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயத்தில் ஆசிரியர் இரண்டு குதிரைகளுக்கிடையில் நடக்கும் ஒரு போட்டி பற்றி வர்ணிக்கிறார். இந்தப் போட்டி 1938ஆம் ஆண்டு நவம்பர் முதலாம் தேதி நடைபெறுகிறது. இது வழக்கமான குதிரை ரேஸ் அல்ல. இரண்டே இரண்டு குதிரைகளுக்கிடையில் நடக்கும் விசேஷமான போட்டி.

வார் அட்மிரல் (War Admiral) என்ற குதிரையே அப்போதைய சாம்பியன். Triple Crown என்னும் முக்கிரீட் வெற்றியீட்டியது. அதை ஓட்டியவர் புகழ்பெற்ற கேர்ட்சிங்கர் (Kurtzinger) என்பவர். அதற்கும், பார்ப்பதற்கு முரட்டுக்குதிரை போல தோற்றம் எரித்த, கால்களை பக்கவாட்டில் விசிறி ஓடும் சீபிஸ்கட்டிக்கும் போட்டி.

இரண்டு நிமிடத்துக்கும் சற்றுக்குறைந்த நேரத்தில் நடக்கும் இந்தப் போட்டியைப் பற்றி ஒருவர் என்ன வர்ணிக்கலாம். இரண்டு குதிரைகள் ஓடின. ஒன்று வெற்றி பெற்றது என்று எழுதலாம். வேறு என்ன எழுத முடியும். லோரா எழுதினார். ஒரு முழு அத்தியாயமே இதைப்பற்றி எழுதினார்.

குதிரை ஓட்டும் பயிற்சி சாதாரணமானது அல்ல. முதலில் குதிரை ஓட்டியின் எடை குறைவானதாக இருக்கவேண்டும். போட்டிக்குப் பல மாதங்கள் இருக்கும் போதே பட்டினி கிடந்து ஓட்டிகள் உடல் எடையை குறைப்பார்கள். சிலர் திருப்பித் திருப்பி பேதி மருந்து உட்கொள்வார்கள்.

இன்னும் சிலர் அசாதாரணமான தேகப் பயிற்சிகள் மூலம் உடலை வருத்தி மெலிந்து கொள்வார்கள்.

குதிரை ஓட்டுவது என்பதும் சாதாரண விஷயமல்ல. குதிரையை ஓட்டும்போது சாரதி குதிரையின் முதுகில் இருப்பதில்லை. கால்கள் இரண்டையும் இரும்பு கொழுவியில் மாட்டியபடி குதிரையுடன் வளைந்து நிற்கவேண்டும். எடை முழுக்க அவன் கால் விரல்களின் மூலம் கொழுவியில் பதிந்து இருக்கும். குதிரை பாய்ந்து ஓடும் போது அதனுடைய எடை மையத்துக்கு ஒத்தபடி இவனுடைய உடலும் ஆசைந்து ஈடு கொடுக்கவேண்டும். அப்பத்தான பயிற்சி.

இரண்டு ஓட்டிகளும் குதிரைகளுக்கு இரவும் பகலுமாகப் பயிற்சி அளித்தார்கள். சில யுக்திகளையும், தந்திரங்களையும் தங்களுக்குள்ளே தயார் செய்தார்கள். அந்த சதி வேலையில் குதிரைகளையும் சேர்த்துக் கொண்டார்கள்.

மாலை நாலு மணிக்குத் தொடங்கும் போட்டிக்குக் காலையிலேயே சணங்கள் குவிந்துவிட்டார்கள். 50,000 பார்வையாளர் அரங்கை நிறைத்துவிட்டார்கள். இது தவிர மரங்களிலும், சேர்ச் உச்சிகளிலும் பலர் தொங்கினார்கள். ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட் தன்னுடைய முக்கியமான கூட்டத்தைக் கலைத்துவிட்டு ரேடியோவில் தன் காதுகளை பதித்துக்கொண்டார்.

ரேஸ் தொடங்குமுன் இரண்டு குதிரைகளும் பார்வையாளர்கள் பார்க்க நடந்து வந்தன. வார் அட்மிரல் பிடரியை சிலப்பி, தலையை நிமிர்த்தி ஒரு சாம்பியனுக்கு உரிய மிடுக்கோடு முன்னங்கால்களை மடித்து மடித்து வைத்து ஓய்ந்தார் வந்தது. இதுவரை வெல்லப்படாத குதிரை அது. சணங்களின் ஆரவாரம் ஆகாயத்தை எட்டியது. சீபிஸ்கட் சாதாரண குதிரை, ஒரு ரேஸ் குதிரையின் கம்பீரம் அதற்குக் கிடையாது. பெரும் வெளியில் புல்லைத் தின்ன அவிழ்த்து விட்டது போலத் தலையைக் கீழே தொங்கவிட்டு, மேலான அசட்டுத் தனத்தை காட்டியபடி ஒரு காலை நீட்டி வைத்து நடந்து வந்தது. சணங்கள் சீட்டி அடித்தார்கள். அன்றைய பந்தயம் 1: 2.5 ஆக இருந்தது. சீபிஸ்கட்டில் 100 டொலர் கட்டி அதுவென்றால் 250 கிடைக்கும்.

இரு ஓட்டிகளும் தங்களுக்குள் ரகஸ்யமாக தனித்தனி திட்டம் அமைத்திருந்தார்கள். ஆரம்ப மணிக்கு இரண்டுமே சமமாக வெளிக்கிட்டன. முழு ரேஸையும் முடிக்கும் விதமாக குதிரையின் திரட்டி வைத்த சக்தியை மெள்ள அவிழ்த்துவிடவேண்டும். எடுத்த எடுப்பிலேயே குதிரையின் முழு பலத்தையும் விரயமாக்கி விடக்கூடாது. திட்டமிட்டபடி சீபிஸ்கட்டின் ஓட்டி குதிரையை சிறிது முன்னுக்கு உசப்பி விட்டான். வார் அட்மிரல் பக்கத்துப் பக்கமாக வந்துகொண்டிருந்தது. சீபிஸ்கட் இன்னும் கொஞ்சம் வேகம் பிடித்தது. வார் அட்மிரல் சற்று பின்னால் தங்கியது. குதிரை ஓட்டிகள் அந்த வேகத்தைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்து ஓட்டினார்கள். கடைசி இருபது செகண்டுகளே மிகவும் முக்கியமான செகண்டுகள். அந்த நேரம் பாய்ந்து போவதற்கு குதிரையிடம் போதிய சக்தி மிச்சம் இருக்க வேண்டும்.

முக்கால்வாசி தூரம் கடந்ததும் சீபிஸ்கட்டின் ஓட்டி தன் திட்டப்படி திரும்பிப் பார்த்து மற்றவனை சீண்டினான். பின்னால் வந்த ஓட்டிக்குக் கோபம் வந்தது. குதிரையை வேகப்படுத்தினான். அது பாய்ந்து முன்னேறியது. நூற தள்ளும் அதன் முகம் சீபிஸ்கட்டின் கடைக்கண் பார்வைக்குக் கிட்டவாக இருந்தது. சீபிஸ்கட்டின் ஓட்டிக்கு இதுதான் தேவை.

சீபிஸ்கட் முன்னுக்கு ஓடும்; அல்லது பின்னுக்கு ஓடும். ஆனால் கடைக்கண் பார்வையில் அது ஒரு குதிரையையும் முந்த விடாது. அதன் இயல்பு அப்படி.

சாரதி குதிரையின் கடிவாளத்தை சிறிது திருப்பி வார் அட்மிரலைக் காட்டினான். அப்பொழுது ஒரு மாற்றம் நிகழ்ந்தது. சீபிஸ்கட் நெருப்பை தொட்டது போல பிய்த்துக்கொண்டு போனது. கால்கள் அந்தரத்தில் தாவின. சில இடங்களில் பார்வையாளர்கள் குதிரையைத் துண்டு துண்டாக கண்டார்கள். கண் பார்க்குமுன் இடைவெளிகள் நிரம்பின. எல்லாப் பார்வையாளர்களும் கைகளை நீட்டி குதிரைகளைத் தொடுவதுபோல எட்டி முயற்சி செய்தார்கள்.

முதலில் ஒரு குதிரை தூரம்; பிறகு

இரண்டு குதிரை தூரம். இப்படி இடைவெளி கூடிக்கொண்டே போனது. கடைசியில் நாலு குதிரை இடைவெளியில் சீபிஸ்கட் வென்றது. வார் அட்மிரலின் கண்களில் மனிதக் கண்களில் தெரியும் துயரம் தெரிந்தது. கிட்டத்தட்ட ஒன்றேகால் மைல் தூரத்தை சீபிஸ்கட் ஒரு நிமிடம் 56 செகண்டில் கடந்து ஒரு புதிய சாதனையை படைத்தது. சணங்கள் நம்பவில்லை. பார்ப்பதற்கு பால்வண்டி இழுக்கும் குதிரை போல் இருக்கிறதே என்று புலம் பிக்கொண்டார்கள்.

ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட் திரும்பவும் தன் கூட்டத்தைத் துவக்கினார். அமெரிக்கா மறுபடியும் தன் வேலையை கவனிக்க வெளிக்கிட்டது.

இரண்டு குதிரைகளுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட போட்டியோடு இரண்டு போர் வீரர்களுக்கு இடையே நடந்த போட்டியை விவரிக்கிறது ஒரு பிரபல யப்பானிய நாவல். இதன் பெயர் முசாஷி. போர்ப்பிரபுகளின் காலகட்டத்துக் கதைமைக் கூறும் இந்த ஆசிரியரின் பெயர் ஏஜி யோஷிகாவா (Eiji Yoshikawa). இந்த நாவல் ஐந்து பாகங்களாக 1935 - 1939இல் யப்பானில் வெளிவந்தது. ஆங்கிலத்தில் இதை அழகாக மொழி பெயர்த்தவர் சார்ல்ஸ் ரெறி (Charles S. Terry)

என்பார். இதைத் தமிழில் பொன்னியின் செல்வனுடன் அல்லது ஆங்கிலத்தில் 'Gone With The Wind' உடன் ஒப்பிடலாம். இதுவரை உலகம் முழுவதிலும் 13 கோடி பிரதிகள் விற்பனையாகியிருக்கின்றன. இதைப் படிக்காத யப்பானியர் அரிது.

ஐந்து பாகங்கள் கொண்ட இந்த நாவலின் உச்சக்கட்டம் கடைசி பாகத்தின், இறுதி அத்தியாயத்தில் வருகிறது. அந்த இடத்தில் இரு சமமான வீரர்களுக்கிடையில் ஒரு போர் நடக்கிறது. அந்தக் கடைசி பக்கங்கள் முழுக்க அந்தச் சண்டையின் வர்ணனைதான். எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்பு வாசித்த அந்தச் சண்டைக் காட்சியை இன்றுவரை கண்முன்னே கொண்டுவர முடியும்.

முசாஷி என்பவனே கதா நாயகன். இதுவரை யாராலும் வெல்லமுடியாத வீரன் கொஜிரோ. இவர்கள் இருவருக்கும் இடையில் ஒரு கடற்கரையில் போர் நடப்பதாக ஏற்பாடு.

'முசாஷி, நீ மறுபடியும் நேரம் பிந்தி வந்துவிட்டாய். இதுதான் உன்னுடைய யுக்தி. ஒரு கோழியின் தந்திரம். இரண்டு மணித்தியாலம் தாமதமாக வருகிறாய். நான் சொன்னதுபோல எட்டு மணியிலிருந்து உனக்காகக் காத்திருக்கிறேன்.' கொஜிரோ இப்படி கூறினான்.

முசாஷி பதில் கூறவில்லை.

'முன்பு இரண்டு முறை இதே மாதிரி பிந்தி வந்திருக்கிறாய். உன்னுடைய எதிரியைக் காத்திருக்க வைப்பது உன் வழக்கம். இந்தத் தந்திரம் என்னிடம் வாய்க்காது. சண்டைக்கு தயாராகு. உன் சந்ததியினர் உன்னை நினைத்து சிரிக்கக் கூடாது.'

'வா, போருக்கு வா!' என்றுகொண்டே கொஜிரோ வாளை உருவினான். அப்படியே இடது கையால் பரம்பரையாக வந்த, வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த உறையை, கடற்கரையிலே வீசினான்.

முசாஷி அசையவில்லை. மெல்லிய குரலில் பேசத்தொடங்கினான்.

'கொஜிரோ, நீ தோற்றுவிட்டாய்.'

'என்ன?' கொஜிரோவின் குரல் நடுங்கியது.

'எங்கள் சமர் முடிந்துவிட்டது. நீ தோற்கடிக்கப்பட்டுவிட்டாய்.'

'என்ன கதையளக்கிறாயா?'

'கொஜிரோ, உன் முதாதையர்களிடம் இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற விலை மதிக்க முடியாத வாளின் உறையை நீ வீசி விட்டாய். இனிமேல் வாளை உறையில் இடப்போவதில்லை என்பது உனக்கே புரிந்திருக்கிறது. உன்னுடைய எதிர்காலத்தை, வாழ்க்கையை நீ உறையை எறியும்போதே உதறிவிட்டாய்.'

'நீ புசத்துகிறாய்.'

'ஓ, வா சண்டைக்கு. உன் மரணத்தை அணைப்பதற்குத் தயாராகு.'

இப்படியாக அந்த போர் பயமறியாத இரு வீரர்களுக்கிடையில் தொடங்குகிறது.

இரண்டாயிரம் பக்கம் நீளமான நாவல் முடிவதற்கு இன்னும் நாலு பக்கங்களே மீதம் இருக்கின்றன.

இதுதான் உச்சக்கட்டம். இந்த போரு

டன் நாவல் முடிவு பெறுகிறது. யாருக்கு வெற்றி கிடைக்கப்போகிறது என்பது வாசகருக்குத் தெரியாத நிலை.

இந்த நாவலின் ஐந்து பாகங்களும், இதில் வந்த அத்தனை அத்தியாயங்களும், அத்தனை வசனங்களும், வார்த்தை வார்த்தையாக இந்தக் கட்டத்தை நோக்கியே நகர்த்தப்பட்டன. மகாபாரதத்தில் துரியோதனனுக்கும் பீமனுக்கும் இடையில் நடந்த யுத்தத்தை இதற்கு உதாரணம் சொல்லலாம். போரின வாணனை இந்த இடத்தில் மறக்க முடியாதபடிக்கு மிகவும் நுட்பமாக சொல்லப்படுகிறது.

சமீபத்தில் கலிபோர்னியாவில் ஒரு யப்பானியரின் அறிமுகம் கிடைத்தது. நான் திடீரென்று முசாஷி நாவலை அவர் படித்திருக்கிறாரா என்று கேட்டேன். அவர் 'எல்லா யப்பானியர்களுமே அதைப் படித்திருக்கிறார்கள். நானும் கல்லூரி நாட்களில் வாசித்திருக்கிறேன்' என்றார். நான் அத்துடன் நிறுக்கவில்லை. அவர் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பை படித்திருக்கிறாரா, அந்த கடைசி அத்தியாயத்தில் போர் வாணனை எப்படி வந்திருக்கிறது என்று கேட்டேன்.

அவர் சொன்னார், 'போர் சம்பவமாக வந்திருக்கிறது. யப்பானிய மொழி அழகு வரவே இல்லை. மொழிபெயர்ப்பில் ஐம்பது வீதம் அடித்துக்கொண்டு போய் விட்டது' என்றார்.

ஐம்பது சதவீதமே இந்த அழகு என்றால் மூல நூல் எப்படி இருந்திருக்கும்! எனக்கு பிரமிப்பு அடங்கவில்லை.

Norman Mailer என்பவர் தலை சிறந்த அமெரிக்க எழுத்தாளர். இரண்டு தடவை புலிஸ்டர் பரிசும் ஒரு முறை National Book Award பெற்றவர். சமீபத்தில் அவர் எழுதிய 30 ஆவது புத்தகம் வெளிவந்திருக்கிறது.

1974ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 30ம் தேதி நடந்த ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றிய அவருடைய நாவலுக்கு 'The Fight' என்று போர். ஆப்பிரிக்காவில் கிண்கிண்கிண நகரத்தில் ஜோர்ஜ் போர்மனுக்கும் முஹம்மது அலிக்கும் இடையே நடைபெற்ற குத்துச்சண்டையை விவரிப்பது. வெற்றியோ, தோல்வியோ இருவருக்கும் தலைக்கு 50 லட்சம் டொலர் பரிசு என்று அறிவிப்பு.

அலிதான் முந்தைய உலக சாம்பியன்; பட்டம் இழந்தவர். அப்போதைய உலக சாம்பியன் 25 வயதான ஜோர்ஜ் போர்மன். நாற்பது சண்டைகளில் வெற்றியுட்டியவர். தோற்கடிக்கப்பட்டார். 220 நாட்கள் எடையில் இருந்து மனிதன்போல காட்சியளித்தார்.

அலி என்றால் ஏழு வயது கூடியவர். இழந்த சாம்பியன் பட்டத்தை திரும்ப பெறுவதில் குறியாக இருந்தார். பட்டம்பூச்சி போல பறப்பார், குளவியோல குத்துவார் என்று அவரை சொல்வார்கள்.

இந்த உலகப் புகழ் பெற்ற குத்துச் சண்டையை நோர்மன் மெய்லர் தனக்கே உரித்தான மெல்லிய நகையணர்வுடன் வர்ணிக்கிறார். அந்த வர்ணியில் அதை இலக்கியமாக்குகிறார்.

முகமது அலியைப்பற்றி நோர்மன் இப்படிச் சொல்கிறார்.

'பால் கலந்த கோப்பியோல நிறம். முதற் பார்வையிலேயே ஓர் அதிர்ச்சி மனதிலே ஏற்படுகிறது. உலகத்துச் சிறந்த வீரன்

உலகத்தின் அழகான ஆண் மகனாகவும் இருக்கிறான். அவன் பார்வையில் பெண்களுடைய சுவாசம் சத்தமாக கேட்கிறது. ஆண்களின் கண்கள் தரையைத் தொடுகின்றன. அவனைச் சுற்றியுள்ள மெளன்ட் மிழமினுக்கிறது.'

பந்தயம் கட்டுபவர்கள் எல்லாம் போர்மன் பக்கமே. பந்தய வீதம் 4:1 ஆக இருக்கிறது. ஆனால் அலிக்கு மட்டும் தன்மீது அமோகமான நம்பிக்கை உண்டு. அவரிடம் முக்கியமாக மூன்று ஆயுதங்கள் இருந்தன.

1) நாவன்மை. மனோதத்துவ சண்டையில் வல்லவரான அலி, ஜோர்ஜ் போர்மனின் தகுதியின்மையைப் பற்றி முழங்கிய படியே இருப்பார். அடிக்கடி நிருபர்களைக் கூப்பிட்டு 'உங்களுக்கு தெரியுமா? போர்மனுக்கு முளை குழப்பமாகியிருக்கிறது. ஏனென்றால் அந்த முளை முழுக்க என்னைப் பற்றி சிந்திக்க தேவை.' இப்படி சொல்வார். போர்மனின் மனதில் பயத்தை ஏற்படுத்துவதே நோக்கம்.

2) ஆப்பிரிக்கர்களை இலகுவாக வச்சு

ரித்து விட்டார். இவருடைய கவர்ச்சியும், வாழ்ச் சவடாலுமே காரணம்.

3) அலியுடைய தொடுநீளம் போர்மனிலும் பார்க்க ஒன்றரை இன்ச் கூடுதலாக இருந்தது. குத்துச்சண்டையில் இது முக்கியம். எதிராளியைத் தாக்குவதற்கு அனுகூலம்.

போர்மன் சாதாரணமானவர் அல்ல. அவருடைய குத்து வலிமை முதல் தரமானது. உலகத்திலே உயிரோடிருக்கும் கொலையாளிகளில் முதன்மையானவர். தன்னுடைய வெறும் கையினால் 50 பேரை ஒருவர் பின் ஒருவராகக் கொல்லும் சக்தி படைத்தவர். அந்தக் குத்துக் கைகள் பெறுமானமானவை. அவை எப்பொழுதும் உடைவாள் உறையில் இட்டு வைக்கப்படுவதுபோல அவருடைய கால் சட்டைப் பைகளுக்குள் பாதுகாப்பாக இருக்கும். இது காரணமாக அவர் கை கொடுப்பதில்லை. 'மன்னிக்கவேண்டும். என் கைகள் இங்கு இல்லை. அவை என்னுடைய பைகளுக்குள் இருக்கின்றன' என்று சர்வ சாதாரணமாக சொல்வார். ஏதோ இரண்டு மைல் தூரம் போய் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுபோல.

ஆனாலும் சாம்பியன் பட்டத்தின் அறிந்தியத்தை போர்மன் உணர்ந்தவர். 'இதற்கு முன்பிருந்த சாம்பியனிலும் பார்க்க நான் உயர்ந்தவன் அல்ல, இந்தப் பட்டம் நான் கடன் வாங்கியதுதான். வினாவில் இது திருப்பிக் கொடுக்கப்படவேண்டும்' என்று ஞானத்துடன் பேசும் அடக்கம் உண்டு.

குறித்த நாள் வந்தது. அரங்கை 60,000 பார்வையாளர்கள் நிறைத்துவிட்டார்கள். உலகத்தின் செல்வந்தர்களில் ஏழாவது இடம் வகிக்கும் ஜனாதிபதி மொப்டுவின பிரத்தியேகமான ஆசீர்வாதத்துடன் கிண்கிண சாவில் அதிகாலை மூன்று மணிக்கு, அமெரிக்க டீவி பார்வையாளர்களுக்கு வசதியாக, சமர் ஆரம்பிக்கிறது.

மேடையில் முதலில் தோன்றியது அலி. அவர் கறுப்பு ஆப்பிரிக்க வண்ணவேலை செய்த வெள்ளை சிலக் ஆடையை அணிந்திருந்தார். அது அவர் தேகத்தில் கலந்து செயற்கை வெளிச்சத்தில் மிழங்கியது. போர்மன் ரத்தக் கவர் வெல்வெட் உடையும், நீலப் பட்டியும் அணிந்திருந்தார். அப்போது சனங்கள் 'அலி, போமையா' (அலி, கொல்லு) என்று சத்தமிடத் தொடங்கினார்கள். முதல் சில வினாடிகளிலேயே சனங்களை அலி வீசுகிறத்துவிட்டார்.

இருவருடைய பார்வை அம்புகளும் சந்தித்த ஒரு தருணத்திலே போர்மனைப் பார்த்து அலி சொன்னார்.

'உன் சிறுவயது தொடக்கம் என்னை நினைத்தாய்; தொடர்ந்தாய். இன்று இதோ என்னைப் பார்! உன் எசமான்.' போர்மன் கண்களை மூடித் திறந்தார். அவர் கேட்டது உண்மைதான்.

இருவரும் ஆயத்தமானார்கள். போர்மன் ஒரு கருப்புக் கரடி போல தோற்றமளித்தார். அலி பட்டாம் பூச்சிபோல பறப்பதற்கு தயாராக நின்றார்.

சண்டை ஆரம்பமானது. அவர்கள் இடைவெளி குறுகாமல் சுழன்று வந்தார்கள். அலியினுடைய குத்து ஒன்று முந்திக் கொண்டு வந்தது. சனங்கள் பெரிய ஒலி எழுப்பினார்கள். போர்மன் சீண்டப்பட்டு விட்டார். அலி தன் புகழ் பெற்ற நடனத்தைத் துவக்கினார். அது வாழ்க்கைவில்லை. கண் முடித் திறப்பதற்குள் அலியைக் கபிற்றில் வீழ்த்திவிட்டார் போர்மன். முப்பது செக்கண்ட் வயதேயான யுத்தத்தில் அலி கபிற்றில் விழுந்து கிடந்தார்.

அலி வலதுகை குத்து விட்டார். உலக சாம்பியன்கள் எடுத்த வீச்சில் வலதுகை குத்து விடுவதில்லை. ஆனால் இங்கே அது நடந்தது. போர்மன் தன் கைவசம் சேர்த்து வைத்த குத்துக்களை எடுத்து விட்டார். இதை எதிர்பார்த்ததுபோல அலியின் பதில் குத்துகள் படபடவென்று விழுந்தன. போர்மனை அப்படி ஒருவரும் இதற்குமுன் தாக்கியதில்லை. குத்துச் சண்டை மலயுத்தமாக மாறியது. இருவரும் கட்டிக்கொண்டு பின் விடுபட்டார்கள். முதலாவது சுற்று முடிந்தபோது இருவரும் சரி சமமான குத்துக்களைப் பிரயோகித்திருந்தார்கள்.

இரண்டாவது சுற்றிலும் அலி கபிற்று முலையில் மாட்டிக்கொண்டார். முலையில் ஆபத்து. தப்பி ஓடமுடியாது; பின்னுக்கும் போகமுடியாது. சண்டை போட்டுத்தான் வெளியே வரவேண்டும். போர்மனின் குத்துக்கள் மளமளவென்று விழுந்தன. அவ்வளவையும் அலி மிச்சம் விடாமல்

வாங்கிக்கொண்டார். அந்தக் குத்து மழையின்போது தன் உள்ளங் கால்கள் நடுங்கியதாக அலி பின்னால ஓத்துக்கொண்டார். போர்மனின் கை ஓங்கியிருந்தது. சண்டையின் போக்கு இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்று அவர் முன்கூட்டியே தீர்மானித்தவர்போல செயல்பட்டார்.

அலியின் பட்டாம்பூச்சி நடனம் கைவிடப்பட்டது. போர்மனின் குத்துகளை வாங்குவதுதான் அவர் தொழில் என்பதுபோல ஆகி விட்டது. கயிற்று முலைகளில் தானாகவே போய் ஒண்டிக் கொண்டார். அப்பொழுதுகூட அவர் கைகள் பலமான குத்துக்களை உற்பத்தி செய்த வண்ணமே இருந்தன. மண் சாக்கு போல போர்மனின் அவ்வளவு குத்துக்களையும் தாங்கிக்கொண்டார். ஆனால் அதே சமயம் அலி குத்துச்சண்டை சரித்திரத்தை ரகசியமாக திருப்பி எழுதிக் கொண்டிருந்தார்.

எதிர்பார்த்தபடி போர்மனின் விசைக் குத்துக்களில் அலி விழவில்லை. சிலருக்கு சந்தேகம் பிடித்தது. ஒரு வேளை போர்மனை அலி தோற்கடித்துவிடுவாரோ என்று. இவ்வளவு குத்துக்களை வாங்கிய ஒருவர் இப்படி விழாமல் இருந்ததில்லை. ஐந்தாவது சுற்றில் போர்மன் அலியை வீழ்த்தப் பார்த்தார். முடிய வில்லை. எங்கேயிருந்தோ அபரிமிதமான பலத்தை அள்ளுவதுபோல அலி சமாளித்துக்கொண்டு திருப்பித் தாக்கினார். சில நேரங்களில் அலி புல் நுளியில் தொற்றிய வெட்டுக்கிளிபோல இங்கும் அங்கும் ஆடினார். ஆனாலும் சோர்ந்துவிடவில்லை. ஒரு நல்ல சமயத்துக்காக ஏங்கி இடைக்கிடை குத்திப் பார்த்தார். மனைவிகள் கேக் வேகி விட்டதா என்று அடிக்கடி தொட்டுப் பார்ப்பதுபோல, இவரும் அடிக்கடி போர்மனை மடக்கும் நேரம் வந்துவிட்டதா என்பதை உறுதி செய்வதுபோல குத்திப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

ஒரு கொலைகாரனை எப்படிக் கொல்வது. இதுவே அலியின் பிரச்சினை.

இறுதியில் போர்மனின் குத்துகள் ஒரு ரோட்டுச் சண்டைக் காரனின் குத்துக்கள்போல அழகு இழக்கத் தொடங்கின. அலி இன்னும் தன்னை முற்றாக வீணாக்கவில்லை. அவருடைய நகர்வுகள் இன்னும் அழகு குலையாமல் இருந்தன. குத்துக்கள் அவர் இலக்கு வைத்த இடங்களில் போய் சோந்தன. போர்மன் தலையணைகளால் செய்த மலையில் ஏறுவதுபோல வேகம் குறைந்தார்.

ஒரு கற்பாறையில் முன்னங்கால்களைத் தூக்கி வைத்து குதிரையொன்று முன்னேறுவதுபோல போர்மன் முயற்சியாக

நகர்ந்தார். ஒரு பூனைக்குட்டிபோல அலி அவர் கைகளில் பிடிபடாமல் துப்பி ஓடினார். 'எங்கே உன்னுடைய வீரம். எங்கே உன் புகழ் பெற்ற ஆள்கொல்லி குத்துக்கள். திருப்பி வீட்டுக்குக் கொண்டு போகாதே! காட்டு' என்று சீண்டினார் அலி. ஆனால் போர்மனின் குத்துக்கள் அவர் மூச்சுக் காற்றிலும் பார்க்க குறைந்த வேகத்திலேயே வந்து விழுந்தன.

எட்டாவது சுற்று முடிவுக்கு வர இருபது செக்கண்டுகளே இருந்தன. உலகத்தின் மிகப் பிரதானமான இருபது செக்கண்டுகள். இருபது வருடங்களாக தான் படித்த பாடங்களை, தான் செய்த சமர்களை, தன் தோல்விகளை, தன் வெற்றிகளை எண்ணிப்பார்த்து, கயிற்றிலே தாக்குப்பட்ட நிலையில் கிடந்த அலி, இந்த இருபது செக்கண்டுகளையே ஒரு முடிவு தருவதற்காகத் தெரிவு செய்தார்.

இருக்கும் பலத்தையும், இல்லாத பலத்தையும் கடன் வாங்கி போர்மனை நோக்கி வலது குத்து, இடது குத்து என்று விட்டார். கயிற்றிலே தள்ளி வெளியே வந்து இன்னொரு வலது, இடது குத்து. போர்மன் நிலை குலைந்தபோது தடையிலே ஒரு குத்து. முதல் தடவையாகக் கயிற்றைக் கடந்து வந்துவிட்டார் அலி. அவருடைய குத்துகள் மழைபோல விழுந்தன. போர்மனை எதிராளி அடித்துக் கொண்டிருந்தார். அதிசயமாக போர்மன் கயிற்றிலே மாட்டியிருந்தார். உலகத்தின் நடுத்தண்டு மாறிப்போனது. மிகப் பலமான ஒரு குண்டு வீச்சு, ஒரு கை முஷ்டியின் சரி அளவில் போர்மனில் வந்து இறங்கியது. அலியுடைய வாழ்க்கை முழுக்க சேமித்த அந்தக் குத்து, அவருடைய புகழைக் காப்பாற்றியது. ஆகாயத்தில் இருந்து குதிப்பவரைப் போல போர்மனின் கைகள் அகலமாக விரிந்தன. அவருடைய உடல் முழுதாக இரண்டு செக்கண்ட் எடுத்து அவர் கட்டுப் பாட்டை மீறி, பூமியின் இழுவையில் துண்டு துண்டாக மடிந்து, தரையைத் தொட்டது. அவர் தானாகத் தன் கால்களில் பிறகு எழவே இல்லை. சமர் முடிந்தது.

அலி இரண்டாவது தடவையாக சாம்பியன் என்று உலகத்துக்கு பிரகடனப்படுத்தப்பட்டார்.

போர்மன் மெயிலருடைய புத்தகத்தைப் படித்தபோது வியப்பே ஓங்கியிருந்தது. குத்துச் சண்டை பற்றி ஒரு மண்ணும் தெரியாது எனக்கு. ஆனால் அவருடைய வரிகளில் இலக்கியம் இருந்தது. புத்தகத்தைக் கீழே வைத்தபோது எனக்கு ஒரு உண்மை புலப்பட்டது. இலக்கியம் படைப்பதற்கு வரையறை கிடையாது. அது எங்கேயும் இருக்கும். குத்துச்சண்டை அரங்கில்கூட அது நிகழலாம்.

Best Compliments from

“STANDARD”

Fireworks Private Limited

1/3, Thiruthangal Road

Post Box No.299

Sivakasi 626 123

Telephone : 423366 (4 Lines)

Telegrams : “REDFORT”

Fax : (91) 04652 - 427074/427543

E-mail : Redfor@md3.vsnl.net.in

sales@fireworks.co.in.

காலச்சுவடு வெளியீட்டரங்கம் ஜனவரி 6, 2002 சென்னை

ரவிக்குமாரின் 'கொதிப்பு உயர்ந்து வரும்' கட்டுரைத் தொகுப்பை வெளியிட்டு கிறிஸ்துதாஸ் காந்தி பேசியதிலிருந்து:

சில விஷயங்களைச் சொல்வதற்கு அது பற்றிய அறிவு இருந்தால் மட்டும் போதுமானது. வேறுசில விஷயங்களைச் சொல்ல அது பற்றிய அறிவு மட்டும் இருந்தால் போதாது; சொல்ல வேண்டும் என்ற மனமும் இருக்க வேண்டும். அதோடு வேறு சில விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு அறிவும் மனமும் இருந்தால் கூடப் போதாது; சொல்வதற்கான துணிச்சலும் தேவைப்படும். தலித் தொடர்பான விஷயங்கள் அப்படிப்பட்டவை. தலித் விஷயங்கள் பற்றி அறியாதவர் யாரும் இருக்க முடியாது. சொல்வதற்கு மனம் உள்ளவர்கள் கூட துணிச்சல் இல்லாததால் எதுவும் சொல்லாமலே இருந்துவிடுகின்றனர். ரவிக்குமார் துணிச்சல் மிகுந்தவர் என்பதற்கு இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பு ஒரு சான்று. ரவிக்குமாரைப் போன்றவர்கள் நாம் எழுத முடியுமா, நம்மை எழுத விடுவார்களா, எழுதினால் சும்மா விடுவார்களா என்பது போன்ற அச்சத்திலும் அதிர்ச்சியிலும் நெருக்கடியிலும் இருந்து வருபவர்கள். பிற இடங்களில் படிக்க முடியாதவற்றை, பிறர் சொல்லாத தயங்கியதை, பிறர் சொல்லாத துணியாததை, எது சொல்லப்பட வேண்டுமோ அதை இத் தொகுப்பில் ரவிக்குமார் சொல்லியிருக்கிறார்.

அனுக்கூர் என்றொரு ஊரைப்பற்றி ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இங்கு கூடியிருப்பவர்களில் 99 சதவிகிதத்தினருக்கு அப்படி ஒரு ஊர் இருப்பதே தெரியாது. அங்கிருந்த 120 வீடுகள் தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டன. பலர் படுகாயம் அடைந்திருக்கின்றனர். பலர் உயிரிழந்திருக்கின்றனர். ஆனால் இது பற்றிய யாருக்கும் எதுவும் தெரியாது. ஆனால் ஒருவரது வீட்டின் கண்ணாடி ஜன்னல் உடைந்துபோனது என்றால், அவர் ஒரு திரைப்பட இயக்குநராகவும் இருந்தால் நாடே கொதித்தெழுகிறது. வன்முறைத் தடுப்புச் சட்டங்கள் புகிது புகிதாக உருவாக்கப்படுகின்றன. அனுக்கூரில் உடைந்தது வெறும் கண்ணாடி ஜன்னல் மட்டும்ல்ல. எண்ணற்றோரின் வாழ்க்கையே உடைந்து சின்னப்பின்னமாகிவிட்டிருக்கிறது. அது ஏன் நம்மைக் கொதித்தெழச் செய்யவில்லை. இந்தக் கட்டுரைகளில் இடம்பெற்றுள்ள விஷயங்கள் பரவலாக வெளிவந்து மக்கள் கொதித்து எழுந்தால்தான் ஊர் நோகும்.

'காலச்சுவடு நேர்காணல்'களை வெளியிட்டு தி.மணிவண்ணன் பேசியதிலிருந்து:

இன்றைய பத்திரிகைத்துறை Instant Coffee யுக்காக இருக்கிறது. மைய நீரோட்ட ஊடகத்தில் இருக்கும் நாங்கள் எந்தச் சிக்கலான விஷயத்தைப் பற்றி பேட்டி எடுக்கும்போதும் இரண்டு, மூன்று நிமிடத்திற்குள் சொல்லிவிடுங்கள் என்று பேட்டி கொடுப்பவரைக் கூடாயப் படுத்துகிறோம். அந்தப் பேட்டிகள் பெரும்பாலும் உள்ளடக்கற்றவையாகவே இருக்கின்றன. 'காலச்சுவடு' போன்ற சிறு பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதுபோன்ற ஆழமான, கருத்துச் செறிவுள்ள பேட்டிகளை வெளியிடுவது என்பது மைய நீரோட்ட பத்திரிகைகளுக்கு Luxurious ஆன ஒன்று. பி.பி.சி தமிழோசையில் வாரத்திற்கு ஒருமுறை, மாதத்திற்கு ஒரு முறை நீண்ட பேட்டிகள் இடம்பெறுகின்றன என்றாலும் அங்கு கூட காலச்சுவடில் வெளிவந்துள்ள பேட்டிகளைப் போன்று வெளியிட முடியவில்லை. அதற்கு இரண்டும் வெவ்வேறு ஊடகம் என்பதும் ஒரு காரணம். இத்தகைய விர்வான பதிவுகள் வெளிவருவது மிக அவசியம்.

யுவன் சந்திரசேகரின் 'ஒளி விலகல்' கதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டு ந.முத்துசாமி பேசியதிலிருந்து:

காதலைப்பற்றி, நட்பைப் பற்றி, காலத்தைப் பற்றி, சங்கீதத்தைப் பற்றி யதார்த்தமாக வெளிப்படையாகத் தெரிபவற்றின் இடையில் எங்கோ ரகசியமாக மறைந்திருக்கும் பகுதிகளை யுவனின் கதைகள் தொட்டுச் செல்கின்றன. எதுவுமே நமக்கு முழுவதும் தெரிந்துவிடுவதில்லையே. வாழ்க்கை இன்னும் வாழத் தகுந்ததாக, அற்புதமான ஒன்றாக இருப்பதற்கும் அதுதானே காரணமாக இருக்கிறது. வாழ்க்கை ஏராளமான அனுபவங்களுடன், தீவிரத்துடன், இயல்பாக, தன் போக்கில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய போக்கின்போது என்னென்ன நிகழ்கிறதோ அதை யுவன் அற்புதமாகத் தொகுத்து எழுதியுள்ளார். தமிழ் இயல்பாக, கவித்துவத்துடன், இந்த மண்ணின் எல்லா அம்சங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு உத்தேகத்துடன் வளர்ந்து வருகிறது. யுவன் அதை அவ்விதம் வளர்ப்பவர்களில் ஒருவராக இருக்கிறார். புதுக்கவிதை தொடங்கியபோதே இலக்கணத்தை உடைப்பில் போட்டுவிட்டோம். கதை என்றால் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று இருந்த இலக்கணங்களை யுவன் இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகளின் மூலம் உடைத்திருக்கிறார். கதைக்குள் கதை என்று சொல்லிச் செல்கிறார்.

அ. முத்துலிங்கத்தின் 'மகாராஜாவின ரயில் வண்டி' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டுப் பேசியதிலிருந்து:

தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் முத்துலிங்கம் அவர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான இடம் உண்டு. பொதுவாக தமிழகத்தில், ஈழத்துக் கவிஞர்களும், விமர்சகர்களும் பெற்ற அளவு, அங்கீகாரத்தையும் கவனத்தையும் ஈழத்து உரைநடை படைப்பாளிகள் பெறவில்லை. முத்துலிங்கம் 60களிலிருந்து சிறுகதைகள் எழுதிவருகிறார். 90களின் பிற்பகுதியில் அவரது நான்கு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் தமிழகத்தில் வெளியாகி உள்ளன. சிறுபத்திரிகைகள், பெரிய பத்திரிகைகள் இரண்டிலும் அவர் தொடர்ந்து சிறுகதைகள் எழுதி வருகிறார். தமிழகத்தில் அவர் பரவலான கவனம் பெறாத துவங்கியதும் இந்தக் காலக்கட்டத்திலிருந்துதான். இவரை அவர் சிறுகதைகள் மட்டுமே எழுதி வருகிறார் என்று நினைக்கிறேன். சிறுகதை என்ற வடிவத்தினீது முத்துலிங்கத்திற்கு ஒரு ஆழ்ந்த லயிப்பும் நம்பிக்கையும் உள்ளது. இதை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் அவரது கதைகளில் ஒரு அபாரமான நேர்த்தி காணப்படுகிறது.

90களுக்குப்பிறகு தமிழ் புனைக்கதையின் தொனியில் ஒரு தீவிரமான மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. பல பரிசோதனை ரீதியான முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. 80கள் வரை செல்வாக்கு செலுத்திய யதார்த்த பாணியிலான கதை கூறும் முறை இன்று சுவாரஸ்யம் இழந்துவிட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும். இன்று சிறுகதை, கருத்தியல் சார்ந்த அரசியல் மற்றும் சமூக தர்க்கங்களுக்கு அப்பால் சென்று அப்பட்டமான மொழி சார்ந்த அழகியல் நுட்பத்தில் முனைப்பு கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக பின் நவீனத்துவ இலக்கிய வெளிப்பாட்டு உத்திகளில் நம் கவனம் திரும்பிய பின்பு, நாட்டுப்புற இலக்கியம், தற்கால மற்றும் பண்டைய வரலாறு ஆகியவற்றிலிருந்து பல்வேறு உருவகங்களையும் அம்சங்களையும் நமது புனைக்கதைகளில் நாம் இழைக்கத் தலைப்பட்டுள்ளோம். இந்த முயற்சிக்கும்மளவில் நிறைவும் நுட்பமும் கூடியவையாகக் காணப்பட்டாலும் வாசகத்தளத்தில் ஏற்படுத்தக் கூடிய விளைவுகள் பற்றி எவ்வித அனுமானத்தையும் நம்மால் கொள்ள முடியவில்லை. இன்று, அரசியல் மற்றும் கலாச்சாரத் தளங்களில் நிலவும் குழப்பங்களுக்கும், சரிவுகளும், ஒரு படைப்பாளி காட்டும் எதிர்வினைகளாக அவற்றைக் கொண்டாலும், படைப்பின் போக்கில்

ரவிக்குமார்

ஒரு படைப்பாளி எடுக்கும் சிறுசிறு இலக்கிய முடிவுகள் மிகவும் முக்கியமானவை. படைப்புத்தளத்தில் ஒரு படைப்பாளி எடுக்கும் இம்முடிவுகள் படைப்புகளுக்கு அப்பால் உள்ள அவனது சார்புகளையும் அமுத்தங்களையும் வெளிக்காட்டிவிடக் கூடியவை. எனவே, ஒரு படைப்பாளி முழுக்க முழுக்கத் தன்னிச்சையாக செயல்பட்டுவிட முடியாது.

இந்தப் பின்புலத்தில் முத்துலிங்கத்தின் சிறுகதைகள் நமக்கு மிகப் பெரிய ஆறுதலை அளிக்கக்கூடியவை. அவருடைய கதைகளைப் படிக்கத் துவங்கியதும் நம்மை உடனடியாக ஈர்ப்பது அவற்றின் வித்தியாசமான பின்னணிகளும், நகைச்சுவை மிளிரும் அவரது மொழி நடையும் தான். ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலரிடமும் காணக்கிடைக்காத அம்சங்கள் இவை.

பல்வேறு நாட்டுப்பின்னணியில் சமகால மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறு அனுபவங்களை சிறுகதைக்கே உரிய நுட்பமான மொழியில் ஆழ்ந்த கரிசனத்தோடு அவரது கதைகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. ஆர்வத்தைத் தூண்டும் அவரது மொழி நடைக்கு ஊடாக மனித வாழ்க்கை குறித்த அவரது அக்கறைகளும் ஒரு வகையில் துல்லியமாகத் துலங்குகின்றன. முத்துலிங்கத்தின் கதைகளில் பிரதானமா அம்சம் இந்த அக்கறைகள்தான். சக மனிதன் மிது காட்டும் அந்த அக்கறையும் ஒரு வகையில் சம்பிரதாயமானது. வெகுளித்தனமானது கூட. குறிப்பாக இன்றைய தூழ்நிலையில் எந்தவொரு நுண்ணுணர்வும், பன்முகப்பரிதலுக்கும்

வாசிப்புக்கும் உட்பட்டதுதான். அதன் காரணமாகவே சந்தேகத்திற்கு இடமானதும் கூட. ஆனால் உலக இலக்கியத்தில் உன்னதமானது என்று கருதப்படும் எந்த ஒரு படைப்பை நாம் எடுத்துக்கொண்டாலும் அதன் உள்ளார்ந்த தர்க்கங்கள் எவ்வளவு நுட்பமாக சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இறுதியில் அது தனக்குள் யாசித்து வாசகனிடம் முன்மொழிவது மிக எளிமையான சில மதிப்பீடுகளையும் மாண்புகளையும் தான். இன்று, எழுத்து என்பது ஒரு படைப்பாக்க விளைவாட்டு என்று சொல்பவர்கள்கூட இதை ஊர்ஜிதம் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

முத்துலிங்கத்தின் கதைகளில் காணக்கிடக்கும் இந்த மரபார்ந்த வாஞ்சையும், வன்முறையற்ற நகைச்சுவையுணர்வும், அவரது கதைகளுக்கு ஒரு அன்யோன்யமான குரலையும் கூடுதலான ஒரு நம்பகத்தன்மையையும் அளிக்கின்றன. மனிதர்கள் தவிர நாய்கள், பூனைகள், பாம்புகள், பறவைகள், அணில்கள், கழுதைகள்கூட அவரது கதை உலகில் அறபுதமான அழகுடன் உலவுகின்றன. நவீன கதைகூறலின் ஏராளமான சாத்தியக் கூறுகளை உள்ளடக்கியவையாக அவரது கதைகள் இருக்கின்றன. அதே சமயம், பரவலான வாசகத்தன்மைக்கு உகந்தவையாகவும் உள்ளன. இந்த அம்சங்களில், பல நவீன எழுத்தாளர்களுக்குக் கைகூடாத வெற்றி, முத்துலிங்கம் அவர்களுக்கு மிக இயல்பாக கிடைத்துவிடுகிறது. இதற்கு இன்னொரு முக்கிய காரணம் முத்துலிங்கத்திடம் மோஸ்தர்களுக்கும் பாணிகளுக்கும்

மயங்காத ஒரு அசலான கீழைத்தேய இலக்கியப் பார்வையும் உலகப் பார்வையும் உள்ளன. பல்வேறு வாசகத்தளங்களில் முத்துலிங்கத்தின் கதைகள் உன்னதமான இலக்கிய அனுபவங்களாக மாறுவது இதன் பொருட்டே என்றும் நான் கருதுகிறேன்.

கொதிப்பு உயர்ந்து வரும்

ஆசிரியர் : ரவிக்குமார்
பக். : 208, விலை ரூ. 75 (2001)

காலச்சுவடு நேர்காணல்கள்
(1995-97)

தொகுப்பாசிரியர் : கண்ணன்
பக். 286, விலை ரூ. 120 (2001)

ஒளி விலகல்

ஆசிரியர் : யுவன் சந்திரசேகர்
பக். 224, விலை ரூ. 90 (2001)

மகாராஜாவின் ரயில் வண்டி

ஆசிரியர் : அ. முத்துலிங்கம்
பக். 176, விலை ரூ. 75 (2001)

வெளியீடு : காலச்சுவடு பதிப்பகம்
669 கே பி சாலை
நாகர்கோயில்-629001.

மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@vsnl.com

காலச்சுவடு நூல் வெளியீட்டரங்கில் வெளியிடப்பட்ட பிற நூல்கள் குறித்து வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் வரும் இதழ்களில் வெளிவரும்.

New From Oxford . . .

India Development Report 2001-2

Kirit S Parikh & R Radhakrishna

0195658833

Rs.425

Readership

Economists and other social scientists, policy-makers, non-governmental organizations, and all those interested in development issues.

Short description

In continuation with the previous two issues of the India Development Report, this volume provides a comprehensive treatment of the defining developmental issues in the country today.

INDIA EDUCATION REPORT

Editor : Govinda

0195657950

Rs.300

Readership

Specialists in the field of education, policy makers, researchers, teachers, students, government agencies, NGOs, foreign funding agencies.

Short description

The India Education Report captures the current scenario of basic education in India comprehensively and lucidly. The Report, which consists of a series of critical reviews, presents an analytical overview of the situation in both quantitative and qualitative terms, identifying current policies, programmes and issues char-

Stock available at

219 Anna Salai, Chennai 600 006, Phone : 811 22 67 / 99
orders@oupin.com; gk@oupin.com

அஞ்சலி

பேராசிரியர் சி. ஜேசுதாசன்
(1919-2002)

பேராசிரியர் சி. ஜேசுதாசன் கன்னியாகுமரி மாவட்டம், கல்குளம் வட்டம் சேனைவிளை என்ற சூக் கிராமத்தில் எளிய ஒரு கட்டடத் தொழிலாளியின் மகனாகப் பிறந்தவர். முதல் வகுப்பிலிருந்து இண்டாமீடியம் வரை சிறந்த மாணவராகத் திகழ்ந்தவர். அன்றைய திருவிதாங்கூர் அரசு

ரின் ஊக்கத் தொகையைப் பெற்றுப் படித்தவர். இவர் அண்ணாமலையில் பி.ஏ.-தமிழ் (ஹானர்ஸ்) பட்டம் பெற்றார். அப்போது அவரது ஆசிரியர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் பேராசிரியர்கள் கா.சு.பிள்ளை, கோ.சுப்பிரமணிய பிள்ளை, பண்டித மணி கதிரேசன் செட்டியார், ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை ஆகியோர்.

ஹானர்ஸ் முடிந்ததும் ஓராண்டு அண்ணாமலையில் பணியாற்றிய சி.ஜே. பின் மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் ஓராண்டு ஆசிரியராக இருந்தார். பின்னர் திருவனந்தபுரம் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியில் 1970 வரை விரிவுரையாளராக, பேராசிரியராக, துறைத்தலைவராக இருந்தார். பின் 1974 வரை கோழிக்கோடு பல்கலைக்கழகம், பாலக்காடு சித்தூர் அரசினர் கல்லூரியில் முது கலை துறையில் தலைவராக இருந்தார். 1974இல் ஓய்வு பெற்ற பின்பு திருவனந்தபுரம் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியில் சிறப்பு நிலைப் பேராசிரியராக ஐந்து ஆண்டுகள் இருந்தார். அங்கிருந்து 1979இல் ஓய்வு பெற்ற பின்பு தன் மனைவியின் சொந்த ஊரான சாமியார் மடம்- புலிப்புளத்தில் இருந்தார்.

இவரது மனைவி ஆங்கிலப் பேராசிரியை ஹெப்ஸிபா ஜேசுதாசன் 'புத்தம் வீடு' நாவல் மூலம் அறிமுகமான பெண் எழுத்தாளர். சி.ஜே.க்கு முன்று மக்கள். மூத்தவர் நம்பி எம்.ஏ. ஆங்கிலம் படித்தவர்; இரண்டாம்

மகள் பூவிதங்குமாரி பிரஞ்சு மொழிப் பேராசிரியை; முன்றாம் மகன் நம்பி மார்த்தாண்டம் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி இயற்பியல் பேராசிரியர்.

பேராசிரியர் நீண்ட வாழ்க்கையில் எழுதியது மிகமிகக் குறைவுதான். ஆரம்ப காலத்தில் முதல் கணி என்னும் கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டிருக்கிறார். இது மரபுக் கவிதைத் தொகுதி. பேரா. வையாபுரிப்பிள்ளை திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தபோது அவரிடம் நெருக்கமாக இருந்த சி.ஜே. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு குறித்து பி.எசுடி. பட்டத்திற்கு ஆய்வு செய்தார். அவரது வழிகாட்டி வையாபுரிப்பிள்ளை ஆராய்ச்சி முழுமை பெறாததால் அவர் தொகுத்த செய்திகளை "History of Tamil Literature" என்னும் தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டார்(1961).

மலையாளப் பேராசிரியர் இளங்குளம் குஞ்சம்பிள்ளையின் நண்பரான சி.ஜே. கஞ்சம்பிள்ளையின் Study of Keral History என்றும் நூலின் ஒரு பகுதியை "பண்டைய கேரளம்" என்றும் தலைப்பில் மொழிபெயர்த்தார் (1970). இவை தவிர கொல்லிப்பாவை, கோகயம் போன்ற சிறு இதழ்களிலும், குருஷேத்திரம் போன்ற தொகுப்புகளிலும் கல்லூரி ஆண்டு மலர்களிலும் ஆக 30க்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.

தமிழகத்தில் முக்கியமான படைப்பாளிகளாலும் விமர்சகர்களாலும் சி.ஜே. மதிக்கப்படுவதற்கு அடிப்படையாக இரண்டு காரணங்களைக் கூறலாம்.

சி.ஜே. தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய காலகட்டங்களில் (1945-79) நாவல், சிறுகதை போன்ற உரைநடை இலக்கியங்களை கல்வி நிறுவனங்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மாணவர்களுக்கு அவற்றைக் கற்பிப்பதில் பாரபட்சம் காட்டியே வந்தனர். சி.ஜே. தன் மாணவர்களுக்கு பண்டை இலக்கியங்களைப் போன்றே கம்பனைப் போன்றே புதுமைப்பித்தனையும் சுந்தரராமசாமியையும் முக்கியம் என்பதை உணர்த்தினார். 1891 முதல் 1964 வரை தொடர்ந்து தழகத்தில் மனோன்மணியம் நாடகம் பாடத்திட்டத்தில் இருந்த போது கேரள மாணவர்களுக்குப் புதுமைப்பித்தனின் 'வாக்கும் வக்கும்' நாடகத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர் சி.ஜே. ஆவார்.

இன்னொரு சிறப்பு கேரளத் தமிழ் மாணவர்களுக்கு தற்காலத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளை நேரடியாகச் சந்திக்கும்படி அறிமுகப்படுத்தியது. படைப்பாளிகளுடன் தமிழ் மாணவர்கள் நேரடியாக உரையாடி விவாதத்தை உருவாக்கியவர் அவர்.

கல்வி நிறுவனங்களில் இன்றும் பெருமளவு நடக்காத இந்தச் செயல்பாடுகளை 70களில் செய்தவர் சி.ஜே.

அ.கா. பெருமாள்

தமிழினி

342, டி.டி.கே. சாலை, ராயப்பேட்டை
சென்னை - 600 014

நாவல்கள்	௫.
பின்தொடரும் நிழலின் குரல்	290
ஜெயமோகன்	
ரத்த உறவு	120
பூமா. வாசுகி	
கன்னியாகுமரி	50
ஜெயமோகன்	
சுள மாதாரி	90
பெருமாள் முருகன்	
தகப்பன் கொடி	65
அழகியபெரியவன்	
இருபது வருஷங்கள்	60
எம். எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	
பகல் களவு	35
எம். எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	

குறுநாவல்கள்

அம்மாவின அத்தை	55
கி. அ. சச்சிதானந்தம்	
சுந்தரப்பனை	50
சு. வேணுகோபால்	
யாரோ ஒருத்தியின் கடிதம்	20
ஸ்டெபான் ஸ்வெய்க் (ராஜ்ஜா)	

சிறுகதைகள்

ஆ. மாதவன் கதைகள்	240
மானிட வாழ்வு தரும் ஆனந்தம்	45
கோபிகிருஷ்ணன்	
பாலகாண்டம்	60
இலட்சுமணப் பெருமாள்	
சிறைப்பரப்பு	25
ஜனகப்பிரியா	
பொன்மணல்	45
எம். எஸ். கல்யாணசுந்தரம்	
உயிரியக்கம்	60
கி. அ. சச்சிதானந்தம்	
களவுபோகும் புரவிகள்	60
சு. வேணுகோபால்	

கவிதைகள்

அமுதபருவம் வலம்புரியாய்	
அணைந்ததொரு சங்கு	25
பூமா. வாசுகி	
மேய்வதும் மேய்ப்பதும் யாது...	45
வி. அமலன் ஸ்டேன்லி	
இரவுகளின் நிழற்படம்	50
பூமா. வாசுகி	

கண்மூடி வழக்கமெல்லாம்	60
மண்மூடிப்போக (விமர்சனம்)	
ராஜ் கௌதமன்	
அருட்பா X மருட்பா (விமர்சனம்)	60
ப. சரவணன்	
கேரளத்தின் முதல் தலித் போராளி	60
அய்யன்காளி (வரலாறு)	
நிர்மாலயா	
ஒரு அடிமையின் வரலாறு	50
ஃபிரடிக் டக்ளஸ் (குத்தராரி) (வரலாறு)	50
1941 - திருச்சி சிறை	
எஸ். எஸ். கரையாளர் (வரலாறு)	
ஏழாவது முத்திரை (திரைக்கதை)	40
பெர்க்மன் (வெங்கட்சாமிநாதன்)	

வரப்பெற்றோம்

தோஷம் (சிறுகதைகள்); ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி; ரூ. 40; பக்.120; ராகவேந்திர வெளியீடு, 163/2, பொன்விழா அடுக்ககம், பாடிக்குப்பம் சாலை, அண்ணா நகர், சென்னை 600 040.

தூரியனுக்கும் கிழக்கே (கவிதைகள்); திலகபாமா; ரூ. 45; பக்.114; டாக்டர். மகேந்திர சேகர், மதி மருத்துவமனை, 15/1, ஆறுமுகம் ரோடு, சிவகாசி 626 123.

சந்தி (நாவல்); ஸ்ரீதர கணேசன்; ரூ. 70, பக். 318; பாலம், திருவள்ளூர் தெரு, காமராசுபுரம், சென்னை 600 070.

முகங்களை விற்றவன் (சிறுகதைகள்); கோகுலக்கண்ணன்; ரூ. 50; பக்.100; த்வனி பக்ஸ், கிடைக்குமிடம்: திலீப் குமார், 216/10, ரா.கி.மடம் தெரு, மைலாப்பூர், சென்னை 600 004.

மஞ்சேரி எஸ். ஈசுவரன் சிறுகதைகள்; தொகு. புத்தகப்பித்தன், ரூ. 37; பக். 236; இமயம் பதிப்பகம், 8, நீலா தெற்கு வீதி, நாகப்பட்டினம் 611 001.

சந்திப்பில் உதித்த சிந்தனைகள்; செம்பூரான்; பக். 228; Mumbai Bharathi Pathippagam, 403. Ankur Greenfield, CHSD, Sector 16A, Vashi, Navi Mumbai 400 703; விலை குறிப்பிடப்படவில்லை

அய்யம்மா கதைகள்; தொகு. சைமன் ஜான்; ரூ. 35; பக். 66; கல்லாத்தி, 18-ஏ, முனிசிபல் காலனி, முதல் தெரு, மகாராஜ நகர், திருநெல்வேலி 627 011.

வரலாற்றின் முரண் இயக்கம் (பாகம் I: முதன்மை புரட்சி); ஜோதிபிரகாசம்; ரூ. 125; பக். 272

வரலாற்றின் முரண் இயக்கம் (பாகம் II: தேசியத்தின் எழுச்சி); ஜோதி பிரகாசம்; ரூ. 125; பக். 272; பொன்மணி பதிப்பகம், முதல் குறுக்குத் தெரு, சிறு தொண்டன் தெரு, ஒண்டிக்குப்பம், மணவாள நகர், திருவள்ளூர் மாவட்டம் 602 002.

சமுத்திரத்தில் ஒரு மைத்துளி (நாவல்); மல்லிகா கிருஷ்ணசாமி & கிருஷ்ணசாமி; ரூ. 50; பக்.121; காவ்யா, 14 முதல் குறுக்குத் தெரு, கோடம்பாக்கம், சென்னை 600 024. காற்றுக்குப் பதிலாய் (கவிதைகள்); குகை. மா. புகழேந்தி; ரூ. 25; பக். 96; மதி நிலையம், பிருந்தாவனம் அடுக்ககம், 4(39), தனிகாசலம் சாலை, தியாகராயநகர், சென்னை 600 017.

உனக்காக . . . (கவிதைகள்); தேவகுமாரன்; ரூ. 25; பக். 64; வள்ளி பதிப்பகம், கடம்பத்தூர் 631 203, திருவள்ளூர் மாவட்டம்.

அப்பர் தேவாரத்தில் வாழ்வியலும் இறையியலும்; முனைவர் அ. நலங்கிள்ளி; ரூ. 80; பக். 222; அருட்கவி வெளியீடு, 18, பேங்கர்ஸ் காலனி, குமரன் நகர், திருச்சிராப்பள்ளி 620 017.

மனிதர்கள் (கவிதைகள்); சுசிபாரதி ச. சபாரத்தினம்; பக்.112; மித்ரா, 375/8-10, ஆர்க்காட் ரோடு, சென்னை 600 024. (விலை குறிப்பிடப்படவில்லை)

மறந்துபோன குரல்கள் (சிறுகதை); கீதாஞ்சலி பிரியதர்ஷினி; ரூ. 24; பக். 96; குமரிப் பதிப்பகம், 8, நீலா தெற்கு வீதி, நாகப்பட்டினம் 611 001.

கரும்பலகையில் எழுதாதவை (கவிதைகள்); புகழேந்தி; ரூ.15; பக். 48; வசந்தா பதிப்பகம், 2/177, சிவதாபுரம், சேலம் 636 307.

சில இலக்கிய ஆளுமைகள்; வெங்கட் சாமிநாதன்; ரூ.125; பக். 292; Kaavya, Bangalore 560 038.

தொல் தமிழர் சமயம் (மாணுவியல் சமூகவியல் ஆய்வுகள்); சிலம்பு நா. செல்வராசு; ரூ. 60; பக்.180; Kaavya, 16,17'E' Cross, Indira Nagar, II Stage, Bangalore 560 038.

அசையும் படிமங்கள் (சினிமா ஓர் அறிமுகம்); கே.எஸ். சிவகுமாரன்; ரூ.150; பக்.101; Meera Pathippagam, 191/23, Highlevel Road, Colombo 06, Sri Lanka.

திருமுருகாற்றுப்படை அமைப்பியல் ஆய்வு; முனைவர். பூந்துறையான்; ரூ. 35; பக்.110; தமிழோசைப் பதிப்பகம், 1050, சீறிராம் மோகன் வணிக வளாகம், சக்தி சாலை, காந்திபுரம், கோவை 647 021.

அந்த சாத்திரமும் திருக்குறளும்; செ. கணேசலிங்கம்; ரூ. 85; பக். 336; குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை

பறவைகள் (நாவல்); முருகபூபதி; ரூ.75; பக். 288; குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், 12(3), மெய்கைவினாயகர் தெரு, குமரன் காலனி 7வது தெரு, வடபழனி, சென்னை 026.

நிழல் - நவீன சினிமாவுக்கான களம் நண்பர்கள் வட்டம் - பிரான்ஸ்

இணைந்து வழங்கும்

சர்வதேச தமிழ்க் குறுந்திரைப்படம் மற்றும் ஆவணப்பட விழா

குறும்படங்கள் மற்றும் ஆவணப்படங்கள் தொடர்பான பிரக்ஞையை சமூக அக்கறையாளர்களிடம் தோற்றுவிக்கவும், மாற்று கலாச்சார நடவடிக்கையாக இப்படங்கள் பரந்துபட்ட பார்வையாளர்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற நோக்குடனும் காத்திரமான கதைத்தேர்வும், நேர்த்தியான திரையியக்கமும் கொண்ட திரையாக்கங்கள், தமிழ் பேசும் பல்வேறு தளங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தமிழ்க் குறும்படங்கள் மற்றும் ஆவணப்படங்களை எதிர்வரும் ஆகஸ்ட், செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் லண்டன், பிரான்ஸ், யோர்மனி, சுவிஷ், நோர்வே, கனடா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் திரையிட உத்தேசித்துள்ளோம். திரையிடலுக்குப் பின்னர் தேர்வு செய்யப்படும் படங்களுக்கு விருதுகள் வழங்கப்பட இருக்கின்றன. மாற்று சினிமாவுக்கான நடவடிக்கைகளாக ஆவணப்படத்தையும், குறுந்திரைப்படத்தையும் கருதுவதால், இவற்றைத் தயாரிக்க - ஊக்குவிக்கு முகமாகவே இவ்விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதனால் திரையியக்கப் படைப்பாளிகள், தங்களின் படைப்புகளை எங்களுக்கு அனுப்பி, சர்வதேச தமிழ்க் குறும்படம் மற்றும் ஆவணப்பட விழாவை வெற்றியடையச் செய்ய அழைக்கிறோம்.

இவண்

நிழல்

ப. திருநாவுக்கரசு

31/48 இராணி அண்ணா நகர்

சென்னை - 600 078

தொலைபேசி: 4728326

மின்னஞ்சல்: Nizhal_2001@yahoo.co.in

ASHOK. YOGAN KANNAMUTHU

45 Rue Davy

75017 PARIS

FRANCE

தொலைபேசி/நகல்: 00331 42633176

மின்னஞ்சல்: assaie@hotmail.com

பெரியார் அணை சில உண்மைகள்

ஆசிரியர் : ஹாஜி கே. எம். அப்பால்
வெளியீடு : சோக்கோ அறக்கட்டளை
ஜஸ்டிஸ் பகவதி பவன்
ஏரிக்கரை சாலை, கே. கே. நகர்
மதுரை 625 020 பக். 82
விலை ரூ. 20 (2000)

இராசேந்திர சோழன்

தமிழக வரலாறு என்பதே தமிழ் நாட்டின் மீது அந்நியர்கள் படையெடுத்த வரலாறாக இருந்து வருவது பலரும் அறிந்த ஒன்று. எனில், சுதந்திர இந்தியாவின் தமிழக வரலாறு என்பதோ தமிழக உரிமைகள் தில்லி ஆட்சியாளர்களாலும் அண்டை மாநிலங்களாலும் பறிக்கப்பட்ட வரலாறாக இருப்பது பலராலும் அறியப்பட வேண்டிய ஒன்று.

1956 மொழிவாரி மாநிலப் பிரிவினையின்போது வடக்கே வேங்கடம் ஆந்திரர் வசமானது. திருத்தணியும் பறிபோக இருந்து தப்பித்தது. மேற்கே பாலக்காடு, தேவிசுளம், பீரமேடு பகுதிகளைக் கேரளா அபகரித்துக்கொண்டது. கிழக்கே கச்சத்தீவு இலங்கைக்குத் தாரைவார்க்கப்பட்டது. இப்படிப் பறிபோன நில உரிமை ஒருபுறம் இருக்க மறுபுறம் காவிரி, பெரியார் ஆற்று நீர்ப்பறிப்பு என தமிழகமே ஏமாளிகளின் கூடாரமாய் ஆக்கப்பட்டு வருகிறது.

கரூர், தஞ்சை, திருச்சி, புதுக்கோட்டை, காரைக்கால் பகுதி விவசாயிகளுக்கு காவிரி நீர் எந்த அளவு முக்கியமோ, அந்த அளவு மதுரை, சிவகங்கை, தேனி, திண்டுக்கல், ராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்களுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பெரியார் எனில் காவிரி நீர் உரிமையை எப்படி காநாடகம் மறுத்து தமிழக மக்களைத் துயரத்தில் ஆழ்த்தி வருகிறதோ அதே போல பெரியார் நீர்த்தேக்கத்தைத் தமிழக மக்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் தடுத்து தென் மாவட்ட மக்களை சோதனைக்குள்ளாக்கி வருகிறது கேரள அரசு.

இதில் பெரியார் அணை பற்றிய விவரங்களையும் அதன் வழி தமிழகத்திற்கு இழைக்கப்பட்டு வரும் அநீதிகளையும் பற்றி விளக்கும் ஒரு முக்கிய நூலே பெரியார் அணை சில உண்மைகள்.

அன்றைய சென்னை மாநிலத்தை ஆண்ட ஆங்கிலேய அரசு தன் ஆட்சியதிகார எல்லை தெரியாமல் தனக்குச் சொந்தமான இடத்தில் அணைகட்ட திருவாங்கூர் மன்னரிடம் அனுமதி கேட்டுக் கடிதம் அனுப்பியது தொடங்கி, விளைவாக இல்லாத உரிமை கேரளத்திற்குக் கிடைத்தது அணை மட்டும் தமிழகத்திற்கும் அணை உள்ள இடம் கேரளத்திற்கும் சொந்தமாக நோந்த துழல்களின் ஊடாக, இன்று 152 வரை நீர்த்தேக்க வாய்ப்புள்ள அணையில் 136 அடக்கு மேல் தேக்கக்கூடாது என்று கேரள அரசு சண்டி பிடித்து வருவது வரையான அணையின் வரலாறு, அணையின் கட்டுமான பொறியியல், தொழில் நுட்ப விவரங்கள், கேரள அரசு தமிழகத்தை வஞ்சித்து தொடர்ந்து உருவாக்கி வரும் பிரச்சனைகள், அது சார்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட சட்ட நடவடிக்கைகள், தமிழக ஆட்சியாளர்களின் மெத்தனப் போக்கு என இதையொட்டி பல முக்கிய தகவல்களையும் ஆவணங்களையும் வெளியிட்டுக் கிறது இந்நூல்.

நூலைப் படிக்க காவிரிப் பிரச்சனையில் கர்நாடக அரசியல் கட்சிகள் தமிழகத்திற்குத் தண்ணீர் தரக்கூடாது என்பதில் தங்கள் வேறுபாடுகளை மறந்து ஓரணியில் நிற்பதைப் போலவே, பெரியாறு நீர்த்தேக்கப் பிரச்சனையில் கேரள அரசியல் கட்சிகள் மட்டுமல்ல மத அமைப்புகள் உள்ளிட்டு அனைத்தும் ஓரணியில் நிற்பதும்; தமிழகத்தில் மட்டும் பிரச்சினை உருவான 1956இல் அப்போது தமிழகத்தை ஆண்ட காங்கிரஸ் கட்சியும் சரி அதன் பிறகு ஆட்சிக்கு வந்து இன்று வரை தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிற திராவிடக் கட்சிகளும் சரி எதுவும் எது பற்றியும், விழிப்புணர்ச்சியோ

முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையோ, குறைந்தபட்ச சொரணை உணர்ச்சியோ இன்றி அலட்சியப் போக்குடனோ, மெத்தனமாகவோ இருந்து தமிழக உரிமைகளைப் பறி கொடுத்து வந்திருப்பதும் தெரிகிறது.

அந்நிய மண்ணின் மீதான ஆட்சிப் பொறுப்பில் அல்ல; அணையில் கட்டுமானப் பொறுப்பை மட்டுமே ஏற்ற பொறியாளன் 'பென்னி குக்' தான் மேற்கொண்ட பணியில் காட்டிய அக்கறையில், அர்ப்பணிப்பில், தியாகத்தில் ஒரு சிறு துளியளையேனும் தமிழகத் தலைவர்களுக்கு இருந்திருந்தால் போதும் தமிழகத்தில் பல உரிமைகள் மீட்கப்பட்டிருக்கும் பெரியார் அணை உரிமை பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கும் என்று தோன்றுகிறது.

அதோடு வெவ்வேறு அரசுதிகாரம் பெற்ற நாடுகள் வழியாகப் பாயும் நதி நீரையெல்லாம் அந்தந்த நாடுகளும் தகராறுகள் இன்றி சர்ச்சைகள் இன்றி பங்கீடு செய்துகொண்டு அவ்வாறு உரிமையையும் பாதுகாத்து வாழும்போது, தமிழகத்தின் நதி நீர்ப் பிரச்சனைகள் மட்டும் இன்னமும் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பது அது இன்னமும் இந்தியாவுக்குள் ஒரு மாநிலமாக இருப்பது தானோ என்கிற கேள்வியையும் நூல் தரும் தகவல்கள் எழுப்பாமல் இல்லை.

நூலாசிரியர் வெறும் ஆய்வாளராக மட்டும் இல்லாமல் கம்பம் பள்ளத்தாக்கு விவசாயிகள் சங்கத்தின் துணைத் தலைவராகவும் முக்கியப் பொறுப்பில் இருப்பதால் பாசனப் பகுதிகளின் புவியியல் அமைப்பையும், பகுதி வாழ் விவசாய மக்களின் நிலைமைகளையும் அவரால் தெளிவாகவே புரிந்து வைத்தும் புலப்படுத்த முடிந்திருக்கிறது.

பிரச்சனையை பெரியார் அணையோடு மட்டும் குறுக்கிப் பார்க்காமல், தமிழகத்தின் மொத்த தண்ணீர்த் தேவையோடு, காவிரி - பெரியார் நீர்ப் பங்கீட்டுச் சிக்கல்களையும் ஒப்பு நோக்கி அரபிக்கடலில் வீணாக சென்று கலக்கும் கேரள ஆற்று நீரை எப்படி தமிழகத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதற்கான மாற்றுத் திட்டத்தையும் முன் வைத்து பரந்த அளவில் விவாதிப்பது இந்நூலின் கூடுதல் சிறப்பு.

பொதுவில் பெரியார் அணை சார்ந்து நூல் தரும் பல அரிய தகவல்கள் தமிழக உரிமை நோக்கில் மட்டுமல்லாது சாதாரண தார்மிகரீதியான நியாய உணர்ச்சி உள்ளவர்களையும் கூட சிந்திக்க வைத்து இவ்வரிமைக்கான விழிப்புட்டும் வகையில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வே.மு. பிச்சாண்டி நினைவுக் கட்டுரைப் போட்டி

கலை இலக்கிய ஆய்வு மையத்தின் புத்தக விற்பனை

வேலூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வேலம் என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தவர் திரு. வே.மு. பிச்சாண்டி அவர்கள். மிகச்சிறந்த கூத்துக் கலைஞராகவும் சிற்பியாகவும் திகழ்ந்தவர். அப்பகுதி கிராம மக்களிடையே செல்வாக்கும் புகழும் உடையவர். பன்முகத் திறமைகள் வாய்ந்த அவர் எழுப்புவதைக் கடந்த நிலையில் 2001 மே 3 ஆம் நாளன்று உயிர் நீத்தார். அவரது நினைவைப்போற்றும் வகையில் இவ்வாண்டு சிற்பம் தொடர்பான கட்டுரைப் போட்டி ஒன்றை நடத்தவுள்ளோம்.

தமிழக சுடுமண் சிற்பங்கள் என்னும் பொதுப் பொருளை ஒட்டி வரலாறு, கள ஆய்வு, கோட்பாடு அணுகு முறை எனக் குறிப்பான எத்தலைப்பிலும் கட்டுரை அமையலாம். பக்க வரையறை இல்லை. ஆர்முள்ள எவரும் பங்கேற்கலாம்.

கட்டுரை வந்துசேரக் கடைசி நாள்: 30.06.2002

சிறந்த கட்டுரைக்கு ரூ.1000/- பரிசு 'காலச்சுவடு' இதழ் வழியாக வழங்கப்படும்.

கட்டுரை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

பி. எழிலரசி

அய்யாக்கவண்டம்பாளையம்

ஆண்டிப்பாளையம் (அஞ்சல்)

கூட்டப்பள்ளி (வழி) திருச்செங்கோடு-637 214.

உமா மகேஸ்வரி

எட்டியிருக்கச் சொல்லும்
எச்சரிக்கை துள்ளுகிறது
உன் வார்த்தைகளில்
நிலையற்றாரும் நேசிப்பின்
பாவத் தொங்கலில்
சூசம் பாதங்களோடு
குறுகி நடந்து
வருகிறேன் உனை நோக்கி.
முன்னேறும் நடையெனினும்
பின்னகர்கிறது இன்னும் பாவம்.
என் அறைச் சுவரில்
இருப்பின் கருமை தேய்ந்து
படரத் தொடங்கிவிட்டதொரு
பைத்தியக் காதலின்
மென் சிவப்பு நிறம்
நான் பதறப் பதற

இப்போது அறுந்துவிடும்
இந்தத் தொலைபேசி உரையாடல்.
நடுங்கும் ப்ரியங்களோடு நான்.
அலையிட்ட ஜன்னலாடே தெரியும்
சுமையற்ற பறவையின் மிதப்பு.
உன் பேச்சின் இறுதிச் சொல்
உதிர இருக்கையில்,
விரைவாகப் பகலின்
கடைசி ரகசியத்திற்குள்
அமிழ்கிறது அந்தக் கரிய மலர்.
குடையத் துவங்கி விட்டது
தீரவே தீராத
அந்தப் பற்றாமையின் தீ

ஒரேயொரு கண்ணீர்த்துளி
உனையது அண்டாமல்
அடக்கி வைத்தேன்
கசிந்த மலம் ஒட்டிய உன்
உள்ளாடைகளை மாற்றி
சளிக்கறை பட்ட
படுக்கை விரிப்புகளை
அவரசமாக அகற்றி
நோய்ச்சாயலை உன்
முகத்தினின்றும் துடைத்து
விபூதியிட்டு
விறைக்கத் துவங்கிய
உன் பாதங்களை
ஊன்ற வைக்க முயன்றேன்
பூமியில் நம்பிக்கையோடு

நாம் பார்க்காமல்
ஜன்னலிடுக்கில் பதுங்கியிருந்த
அந்த விஷத்துளி
உன் இறுதித் துடிப்பில் தெறித்துப்
பெருக...
தத்தளிக்கிறது என் அறை அதிலே
என்றென்றைக்குமாக.

(ரமாவுக்கு...)

இன்றைய காட்சி

நிராசைகள் கொப்புளிக்கும்
நம் படுக்கையில் நிகழ்த்துவோம் இன்றும்
திரை நியமங்கள் விலகாத,
எண்ணிக்கையுள் வராத இன்றைய காட்சியை.
நீயே நிர்மாணித்த சுலப்பாதையை
ராஜபாட்டையென்று கருதி
நிறுவிக் கொள்கிறாய் நீயாகவே;
இறுதி நிறுத்தத்தை வெற்றிப் புள்ளியென்று.
அணுசரணைகள், பூசிமெழுகல்கள்
சம்பிரதாயங்கள், சமரசங்கள்
முடிய புதைகுழிகளினூடாக
அடைய முடியாது நாம் என்றைக்குமே
ஆதிக்காதலின் பாதாள வனத்தை;
புதர்கள் தாண்டிப் பூத்த அந்த
ஒரே ஒரு உச்சி மலரை.
செய்வதொன்றுமில்லை இனி.
திரும்பிய முதுகோடு உன் ஒரே நொடி உறக்கம்
சில்லிடும் தரை; ஒண்டிய சுவர்.
சுருண்ட பூனையாக என் உளைச்சல்கள்

கண்டதும் கேட்டதும்

திலகவதியின் வேறு சில பக்கங்கள்...

நம் தினமதி நாளிதழ் முன்றாமாண்டு இலக்கிய மலருக்காக ஒரு பிரத்யேகமான பேட்டிக்கு, தமிழக காவல்துறை அதிகாரியும், எழுத்தாளருமான திலகவதி ஐ.பி.எஸ். அவர்களை அணுகியபோது, பேட்டிக்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். வழக்கமான பாணியில் அல்லது, சற்றே வித்தியாசமாக, நேர்காணலாக அமைந்தது.

இனி விஷயத்துக்கு வருவோம்:

சந்திப்பு நிகழ்ந்த இடம்: இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல், காவல்துறை இருப்புப் பாதை அலுவலகம், எழும்பூர், சென்னை. ரயில்வே தண்டவாளங்களை யொட்டி அமைந்துள்ள ஒரு பழமையான கட்டிடம், புதிதாகக் கட்டப்பட்டதுதான். ரெயில்வே நிர்வாகத்திற்கு சொந்தமானது. தாஷ் பிரகாஷ் ஹோட்டலுக்கு சற்றே உள்ளதள்ளி, சரியாக காலை 10.30க்கு வரச்சொல்லியிருந்தார். நாங்களும் அப்படியே 10.30க்கு ஆஜர்.

அலுவலக நுழைவு வாயிலில் உள்ள அரசு-வேம்புமர விநாயகர் கோயிலில், மிகச்சரியாக 10.30க்கு ஒரு வெள்ளை அம்பாசிடர் கார், சற்று தொலைவில் வரு முன்னே, டிபூட்டி கார்டுகள் பரபரக்க, நாங்களும் எதிர்கொண்டோம். கார் உள்ளே நுழையும் முன்பே எங்களை அடையாளம் கண்டு (புன்னகைத்து) கார் உள்ள செல்ல, வழக்கமான போலீஸ் மரியாதைகளுடன் சல்யூட் அடித்து, அப்பொழுது தான் நாங்களும் கவனித்தோம். ஐ.ஜி. திலகவதி அவர்கள் சேலை கட்டிக்கொண்டு மிகவும் எடுப்பாகவும், கம்பீரத்துடன், பாரதி எழுதினானே, புதுமைப் பெண்கள் குறித்து, 'நிமிர்ந்த நன்னடையும், நேர்கொண்ட பார்வையில், நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்' -வியந்தன எங்கள் விழிகள். அப்பொழுது கடந்து சென்ற மாநகர எலெக்ட்ரிக் டிரெய்ன் ஊதல் ஒலி சற்றே உள் அதிர துணிச்சல், துல்லியம், உண்மை...

ஐ.ஜி. அவர்கள் வருமுன்னே, அவருக்காகக் காத்திருந்த பார்வையாளர்கள் மிகவும் வித்தியாசமானவர்களாக இருந்தார்கள். இவர்களின் முகத்தில் வாழ்வின் துக்கம், கஷ்ட-நஷ்டம், இன்னும் பல பல பிரச்சினைகளோடு, ஒரு நம்பிக்கைக்காக காத்திருந்தார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் வாழ்வின் சராசரி மனிதர்கள் என்பது வியப்புக்குரியது.

பொதுவாக, போலீஸ் துறையின் முத்த பெரும் அதிகாரிகளைக் காண்பதற்குப் பெரும்பாடுபடவேண்டும், அதுவும் சமூகத்தின் மேலமட்டத்தில் உள்ளவர்கள் மட்டுமே பெறும் மாலை-மரியாதை-காசு-பணம், இன்னும் பல. ஒரு சுய நோக்கத்தோடு காத்திருப்பார்கள். இது எங்களுக்கு முற்றிலும் வித்தியாசமாக இருந்தது. இவைகளை எல்லாம் இந்தச் சந்திப்பிற்கு முன்பு நாங்கள் எங்களது வாசகர்களுக்கு சொல்லவேண்டிய முக்கிய கடமையாக

உணர்கிறோம். திலகவதி, இந்த மாதிரியான சில காவல் துறை அதிகாரிகளால் மட்டுமே காவல்துறை மக்களுக்கானதாக இருக்கும் என்பதை உணர்ந்து உரைக்கிறோம் இந்த ஜனநாயக மக்களுக்கு.

சற்று தாமதித்து 11.00 மணிக்கு உள் நுழைந்த எங்களைப் பெயர் சொல்லி அழைத்து, மிகவும் அன்புடன் அமரச் செய்தார். அவர் முன்பாக, சிரித்த முகமும், கிண்டலும் கேலியும் தொனிக்கும் அவரது பேச்சே சுவாரஸ்யமானதுதான்.

இந்த அன்பு கலந்த சிரிப்பும் பேச்சும், பல கஷ்டங்களோடு வந்திருக்கும் மனிதர்களுக்குச் சற்று ஆறுதலையும், நம்பிக்கையையும் தரும்போல. வாழ்வு மிகவும் சாதாரணமானதுதான் அதை எதிர்கொண்டு வாழும் விதத்தில்.

இது எல்லோராலும் முடிவதில்லை. இதனால்தான் இந்த மாதிரி-திலகவதி போல ஜீவிகளைக் கடவுள் படைத்தானோ, என்னவோ, உண்மையில் எந்த ஒரு ஜீவியும் தம் வாழ்வில் துன்பமும், துயரும் கொண்டு அதன் விளிம்பில் தன்னை மீண்டும் உயிர்ப்பித்து, ஓர் உயிர்த்தெழுதல்போல, துன்பமும் துயரமும் கொண்ட மனிதர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்க முடியும். இதற்கு ஒரே ஒரு நிரூபணம் இயேசு கிறிஸ்து: 'வருத்தப்பட்டு பாரம் சுமக்கிறவர்கள் என்னிடம் வாருங்கள், நானே உங்களுக்கு நித்திய அப்பம்.'

இது மாதிரியான மனிதர்களால் மட்டுமே தான் சிரிக்க முடியும் உண்மையில். திலகவதியும் இப்படித்தான். இதை நாங்கள் கண்டுகொண்டோம்.

நேர்காணலுக்குக் கொண்டு வந்திருந்த ரிக்கார்டர் மக்கர் பண்ணை, ஐ.ஜி. திலகவதி தமது பணியாளர்களை வேறொரு ரிக்கார்டர் ஏற்பாடு செய்து தரும்படி பணித்தார். கொண்டு வரப்பட்ட ரிக்கார்டரும்...இப்படி நிறைய ரிக்கார்டர்கள் குவிய, இவை எல்லாம் அக்கம்பக்கத்து வீடுகளுடையது. இறுதியாக எதுவும் எங்களுக்கு ஒத்துழைக்க மறுக்க, நாங்களே குறிப்புகள் எடுத்துக் கொள்

விமர்சனம் என்னும் மொழி (மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரைகள்)

தெ. கலியாண சுந்தரம்

பக். : 148, அளவு : டெமி
விலை ரூ. 50

ருஷ்டி, யங், பார்த்ஸ், கொர்மோட், ஜோசப், ஹோகார்த் ஆகியோரின் தனிமனித சுதந்திரம், உளவியலும் இலக்கியமும், பின்நவீனத்துவம், ஜனரஞ்சகம், சிந்துவெளி மொழி பற்றிய கட்டுரைகள்.

வெளியீடு :

வாணி பதிப்பகம்

402, அளகேசன் சாலை

கோவை 641 011

தொலைபேசி : 0422 - 448686

வதாகச் சொல்லி நேர்காணலைத் துவங்கினோம்.

நாங்கள் தயாரித்திருந்த எழுத்துப் படிவத்தைப் பார்வையிட்டு மேலும் கீழும் பார்த்தார்கள். சீரான முச்சும், விழிகளில் எந்தத் தயக்கமும் இன்றி பாரதியின் கவிதை வரிகள்,

'சொல்லினுக்கு எளிதாகவும் நின்றிடாள்/சொல்லலை வேறிடம் செல்லவும் வழிவிடாள்'

'யாதுமாகி நின்றாய் காளி'

'சக்தி தனையே கருவியாக்கு'

'மஹா சக்தி செய்த நன்றியை மறக்கலாமோ'

'நோக்கும் திசையெல்லாம் நாமின்றி வேறில்லை/நோக்க நோக்கக் களியாட்டம்'

சற்றே வேகம் கொண்ட முச்சை நிறுத்தி, நிதானித்து எங்களை நேர் கொண்ட விழிகள், உண்மையில் மஹா சக்தி செய்த நன்றியை மறக்கலாகாது.

இதற்கு மத்தியில் ஐ.ஜி. கையில் 400 பக்கங்களுக்கு குறையாமல் ஏதோ வொரு நூலுக்கான (டி.டி.பி. செய்யப்பட்டது) பிரதியைப் ப்ரூப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அதுபற்றி நாங்கள் வினவ, 5 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பெண் போலீசாருக்குப் பயிற்சி வகுப்பு நடந்து கொண்டிருப்பதாகவும், அந்தப் பெண் போலீசாருக்கு சமூகம், அரசு, அரசியல், மக்கள் மனிதார்த்தம், போலீசார் கடமை, இது மாதிரியான அறிவார்த்தம் அடங்கியவைகளுக்குப் பல கட்டுரைகள் என்றார்.

(தினமதி நாளிதழின் இலக்கியச் சிறப்பிதழில் வெளிவந்த திலகவதியின் நேர்காணலில் அவரைப் பற்றி அளிக்கப்பட்டிருந்த அறிமுகக் குறிப்பு)

தினமதி, செப்டம்பர் 9, 2001

நான் எதற்காக எழுதுகிறேன்?

எம். முகுந்தன்

நான் எதற்காக எழுதுகிறேன்? எப்பொழுதும் எழுத்தாளர்கள் தங்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிற கேள்வி இது. நாற்பதாண்டுகளாக நானும் இந்தக் கேள்வியை என் முகத்துக்கு நேரே வீசிக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு நேரமும் பதில்கள் மாறி மாறி வருகின்றன. கேள்வி கேட்பவர்களும் மாறியிருக்கிறார்கள். நாற்பது வருடத்துக்கு முன்பிருந்த வாசகர்களல்ல இன்றுள்ளவர்கள். ஆனால் மாறாதிருப்பது இந்தக் கேள்வி ஒன்றுதான்.

ஒரு எழுத்தாளன் என்ற நிலையில் நான் எதிர் கொள்கிற மிகப்பெரிய பிரச்சினை நான்தான். சுமார் முப்பது புத்தகங்கள் எழுதிய பிறகும், என்னைப் பற்றி இதுவரை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. என்னைப் பற்றியே தெரியாத நான் எப்படி சமூகத்தையும், உலகத்தையும் புரிந்து கொள்ள முடியும்? இந்தக் கேள்வி என்னை மிகுந்த நெருக்கடிக்குள்ளாக்குகிறது. கேள்விகளேயில்லாத ஒரு பூமியில் தனியாக இருந்துகொண்டு எழுத வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய இப்போதைய கனவு. அதே சமயம் கேள்விகளிடமிருந்து ஓடி ஓளிந்து கொள்ளவும் நான் விரும்பவில்லை. ஒரு கண்ணாடியின் இரண்டு பாகங்கள்தான் கனவும் யதார்த்தமும். எழுத்தாளன் அப்படிப்பட்ட ஒரு கண்ணாடி. எனக்கும் சமூகத்திற்கும் உள்ள நிரந்தரமான முரண்பாடுகள்தான், பல நேரங்களில் எழுதுவதற்கு எனக்கு உத்வேகம் அளித்திருக்கிறது. என்னைக் கனவென்றும் சமூகத்தை யதார்த்தம் என்றும் வேண்டுமானால் சொல்லலாம். அப்படியென்றால் நான் எதற்காக எழுதவேண்டும்? என்னைப் பற்றி எழுதி என்னுடைய ரசனைகளைக் கனவுமயமாக்கலாம்? இல்லை. சமூகத்தைப் பற்றி எழுதி என்னுடைய இலக்கியப்படைப்பில் பிரச்சினைகளை எழுப்பலாம்? ஒருவேளை இந்த இரண்டு கேள்விகளுக்கும் சேர்த்து ஒரே பதில் போதுமானதாக இருக்கலாம். எனக்குள்ளே என்னையும் நான் வாழ்கிற சமூகத்தையும் இணைத்து எழுதவேண்டும். அப்போது கண்ணாடியின் இரண்டு பாகங்களும் ஒன்றாகிவிடும்.

இன்று சமூகத்தைப் பார்க்கும்போது யாரும் பயப்படாமலிருக்க முடியாது. நான் டெல்லியில் வசிக்கிறேன். நேற்று, பள்ளித் தேர்வுகளின் முடிவு வெளியானது. நேற்று மார்ச் 31 சனிக்கிழமை. நண்பகல் கழிந்து ஐந்து மணியானபோது இரண்டு குழந்தைகள் தற்கொலை செய்துகொண்டார்கள். எட்டாம் வகுப்பில் படிக்கிற நேரத்திரனும், ஒன்பதாம் வகுப்பில் படிக்கிற கௌஷல்குமாரும். அன்று ரிசல்ட் தெரிந்துகொள்ள ஸ்கூலுக்குப் போகும்போது தோற்று விடுவோம் என்று நன்றாகத் தெரிந்த நேரத்திரன் விஷம் குடித்து தன் உயிரை மாய்த்துக்கொண்டான். சனிக்கிழமை ரிசல்ட் வெளிவரப்போகிறது என்று தெரிந்த கௌஷல்குமார் வெள்ளிக்கிழமை இரவில் தூக்கில் தொங்கினான். இத்துடன் முடியவில்லை. இன்னும் பரீட்சைகளின் முடிவுகள் வரவேண்டியதிருக்

● ஒரு கண்ணாடியின்
இரண்டு பாகங்கள்தான்
கனவும் யதார்த்தமும்.
எழுத்தாளன்
அப்படிப்பட்ட ஒரு
கண்ணாடி.
●

கிறது. இன்னமும் எத்தனை இளம் தளிர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை முடித்துக் கொள்ளப்போகிறதோ, தெரியவில்லை.

இன்று, ஏப்ரல் 1இல் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் ஒரு கட்டம் முடிவடைகிறது. சுமார் இருநூறு ஆடம்பரப் பொருட்களும், அழகு சாதனங்களும் இன்றிலிருந்து நம்முடைய தேசத்திற்குள் தடையின்றி நுழைந்துவிடும். கம்ப்யூட்டர்களும், வீடியோ கேம்களும் மட்டுமல்ல; காய்கறிகளும், பழங்களும், பாலும், விளையாட்டு சாமான்களும் கூடத்தான். விவசாயத்தைத் தவிர வேறெந்தத் தொழிலும் தெரியாத உத்தரப் பிரதேசம், பீகார் விவசாயிகள் தீராத பட்டினியில் கிடக்க நேரிடும். அவர்களில் எத்தனை பேர் தற்கொலை செய்துகொள்வார்கள்?

தற்கொலைதான் நம்முடைய மிகப் பெரிய அடிப்படைப் பிரச்சினை என்று முன்பு ஆல்பெர்ட் காம்ப்யூ சொல்லியிருக்கிறார். இன்று காம்ப்யூவும் அவருடைய இலக்கியமும் காலாவதியாகி விட்டன. ஆனால் காலாவதியாகாமல் இருப்பது தற்கொலை மட்டும்தான்.

எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் தீவிர எழுத்துப்பணியில் நான் மூழ்கியிருந்தபோது எனக்கு முன்னாலிருந்த அடிப்படையான விஷயம் மரணம்தான். இப்போது தற்கொலை. மரணம் அடிப்படையான மாற்றங்களின் சிருஷ்டி. இன்று நான் எனக்கு முன்னால் பார்க்கிற தற்கொலை யதார்த்தங்களின் சிருஷ்டி.

இதனையெல்லாம் நான் எழுத வேண்டும். இனி என்னுடைய எழுத்து அப்படிப்பட்டதாயிருக்கட்டும்.

- நியூடெல்லி ஏப்ரல் 1, 2001

தமிழில் - உதயசங்கர்

நன்றி: கரண்ட் புகல் புல்லட்டின் ஏப்ரல் 2001

சுதந்திர

கடந்த இதழ் நேர்காணலில் "பாட்டாளி வாக்க சர்வதிகாரம்" பற்றிய கேள்விகளான எனது பதில் தகவலர்தியில் தவறாகவோ, அல்லது அபபடிப் புரிந்துகொள்ளப்படவோ ஆன வாய்ப்பில் அமைந்துவிட்டது. "பாட்டாளி வாக்க சர்வதிகாரம்" என்கிற கேட்ட பாடு மார்க்ஸ் காலத்திலேயே உருவாகி விட்டது, அது "ஒரு கட்சி சர்வதிகாரமாக" இறுதி கெட்டிப்பட்டதுதான் லெனின் காலத்தில் நேர்ந்தது.

"பாட்டாளி வாக்க சர்வதிகாரம்" என்னும் கருத்தாக்கமே மார்க்ஸ் காலத்தில் உருப் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதுபோல எனது பதில் அமைந்துவிட்டது. பாட்டாளி வாக்க சர்வதிகாரத்தையும், அதன் பரிணாமமான ஒரு கட்சி சர்வதிகாரத்தையும் கருத்தாக்கர்தியில் வேறுபடுத்திக்கொள்ளாத கவனக்குறைவினால் நேர்ந்த பிழை இது-தவறுக்கு வருந்துகிறேன்.

இத்தவறை உணர்ந்த கையோடு, அதைக் களைந்து தெளிவு படுத்தும் நோக்கில் "பாட்டாளி வாக்க சர்வதிகாரம் தேவை தானா" என்கிற சிறு நூல் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டுள்ளேன். இப்பிரச்சனையில் அக்கறையுள்ளவர்கள் நூலைப் படித்து இது குறித்த விவாதத்தைத் தொடரக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராசேந்திர சோழன் மயிலம்

தனிமனிதனைத் துதிபாடக்கூடாது என்பது இலக்கியத் துறைக்கும் பொருந்தக் கூடியதுதான். அந்த வகையில் பெருமாள் முருகன் செய்துவரும் அனுபவப் பதிவுகள் புரிந்துகொள்ளக்கூடியது தான். தனி மனிதனின் சிறப்பு ஆளுமையின் மறுபக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துவதால் அந்த மனிதனின் சிறப்பு ஆளுமையைச் சிறுமைப்படுத்துவதாகக் கருதி விடக் கூடாது.

சல்மா கவிதைகளில் வெளிப்பட்டிருக்கும் கவிமொழியின் பூர்வாங்கம் கவனத்திற்குரிய ஒன்றாகும்.

தீவிர இலக்கியம் பேசுபவர்கள் படைப்பிலக்கியத்தில் 'அங்கதம்'-'பகடி' முறையில் புனைவுகள் எழுதலாம். அதே தீவிரம் கட்டுரைகளில் வெளிப்படுமா? அது சாத்தியமாகுமா? என்கிற கேள்விகளை உடைத்தெறிந்த ம. இலெ. தங்கப்பாவை, தங்கத்தாம்பாளத்தில்தான் சீராட்ட வேண்டும். மிகவும் தீவிர ஆய்வுக் கட்டுரைதான் என்று படிக்க ஆரம்பித்த என் மனதில் குறிப்பு விளக்கம் எட்டுதான் கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆயிரத்து இருநூற்றுப் பதினைந்து பக்க அளவில் ஒரு புத்தகமா என்கிற ஆச்சரியமும் அந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்காவிட்டாலும் தொடர்வது பாரக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஆதங்கமான ஏக்கம் நெஞ்சில் படர-கட்டுரையின் தொடர் வாசிப்பில் சந்தேகம் வேர்விட வேர்விட, தனிமையில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே சிரிக்க வேண்டிய-புன்னகைக்க வேண்டிய

நிலைமைக்கு ஆளாக நேரிட்ட கொடுமைகளை எனக்கு மிகவும் பிடித்த முன்னாள் முதல்வர் பன்னீர் செல்வத்திடம்தான் முறையிடவேண்டும். கட்டுரை வாசிப்பின் இடையில் முளைத்த சந்தேகத்தால் கட்டுரையைப் படிப்பதும் முதல் பக்கத்தைத் திருப்புவதும் ஓரக்கண்களால் ஆசிரியர் குழுவினையும் 'கட்டுரை பக்கம் 6' என்பதையும் பார்ப்பதுமாக இருந்த என் வாசிப்பனுபவத்திற்கு ஈடானதல்ல எதுவும்.

'அவமானச் சின்னத்தையே பெருமிதத்திற்குரிய ஒன்றாக மாற்றுவது' என்கிற பாரம்பரியக் கலைகளும் விளிம்புநிலை அரசியலும் (நிகழ்வுகள்) கட்டுரையின் வரிகள் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்.

எந்தநாடு எந்த மொழியாய் இருந்தால் என்ன தனக்கு என்று வரும்போது எல்லா சிறப்பு குணங்களும் கிழிப்பட்டுப் போகின்றன. வகையின் கதையில் சேரன் குறிப்பிட்டுள்ள அலன் டேர் ஷோவிட்ஸிலும் அந்த வகை மாதிரிகளில் ஒன்று தான். 'இறந்தகாலம் பெற்ற உயிர்' கட்டுரையின் மையமாக வெளிப்பட்டிருக்கும் அட்டை புகைப்படத்தின் வெண்பலேட்டர் பகுதியில் உடைந்திருக்கும் கண்ணாடி சொல்லும் பல சேதிகள்.

முத்துச்செல்வன் மணல் மேடு

சந்திர ராமசாயியின் "இறந்தகாலம் பெற்ற உயிர்" பத்தி வாசித்தேன். வீடு என்பதை மாணுடத்தின் மன உணர்வுகளுக்கான ஒரு குறியீடாகவே உணர்கிறேன். நிச்சயமாக வீடு ஒரு பெளதிக இருப்பு மட்டும் அல்ல. புலம் பெயர்ந்தவர்கள் வாழ்விலும் நினைவுகளிலும் அவர்கள் வீடும் வீடு சார்ந்த உணர்வுகளும் பெரும் பங்கு வகிக்கும் போலும்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் வெறுப்பும் முன்முடிவுகளும் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டு, மரபு முற்றிலுமாக புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆழமற்ற தர்க்கம் மரபை அடியொற்றி எழக்கூடிய உணர்வுகளைக் கூட மதவாதம் ஆக்கியுள்ளது. ஒரு இலக்கியவாதியின் மனம் தன் மரபின் மீதான பெருமிதத்தை உணரும் விதமாக வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு சு.ரா.வின் கவித்துவமான எழுத்து பாணியில் பதிவாகியுள்ளது.

பிரபு மயிலாடுதுறை

மனுஷ்யபுத்திரன் வாணியம்பாடி இசுலாமிய கல்லூரி கவிதைப் பயிலரங்கில் பங்கேற்ற பின் சில நாட்களில் 'காலச்சுவடு' மேல் ஈடுபாடும், மதிப்பும் ஏற்பட்டு 'காலச்சுவடு' வாங்கி வாசித்தேன். இதுவரை நான் இலக்கியம் என்றெண்ணிக் கொண்டிருந்த பாதை சரியானதல்ல என்பதை முதலில் தெரிந்து கொண்டேன். முற்றிலும் புதுப்பாதை ஒன்று இருப்பதாக உணர்ந்தேன். இதழ் 40ல் எல்லா அம்சமும் சிறப்பு. குறிப்பாக, சு.ரா.வின் "இறந்தகாலம் பெற்ற உயிர்" கட்டுரையில் கோட்டயம் கண்முன் தெரிந்தது. சு.ரா. அவர்களுக்குக் காலம் எவ்வளவு கற்றுக்கொடுத்திருக்கிறது என்பதைக் கட்டுரை சொன்னது. பர்வேஷ் ஹலிப்பாய் ஒரு சிறந்த

ஆய்வை முஸ்லீம்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார். முஸ்லீம்களில் மிகச்சிறந்த மேதைகள் இருக்கிறார்கள். தீவிரவாதத்திற்குக் காலம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். சேரனின் 'வகையின் கதை' கண்ணீர்விட வைத்தது. இராசேந்திர சோழனுடன் மிகச்சிறப்பான நேர்காணல். எல்லாப் பகுதிகளும் சிறப்பு எனினும், ஒரு கவிஞரை ஆசிரியராகக் கொண்ட ஒரு பத்திரிகையில் ஒரு கவிதையும் இல்லாமல் போனது ஏமாற்றமே. வரும் இதழ்களில் என் அவா நிறைவேறும் என நம்புகிறேன்.

அ. செல்வராஜ் வாணியம்பாடி

இராசேந்திர சோழனின் நேர்காணல் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். மார்க்சிய பின்புலம் கொண்ட தமிழ் இலக்கியவாதியான அவரின் நெருக்கம் கிடைத்த உணர்வு ஏற்பட்டது. நன்றி. கடந்த இதழிலும், இவ்விதழிலும் பெருமாள் முருகன் எழுதிய கட்டுரைகள் பற்றிய விமர்சனத்தைத் தங்கள்முன் வைக்கிறேன். பெருமாள் முருகன் ஏதோ இலக்கியத்தில் கரைகண்ட படைப்பாளி போல தமிழறிஞர்களை (சி.சு.செ.வைக் கிழம் என்பது) கிண்டலாக ஏதோ எழுதி பின் மழுப்புகிறார். அதை நீங்களும் வெளியிடுகிறீர்கள். இறந்துபோன தமிழறிஞர் சி.சு.செ. சாகும் வரை தமிழுக்காகவே வாழ்ந்தவர். இறந்தபின்பு ஒருவரைப் பற்றி எழுதும் 'கிழம்' போன்ற விமர்சனங்களை காலச்சுவடுமா வெளியிடவேண்டும்?

குமுதத்தின் வணிகரீதியான செயல்பாடுகளை விமர்சிக்கின்றீர்கள். ஆனால் காலச்சுவடு என்ன செய்கிறது? சேரன், ரவிக்குமார், சந்திர ராமசாமி, சல்மா... என்ற பெயர்களான அட்டையில் பிரசுரித்தால்தான் காலச்சுவடு விற்குமா என்ன? நாங்கள் (வாசகர்கள்) அப்படியெல்லாம் பார்ப்பதில்லை. எனவே, இதழுக்கு ஒரு புதிய கவிஞரையோ, ஓர் எழுத்தாளரையோ அறிமுகப்படுத்தி காலச்சுவடு அவர்களைப் பெருமைப்படுத்த வேண்டும் என்று இலக்கிய ஆர்வலர்கள் சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

க. கார்த்திகேயன் ஓதர்

தோழர் இராசேந்திரசோழனின் நேர்காணல் இன்றைய மார்க்ஸிய இலக்கியத்தில் உள்ள பல்கனத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் படியுள்ளது. திரிபுவாத போலிக் கம்யூனிஸ்ட்கள் மார்க்ஸிய இலக்கியத்தை அவர்களுடைய அரசியலைப் போலவே நீர்த்துப் போகச்செய்து விட்டனர். உண்மையான மார்க்ஸியர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறவர்கள் இலக்கியத்தை வறட்டித்தனமாகப் பார்த்து தமிழில் மார்க்ஸிய இலக்கிய மரபே இல்லாமல் செய்துவிட்டனர். இதற்கு அடிப்படைக் காரணமே தோழர் இராசேந்திர சோழன் கூறுவதைபோல, "இடது சாரி அமைப்புகளில் உள்ள பெரும்பாலான தலைவர்களுக்குக் கலையுணர்வும் தத்துவஞானமும் கிடையாது" என்பதுதான் உண்மை. மார்க்ஸிய இலக்கியம் செயல்பட வேண்டிய இடத்தில் தலித்திய, பெண்ணிய, மற்றும் ஒடுக்கு முறைகளுக்கு உள்ளான படைப்புகள்

ஒடுக்கு முறைகளுக்கு எதிராக வந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. இந்தப் படைப்புகள் ஒரு வாக்க அணி சேர்க்கையாக்கி அதற்கு ஒரு பொதுவான தளத்தை நிறுவி முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய நிலையில் இன்றைய தமிழக மார்க்ஸிய இலக்கியத்தளம் இல்லையென்பதும் உண்மை. அதற்கான தளத்தை உருவாக்கித் தர மார்க்ஸிய இலக்கியர்களும், மார்க்ஸியப் பற்றாளர்களும் சிந்திக்க வேண்டும். உலக ஏகாதிபத்தியம் தனது பண்பாட்டுச் சீரழிவு வலைக்குள் உலகம் முழுவதையும் சிக்க வைத்துள்ள நிலையில், நம்முடைய தமிழ் தேசிய கலை, இலக்கிய பண்பாட்டு அடையாளங்களை மீட்டுவாக்கம் செய்ய வேண்டும். இதற்கான அரசியல் அடிப்படையை மார்க்ஸியத்திலிருந்து தான் நிறுவமுடியும். ஒரு மார்க்ஸியவாதியும் தமிழ்த் தேசிய அரசியலை கொண்டிருப்பவருமான தோழர் இராசேந்திர சோழனின் கருத்து இளம் மார்க்ஸிய தோழர்களை சிந்திக்கத் தூண்டும்.

இ.சி. ராமச்சந்திரன்
ஈரோடு

இதழ் 40 இல் 'அழகி' பற்றிய விமர்சனம் படம் குறித்து மிகையும், குறைவு மின்றி அதன் அழகிலேயே அணுகியிருந்தது. படத்தைப் பற்றியும், இயக்குநரைப் பற்றியும் கச்சிதமாக விமர்சித்திருந்தார் அரவிந்தன். ஜித்ரே, டி.சிகா உலகத்தரம் என்று உலகத் தரமுடைய சினிமாவின் பிரக்கஞ்சுடையவராக தன்னை அடையாளப் படுத்திக்கொண்ட வரிடமிருந்து, குருவி குடைஞ்சு கொய்யாப்பழம், கேலியே நகைச்சுவை போன்ற சராசரித்தனத்தைப் பார்க்கும் போது அவர் நெறியான நராவதற்கு முன்பு கொஞ்சம் அடக்கி வாசித்திருக்கலாமோ வென தோன்றுகிறது. பெருஞ்சித்தரனார் பற்றிய பெருமாள் முருகனின் கட்டுரை (இதழ் 39) குறித்து எழுதப்பட்ட சில கடிதங்களின் அதிருப்தி வியப்பளிக்கிறது. தன் கொள்கையில் நெகிழ்வற்ற சிறந்த தனித்தமிழ்வாதியை, தன் நினைவு கூறலாக அவருடன் ஏற்பட்ட அனுபவம் சார்ந்து வெளியிடுவதற்குக் கிறார். அந்த போக்கில் தனக்கு உடன்பாடில்லாத சில சம்பவங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தவிர பொதுவாக-தனித் தமிழ் பற்றிய ஒரு கருத்தாக்கத்தையோ பெருஞ்சித்தரனார் பற்றிய திரிபுத் தகவல்களையோ பெருமாள் முருகன் உருவாக்க முனையவில்லை.

டி. ஆர். இசக்கிமுத்து
கண்டியப்பேரி

மார்க்-ஏப்ரல் இதழில், நால் வெளியீட்டு அரங்கம் சுருக்கமாக இருந்திருக்கலாம். 'பாதம்' கொங்கு மண்டலக் கூத்துக்கலை நிகழ்வுகளை இன்னமும் விரிவாக வெளியிட்டு இருக்கலாம். தொ.மு.சி.க்கு நினைவு கூரத்தக்க அஞ்சலி.

'முஸ்லீம்களும் மேற்கும்', 'தீவிரவாதம் இராணுவம் மற்றும் பெண்கள்'- நல்ல மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள். சேரன் சொல்லும் வதையின் கதையை விடவும் கொடுமையான வதைகள் இங்கும் உண்டு. மனித உரிமை அறிவு பரவலாக அடித்தள மக்களுக்கு எடுத்துச்

செல்லப்பட வேண்டும். கல்வியும் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். இல்லையெல்லாம் நம் காவல் நிலையங்களும், சிறைச் சாலைகளும் முழுமையாக சட்டப்பரிபாலன அமைப்பாக இயங்காது. 'அழகி' விமர்சனம் சினிமாவைப் புரிந்து விமரிசித்தாக இல்லை. பெருமாள் முருகனின் சி.சு. செல்லப்பா பற்றிய விமர்சனம் உண்மையாகக்கூட இருக்கலாம். நானும் சி.சு.செ.வுடன் சுமார் இரண்டாண்டுகள் பழகி இருக்கிறேன். சி.சு.செ. மிகவும் இறுகிப்போனவர். 1967ல் திமுகவின் வெற்றியை அவரால் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியவில்லை. இடஒதுக்கீட்டின் மூலம் விளையும் சமூக மாற்றங்களையும் அவர் ஏற்கவில்லை. அதேபோல தான் வாழ்ந்த காலத்திலேயே 1967க்குப்பின் வந்த பெரும்பாலான படைப்புக்களைப் பற்றிய சிறு அறிமுகம் கூட அவருக்கில்லை. இறுகிப்போன தனித்த உலகம் அவருடையது. ஆனால் இறந்து பின்-பிரபலமான மனிதர்களீது ஏன் கல்விச் சேர வேண்டும்? இராசேந்திர சோழனின் நேர்முகத்தில் வந்த விவரங்கள் பெரும்பாலான சிறு

குறித்தும் அறிந்தேன்.

பொருத்தமான வார்த்தைகளைக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பு செய்துள்ள அசுதா அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்.

அழகி திரைப்படத்தைப் பற்றி அரவிந்தன் குறிப்பிட்டுள்ள அனைத்துக் கூறுகளும் சிறப்பாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளும் படியாகவும், அமைந்தாலும் பாடல்கள் சுமார் ரகத்தைத் தாண்டவில்லை என்று எந்தத் தர அளவுகோலை வைத்து கூறியுள்ளார் என்பது தெரியவில்லை.

இரா.ரஞ்சித் குமார்
திண்டிவனம்

பெர்னான்டோ லோரன்டினோவின் 'ஹாரன் இசைப்பவர்' சிறுகதை பொருளாதாரத்தில் வெற்றியடையாத இலக்கியவாதிகளையும் கலைஞர்களையும் கவித்துவத்துடன் சித்தரிப்பதாகவே நான் புரிந்து கொள்கிறேன்.

ந. அப்துல் ரஹமான்
ஹாங்காங்

ஒரு இதழைத் தொடர்ந்து தரமான முறையில் வெளிக்கொணர இயலாதென்பதும் இடையில் சில சறுக்கல்கள் இருக்கும் என்பதும் என்னவோ உண்மை தான். ஆனால் காலச்சுவட்டின் 40 ஆவது இதழைப் போன்ற ஒரு பெரிய சறுக்கலை அது சந்தித்திருக்க இயலாதென்றே தோன்றுகிறது. இராசேந்திர சோழனின் நேர்காணல் தவிர வேறு எதுவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இல்லை. வாசர்களின் கருத்துக்கு கொஞ்சமும் 'காலச்சுவடு' செவி சாய்க்கவில்லை என்பது கவிதைகளை வெளியிடாததிலிருந்தே தெரியவருகிறது.

அய்யாவிற்குப் பிறகு சி.சு.செல்லப்பாமைப் பதம் பாத்திருக்கிறார் பெருமாள் முருகன். அவரது அடுத்த இலக்கு யாராக இருக்கு மென்று மெல்ல புலப்படுகிறது... மீண்டும் ஒருமுறை தன் குறித்த சர்ச்சையை இறுக்கமாக்கிக் கொண்டுள்ளது. சாகித்ய அகாதமி கதையம்சமோ இல்லாத முன்று பாகங்கள் கொண்ட சி.சு.செவின் 'சுதந்திர தாகம்' - நூலுக்கு விருது வழங்கியிருப்பதன் மூலமாக இது குறித்த விவாதம் காலச்சுவட்டில் விரைந்து இடம்பெற வேண்டும் என்பதே எல்லோரின் அவாவாக இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன்.

கு. இலக்கியப்பிரியன்
கங்கலாஞ்சேரி

காலச்சுவட்டில் கடிதங்கள் பகுதி ஆர்வத்தைத் தூண்டும் ஒரு அருமையான புதினத்தைப் படித்து முடித்த மனநிறைவைத் தந்தது. ம.இலெ. தங்கப்பாவின் "கூழாங்கற்கள்" பற்றிய கட்டுரை, கற்களைக்கூட இப்படி ஆழமாக ஆய்வு செய்யமுடியுமா என்ற வியப்பைத் தந்தது. அந்த கட்டுரையின் 'குறிப்பு விளக்கத்தில்' இடம் பெற்ற 'வாயாடிவம்பன்' 'கடுவன் முஞ்சியார்' 'வறட்டுச்சாமி' 'நரியண்ணன்' கோமாளிக் குப்பன்' ஆகிய பெயர்கள் கூடுதல் வியப்பளித்தன. "ருபங்கள்" சிறுகதை மூலம் சுப்ரபாரதிமணியன் இந்த சமுதாயத்திற்கு என்ன சொல்கிறார் என்பதை, நீண்டநேரம் சிந்தித்தும் புரியவில்லை; மலிவான பாலின உணர்ச்சிகளைப் புலப்படுத்துவதுதான் அவருடைய 'இலக்கு'

பத்திரிகை வாசகர்கள் அறிந்த தகவல்கள்தானே. அதற்கு 13 பக்கங்களா? ஒவ்வொரு காலச்சுவடு இதழிலும் சில விஷயங்கள் சிறப்பாக இருந்தாலும் சில விஷயங்கள் தேவையற்றவையாக இருக்கின்றன. உள்ளடக்கத்தைத் தீர்மானிப்பதில் தெளிவும், செம்மையாக்கமும் தேவை. 'ருபங்கள்' கதையில் சுப்ரபாரதிமணியன், யதார்த்தத்திற்கும், கனவிற்கும் இடையிலான உலகை உருவாக்குகிறார். நிழல் நிழலும் அது... இன்னமும் செறிவான விஷயங்களுடன் காலச்சுவடை எதிர்பார்க்கின்றேன்.

கொங்கு ஜீவன்
மதுரை

"தீவிரவாதம் இராணுவம் மற்றும் பெண்கள்" என்ற கட்டுரையில், துயரத்தின் வட்டத்துக்குள் அடைபட்டு வெளிவர முடியாமல் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்களின் இன்னல் நிலையைப் பற்றியும், இராணுவத்தின் அத்துமீறல்கள்

அஞ்சலி

சர்வபள்ளி கோபால்

(1923-2002)

புகழ் பெற்ற வரலாற்று அறிஞர் சர்வபள்ளி கோபால் தனது 78ஆவது வயதில் மருத்துவமனையில் ஏப்ரல் 19ஆம் தேதி காலமானார்.

இவர் மறைந்த முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் சர்வபள்ளி இராதா கிருஷ்ணனின் மகனாவார். டாக்டர் கோபால் 1923 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 23ஆம் தேதி சென்னையில் பிறந்தார். வரலாற்றில் முது கலைப்பட்டம் படித்த அவர் சட்டம் பயின்று பின்னர் தத்துவத்தில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். 1948ஆம் ஆண்டு ஆந்திரப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1952ஆம் ஆண்டு வரை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். அதன் பின்னர் 1954ஆம் ஆண்டு வரை இந்திய தேசிய ஆவணக்காப்பகப்பணியில் உதவி இயக்குநராக இரண்டு வருடங்கள் பணியாற்றினார்.

1966 முதல் 1971 வரை ஆக்ஸ் போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் தெற்காசிய வரலாற்று ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பின்னர், ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகத்திற்குத் திரும்பிய அவர் ஓய்வு பெறும் வரையில் பணியாற்றினார். 1983ஆம் ஆண்டில் ஓய்வு

பெறும்போது 'தற்கால வரலாறு' பாடத்தின் விரிவுரையாளராக இருந்தார். பின்னர் தனது தந்தையின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அவரது காலத்தின் பின் புலத்தில் அவரது வாழ்க்கையினையும் அவரது வெற்றிகளையும் தொகுக்கும் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

1973-76ஆம் ஆண்டுகளில் தேசிய புத்தக அறக்கட்டளையின் தலைவராக டாக்டர் கோபால் செயல்பட்டார். 1978 ஆம் ஆண்டு புவனேஸ்வரில் நடை

பெற்ற இந்திய வரலாற்று காங்கிரஸ் மாநாட்டில் அதன் தலைவராக ஒரு மனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1976இல் UNESCO வின் 45 உறுப்பினர் கொண்ட நிர்வாக குழுவில் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பின்னர், எம்.ஐ.டி.எஸ். இல் (Madras Institute of Development Studies) மாட்கம் எஸ். ஆதிசேஷயாவைத் தொடர்ந்து அதன் தலைவராக 1995 வரை மூன்று வருடங்கள் செயல்பட்டார். சிம்லாவில் உள்ள IAS (Indian Institute of Advance Studies) தலைவராகவும் செயல்பட்டுள்ளார்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தலைவர்கள் பற்றிய தனது கண்ணோட்டத்தை விரிவாக டாக்டர் கோபால் பதிவு செய்துள்ளார்.

க. லல்லி

என்றால் அதில் நூறு விழுக்காடு வெற்றி பெற்றுள்ளது!

பாவலர் எழு ஞாயிறு சேலம்

அண்மையில்தான் காலச்சுவடுடன் எங்களுக்கு அறிமுகம். அதன் (இலக்கிய) அரவணைப்பு இதமாகவே இருக்கிறது. சென்ற இதழ் கண்டோம். 'கால் மார்க்ஸ் ஒரு கலைஞன்' என்று உறுதிபடக் கூறிய இராசேந்திர சோழனின் நேர் காணலைப் படித்தது ஒரு முழுமையான மார்க்சிய வகுப்பிற்குச் சென்று வந்த அனுபவத்தை ஏற்படுத்தியது. வாதங்களில் தெரிந்த எளிமையும் தெளிவும் சார்பற்ற எவரையும் ஒரு புரிதலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடும். இடது சாரிகளின் இலக்கியப் பங்களிப்பின் பலவீனத்திற்குரிய காரணத்தை அவர் சுட்டிக்காட்டியது மிகப் பொருத்தமானதே. கலையுணர்வும், ஆழ்ந்த தத்துவஞானமும் உள்ளவர்களை அமைப்பு வறட்டுத் தனத்தோடு கட்டிப் போட்டிருக்கிறது என்பதும் கடந்த முப்பதாண்டு கால முற்போக்கு இலக்கிய வரலாற்றில் ஏற்பட்டுவிடவில்லை என்பதுவும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட வேண்டியவையே. பாலியல் குறித்த பிரச்சனைகளின் தீர்வுக்கு சமூக மதிப்பீடுகள் மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கும், பெண்ணியம் தவித்தியம் என்பவற்றில் தனித்துவமான பார்வை அல்லது புதிய தத்துவ நோக்கு ஒன்றும் இல்லை என்ற கூற்றும் ஆழ்ந்து உணரத் தக்கது. சாதியம் தகர்த்த சமத்துவ பண்பாட்டை உருவாக்க ஒரே

வழி உண்மையான பண்டைய தமிழ்ப் பண்பாட்டை அடையாளம் கண்டு கொள்வதே என்பதும் மனதில் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

என்றாலும் கலை உணர்வை மிகவும் மகத்தானதாகக் கருதும் இராசேந்திர சோழன்-ஒரு காலத்தில் மிகவும் தீவிரமாக இடதுசாரி இலக்கியத் தளத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த இந்தப் படைப்பாளி-'உடனடியாய் நம் இருப்பைக் கோரும் பிரச்சனையிலிருந்து ஒதுங்கி எழுத்தில் மூழ்கி இருப்பது ஏதோ சுய நலம் போல் மனக்கூடு ஓர் உறுத்தலாய் இருக்கும்' என்று கூறும் இந்த மார்க்சிய வாதி, ஒரு தொலைநோக்கோடு-'நம்பிக்கை தரும் மார்க்சியப் படைப்பாளிகளற்ற தமிழ் இலக்கியத்தில்' மீண்டும் தடம் பதித்து இளம் படைப்பாளிகளுக்குப் புதுணர்வு தருவதையும் தமது சமூகக் கடமைகளில் ஒன்றாகக் கொண்டால் என்ன? எப்படியோ தரமான படைப்பாளியின் கனமான நேர் காணலைப் பதிவு செய்ததன் மூலம் 'காலச்சுவடு' தனது தலையாய பணிகளில் முதன்மையான ஒன்றை முழுவதுமாக நிறைவேற்றி இருக்கிறது.

தலைநகரக் கலைமன்றம் பாரதிதாசன் நகர், சென்னை-42.

இராசேந்திர சோழனின் நேர்காணல் புதிய வாயில்களைத் திறந்துவிட்டுள்ளது. இடதுசாரிகள் தங்களைத் தாங்களே சுய பரிசோதனை செய்து கொள்வதோடு கலை இலக்கியப் பார்வையிலும் பரந்த மனதோடு செயல்படுவது இன்றைய

அவசரத்தேவை என்பதும் சரியானது. நல்ல பேட்டி. பயனுள்ளது. இருகவிதைப் பயிலரங்குகள். மிக நல்ல முயற்சி. அடுத்த தலைமுறைக்கு இலக்கியம் அதிலும் கவிதையைக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

இரவீந்திரபாரதி தர்மபரி

கேரளாவில் 'பச்சக் குதிரா' நூல் வெளியீட்டு விழாவில் சு.ரா. படித்த குறிப்பின் தமிழாக்கத்தை காலச்சுவடு இதழ் 40இல் படித்தேன். அதில் சாகித்திய அகாடெமி விருது குறித்த சு.ரா.வின் புலம்பல்கள் தமிழ்நாடு தாண்டி கேரளாவிலும் எதிரொலிப்பது அபத்தமானது. இதிலிருந்து சாகித்திய அகாடெமி விருது தனக்கு கிடைக்கவில்லையே என்ற ஆதங்கமும் ஆசையும் சு.ரா.வுக்கு உண்டு என்பது தெளிவாகிறது.

மு.சரவணன்
மழையபேட்டை

மாரச்-ஏப்ரல் காலச்சுவடு இதழ் கண்டேன். அதல் இராசேந்திர சோழன் நேர்காணல் பாதுகாக்க வேண்டிய பக்கங்களாக இருந்தன. உண்மையைச் சொல்லியிருந்தார். இங்கு இருந்த திராவிட இயக்க இலக்கியவாதிகளுக்கும் பொதுவுடமை இலக்கியவாதிகளும், இளைஞர்களிடமும் மக்களிடமும் கொண்டு செல்ல வேண்டியனவைகளை விட்டு சம்பள உயர்வு பற்றியும், பேசி ஏமாற்றி தமிழ்த் தேசிய உணர்வை மழுங்கடித்து விட்டனர்.

அரவிந்தன் 'அழகி' விமர்சனம் கண்டேன். அரவிந்தன் நல்ல சினிமா எடுக்க நினைப்பவர்கள் அல்லது வித்யாசமான சினிமா எடுப்பவர்கள் என்று. திரு. பாரதிராஜா, மணிரத்னம், நடிகர் கமல ஹாசன் ஆகியவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார் அரவிந்தன் அவர்களுடைய பார்வையில். போராளிகளைப் பாலியல் வன்முறையாளர்களாகக் காட்டி எடுப்பது ஒரு பக்க சார்புடன் தமது கருத்தை மக்கள் மத்தியில் நுழைப்பதும், சாதிய கருத்துகளையும் சாதியப் பெருமைகளையும் மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பது பற்றிடம் எடுப்பவர்கள் நல்ல சினிமா எடுக்க நினைப்பவர்களாக அரவிந்தனுக்குத் தோன்றியிருப்பது வேடிக்கையானது. கமலஹாசன் நல்ல நடிகர். இது அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். திரு. பாரதிராஜா கிராமத்தைத் திரைக்குக் கொண்டு வந்தார். அதிலும் சாதிப்பற்றையும் மக்கள் மனதில் பதியவைக்கும்படியானதாகிப்போனது. மணிரத்னம் பற்றி நிறைய பட்டியல் போடலாம். போராளிகளைக் கொச்சைப்படுத்துவதும் அவர்கள் மனித நேயம் இல்லாதவர்களாகவும் வன்முறையாளர்களாகவும் மட்டுமே கமலஹாசனுக்கும், மணிரத்னத்திற்கும் காட்டப்பிடிக்கும். காரணம் இந்த அறிவு ஜீவிகள் மக்களுக்கான படைப்புகளையோ மக்களின் உழைப்பு சுரண்டல்களோடும் எடுப்பதால் இவர்களுக்கு அங்கீகாரம் கிடைக்காது; பிழைப்பும் இருக்காது.

தெ. ஏழுமலை
மத்தியசிறை, கோவை

பாரதியாரின் புதிய ஆத்திச்சூடி

தமிழ் சி.டி. ரோம்

ஓவ்வொரு பள்ளியும் தனது மாணவர்களுக்குக் கட்டாயம் போட்டுக் காட்ட வேண்டிய சிடி ரோம்.

-இந்தியா ருடே

குழந்தைகளுக்கு ஆர்வம் ஏற்படுத்தும் வகையில் உரை வடிவத்திலும் கதைகள் தரப்பட்டுள்ளன.

-தினமணி

செறிவான கருத்துக்கள் அவற்றின் அர்த்தம் மாறாமல் எளிமையாகக் கையாளப்பட்டுள்ளன.

-தினமலர்

The Stories have been handled in such a fashion that basic moral of the Aathichudi remains intact..... The 110 Aathichudis are delivered in some highly effective voice that could easily grab the attention of the children.

-The Hindu

பாரதியாரின் 110 ஆத்திச்சூடிகளும்
110 கதைகளுடன்
விளக்கப்பட்டுள்ளன

இந்தியா முழுவதிலும் வெளிநாடுகளிலும் விற்பனையாளர்கள் தேவை

சி.டி. ரோம் ஒன்றின் விலை ரூ.550
காலச்சுவடு வாசகர்களுக்கான சலுகை விலை ரூ.385 (கூரியர் செலவு இலவசம்)

வரைவோலை/காசோலை-'BRAVURA TECHNOLOGIES' PAYMENT AT COIMBATORE

ப்ரேவூரா
டெக்னாலஜீஸ்

Bravura Technologies, 303-C, PSG Step Software Park II,
PSG College of Technology, Peelamedu, Coimbatore -641 004
Tamil.Nadu, India.
Phone: 578423, 578454 (Extn. 319) Mobile: 98422-58591
Fax: 0422-573833 email: bravura@eth.net

உலகத்தரம் வாய்ந்த சீட்டுத் திட்டங்கள்

மேன் மேலும் பொலிவுடன்

இந்தியாவில் தோன்றிய தொன்மையான சீட்டு வழிமுறை 2000 ஆண்டுகளை வயதில் கடந்திருந்தாலும் 21ஆம் நூற்றாண்டிலும் வளமைக்கு வழி காட்டுகிறது. கடந்த 200 ஆண்டுகளில் தோன்றிய பல அந்நிய முதலீட்டு முறைகளை விட உன்னதமானவை சீட்டுத் திட்டங்கள். காலத்தை வென்று நிற்கும் இந்தப் பொலிவான வழிமுறை அதிக மக்களுக்கு ஆண்டாண்டுகளாய் பயன் வழங்கி வருகிறது.

ஸ்ரீராம் சீட்டுத் திட்டங்கள் மாறிவரும் பெர்னாநாதாரச் சூழல்களை மனதில் கொண்டு சீட்டுத் திட்டங்களில் பல்வேறு மாறுதல்களை உடனடியாய் செயல்படுத்தி இன்றளவும் புதுப்பொலிவுடன் திகழ்கிறது ஸ்ரீராம் சிட்ஸ். புதியதொரு திட்டத்தின் மூலம் உங்களுக்கு கூடுதல் லாபம் தர காத்திருக்கிறது.

கூடுதல் டிவிடென்ட் திட்டம்
விழாக்காலங்களில் சீட்டுத்திட்டங்களில் இணைவோருக்கு ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் பல பரிசுகள் வழங்கும். ஆனால் இந்த முறை ஒரு சீட்டுத் திட்டமே பரிசாக கிடைக்கிறது. ஆம்! அனைவருக்கும் ஆதாயம் தரும் கூடுதல் டிவிடென்ட்

திட்டம். பணத்தேவைக்காக, சீட்டில் சேர்பவர்களுக்கு அதிகப் போட்டியின்றி உடனடியாக தள்ளியெடுக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

இதைத்தவிர, சேமிக்கும் நோக்கத்தில் சீட்டில் சேர்வார்களுக்கு முதலில் தள்ளியெடுப்பவர்களிடம் பிடித்தம் செய்யப்பட்ட டிவிடென்ட் தொகை பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது. இதன்மூலம் சந்தாதாரர்கள் கூடுதல் டிவிடென்ட் தொகையை ஆதாயமாகப் பெறுவார்கள்.

ரூ.7,000/- கோடிட்டுவாடா ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் மூலம் இதுவரை பரிசுப் பணமாக விநியோகிக்கப்பட்ட ரூ.7,000/- கோடியை, 30 லட்சத்திற்கும் அதிகமான குடும்பங்கள் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளன. 15 லட்சத்திற்கும் மேலானோர் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வேலை வாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர்.

நலம் பெற ஸ்ரீராம் சிட்ஸில் இணைவோம் உலகத்தரம் வாய்ந்த சீட்டுத் திட்டங்களை வழங்கும் ஸ்ரீராம் சிட்ஸில் இணைந்து சந்தோஷமாய் சேமிப்போம். வாழ்வை வளமாக்கிக் கொள்வோம். பல்வேறு பரிசுகள், பற்பல திட்டங்களுடன் உங்களுக்கு சேவை செய்ய காத்திருக்கிறது ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்.

வாருங்கள்! வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்!

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் தமிழ்நாடு லிமிடெட்

www.shriramchits.com

சுப்ரமணியன் பில்டிங், 1 கிளப் ஹவுஸ் ரோடு
சென்னை - 600 002. போன்: 8461833 - 39.